

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשע"ב
חלק רי"ז

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמִּירָה וְאַמִּירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בַּחֲשֶׁף אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בְּטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתֵּי, כ"ב אִיִּר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה
וּנְקָדָה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בְּךָ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת פְּרִמּוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרָכוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפָלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ"
מֵאֵי רִקְתָּךְ, אִפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְוֹת פְּרִמּוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ
(לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב) שְׂאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת,
וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה דִּיִּקָּא
יִתְעַלֶּה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, וּבִאֲמַת אִם מֵתְבוֹנְנִים רוֹאִים שְׂיֵשׁ תַּחַת יְדֵינוּ הַמוֹן
מִצְוֹת, וְהֵם אֵינָם חֲשׁוֹבִים אֲצֻלָּנוּ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ט', הִלְכָה
ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאֵינּוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹת
בְּכָל יוֹם: קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ
לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה
שְׂאָר מִצְוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל,
שְׂאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ,
מִילָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים
קיי"ט) "שִׁבַּע בְּיוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים לד') "חֲנִנָּה
מִלְּאָךְ הוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם"; וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִם
הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ בָּנוּ, וְהַשְׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְבִיא לְאָדָם שְׁפַע
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְשְׁפַע בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתָךְ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח
אֶת יָדְךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּיתָ אֶךְ שְׂמֵחַ", וְלִכֵּן הַדְּבָר
הַרְאִשׁוֹן אֲתָה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מָאָד מָאָד בְּשִׂמְחָה, וּלְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ,
וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמָאָד מָאָד קֶשֶׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם
עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלָא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר
הַרְאִשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמַה יֵּשׁ לִי לְשַׁמַּח? הֲרִי אָנִי עֲנִי
וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלָא דַּע לָךְ שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (נְדָרִים מֵא.) אֵין

עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממו, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:) כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקֵּי, כ"ב אִיִּר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם
עֲצֻבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסִתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם
כָּל זֹאת אֶת מְכֻרַחַת לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי כְּשֶׁאֲדָם שָׂשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי
הִטְמָאָה רַק עֲצֻבוֹת, מֵה שְׁאִין בֵּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֵה אִשָּׁה יְכוּלָה
לְמַדֵּד אֶת עֲצֻמָּה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכו', שְׁתִּסְתַּכַּל
אִיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצֻמָּה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתֵאֱמִינִי לִי שְׂרָאוּי לָנוּ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים
בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁיְכוּלָה לְשִׂמַּח אֶת
עֲצֻמָּה וּלְשִׂמַּח אֶת נְשִׁים אַחֲרוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מָה אִמַּר לְךָ, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל וְחָשׁוּב כְּמוֹ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל
אֲבָרְהָם, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאִי לְעוֹר לִי בְּמֵה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה
שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְעֶסֶק בְּמִצְוֵה גְדוּלָה הַזֶּה שֶׁל עֲשִׂית חֶסֶד עִם רַעֲבִים וְצִמְאִים,
וְכִבֵּר אִמַּר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (מְשַׁלִּי י"א) "וְזֹרַע צְדָקָה שְׂכָר אֲמֵת" וְדַרְשׁוּ עַל
זֶה חֲקִמִינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוִימָא לָךְ לָךְ) זֶה אֲבָרְהָם, שְׁזָרַע צְדָקָה וְהָיָה מְאָכִיל
עוֹבְרִים וְשׁוֹבִים, שְׁנֵאֲמַר: (בְּרַאשִׁית כ"א) "וַיִּטַּע אֲשֶׁל בְּבָאָר שֶׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם
בְּשֵׁם הַיְוִי" אֵל עוֹלָם" לְאַחַר שֶׁהָיָה מְאָכִילֵךְ וּמְשַׁקֵּן הָיוּ מְבָרְכִין אוֹתוֹ וְאָמַר
לָהֶם לִי אַתֶּם מְבָרְכִין? בְּרַכּוּ לְבַעַל הַבַּיִת שְׁנוֹתֵךְ לְכָל הַבְּרִיּוֹת אֲכַל וּמְשַׁקָּה
וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחַ, וְהָיוּ אוֹמְרִים לוֹ הֵיכֵן הוּא? אִמַּר לָהֶם: שְׁלִיט בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
וּמִמִּית וּמִחַיָּה, מוֹחֵץ וְרוּפֵא, צָר אֶת הָעֶבֶר בְּמַעֲי אִמּוֹ וּמוֹצִיאֵו לְאוּרֵי עוֹלָם,
מְגַדֵּל צְמָחִים וְאֵילָנוֹת, מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעַל, כִּיּוֹן שֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִין כִּךְ הָיוּ שׁוֹאֲלִין:
כִּיצַד נְבָרַךְ אוֹתוֹ? וּמְחַזְקִין לוֹ לְטוֹבָה, הָיָה אוֹמֵר לָהֶם: אִמְרוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם
הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד, בְּרוּךְ נוֹתֵן לָחֵם וּמְזוּן לְכָל בֶּשֶׂר וְהָיָה מְלַמֵּדֵם בְּרֻכּוֹת
וּצְדָקוֹת, הוּא שְׁאֲמַר הַכָּתוּב "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרֶן", אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב

חֲלָקְנוּ וּמָה נַעֲמִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפָה יְרוּשָׁתָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ חֶלֶק בְּמִצְוֵה גְדוּלָה זוֹ, לְהֶאֱכִיל וּלְהַשְׁקוֹת רַעֲבִים וְצָמְאִים, שֶׁהִזְכּוֹת הַזֶּה יִגֵּן עַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, עַדִּי עַד שְׁנוֹזְכָה לְהַגְאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ביח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ב אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרֵב הַגָּאוֹן ... שְׁלִיט"א

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם כָּל הִיָּה לְךָ יְשׁוּעָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמְדוּת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן נ"ח) "בֵּת דִּינָא בְּטַל דִּינָא"; וְזֶה גְמָרָא מִפְּרָשַׁת (סְנֵהֲדָרִין צ"ה) אָמַר רַב פֶּפְאֵ: הִינּוּ דְאִמְרֵי אִינְשֵׁי: בֵּת דִּינָא בְּטַל דִּינָא; בִּיּוֹן שְׁנֵדְחָה הַדִּין נִתְבַּטַּל הַדִּין, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁימַתֵּק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמְדוּת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן ד') כְּשֵׁישׁ לְאָדָם צָעַר יִתֵּן צְדָקָה, וְהַצְּדָקָה הִוִּי כְּמוֹ שְׁנוֹתָן שְׂכָר לְדוֹן, וְעַל יְדֵי זֶה הַדִּינִים נִמְתְּקִין, כִּי הַנוּטֵל שְׂכָר לְדוֹן דִּינָיו בְּטָלִים; וְלִכֵּן עֲצָתִי שֶׁתִּנְדָּב אִיזָה סְכוּם עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם, שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְצָמְאִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזוֹר לִי בְּכָל מִינֵי עֲזוֹר שְׂאֲתָהּ רַק יְכוּל לַעֲזוֹר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם מוֹתִיקִין שִׁיְהִיָּה שְׂתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאִמְצַע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וּלְעֵת עֶרֶב סְעוּדָה דְּשְׁנָה וְכוּ', כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֲסֵד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וּלְקוּט הוֹשַׁע רְמֵז

תקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְדָּקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל הַצְדָּקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (פְּבַא בְּתָרַא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֲב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׂבָאֲמַת רַעֲב אוּ צָמָא הוּא יֵאֱכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רַעֲב וְצָמָא הוּא לֹא יֵאֱכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְעֶזֶר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

וּבִזְכוּת זֶה שְׂתַתֵּן צְדָקָה הַרִי זֶה כְּאֵלוֹ נִתְּתָ שְׁחַד וְכוּ', וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְיַעֲזְבוּ אוֹתָךְ, וְיִתְרַחֵב גְּבוּלְךָ בְּתַלְמִידִים וְיִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתֵי, כ"ב אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

רְבִנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א, סִימָן ר"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמְחַטָּאת אֶת הָאָדָם בְּנֵאוּף נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁנֹכְשֵׁל כְּבָר בְּאִיזָה חֻטָּא שֶׁל נְאוּף, עָלָיו נּוֹפֵל כְּבִדּוֹת גְּדוּל וְנִמְשָׁךְ אַחַר עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְקִשָּׁה לוֹ לְצֵאת מִזֶּה, כִּי הַקְּלָפָה הַזֹּאת שְׁנֵתְהוּהָ מִתְּאוֹת נְאוּף מִתְּלַבֶּשֶׁת עַל הָאָדָם, וְהוֹרֶסֶת לוֹ אֶת הַחַיִּים, כִּי כָּל מִי שְׁנֹכְשֵׁל בְּפָגַם הַבְּרִית תְּאוֹת נְאוּף אֶפְלוּ רַק בְּמַחְשָׁבָה וַיֵּשׁ לוֹ רַק הִרְהוּרִים רְעִים, כְּבָר מִתְּלַבֶּשֶׁת בּוֹ הַקְּלָפָה הַזֹּאת שְׁנִקְרָא לִילִית עַל שֵׁם יְלָלָה וּמְכַנִּים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, וּמִכֵּן מִי שְׂמִדְבָר נְבוּל פֶּה, עָלָיו מִתְּגַבְּרִים בְּיוֹתֵר הַקְּלָפוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, עַל אַחַת כְּמָה

וְכַמָּה כֹּל מִי שֶׁנִּכְשַׁל בַּפֶּעַל בְּנֵאֻף רַחֲמָנָא לְצַלְן, עָלָיו מִתְלַבְּשִׁים הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם הַדְּמִיוֹנוֹת וּמוֹלִיכִים אוֹתוֹ שׁוֹלֵל, וְהוּא תָּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר עַד מְאֹד, וּמֵרַב עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ הוּא מְקַלֵּל אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וְחֵי חַיִּים מְרוֹרִים וְכָל כֶּף מֵר לֹו עַד שֶׁהוֹלֵךְ עִם מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת רַחֲמָנָא לְצַלְן.

וּבְאֵמַת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ עִצָּם הַרְחַמְנוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" הַחֲזִקִי - בְּזֶה שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתָּה הָאֵב הַרְחַמְן זֶה מֵה שֶׁמְחַזֵּק אוֹתִי, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמֵחָה כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים ט"ז כ"ז) "עַז וְחֲדוּדָה בְּמִקְמוֹ" אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁם שְׂרוּי רַק שְׂמֵחָה וְחֲדוּדָה, וְלִכְן חֵמֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוֹר הַזֶּה וְשִׁלַּח אֱלֹהֵינוּ צְדִיק גְּדוֹל וְנוֹרָא שֶׁהוּא רַבְנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא מְרַפָּא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמוֹצִיא מֵהֶם אֶת הַחֲצִים שֶׁיֵּרָה בְּהֶם הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹרֵז שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע (עֵינן סְפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם ו') לֹא מְסַפִּיק שִׁירָה בּוֹ חֲצִים וְהַכְּשִׁיל אוֹתוֹ בְּנֵאֻף, שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עָרוֹם וְזֵהוּם וְכוּ', עוֹד זֹאת מְכַנֵּס בּוֹ יְאוּשׁ וְדִכְאוֹן, עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ כְּפָר שׁוֹם תִּקְוָה וְתוֹחֵלֶת וְכוּ', אֲבָל הַצְּדִיק הָאֵמַת שֶׁהוּא רַבְנוּ ז"ל לוֹחֵם עִמּוֹ וּמוֹצִיא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מִבֵּית הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') בְּסוּד (אֵיּוֹב כ') "חֵיל בְּלַע וַיִּקְאַנּוּ" שֶׁהִסְטָרָא אַחֲרָא מְכַרַחַת לְהַקִּיא אֶת הַנַּשְׂמוֹת שֶׁבְּלַעָה וְכוּ'. עִם כֹּל זֹאת יֵשׁ לְהַצְּדִיק הָאֵמַת עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם וְחִילוֹתָיו לֹא שׁוֹתֵקִים לוֹ, וְלִכְן כָּל צְדִיק שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹצִיא אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵהַקְּלָפוֹת, עָלָיו מְקִים אֵיזָה רֶשַׁע עָרוֹם טְמָא מְטָמָא וּמְפָרְסֵם אוֹתוֹ בְּעוֹלָם כְּאֵלוֹ הוּא "רַב" גְּדוֹל אוֹ "צְדִיק מְפָרְסֵם" גְּדוֹל וּבְנֵי אָדָם מְצִיתִים אוֹתוֹ, וְהוּא מְרַחֵק אֶת אוֹתָם הַנַּשְׂמוֹת מֵהַצְּדִיק הָאֵמַת הַרוּפָא הָאֵמַתִּי הֵיכּוֹל לְרַפְּאוֹת אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי שֶׁמְכַנֵּס בְּהֶם רוּחַ חַיִּים (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח') וְתִקְוָה לְחֹזֵר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ. וּמַחֲיֵה וּמְחַזֵּק אֶת כֹּל הַנַּשְׂמוֹת הַנְּפוּלוֹת בְּשִׁבְעָה מְשִׁבֵי טַעַם (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה') כִּי יֵשׁ נַשְׂמוֹת שֶׁנִּפְלוּ וְצָרִיכִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכָל מִינֵי מְטַעְמִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ.

וְלִכְן מֵאַחַר שֶׁזָּכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁאַתָּה צְרִיךְ לְצִיַּת אוֹתוֹ אֲשֶׁר רַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אִם מְצִיתִים אוֹתוֹ (עֵינן לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,

חֶלֶק א', סימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהִכֵּל תְּלוּי בּוֹ הוּא הַתְּקַשְׁרוֹת לְהַצְדִּיק, וְלִהְיוֹת אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמִּית, וְלִצִּיַּת אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ כְּבָר מֵרַבְּנוּ ז"ל תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְשִׂמְחָה, וְתַעֲשֶׂה עֲצֻמָּךְ כְּאִלוֹ אֲתָה שְׂמַח וְעַל יְדֵי זֶה תִּבּוֹא לְיַדֵּי שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְתַכְּף וּמִיד שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲבָרָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁנִּפְגַּמְתָּ כָּל כֶּף בְּפֶגַם הַבְּרִית בְּכָל מִינֵי נֶאֱוָף וְתוֹעֵבוֹת רְעוֹת וְכוּ', וְעִשִׂיתָ מַעֲשִׂים מְגִנִּים וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְלַבְּשׁוּ בְּךָ כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל יְאוּשׁ וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, וְלִכֵּן אֲתָה מְכָרַח לְהִתְגַּבֵּר עַל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁמְסַבֵּב אוֹתְךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְלַחְמָה אַרְכָּה, אֲבָל זָכַר כִּי זֶה מְלַחְמַת קִיּוֹם פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

הַצְדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל מְחַדִּיר בְּךָ אֶת הַדְּעַת הָאֲמִתִּי שֶׁלֹּא תִּתְיָאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, וְצִעַק בְּקוֹל עֵמֶק (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימָן ע"ח) אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיָאֵשׁ, וְזֶה לְעֲמַת זֶה הַנְּחָשׁ הַקְּדֻמוֹנִי מְכַנִּים בְּאֵדָם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת.

וְזֶה מְלַחְמָה תְּדִירִית, מִצַּד אֶחָד הַצְדִּיק הָאֲמֵת מְשַׂמַּח אֶת הָאָדָם וּמְרַאֶה לוֹ אֶת גְּדֹל רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵיךְ שְׂגָם הוּא יְכוֹל לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל אִם יִחְזוֹר בְּתִשְׁבּוּהַ שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹת הַסְּמִיךְ מ"ם וְחִילוֹתָיו מְכַנִּיסִים בְּאֵדָם יְאוּשׁ וְהִתְרַשְׁלוֹת וְכוּ', וּמְרַאֶה לוֹ אֵיךְ שֶׁהִכֵּל שְׁחוֹר וּכְבֵר אֵינּוּ שְׁוֵה לְשׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְכֵאלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלִכֵּן רֵאָה מַה לְפָנֶיךָ אֲתָה נִמְצָא תְּמִיד בְּמְלַחְמָה עֲצוּמָה "מְלַחְמַת קִיּוֹם" מִצַּד אֶחָד הַצְדִּיק הָאֲמֵת מְכַנִּיס בְּךָ הַתְּחִזְקוֹת וּמְפִיחַ בְּךָ "רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הַסְּמִיךְ מ"ם וְחִילוֹתָיו מִיָּאֵשׁים אוֹתְךָ וּמְכַנִּיסִים בְּךָ תְּמִיד עֲצָבוֹת וְדְכָאוֹן מְרִירוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזְּכִיתָ לְהִתְנוּדַע מֵרַבְּנוּ ז"ל רֵאָה מַה לְפָנֶיךָ שֶׁאֲמַר בְּפְרוּשׁ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימָן קי"ב) אִם אֲתָה מְאָמִין שֶׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל תְּאֲמִין שֶׁיְכוּלִים לְתַקֵּן. וְלִכֵּן בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לְךָ תְּקוּן גְּדוֹל לְתַקֵּן הַכֵּל, וְעֵקֶר הַתְּקוּן לְפֶגַם

הברית הוא רק להיות בשמחה להכריח עצמו עם כל הכחות רק להיות בשמחה, וככל שתהיה בשמחה כך תמשיך על עצמך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, ויאיר נשמתך באור גדול אורו יתברך הגנוז, וככל שיאיר עליך אורו יתברך על ידי שמחה כן תבער את הקלפות שבראת מחמת עוונותיך, שזה מה שכתוב: (תהלים ל"ד) "פני הוי"ה בעשי רע להכריח מארץ זכרם". ככל שתאיר בעצמך פניו יתברך הינו ידיעת אמת מציאתו יתברך, כמו כן להכריח מארץ זכרם תכריח את זכר הסטרא אחרא והקלפות שבראת מהחטא המגנה של מוציא זרע לבטלה, ולכן דע לך שזה מלחמה תמידית, מצד אחד תמיד תמשיך עצמך אל העצבות ודכאון והמרירות מאחר שנפלת בפח יקוש של נאוף, שקוץ, תעוב, ערום וזהו וכו', אבל מצד שני אם תצית את הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל להיות אף ורק בשמחה, על ידי זה תבטל לגמרי את כל הקלפות, ויאיר עליך מלך הכבוד בעצמו ותתענג בזיו שכינת עזו יתברך,

ולכן הבוחר יבחר וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"א) שיכולים לשבת בזה העולם שתי אנשים זה נמצא בגיהנום וזה נמצא בגן עדן, זה שלא רוצה לקבל את דברינו אלו הוא נשאר ממרמר כל ימי חייו, ומר לו החיים והוא נמצא תמיד בעצבות ודכאון, ורואה רק חשך ואינו טועם שום טעם בחייו, אבל זה שכן מצית את הצדיק האמת, ומכריח עצמו להיות רק בשמחה ועושה כל מיני פעולות שבעולם ללכת עם אנפין נהורין פנים שמחות שוחקות ועליזות על ידי זה מרגיש טעם אור הגנוז בחייו, ומתענג בזיו שכינת עזו יתברך.

אקנה שתראה מה לפניך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ב אִיִּר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ בְּאִזְהָרָה שְׁנֵיָהּ, אִם אַתָּה לֹא תִשְׁנֶה אֶת הַנְּהַגְתְּךָ, אֲנִי יוֹצִיא אוֹתְךָ בְּבִזְיוֹנוֹת מִהַקְהֵלָה, אֲנִי לֹא צָרִיךְ פְּרָאִים בְּהַקְהֵלָה שְׁלֹנּוּ, תִּמְצָא לְךָ קְהֵלָה אַחֲרֵת, וְכֵן תִּרְאֶה לְרִסֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', הֵם עוֹשִׂים הַזְּקוּת וְכוּ', מִתְחַצְּפִים לְהַמְלִמְדִים וְכוּ', מִסְתּוֹבְבִים בְּהַפְקָרוֹת וְכוּ', וְלֹא בְּחֻנָּם, כִּי יֵשׁ לָהֶם מִמִּי לְלַמֵּד, וְלִכֵּן אִם אַתָּה לֹא תִשְׁנֶה אֶת מַעֲשֵׂיךָ, דַּע לְךָ שְׁאֲנִי יוֹצִיא אוֹתְךָ בְּבִזְיוֹנוֹת הַכִּי גְדוֹלִים, אֲצַל רַבְנוֹ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר דְּרַךְ אֲרָץ, וְעַל קֻטֵּב זֶה עוֹמֶדֶת קְהֵלְתָנוּ.

הַמֵּאֲחִל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

ב.כ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ב אִיִּר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תַּעֲזוֹר אֶת הַתְּלִמִּידִים שִׁיתְּפִלְלוּ עִבּוּרִי, כִּי עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וּתְפִלוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי שְׂרוּצִים לְפָתוּחַ יִשִּׁיבָה חֲדָשָׁה וְכוּ', זֶה חֲלוּם בְּאַסְפִּמְיָה, כִּי אֲנַחְנוּ נִלְחָמִים יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה לְהַחֲזִיק אֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, הֵן הַתְּלִמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וְהֵן הַבַּיִת סֶפֶר לְבָנוֹת וְהֵן הַגְּנָזִים.

אני חשבת שמדבר אחר שעה ארבע הם רוצים לסדר עם מלמדים טובים מאנשי שלומנו שיחזיקו אותם, לזה אני מסכים, אבל לא שיהפכו לנו את כל המערכת, אין מה לדבר הכל דמיון אחד גדול, ובפרט עכשו מי שמפיר את המדיניות צריכים רחמים רבים שלא יסגרו ישיבות, יעזר הקדוש ברוף הוא שאלו שצריכים שכל, שיקבלו שכל ויחיו עם המציאות, ולא יסתובבו עם דמיונות והזיות.

הקדוש ברוף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בהקתי, כ"ב איר התשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אקנה שתקח בחשבון מה שדברתי אתך, ותאסף הן את ... והן את ... שיחיו, ותסביר להם שזה לא שייך כמו שדברתי אתך בטלפון, אנחנו לא נהרס את מערכת החינוך שלנו, הם לא יודעים מה שקורה בחוץ על השטח, שיש היום גזרות נוראות שרוצים לסגר ישיבות וכו', ולכן למה אנחנו צריכים להפנס בצרות מיתרות?

פה תקבל כתבה שהיה היום בתדשות, ותראה מה קורה במקומות אחרים, ותראה להם את זה, אולי יפתח להם השכל והדעת וכו', הוא לא יודע שהבן שלו נכשל במה שנכשל בדברים מגנים וכו', ולכן שלא יוציא לעז על החנוך שלנו, כי תהלה לאל, כלם ילדים טובים, אבל באים מבתיים וכו' וכו'.

הקדוש ברוף הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּכָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ב אִיִּר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ כָּלֵל "לֹא כָּל מַה שְׂרוּצִים מִקִּבְּלִים, וְלֹא כָּל מַה שְּׁמֻקְבָּלִים רוּצִים", וְזֶה שִׁיךְ לְכָל דְּבַר, יוֹתֵר מִלְּבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְאַבְרָכִי הַכוֹלֵל אֲנִי לֹא יָכוֹל וְכו', וְלָכֵן אֵל תִּתְעַקֵּשׁ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אֶסוּר לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן וּלְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׂמֻכְרָח שִׁיְהִיָּה כְּכָה וְכו' (עֵיִן לְקוּיִטִּי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְסִימָן קצ"ו וְכֵן חֲזִי-מוֹהֲר"ן, אוֹת שְׁלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה) בְּוֹדָאֵי בְּלִקוּיִטִּי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ח, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכו', עֵיִן שָׁם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים גַּם שִׁכָּל לְדַעַת מְתִי בֵּן מְתִי לֹא, וְלֹא יָכוֹלִים לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ג) כָּל הַדּוּחֵק אֶת הַשְּׁעָה הַשְּׁעָה דּוּחֵקְתוּ, וְזֶה שִׁיךְ לְכָל דְּבַר, וְלָכֵן אֵל תִּדְחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת טִבֵּעַ בְּנֵי אָדָם, כִּי הַבְּחִירָה גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִפְרָט לְשֶׁבֶת וּלְלֵמֵד מָה אֶתָּה חוֹשֵׁב הַסְּמִיךְ מ"ם יִתֵּן לְאַבְרָךְ שִׁילְמֵד? וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵל תִּלְחֹץ עָלַי יוֹתֵר מִדִּי מְזֵה, אֲנִי לֹא יָכוֹל לְאַלֵּץ אוֹתָם שְׁיִבּוֹאוּ בְּזַמֵּן, אֲנִי יָכוֹל לְכַתֵּב לָהֶם, וְזֶה הַכֵּל, אֶתָּה רַק תִּשְׁלַח דו"ח כָּל שְׁבוּעָה עַל הָאֲחוּרִים, וּבִפְרָט פְּעַם בְּחֻדָּשׁ, וְכֵכָה אֲנִי יוֹרִיד לָהֶם מִהָאֵלֶף ש"ח, וְגַם לֹא יִקְבְּלוּ עַל עָרֵב שֶׁבֶת, אֲנִי מְאֹד מִקְּוָה שְׁתִּבֵּין וְזֶהוּ.

בְּעֵינַי שְׁכַתְּבֵת לִי עִם גִּיסָף בִּיחֵד סֹדֵר לִישִׁיבָה קִטְנָה וְכו', אֲנִי חֲשַׁבְתִּי כָּל הַזְּמַן שְׁזֶה מְדַבֵּר עַל אַחַר הַצְּהָרִים, אֲזִי הֵייתִי מְצַטְרֵף אֵל זֶה וְעוֹזֵר לָכֶם, אָבֵל אִם אַתֶּם רוּצִים כָּל הַיּוֹם, לְדַעַתִּי אֶתָּה חוֹלֵם בְּהֻקֵּיךְ וְכו', וְאֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ

מה שקורה עכשו בארץ ישראל, יש גזרות רעות שרוצים לסגר המון ישיבות וכו' וכו', ואיך אתה אפלו מדמה לעצמך שנפתח ישיבה חדשה מהבקר, ונצא מהרשת של ... וכו', זה מה שחסר לנו ש' ...
 תלבש עלינו, ואחר כך יסגרו לנו את כל התלמוד תורה, ולכן אני לא מבין אותך לגמרי וכו', אם אתה כל כך מתעקש שהבן שלך הוא "גאון", תקח אותו בתלמוד תורה אחרת וכו', אם זה מדובר לעת ערב, זה רעיון נפלא, אבל כל היום זה פשוט בלתי אפשרי, אני מקנה שתבין וזהו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה קבלתי את התכנית של סדר ישיבה קטנה וכו', אני חשבתי כל הזמן שזה מדובר על אחר הצהריים, אז הייתי מצטרף אל זה ועוזר לכם, אבל אם אתם רוצים כל היום, לדעתי אתה חולם בהקיץ וכו', ואתה לא יודע מה שקורה עכשו בארץ ישראל, יש גזרות רעות שרוצים לסגר המון ישיבות וכו' וכו', ואיך אתה אפלו מדמה לעצמך שנפתח ישיבה חדשה מהבקר, ונצא מהרשת של ... וכו', זה מה שחסר לנו ש' ...
 תלבש עלינו, ואחר כך יסגרו לנו את כל התלמוד תורה, ולכן אני לא מבין אותך לגמרי וכו', מילא לעת ערב שיהיו מגידי שעורים טובים, אני מוכן לעזר לזה, אבל על כל היום זה בכלל לא שיק, ולכן אם אתה מרגיש שהבן שלך לא לומד

מִסְפִּיק, תִּכְנִיס אוֹתוֹ בִּישִׁיבָה אַחֲרַת וְכו', אֵל תִּשְׁכַּח מִה שֶׁעָבַר עַל הַבֵּן שֶׁלְּךָ וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִם הַבְּחוּרִים יִלְמְדוּ שָׁמָּה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה וְיִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, אֲזַי אֲנִי יִקַּח אוֹתָם לְפָה, וְאֶצְלִי תִהְיֶה לְאֵל, לּוֹמְדִים גְּמָרָא בְּעִיּוֹן וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ בְּעִיּוֹן, אֲבָל קֹדֶם הַתְּלִמִּיד צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה מֵאָה אַחוּז, כִּי אֲנִי כָּבֵר לֹא בְּגִיל שְׂאֲנִי יָכוֹל לְגַדֵּל יְלָדִים, אֶקְנֶה שְׁתַּבִּינְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ב אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל.

דַּע לְךָ שְׂאֲסוּר לְשָׂאֵל שׁוֹם שְׂאֵלוֹת, אֲלֵא לְדַעַת שְׁכַל מִה שֶׁעוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֶּף צָרִיךְ לְהִיּוֹת, וְאִךָ שִׁישׁ דְּבָרִים שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים, עֲלִינוּ לַחֲזוֹר תְּמִיד עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ל"ב ד') "הַצּוֹר תְּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא", וְכֵן תְּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֲיִנְנוּ יוֹדְעִים כְּלוּם, כִּי תַכְלִית הַיְדִיעָה שְׁלֹא גִדַּע, וּכְתִיב (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תְּמִים תִּהְיֶה עִם הַיְוִ"ה אֶלְקִיךָ", וּפִרְשׁ רַש"י הַתְּהִלְךָ עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ וְלֹא תַחֲקוֹר אַחַר

העֲתִידוֹת אֵלָא כֹּל מַה שְׂיָבוֹא עָלֶיךָ קִבַּל בְּתַמִּימוֹת וְאֵז תִּהְיֶה עִמּוֹ וּלְחַלְקוֹ, עֵינֵי שָׁם.

אתה צריך להיות מאד מאד חזק בעבודת הקדש שאתה עובד כבר תשע עשרה שנה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

לעת עתה אין מה לדבר כדי לפתח ישיבה קטנה, כי זה מה שחסר לנו וכו', כי אתה לא יודע מה שקורה עכשו בארץ ישראל, יש גזרות רעות שרוצים לסגר המון ישיבות וכו' וכו', ואיך אתה אפלו מדמה לעצמך שנפתח ישיבה חדשה מהבקר, ונצא מהרשת של ... וכו', זה מה שחסר לנו ש... תלבש עלינו, ואחר כך יסגרו לנו את כל התלמוד תורה וכו', אלא אני רוצה לפתח מחדש את ישיבת "דמשק אליעזר", ששמה לא שיף כי הם בחורים גדולים בעלי תשובה, וצריכים אחד שיתפס אותם.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדי אני טפילתי בזה במלוא החמרה, וגמרנו היא לא תהיין יותר להסית בנות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתחזקי ביראת שמים שלמה, ומי יתן שתזכי לומר בכל יום "יום תהלים", אשר אין למעלה מזה, וזה יביא לך הצלחה גדולה מאד.

רק חזקי ואמצי לעשות נחת רוח לאבא ואמא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, וכשיבוא הזמן הנכון אז תוכלי להתחתן בעזרתו יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בכז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יתן לי את החיים, אני מקנה להיות עוד חדשים בארץ ישראל, ואז אם היא לא שלמה ל..., אני ישלם את זה, תהלה לאל, עוד לא לקחתי מאף אחד אגורה שחוקה.

יש כלל "לעולם תקח", אם הוא רוצה לנדב כל כף הרבה דברים להבית התבשיל, אדרבה שיהיה לו חלק בזה, כי סוף כל סוף רק הקדוש ברוך הוא יודע שאנחנו עושים את זה לשם שמים, ואין לנו שום פונה אחרת, רק לעזר לרעבים וצמאים, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא יעזר לנו, כי אדם צריך הרבה ישועות כל זמן שהוא חי, ואף אחד לא בטוח עם עצמו, ולכן אני מאד מאד מודה לך על כל הטרחות שאת טורחת בשבילי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, חסדי השם יתברך שאתם גרים ביבנאל, ומה טוב ומה נעים שיהיה

לְכֶם אִמְץ לֵב לְקַפֵּץ וְלִקְנוֹת דִּירָה, אִם יֵשׁ לְכֶם אֲפִשְׁרוֹת לְקַבֵּל מִשְׁכַּנְתָּא כָּל כֶּף גְבוּהָהּ, אָז אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לַחֲשֹׁב פְּעֻמִּים וְכוּ' וְכוּ', וּמָה יִהְיֶה עִם הַמְקַדְמָה וְכוּ', עִם רְצוֹנוֹת חֲזָקִים וְהִרְבָּה תְּפִלוֹת תְּצַלִּיחוּ, רַק לֹא לַפְחָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ח) הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֹשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכֶּלֶל וְהַעֲקָר לֹא לְהִתְפַּחַד כְּלָל.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתוֹ, וְאָמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְּנוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם פְּלִים בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוֹלִים אַחַר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מָה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שְׁמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֹנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בכט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר' התשע"ב

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

מאד מאד שמחתי לקבל את מכתבך, כי זה כמה רציתי לראות אותך או את כתב ידך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל, וכן תמשיך לעורר את התלמידים שיתפללו עבורי, כי עדין אני צריך רפואה שלמה והחלמה מהירה, ורק בזכות התפלות שלהם אני מתקדם בבריאות וכו' וכו'.

אני מאד מאד שמח שהתחלת ללמד אתם קנטרס "בר מצוה", כי סוף כל סוף הם ילדים שהולכים להיות בר מצוה, והם צריכים מאד מאד לדעת איך להתנהג בבר המצוה, והיה טוב מאד אם גם תלמד עמהם ב"קצור שלחן ערוך ילקוט יוסף הלכות תפלין" כדי שידעו מה זה תפלין? ואיך שצריכים לשמר גוף נקי לתפלין.

רק תחזק אותם על דרך ארץ, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו, וכן אמר (שם, אות ממון, סימן מ"ח) דרך ארץ צריך חזוק, ובפרט ללמד אותם על כבוד אב ואם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; ואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

תהיה חזק מאד מאד ללמד עם התלמידים, והעקר לספר להם ספורי מעשיות מצדיקים, שזה מושך את הלב, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק

א', סימן רמ"ח) דַּע שְׁסֹפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סֹפּוּרִים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהֵשִׁים יִתְבָּרָךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרָת בְּעַת שְׁמִסְפָּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרְרָת לְהֵשִׁים יִתְבָּרָךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סֹפּוּרִים לְהִתְלַמִּידִים, שְׁזֵה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרָךְ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם עַל זְוִיגָה, וְאַנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְצָא אֶת בַּת זְוִיגָה, כִּי כָּל הָעֶכּוֹב זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרָךְ, וּבְדוּדָי יֵשׁ בְּזֶה כּוֹנֵה עֲלֵיוֹנָה, אֲבָל סוּף כָּל סוּף תִּמְצָא זְוִיגָה גְּנוּן לְפִי שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתָהּ, וְאֵז תּוּכַל לְהִיּוֹת מְלַמֵּד קְבוּעַ, שְׁזֵה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְתָרָא ח:): עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּפּוֹכְכִים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוּ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא: כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לְאִין סֹפּוּר, כִּף אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשָּׂכָר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שְׁמַחְדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרָךְ, וְיִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ עַל עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרָךְ, וּזְכוּתוֹ גְּדוֹלָה בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכוּיּוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב אייר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אתמול נסיתי כמה וכמה פעמים להתקשר אליך והיה תפוס וכו', ואני דן אותך לכף זכות, כי אשתך תחיה השאיירה לי הרבה הודעות ולא אמרה ממה שמדבר, אבל אני מבין דבר מתוך דבר שעוד פעם יש אצלכם איזה קצרה.

ולכן באתי לחזק אותך מאד, תאמין לי שאני מבין אותך טוב טוב, ואני יודע מה שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת דע לך ששלמה המלך שהוא היה החכם מכל אדם אמר (קהלת ד' כ"ח) "אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי", הינו בן אדם אחד מאלף יש עוד וכו', אבל אשה אפלו מאלף אין וכו', והכלל הוא שכל הנשים בכל העולם הן אותו דבר וכו', הן צריכות תשומת לב, כי כף ברא הקדוש ברוך הוא את האשה שהיא תבקש תמיד תשומת לב, ובשביל זה אנחנו אומרים ברכה בכל יום "שלא עשני אשה", לא שאנחנו משפילים את האשה, אלא תהלה לאל, אנחנו לא צריכים תשומת לב, כי אוי ואבוי אם הגבר צריך תשומת לב מהאשה, הרי הוא האשה וכו', ולכן לדעתי תהיה ותרן וכו', ואף שזה מאד קשה, עם כל זאת דע לך שהרבה דברים בחיים קשים, ויש כלל "לא כל מה שרוצים מקבלים ולא כל מה שמקבלים רוצים", ועל כן הרגל את עצמך להיות ותרן, ואז תראה שתסדרו יחד, סוף כל סוף הקדוש ברוך הוא נתן לך ממנה ילדים חמודים, ובכלליות היא אשה טובה, ולכן כדאי לך לותר, וכך תחיו ביחד בשלום ואהבה והבנה הדדית, וכל החיים ילכו לך ככר בצורה אחרת וכו', כי כשאין שלום בית, אזי הדעת לא מישב וכו', ולכן כדאי לך לותר, הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני כותב לאשתך פה מכתב, ותראה למסר לה את זה.

אין מלים בפני להודות לך על החסד שעשית עמדי שעזרת לבתי שעובר עליה מה שעובר וכו', ולבסוף גם כשנסעה כבר להתאורר לכמה ימים, סדרו

אותה והיא נשארה תלויה באויר, ולכן אני מאד מעריך מה שעזרת לי להשיג לה רכב, ואני ישלם ל... תחיה.

אני מאד מקנה ש... גרו יאיר יעמד בדבור במה שהוא הבטיח לנו על סכום גבוה כזה לעשות בהמקנה של הנשים, וכן אני מקנה ש... גרו יאיר יתחיל לעבד בשכר.

שוב פעם כל מה שכתבתי לך פה זה מרב אהבה שיש לי אליה, כמו אל בני ממש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

שמעתי היום את ההודעות שהשארתי לי שאת רוצה לדבר אתי וכו', אבל מפני חלשתי אני לא נמצא בחדרי כלל, ולכן אני לא יכול לקבל שום שיחות.

את צריכה להבין שבעלך ... גרו יאיר הוא משהו מיחד במינו, ואני לא כותב את זה להחניף, אלא ככה אני אוהב וכו', והוא עובד מאד מאד קשה, ויש לו אחריות מאד מאד גדולה על עצמו וכו', ומלבד זאת שעבר עליו בחיים הרבה צרות ויסורים וכו', ומי כמוך צריך שייבין אותו וכו', פי גם את עברת את זה כשאביך עזב את האמא וכו', ולכן את צריכה לדון את בעלך לכף זכות, ואף שפעם הוא מתפרץ וכו', את צריכה לדון אותו לכף זכות וכו', ולא לעשות ברגז וכו', ולא להכנס בלחץ כלל וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא

בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ובפרט שיש לה בעל מיחד במינו בלי שום גזמא כלל, והוא מתאמץ למעלה מכוחותיו לעזור לי, ואני מאד מאד מעריך את עבודתו מה שעשה ועושה ועוד יעשה בשבילי, ולכן אני מאד מבקש אותך תתפסי עמו ותמחלי לו ותותרי, ולא נורא אם פעם הוא יתעצבן וכו', את צריכה לדון אותו לכף זכות, כי הוא די מספיק סובל מפלוני או מאלמוני וכו', כי בקהלה לא חסר מדברים וכו', שמכאיבים את מי שעוסק בצרכי צבור, ולכן אני מבקש אותך מאד תראי להתפייס אתו, ותתחילו דף חדש בחיים, ותאהבו אחד את השני באהבה אמיתית, אהבה שאינו תלוי בדבר, רק מפני שהשכינה תשרה בתוך ביתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהר בחקתי, כ"ב איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר העקרי שאדם צריך לדעת בזה העולם, שאין לו אף אחד, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק (יחזקאל ל"ג) "אחד היה אברהם", שאברהם

עֲבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אֶחָד, שְׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁפָרִים מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אָבִיו וּשְׂאָר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלוֹ הוּא אֶחָד בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְהַכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַכְנִס כִּי אִם עַל יְדֵי בַחֲיִינָה זֶה שִׁיחֲשַׁב שְׂאִין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם אָדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אָבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתָנוּ וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שִׁישׁ מִשְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מִעִבּוּדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחֻשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבַחֲיִינַת: "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" כְּאִלוֹ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם, וְכַתּוּב מוֹהֲרֵינ"ת ז'ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוּת, פֶּסֶח, הַלְכָה ט', אוֹת כ"ב) שְׁזֶה כָּל עֲנִיָּן שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר שְׂאֵנוּ סוֹפְרִים אֶת הַיָּמִים לְפָנֵי קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, אֲלֵא כְּשֶׁאָדָם סוֹפֵר אֶת הַיָּמִים לְעֵצְמוֹ, וְאִינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עֵצְמוֹ מֵאַחֲרֵים כָּלֵל, שְׁזֶה מֵה שְׁכַתּוּב: (וַיִּקְרָא כ"ג ט"ו) "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם" לָכֶם לְעֵצְמְכֶם דִּיקָא, שְׁכָּל אֶחָד צָרִיךְ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעֵמֶר, שֶׁהוּא עֲנִיָּן הַהִתְחַזְקוֹת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ כְּפִי מֵה שֶׁהוּא, וְלֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, מִחֲמַת שְׁנִדְמָה לוֹ שֶׁחִבְרָיו בְּנֵי גִילוֹ טוֹבִים מִמֶּנּוּ הִרְבֵּה, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא מְדָה טוֹבָה לְהִיּוֹת עָנּוּ וּלְהִתְחַזֵּק כָּל אָדָם טוֹב מִמֶּנּוּ, אָבֵל אִם יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ עַל יְדֵי זֶה חֵס וְשְׁלוֹם, אִין זֶה עֲנּוּהַ כָּלֵל, אֲדַרְבָּא זֶהוּ גְדֻלוֹת גְּדוֹל שְׂאִין נֶאֱדָה לוֹ שִׁיעֲבַד אֵיזֵה עִבּוּדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעֵדִין הוּא רְחוּק כָּל כָּה, וְחִבְרָיו כְּבָר זָכוּ לְמָה שְׁזָכוּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְהִרְהוֹר אַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ מֵאֵיזֵה מָקוֹם הוּא וּבְאֵיזֵה מָקוֹמוֹת נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו וְכוּ', כִּי אִין אָדָם דּוֹמָה לְחִבְרָיו כָּלֵל. וְכֵן כָּל אָדָם שְׁרוֹצֵה לְצֵאת מִטְּמֵאָתוֹ וְזִהְמָתוֹ, שְׁזֶה בַחֲיִינַת סְפִירַת הָעֵמֶר כְּדִי לְטַהַרְנוּ מִקְּלֻפּוֹתֵנוּ וּמִטְּמֵאוֹתֵנוּ וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְסַפֵּר הַיָּמִים לְעֵצְמוֹ דִּיקָא, וְאֵל יִפִּיל אוֹתוֹ חִבְרָיו כָּלֵל חֵס וְשְׁלוֹם. וְזֶהוּ "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם" לָכֶם לְעֵצְמְכֶם דִּיקָא, וְהִבֵּן הַיֵּטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִהִזּוּלַת כָּלֵל, וּכְבָר פֶּרַשׁ רַבְּנּוּ ז'ל אֶת הַפְּסוּק, (וַיִּחְזַקֵּל ל"ג) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שְׁעָקֵר הַתְּקַרְבוֹת אַבְרָהָם אָבִינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הָיָה עַל יְדֵי שְׁחָשַׁב תְּמִיד שֶׁהוּא רַק אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב וּמְבַלְבֵּל כָּלֵל וְכוּ'.

ובאמת צריך שתדע כמו שיש כמה מיני מניעות מהמונעים הרשעים או מתנגדים ארוזים הרוצים למנע מהאמת בכמה מיני הסתות ופתויים ודברי ליצנות וחלקלקות וכו' וכו', כמו כן יש גם כמה מיני מניעות וחלישות הדעת אפלו מחבריו ואוהביו באמת וכו'. וכל זה אי אפשר לבאר בכתב כלל, רק כל אחד יבין בעצמו כפי עניניו, וכנגד כל מיני מניעות וחלישות הדעת שבעולם צריכין לילך בדרך זו לידע "אחד היה אברהם" לחשב כאלו הוא יחידי בעולם, ולא יסתכל על שום בריה שבעולם וכו', ולא יתיחס אל אף אחד, שזה סוד ספירת העמר לפני קבלת התורה, שצריכים לספר כל אחד את היום שלו, כמו שכתוב "וספרתם לכם", 'לכם' לעצמכם, וכמו שמביא רבנו ז"ל (ספורי מעשיות, מעשה ט' מהחכם והתם) שמבאר שם שהתם היה רצען (סנדלר) וכו', ולא היה יכול המלאכה כראוי, ומנעל שלו היה בשלשה קצוות וכו', והוא היה מתפאר בו מאד, כמה נאה ויפה המנעל הזה וכו', והיתה שואלת לו אשתו, אם כן, מפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים ג' זהובים בעד זוג נעלים, ואתה אינך לוקח כי אם אחד זהב וחצי? השיב לה, מה לי בזה? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי. (דאס איז יענימס מעשה אין דאס איז מיין מעשה) ועוד, למה לנו לדבר מאחרים, הלא נתחיל לחשב כמה וכמה אני מרויח בהמנעל זה, מיד ליד העור הוא בכך וכו', עין שם באריכות, כי במעשה הזאת מבינים רב העולם כמה דברים הנוגעים לעבודת השם יתברך שצריכין להתנהג בדרכי התמימות ולהיות בשמחה תמיד, אפלו בעניות ודחקות גדול, וגם כשעבודתו ותפלתו אינו בשלמות כלל, אף על פי כן יהיה בשמחה בחלקו תמיד, ולא יסתכל על העולם כלל שיש להם פרנסה כנגדו בכפלי כפלים, ויש להם אכילה ושתיה ומלבושים נאים וכו' וכו', וגם בעבודת השם יתברך בתורה ובתפלה הם גדולים ממנו אלפי פעמים וכו', עם כל זאת אל יפל בדעתו מזה כלל וכו', רק יהיה שש ושמח בחלקו תמיד, ולא יתבלבל משום בריה שבעולם, רק להתנהג בתמימות גדול כדרכי התם שלא התבלבל מאף אחד.

וזה למוד עמק עמק מי ימצאנו, שכל בר ישראל צריך להחדיר בעצמו ידיעות אלו, שאסור לו להתבלבל מאף אחד בעולם, ואפלו ממשפחתו ששוכרים אותו ואומרים שאתה לא שנה לשום דבר וכו' וכו', שלא יסתכל

עֲלֵיהֶם כָּלֵל, אֲלֵא יִתְחַזַּק עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וַיִּחִיָּה אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד עִם כָּל מַה שֵׁישׁ לוֹ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת נו). עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ. אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרַמּוֹן, וּבִדְאֵי גַם בְּךָ יֵשׁ הַמּוֹן טוֹב, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרַכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ה') "תִּגְי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמֵע וּמִבְּרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמִבְּרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מִצְּוֹת וּמִבְּרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמִּצְּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזוֹרְעוֹ, וּמְזוֹזָה בְּפִתְחוֹ, מִיֵּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהֵלִים קי"ט) "שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקֶךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהֵלִים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֶךָ הַיְי"ה סְבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁמַהֲיּוֹם וְהִלְאָה אֵל תְּשִׁים לִבִּי אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם שְׁמַנְסָה לְשִׁבְר אוֹתָךְ שְׂאֵתָה לֹא שְׁוֹה לְשׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וּמִמֶּךָ לֹא יִהְיֶה כְּבָר שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', תִּלְעַג לָהֶם, וְדַע לָךְ שְׂאֵתָה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט כְּשִׁתְּרָגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי אֵין אָדָם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּלְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדֵּר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲנִי מִתְקַדֵּם בְּכַרְיאוּתִי כָּל יוֹם וְיוֹם, אֶךְ עֲדִין אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִרְאָה לְהִתְפַּלֵּל עִבּוּרִי, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר

את גדל מעלת תפלת הרבים, שזה מאד מאד מקבל בשמים, וכשבר ישראל מתפלל על הזולת, אזי נמשך עליו חסד ורחמים מן השמים, פי מזדקקין עם האדם על זה שמתפלל על הזולת וכו', וכו', כי שואלים למעלה בשמים זה שמתפלל על הזולת מה יש לו עם הזולת? וכך נתגלה הקשר שיש ביניהם, ועל ידי זה הקדוש ברוך הוא משלם לו חזרה שפע ברכה והצלחה, ומלבד זאת ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן י"א) תפלת אחר מועיל יותר מתפלת עצמו, ואפלו צדיק צריך לתפלת אחרים, ולכן אבקש ממך שתרכה להתפלל עבור החלמתי המהירה, ואזכה לרפואה שלמה לגמרי, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן י"ז) תפלת יחיד אינו נשמעת אלא אם כן לבו מכון, ותפלת עבור נשמעת אף על פי שאין לב כלם שלם, ולכן זה דבר גדול מאד כשכל אנשי שלומנו ינדבו איזה תפלה עבור החלמתי, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, חלק ב', סימן י"ב) לפעמים אינו בא הישועה אלא עד שיתפללו כמה בני אדם ולא די בתפלת יחיד, ולכן אהיה לך אסיר תודה מאד אם תרכה להתפלל עלי, כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

נא ונא ראה לדון את כל אחד לכף זכות, אשר אין למעלה מזה, ורבנו ז"ל עמד על זה מאד מאד, עד שגלה לנו (לקוטי-מור"ן, חלק א', סימן רפ"ב) כשבר ישראל דן את הזולת לכף זכות, הוא יכול להחזירו בתשובה, וכמובן קדם צריכים לדון את עצמו לכף זכות, כי בדרך כלל אדם ממרמר והוא שונא את עצמו, הוא שונא גם את אחרים, כשאינו מלמד זכות על עצמו, בודאי אינו מלמד זכות על אחרים, ולכן זה דבר גדול מאד להרגיל את עצמו, ללמד זכות על עצמו, וכן ללמד זכות על הזולת, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן נ"ט) מי שמלמד זכות על ישראל על ידי זה מעורר תשועה והתשועה באה על ידו, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק ללמד זכות על הזולת, כי מה אתה יודע מה שעובר עליו? קל מאד לדון את האדם וכו', ובפרט כשאין יודע מה שעובר עליו וכו' וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזר לי בכל מיני עזר שאתה רק יכול לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה

דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכלתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתמשיכי להתפלל עבורי שאזכה לרפואה שלמה ולהחלמה מהירה, כי עדין אני מאד מאד חלש, ודעי לך שכל תחנה כל תפלה שאת מבקשת ממנו יתברך, זה נשמע ונתקבל בשמים, ואם היית יודעת מעלת התפלה, לא היית מפסיקה להתפלל, הרי סוף כל סוף בלנו צריכים ישועות, והקדוש ברוך הוא רוצה לעזור לנו, אלא הוא מבקש שאנחנו נתפלל אליו, ועל ידי זה אנחנו עושים כלים לקבל את הישועה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוט' מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) כפי הכלי שמכינים על ידי תפלה, כך נשפע עליו שפע, ולכן אשרי האשה שמרגילה את עצמה להתפלל להקדוש ברוך הוא על כל דבר, ועל ידי זה תמשיך ישועות ורפואות, והמתפללת

עבור הזולת מזדקקין עליה מלמעלה בשמים, כי שואלים מי זאת שמתפללת על הזולת? ואז נפתח שערי הישועה גם עליה, ולכן אני מאד מבקש אותך שבכל עת מצוא תתפללי עבור ישועתי ורפואתי, ואהיה לך אסיר תודה.

נא ונא הרגילי את עצמך לדון את הזולת לכף זכות, שאין למעלה מזה, וזה בכלל חסד גדול מאד, כי היום עובר על כל אחת ואחת צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, עניות ודחוקות וכו' וכו', מריבות או ופוחים בבית וכו' וכו', ולכן צריכים לדון את כל אשה לכף זכות, ובזכות זה ימשך עליך ישועה גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן נ"ט) מי שמלמד זכות על ישראל, על ידי זה מעורר תשועה, והתשועה באה על ידו, ולכן הרגילי את עצמך רק לדון את הזולת לכף זכות, וזה חסד גדול מאד מאד, ובפרט שרואים אשה ממומרת וכו' וכו', כדאי להוציא אותה מעצמה וכו', וכן להוציא אותה מהבית ולהביא אותה אל ערב שמחה, לחזק ולעודד ולשמח אותה, וזה המצוה הכי גדולה, ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות התנשאות, סימן י"ז) מי שמלמד זכות על ישראל זוכה לעליה גדולה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר שאת רק יכולה לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמר ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמר ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

אֲשֶׁתִּי תַחֲיָה צְרִיכָה לַעֲבֹר הַיּוֹם עוֹד נִתּוּחַ עַל הָעֵינַן, נָא לְהַתְּפַלֵּל עָלַיָּהּ
לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד אֲנִי שׂוֹמֵחַ עַל כָּל דו"ח שְׂאֵתָה כּוֹתֵב לִי, וְאֲנִי מָאָד מְקַנֵּה
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְפַתַּח וּלְטַפַּח אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם,
שְׁבֻזָּה תְּלוּי כָּל חַיּוֹתַי, כִּי אֲנִי חַי רַק בְּזִכּוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל הַזֶּה, שֶׁהִקְמַתִּי
בְּיָזַע וּבְדָם, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂיִתְפַּתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְכוּ', רַק תִּשְׁמַר מִמְּחֻלָּקַת
אוּ וּכּוֹחִים, שְׁזֵה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת.

יַעַן שְׂאֲנִי שׂוֹלַח לְךָ בְּכֹל יוֹם מִכְתָּבִים אֶחָד לְהַגְבִּירִים וְאֶחָד לְהַנְשִׁים,
הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁכֵלֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה, לֹא סֵתֵם יִכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּתֵא שְׁבִבִית
הַכִּנְסֵת וְכוּ', עַד שְׂמֻצְטָבֵר לְכַמוֹת, וְאַחֵר כֶּף זוֹרְקִים אֶת זֶה לְגַנְיָזָה וְכוּ', אֲנִי
כּוֹתֵב אֶת הַמִּכְתָּבִים שְׁכָּל אֶחָד יִקְבֹּל אֶת זֶה וְיִקְרָא אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי מָאָד
מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַאֵג שְׁכֵלֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה, אֲנִי מְשַׁלֵּם כֶּסֶף עֲבוּר חֲלָקָה,
תְּבָרַר אֲצִל ... נְרוּ יְאִיר אִם הוּא בְּאֵמַת מְחֻלָּק אֶת זֶה, כִּי אֲנִי חָנּוּן נִלְחָמִים עַל
כָּל שְׁקָל פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ', אִף שֶׁהַמְשַׁרְד׳ מְלֹא עִם חִבְלוֹת כֶּסֶף קָטָן,
אֲבָל נִגְד׳ זֶה הוֹצֵאנוּ צְרִיקִים שֶׁל רִבּוּת שְׁקָלִים, רַק בְּשִׁבְלִי גִמַר הַבְּנִיָּה שֶׁל
הַבַּיִת הַכִּנְסֵת, הוֹצֵאנוּ קְרוֹב לְמִלְיוֹן שְׁקָלִים, וְצְרִיכִים לְכַסּוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן
מִי שְׁעוֹבֵד אֲצִלְנוּ צְרִיךְ לַעֲבֹד בְּנִאֲמָנוּת, לֹא סֵתֵם לַעֲבֹד עָלֵי וְכוּ' וְכוּ', אִם

אני משלם עבור שיחלק את המכתבים, שיחלק את זה לכלם, ואם לא נקח אחר, לא חסר מאנשי שלומנו שיקחו את העבודה הזו לחלק את המכתבים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתדאג שכל המכתבים מגיעים לכל אחד ואחת מאנשי שלומנו, כי אני כותב את זה ממש במסירות נפש, כי זה בא לי מאד מאד קשה לכתב כל מכתב, ולכן תדאג שכלם יקבלו את זה בלי יוצא מן הכלל, ובפרט לאברכים שהם צריכים יותר ויותר חזוק וכו' וכו'.

אקנה שתעשה רצוני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנני מברך אותך בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הלדת הבן, יעזר הקדוש ברוך הוא שתכניס אותו בכריתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ותרוה רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציה.

אם תוכל לשלח לי דו"ח מהפעילות של הבית הכנסת, אודה לך מאד מאד.

אז דברתי אתך שתתקן את לוח המודעות ככולל "תפארת בנימין", ולהדביק שמה את התבות "תפארת בנימין", אקנה שעשית את זה, וכן איפה שרק צריך להיות איזה תקון, תראה שיתקנו את זה, ועל כלם אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהמקום נקי ומסדר, ובפרט המנינים פועלים כמו שצריך,

וכן הבית התבשיל - אהל אברהם בענין השתייה חמה בבקר והעוגות, אתה שומר על זה שהכל יהיה בטפול, והילדים לא יחריבו שום דבר.

אשתי תחיה רוצה את הטלפון של אמך תחיה, היא עוברת היום נתוח על העין, הקדוש ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בלז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר תכלית החנות "ברסלב סנטר" שהקמתי, הוא לזכות את הרבים עם תפלין ומזוזות כשרים מסופרים הגונים ויראי השם, שנוהרים בטבילה במקוה, והיו גם בציון רבנו ז"ל, וכן לזכות את כל אלו שעדיין רחוקים מהיהדות וכו', עם מצוות מעשיות, וזה התכלית של החנות, ולכן כל מיני רעיונות שרק יש לך להגדיל ולפרסם שם החנות "ברסלב סנטר", זהו השלמות, ואפלו בין אנשי שלומנו לפרסם את החנות, ולכן כל מיני רעיונות שיש לך, תראה לבצע את זה, כמובן בהתעצות עם ... נרו יאיר.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין,

והרב הקדוש רבי מנחם מענדל'ל מקאצק זי"ע אָמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היניק וחפים ... נרו יאיר

עכשו בשור לי הרב ... נרו יאיר שזכית לסיים את כל הש"ס, ידוע שרפנו ז"ל אָמר שמי שסיים את הש"ס, נמשך עליו צלם אלקים, ולכן אני מבקש אותך שתתחיל עוד פעם ללמד ולסיים את כל הש"ס, כי קדם צריכים לסיים פעמים את הש"ס, ואחר כך מתחילים ללמד מסכת אחת מאה פעמים ואחד, וכך במשך הזמן תהיה בקי בש"ס.

אני מאד מאד גאה אתך, ואתה לא יכול לתאר את גדל השמחה שיש לי יעזר הקדוש ברוך הוא שתתנהג בדרך ארץ גדלה מאוד ותקבל שם טוב, והעקר תשמר על מצות כבוד אב ואם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אָמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתֵי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם
עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב
צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָהּ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת
אֲתָה מְכַרְחַח לַהֲכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַפְּחוֹת רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם
שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לַגְּשֵׁת אֲלֵיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק
עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקֶּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֵה אֲדָם יִכּוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ
אִם הוּא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שִׂיִּסְתַּכֵּל אִיךָ שֶׁהוּא מְחֻזָּק
אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתְךָ לַהֲתַחֲזֵק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה
שֶׁהוּא חַת"ךָ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח' אֶת' יָדְךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק:
(דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהֵייתָ' אֶךְ' שְׂמֵחַ", וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲתָה צָרִיךְ לַהֲשַׁתְּדֵל
לַהֲיוֹת מֵאֵד מֵאֵד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מֵאֵד
קֶשֶׁה לָהּ וּמֵר לָהּ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא
תִּבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְאִם תֵּאֵמֵר בְּמֵה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמֵלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע
לָךְ שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (דְּבָרִים מא.) אִין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עַקֵּר הַעֲנִיּוֹת
תְּלוּי בְּחֻסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסְדוֹ וּבְרַחֲמִים,
בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת

המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אל תקנא בשום בריה שבעולם, כי כך אמר התנא הקדוש (אבות פרק י') ואל תתאנה לשלחנם של שרים, ששלחנה גדול משלחנם וכתרה גדול מכתרם, ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבה, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החדיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכר את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.מ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא בעיני למה הרופא מתנהג אתכם ככה וכו'? אצלי עמדו כל המשפחה כל הזמן, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לחמיך גרו יאיר רפואה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד אצלכם.

את צריכה לחזק את בעלך כי סוף כל סוף זה אביו, והקדוש ברוך הוא יהפך את הכל לשמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.מ.א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הנני מברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הבר מצוה של בנכם גרו יאיר, יעזר הקדוש ברוך הוא שתגדלו אותו בקלות, ותרוו רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציקם.

אם רוצים להצליח עם ילדים, צריכים קדם להראות דגמא חיה, ולכן הייתי מבקש אותך ... גרו יאיר שאל תחביא את הפאות שלך תחת האזנים, כי אחר כך הבן שלך יחתך לגמרי את הפאות וזה ברור, כי הילד מסתכל תמיד על האבא, ואם האבא מתביש עם הפאות, אזי הוא יוריד את הפאות, זה יסוד גדול בחנוכה, כי ילד מחקה את האבא, וכן תראה לבוא להתפלל במנין דיקא את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, קדם זה טוב בשבילך כי על ידי זה נמשך השגחה שלמה, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבוא

לביית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי הפרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עלי, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, וגם בבית הכנסת תשמר לא לדבר בעת התפלה, ואם הילדים שלך יראו אותך כך להתנהג, אז נכון לבך יהיה בטוח שיהיה לך ילדים יראי השם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל על זה ביומנו, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

במב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, קַבְלַתִּי אֶת דְּבָרֶיךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ כַּמָּה הַשְּׁלֵשָׁה מְלֻמְדִים מִשְׁקִיעִים בְּהִילָדִים, זֶה סֵתֵם בָּא מַחְסְרוֹן דַּעַת שְׁמַקְטָרְגִים נֶגֶד הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, וּמִי? זֶה שְׁבָנוּ נִכְשֵׁל בְּמִשְׁכַּב זְכוּר רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכְּן תֵּאמַר לְהַמְלַמְדִים שְׁלֹא יִתְפַּעְלוּ מִהַבְּקָרַת שְׁעוֹשִׁים עֲלֵיהֶם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ.

עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לִי תְּכִנִּית לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַלְמוּדִים עִם הַשְּׁלֵשׁ כַּתוּת הַגְּדוּלוֹת בְּנֵי בַר מִצְוָה עַד שְׁמוֹנָה בְּעָרֵב, וְנִבְיָא לְהֶם אַרוּחַת עָרֵב שְׁמָה בְּתֻלְמוֹד תּוֹרָה, וְיוֹכְלוּ גַם לְשַׁחַק כָּל מִינֵי מִשְׁחָקִים כִּף שִׁיְהִיו עֲסוּקִים, עַד שְׁעָה שְׁמוֹנָה בַּלֵּילָה, וְיִחְזְרוּ הַבֵּיתָה עֵיפִים וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי רַק צָרִיךְ עוֹד אֵיזָה תְּכִנִּית בְּדַרְךְ לְבַצֵּעַ אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם דְּךָ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דְךָ גְּמָרָא זְהוּ חִיּוֹת לְנַפְשׁ, וְזוֹכּוֹף הַגּוֹף, וּבְכָר אֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִים אֵינִישׁ וְהַדְר לִיסְבָּה, וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תְּזַכְּךָ אֶת נִשְׁמָתוֹ, וּבְאֲמַת אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַעְלַת זֶה הָעֲנִיָּן, וְהָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצֵק זי"ע אָמַר מִלֵּא עִם הַשְּׁכַל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְּבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אֲבָל אִיךָ גַם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשִּׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפְן אֲלֵא עַל יְדֵי דְךָ גְּמָרָא, וְלִכְּן תַּהֲיֵה חֲזַק בְּזֶה, כִּי דְךָ גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחִיּוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכְּן תַּהֲיֵה חֲזַק בְּזֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמֵּד וְלְחַזֵּר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵינְן לְמַעְלָה מְזָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ

שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

במג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלוש וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשובות חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבָּבוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גָּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שְׂמֵכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֵׂמֵחָה, אַזִּי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּמַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּשִׁים שׁוֹם לֵב אֶל כָּל הַבְּקֵרֶת שְׁעוֹשִׁים, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אִתָּה תִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה לְחַנּוּךְ אֵת הַתְּלִמִּידִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עִם הַחַנּוּךְ שֶׁלָנוּ, וְאֲנִי לֹא מְקַבֵּל שׁוֹם בְּקֵרֶת שְׁלִילִי, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רַק רוֹאֶה שְׂכָל אֵלוֹ הַמְקַטְרָגִים אֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאַלָם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְכָה לְגַדֵּל תְּלִמִּידִים שְׁלֹא נִצְטָרַךְ לְהַתְּבַיֵּשׁ אֶתָם.

הַעֵקֶר תִּכְנִיס שְׂמֵחָה בְּהַכְתָּה שְׁלָךְ, וְשִׁירְקְדוּ כָל יוֹם, וַיְכַנְּסוּ אֵת כָּל הַמְרִץ שְׁלָהֶם בְּשִׁירָה וְרוֹקוּדִים, וְכֵן תִּסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֻשֶׁק נְמָרֵץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה

אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול", ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספור ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו: כן! וכששאל אותם אילו ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם: לא לזה התכונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספרי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזר את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

במה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחַקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתְּפַסְּקוּ לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה ז.י.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אָפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אָפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אָפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהֶם בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְּאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בְּאֵ לְכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכְרוּ מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לְכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֵל וּמִבְּטָל אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בְּאֵ מַגָּאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֶלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהֵילָדִים הֵם חֶלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צָרִיכִים לְהִתְעַצְבֵּן וְלָרִיב בַּבַּיִת?

רַק חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בְּיִוְתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כֹל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר

הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר היקר לי מאד, נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פמח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חזק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בְּמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלֻמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
 בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה מִתְרַחֶבֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּימוּת,
 וְהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַקֵּהֲלָה שְׁלָנוּ תַּהֲיֶה "קֵהֶלֶת חֶסֶד", כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד
 מְאֹד חָשׁוּב צְדָקָה וְחֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזֶבַח
 שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וְכֵן אָמְרוּ (יִלְקוּט תַּהֲלִים, רַמְזוֹ תַּתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן
 בְּשָׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוֹת
 כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יִבְרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמַר "יִבְרָא"
 שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסִידִים; וְלִכֵּן כָּל חַיּוֹתֵי הוּא שִׁיְהִיָּה חֶסֶד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וּבִשְׁבִיל זֶה פִּתְחֵתִי אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם עַל כָּל הַיּוֹם, שִׁיְהִיָּה
 לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁיְכּוֹל לְתַת יָד וְכַתֵּף לַעֲזֹר בְּכָל מַה שֶׁרַק
 יְכוּל, כִּי דָבָר זֶה תַּהֲלָה לְאֵל, הוּא חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים שְׂאִין בְּשׁוּם מְקוֹם.

אֲתֶם כְּלַכֶּם יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה לִי שְׁלֵשִׁים וְשֵׁשׁ
 צְדִיקִים מִתְנַדְבֵּי מִד"א, וְעַדִּין חֶסֶד לִי עוֹד עֶשֶׂר צְדִיקִים, וְלִכֵּן פְּעַלְתִּי שִׁיעֲשׂוּ
 עוֹד קוֹרֵס חֲדָשׁ, וְאֲשָׁרֵי מִי שִׁיְרַשֵּׁם אֶצֶל הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יֵאִיר לְהַצְטַרֵּף לְהַקּוֹרֵס
 הַזֶּה, כִּי זֶה גֵּרֵם קְדוּשַׁת הַשֵּׁם נוֹרָא מְאֹד בְּמִירוֹן, שֶׁכָּלֶם רְאוּ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 עוֹזְרִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְכֵן הָיָה קְדוּשַׁת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן קְדוּשַׁת
 שֵׁם קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׂמִי שֶׁרַק יְכוּל לְהַצְטַרֵּף לְהַקּוֹרֵס הַחֲדָשׁ,
 תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה.

וּבְכָלֵל רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשֵּׁם טוֹב שְׁלָנוּ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ס"ט) מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת הַצְּדִיק
 שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיִּמְצֵא בְּקֵהֲלַתְנוּ אַחַד תְּמַהוּנֵי
 וְכוּ', אוֹ אֵלִים וְכוּ', אוֹ מְסַמָּם וְכוּ', אוֹ אֲכֹזֵר וְכוּ', זֶה לֹא שִׁיךְ בְּכָלֵל בְּהַד'
 אֲמוֹת שְׁלָנוּ, וְכִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה ל"ב:) כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת

בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מֵרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת
בִּידוּעַ שֶׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁתִּשְׁתַּחֲוֶה פְּעֻלָּה אֶתִּי שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ תִּהְיֶה
מְבֹסֶסֶת רַק עַל חֶסֶד, וְאִם יֵשׁ חֶסֶד יֵשׁ כְּבוֹד הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספ"ר-
הַמְדוּת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן ד') עַל יְדֵי דַעַת נִמְשָׁךְ חֶסֶד; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(נְדָרִים מֵא) דַעַת קְנִייתָ מֶה חֶסֶדְתָּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אָדָם
עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, בִּידוּעַ שֶׁהוּא בֵר דַעַת, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה
נָעִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בַּקְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

במוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּגְמַר אֶת הַתְּקוּנִים שֶׁצְרִיכִים מְסֻבִּיב
לְמִקְנָה, וְכֵן אֶת הַתְּאוּרָה, כִּי אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקָרוֹב לְבוֹא,
וְתַעֲשֶׂה לְמַעַנִי שִׁיְהִי מִשְׁהוּ מִפְּאֹר מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

זְכֹר וְגַם זְכֹר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:ו) כָּל הַרְגִיל לְבוֹא
לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּו; הִינּוּ בָּזָה שֶׁאָדָם
רְגִיל לְבוֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ
עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם
יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא
בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכו', הֲרִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי
זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא
זֶהוּ חֵיּוֹת לְנַפְשׁ, וְזוֹכוּף הַגּוֹף, וְכִכָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט)

לעולם ליגריס איניש וְהִדְר לִיסְבֵר, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קְאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פְּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכְפָךְ אֶת נִשְׁמַתּוֹ, וּבְאֲמַת אֵי אִפְשָׁר לְהִסְבִּיר מֵעֲלַת זֶה הָעֲנִינִי, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצֵק זי"ע אָמַר מִיֵּלָא עִם הַשְׁכָּל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אָבֵל אִיךְ גַּם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשִּׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אֵי אִפְשָׁר בְּשׁוּם אִפְּן אֱלָא עַל יָדֵי דָף גְּמָרָא, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחַיּוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אִפְשָׁר לְלַמֵּד וְלַחֲזוֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵינן לְמַעְלָה מְזֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּמַח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵינן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֵׁךְ לְהַכִּין חֲמִין וְעוּגוֹת דָּרָף הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל מוֹתִיקִין עַד שְׁעָה תִשְׁעָ, אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד הַזֶּה שְׁאֲתָה עוֹשֶׂה עִם אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֵן עִם נִקְיֹן הַמְּקוֹם, וְהֵן עִם הַזְּרִיזוֹת שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה עַל מְכוּנּוֹ, זֶה כָּל הַנַּחַת שְׁלִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת הַחֶסֶד שֵׁישׁ בְּקַהֲלֵינוּ, וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְלֻקוּט תְּהַלִּים, רַמְז' תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲסֵק בְּחֶסֶד תְּמִיד, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֵךְ שֵׁישׁ לָךְ חֶלֶק בְּעִשְׂיַת חֶסֶד, וּבִזְכוּת

זה יהיה השלום והחסד בביתכם תמיד, ותרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלוציה.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבה, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענד"ל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזר את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

במט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

בצער גדול שמעתי את האסון שקרה לכם, ואני בטוח שזה היה נשמה מיחדת שירדה לתקופת זמן כדי לגמר את תקונו וכו', ובודאי יהיה למליץ ישר לכם בשמים.

הַמָּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּנְחַמוּ מִן הַשָּׁמַיִם

ב.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחַקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת הַהֲזַמְנָה לְהַחֲתִּינָה שְׁאֵתָה מִחַתֵּן אֶת בְּתוּךָ, וְהֵייתִי מְאֹד
מְאֹד שְׂמֵחַ לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּשִׂמְחוֹת, אֲךָ אֵתָה בְּיָדַי שְׂמַעְתָּ מִה שֶׁקָּרָה לִי, וְאֲנִי
עֲדִין צְמוּד לְהַמְטָה וְכו', יִשְׁלַח לִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ
שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲשַׁמַּח בְּשִׂמְחַתְכֶם מִפֶּה, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיחִיהַ
הַשְּׂמֵחָה שְׂמַחָה שְׁלֵמָה וְאֲמַתִּית, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִהַזּוּג וּמְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

תְּמַסֵּר מִזֶּל טוֹב חֶמֶד וּלְבָבִית לְאַשְׁתְּךָ תַּחֲיָה, וּשְׁנִיכֶם תִּשְׁמַחוּ בַיּוֹם
שִׂמְחַתְכֶם וּכְלוּלוֹת בְּתַכֶּם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.נ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחַקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׁאֵתָה מְכַנִּיס בְּלִבִּי, בְּזֶה שְׁאֵתָה
עוֹזֵר לִי לְשַׁפֵּץ אֶת מְדַרְשֵׁית "בֵּית שְׁפָרָה", וְכֵן אֶת הַגְּנֵה סְבִיב, וּבְפֶרֶט
בְּהַכְנִיסָה לְהַמְקָנָה שֶׁל הַנְּשִׁים, זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ מִיַּחַדָּת בְּמִינָה,
כִּי בְּאוֹת הַמּוֹן נְשִׁים חִלּוּנִיּוֹת מִיְּבִנְאֵל וּמִהַמוֹשְׁבִים סְבִיב וְכו' וְכו', וְכוּאֵב
לִי מְאֹד מְאֹד שֶׁהַכְנִיסָה מְאֹד מְזַנְחָת, וְזֶה גוֹרֵם טַעַם לְפָגֵם וְכו', וְלִכֵּן רָצִיתִי

לעשות משהו פאר שמה, וזה לא עלות גדולה וכו', על כל הכניסה דשא סינטטי ומשני הצדדים עציצים גבוהים וכו', וכן כדים יפים, ואני מניח את זה להטעם שלך וכו', אבל רציתי שיהיה משהו נפלא מאד, מה שמתאים למקוה נשים.

כמוכן אני רוצה לשלם לך משכרת מלאה, תהיה בקשר עם ידידי ...
נרו יאיר.

שוב פעם אין מלים להודות לך על מה שאתה עושה בשבילי, וכן אני רוצה עכשו לפאר את האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו היקרים, מי יתן שקוהלתנו יתהפך למוקד של חסד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר התשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך שזכית לחזור בתשובה שלמה, שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד) במקום שבצלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, כי כבר היו במקומות הכי ירודים וכו', ואף על פי כן חזר משם אליו יתברך, זה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, ובפרט שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל וזכית לסיים את ה"לקוטי מוהר"ן", לדעתי זה לא מספיק פעם אחד לסיים את ה"לקוטי מוהר"ן", כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שמ"ו שמ"ז) שהספר הקדוש שלו "לקוטי

מוֹהַר"ן שְׁיִצְאָ בְּעוֹלָם הוּא אֲתַחְלֵתָא דְגַאֲלָה, וּמֵאַחַר שְׁיִצְאָ בְּעוֹלָם אָנִי חֲפִיץ שְׁיִלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרוֹךְ אֵלָיָהּ, וְאָמַר שְׁמִצּוֹה גְּדוֹלָה לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ הַרְבֵּה, וִיכוּלִים לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל מוֹחַ גְּדוֹל עַל יְדֵי סִפְרוֹ וְכוּ', וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ שְׁעוֹר גַּם בְּשִׁיחּוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁרְשָׁמָם מוֹהַרנ"ת ז"ל, שֶׁהֵם "חֵי מוֹהַר"ן", "שִׁיחּוֹת הַר"ן", כִּי כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שני"ח) שְׁבָכַל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהּ אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גְּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֲנֵי רוּצָה (אזוי ויא איה מיינ איין גוטער יהוד) אִם יִרְצָה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לַעֲוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, לְמִי שְׁיִשִּׁים לְבוֹ הַיֵּטֵב לְדְבָרָיו וְלִשְׁיחּוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הִתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וּנְכוֹנָה מְאֹד לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יְהִיָּה בְּאֵיזָה מְדַרְגָּה שִׁיְהִיָּה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מְכֹל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הִתְחַתּוֹנָה חֹס וְשָׁלוֹם בְּאֵיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מְכֹל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הַיֵּטֵב, וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיֵאחֲזוּ בָּהֶם].

וְהִנֵּה יִסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל הִיָּה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וְתַכְףּ וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא אָף פַּעַם לֹא לְבָד, כִּי בְּכָל מְקוֹם שָׂרָק יְהִיָּה, יִמְצָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבְה, פְּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְרַבֵּה שִׁיחּוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְלֹוִים אוֹתוֹ עַד שְׁיִגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמֵלֵוָה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֻרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאֵין עוֹד דְּבַר שְׁמֵלֵוָה אֶת הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאִזּוֹ הוּא לֹא צְרִיךְ אֶת אָף אֶחָד וְכוּ', וְאָף אֶחָד לֹא יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּי יֵשׁ

לו את הקדוש ברוך הוא, ואמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן ת"מ) אפלו כשאין יכולים לדבר בהתבודדות רק תבת רבנו של עולם גם כן טוב מאד, ולכן הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ואז תהיה בן חורין אמתי, ואף אחד לא יוכל להשתלט עליך וכו'.

אתה כבר בגיל עשרים ותשע, מה לך לחפש בישיבה? אתה צריך לחפש זוג, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סב): כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה בלא טובה, ולכן אתה צריך עכשו רק לדאג איך למצא בת זוג, ואל תהיה בררן, אלא השדוף הראשון תקח לשם שמים, כי כל זמן שאדם הוא רוק, הוא רק חצי גוף וכו', ועקר השלמות הוא להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ואתה צריך לדעת כי בכתבה כותבים שהבעל מתחייב להביא פרנסה, ולכן ראה לזרק את כל החכמות שלך וכו', שהם השטיות וכו', והדבר הראשון תמצא לך אשה להתחתן עמה, ואז תגיע אל השלמות שלך.

נא ונא תצא מעצמך ותעזב כבר את כל אלו שרוצים להשתלט עליך וכו', תהיה בן חורין אמתי, וזה זוכים על ידי תקף האמונה, להכניס במחשבתו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ראה להתפלל תפלה זו כל יום עד שתמצא את בת זוגך, העקר זכר לא להיות בררן, אלא להתחתן לשם שמים.

רבנו של עולם, חוס וחמל עלי, וזכני למצא את בת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אף מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה

שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֵחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט
עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׁעִשִׁיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהר, תְּקוּן י"ד)
עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶבְנָא לֵיהּ בֵּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֵּת זִוְגִי, וְאַזְכֶּה לְהֶקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּנֵג.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר בְּחֻקָּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאַתִּי וְהַחֲלָמַתִּי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

עַקֵּר שְׁלֵמוֹת לְמוֹד גְּמָרָא בְּעִיּוֹן, צְרִיךְ לְדַעַת אִיךָ לְהוֹצִיא הַלְכָה לְעִבְדָּה
וְלִמְעֻשָׂה, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים כְּשֶׁלּוֹמֵד קָטַע גְּמָרָא וְחֹזֵר עַל זֶה כַּמָּה
וְכַמָּה פְּעָמִים עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים, וְאַחַר כֵּךְ הוּא לוֹמֵד כְּפִי שְׂצִיֵן
"עֵיִן מִשְׁפֹּט", שֶׁהוּא הַלְכָה מִהֶרְמַב"ם וְטוֹר וְשֶׁלְחָן עֲרוּךְ הַשִּׁיף לְהַקְטִיעַ הַזֶּה,
וּמִמִּילָא תַתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַמְפָרְשִׁים עַל הֶרְמַב"ם, וְתִרְאֶה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל דְּבָרִים
חֲדָשִׁים אִיךָ שֶׁהֶרְמַב"ם מוֹצִיא הַלְכָה מִהֶגְמָרָא, וְכֵן הַטוֹר עִם הַבֵּית יוֹסֵף
וְהַב"ח וְאַחַר כֵּךְ הַשֶּׁלְחָן עֲרוּךְ וְנוֹשְׂאֵי כְלָיו וְכוּ', אִם לוֹמְדִים בְּצוּרָה כְּזוֹ,
טוֹעֲמִים טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֶת הַהֲלָכָה

בשִׁלְחַן עָרוּךְ, מִתְחִילִים לְשׁוּט בְּסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת שְׁמִדְבָרִים מִהַלְכָה זוֹ, וְנִפְתָּח לוֹ הַיְכָלוֹת חֲדָשׁוֹת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְזֶה שְׁלֵמוֹת לְמוֹד בְּעִיּוֹן, לְהוֹצִיא הַלְכָה לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשֶׂה.

אֶת הַסֵּפֶר "תּוֹרַה לְשִׁמָּה" הִיָּה לִי פַעַם מוֹכֵן לְדַפּוֹס וּבִדְרוֹךְ לֹא דִרְוֹךְ זֶה נִעְלַם לִי.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חֲשׁוֹב מִלְמוֹד גְּמָרָא, וְכִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדוּרִין כ"ד) "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם" - אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלִמּוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לֹאמַר עַל תְּלִמּוֹד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַחֲשֶׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצְאִים בְּגִלוֹת מֵרַמְדָא שְׁחֲשֶׁךְ לָנוּ וְלֹא אֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁפִים, וְאַנְחָנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מַת, מַה יְכוּל לְהַחְיֹתֵינוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תְּלִמּוּדָה שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלִמּוֹד בְּבַלִּי, וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר ר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחֲטָאֵת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תְּלִמוּד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלִמּוֹד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלִלָה שְׁאָדָם מִיִּלָּל מֵרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאָז הוּא זְמַן חֲשֶׁךְ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלִמּוֹד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תְּלִמּוֹד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ג אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ') שְׁלַפְנֵי שְׂאוּמְרִים תּוֹרָה אוֹ דְרָשָׁה בְּרַבִּים, צְרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שִׁיתֵן לוֹ דְבוּרִים חַמִּים כַּגְּחִלֵי אֵשׁ, לְעוֹרֵר אֶת נְשָׁמוֹת הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרָיו וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַתְּכַלִּית לְדַבֵּר בְּרַבִּים, הוּא רַק לְהִיּוֹת צְנוּר הַמְּשַׁפֵּיעַ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ לְחֻזֵק, לְעוֹרֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה הַתְּכַלִּית שֶׁל כָּל הַתְּכַלִּיתִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שֶׁעוֹסֵק בְּזֶה הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם.

וְהֵנָּה כְּדִי לְדַבֵּר בְּרַבִּים, צְרִיכִים הִרְבֵּה בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְהֶעֱקַר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְדַבֵּר אֶז עִם עֲצָמוֹ, הֵינּוּ בְּמִקּוּם לְחֻזֵק אֶת אַחֲרִים הוּא צְרִיף לְחֻזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז יֵשׁ לְהַדְּבוּר שְׁלֵמוֹת, כִּי כָּל אָדָם יוֹדֵעַ אֶת שְׂבָרוֹן לְבוֹ וְכוּ', וְרַע מִעֲלִיּוֹ וְכוּ', כִּי אָדָם קְרוֹב לְעֲצָמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַבֵּר בְּרַבִּים, הוּא צְרִיף לְדַבֵּר אֶל עֲצָמוֹ, וְאֵז הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ יַעֲשׂוּ פְעֻלָּה שְׁלֵמָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ד) כְּשֵׁיִשׁ אֹר יִשָּׁר עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אוֹר חוֹזֵר, הֵינּוּ כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלָת, אֵזִי הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו, וְאִם מְדַבְּרִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, תְּמִיד יֵשׁ לוֹ דְבוּרִים, כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמוֹ, אֶף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר מִמְרָמֵר וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל הַדּוֹרֵשׁ לְרַבִּים, שֶׁהוּא דוֹרֵשׁ לְעֲצָמוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מַה הוּא צְרִיף וְכוּ', וּמָה אַכְפֵּת לוֹ שְׂאוּמֵר אֶת הַדְּבוּרִים בְּקוֹל שְׁעוֹד אֲנָשִׁים יִשְׁמְעוּ, וְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֵלִימֶלֶךְ מְלִיצֶעֶנְסֵק זי"ע פֶּרַשׁ בְּזֶה (נַעַם אֵלִימֶלֶךְ, וַיְצֵא) אֶת מֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) דְּבָרִים הַיּוֹצְאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב, הֵינּוּ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר דְבוּרִים מִן הַלֵּב, כְּדִי שִׁיכְנֵס בְּלְבוֹ, הַדְּבוּר הַזֶּה נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל בַּעַל דִּרְשָׁן שְׁדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים.

ולכן חסר לך בטחון עצמי, וכן את צריכה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולא לשאל שום קשיות וספקות אחריו יתברך, כי אז את עושה חור בהפלי והדלי שממנו את רוצה לשאב ברכים, קדם כל צריכים להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ואף שיש דברים שאני לא מבין, כך צריך להיות שאדם עם שכל מצמצם וכו', ועם זמן מצמצם שנמצא בזה העולם וכו', איך הוא יכול להבין דבר ורחני שהוא בלי גבול?

אקנה להקדוש ברוך הוא שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז באמונה בו יתברך, ואת תתחזקי העקר בשמחה, ואז כשתהי מלאה עם אמונה ושמחה וכו', ותכלי להשפיע גם להזולת, ולא תתבלבלי מאף אחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהר בחקתי, כ"ג איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

דעי לך שאין עוד מדרגה יותר גדולה מלמוד זכות, כי צריכים לדון את כלם לכף זכות, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שעל ידי שמלמדים זכות על הזולת יכולים להחזיר אותו בתשובה שלמה, וזה הדבר הכי קשה לאשה בפרט שתהיי רגילה לדון את הזולת לכף זכות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג.) אין אשה מתקנאה אלא בדרך חכרתה; ולכן טבע של אשה שהיא תמיד מקפידה על כבודה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ב) שהנשים מקפידות מאד על כבודם, ולכן טבע של

אֲשֶׁה שֶׁהִיא לֹא יִכּוֹלָה לְמַחֵל, כִּי אֲשֶׁה נּוֹצֵרָה מֵעֵצִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב') "עֵצִים מֵעֵצִים", וְכְמוֹ שֶׁעֵצִים לֹא יִכּוֹלִים לְשֹׁבֵר כִּי הוּא קָשָׁה מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן גַּם אֲשֶׁה קָשָׁה לָּהּ מְאֹד לְמַחֵל כְּשֶׁנוֹגְעִים בְּכַבּוּדָּהּ, וְזֶה נּוֹגֵעַ בְּכִלְלֵיּוֹת עִם כָּל אֲשֶׁה, שְׂאֵחַת לֹא יִכּוֹלָה לְמַחֵל וְלִסְלַח לְהַשְׁנִיָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁקּוֹרָה בְּבֵית כְּשֶׁהִבְעֵל מִקְנִיט אוֹתָהּ וּמִצַּעַר אוֹתָהּ אִזְּ הִיא נִפְגַּעַת מְאֹד מְאֹד, וְקָשָׁה לָּהּ לְמַחֵל לְבַעֲלָהּ, הִיא שׁוֹכַחַת שֶׁהִיא בְּעֵצְמָהּ בְּאָה מִבְּעֵלָהּ וְכוּ', וְהֵם בְּאֵמַת גּוֹף אַחַד, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן רְאוּי לְאֲשֶׁה תְּמִיד לְדוֹן אֶת בְּעֵלָהּ לְכַף זְכוּת, מִי יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלָיו? מִי יוֹדֵעַ כְּמָה בְּזִיוּנוֹת חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין הוּא סוֹבֵל בְּעִבּוּדָּהּ? אוֹ בְּנֵי אָדָם מִשְׁפִּילִים אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לְאֲשֶׁה לְדוֹן אֶת בְּעֵלָהּ לְכַף זְכוּת תְּמִיד, וְאִף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב וּפּוֹגֵעַ הַדְּבוּרִים וְהַשְּׁפִלוֹת שֶׁהִבְעֵל לְפַעֲמִים מִפְּקִיר אֶת לְשׁוֹנוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאוּי לְאֲשֶׁה לְמַחֵל לוֹ, וְאִדְרָבָה לְהִרְאוֹת לוֹ אֶהְבָּה, וְאִזְּ כְּשִׁירְגַע אוֹמְרִים לוֹ בְּצוּרָה יְפָה, אַתָּה יוֹדֵעַ, בְּעָלֵי הַיָּקָר, פְּגַעַת בִּי מְאֹד שֶׁקָּרַאת אוֹתִי מְלָה גְּסָה וְכוּ', לְמָה מְגִיעַ לִי דָּבָר כֵּזֶה? בְּשַׁעַה שֶׁאֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ מְאֹד וְכוּ', וְכֵן בְּדַבְּרֵי רְצוּי וּפְתוּי וְכוּ' בְּשַׁעַה שֶׁהִבְעֵל נִרְגַע מִכַּעֲסוֹ, אִזְּ הוּא יִקְבֵּל אֶת דְּבַרְיֶךָ בְּקִלּוֹת מְאֹד, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן יִלְמַד שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים כֵּךְ אֶל אֲשֶׁה.

וְלִכֵּן עֲצָתִי שֶׁתִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, וְאִזְּ תִרְאִי אִיךְ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה, כִּי עַל יְדֵי תַקְּףָּ אֶהְבָּה נִשְׂרָף כָּל הַקִּירוֹת שֶׁל הַשְּׁנֵאָה וְכוּ', (שִׁיר הַשִּׁירִים ח' ז') "מִים רַבִּים לֹא יִכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ" וְגו', וְאִף שֶׁפְּסוּק זֶה סוֹבֵב עַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עִם כָּל זֹאת גַּם אִישׁ וְאֲשֶׁה אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאֲשֶׁה זָכוּ שִׁכְיִנָּה בִּינֵיהֶן, וְאֲמָרוּ (ירושלמי בְּרֵכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָּה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אֲשֶׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאֲשֶׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שִׁכְיִנָּה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשִּׁכְיִנָּה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן תְּדוּנִי אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, שְׂאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְלֹא כּוֹן לְהַקְנִיט אוֹתָךְ וְכוּ', וְאֶת יוֹדֵעַת אֶת זֶה וְכוּ', אֶלֹּא מִי יוֹדֵעַ מָה מִלְחִיץ אוֹתוֹ? וּמִי מִשְׁפִּיל וּמְבַזֵּה אוֹתוֹ? וְלִכֵּן תְּדוּנִי

אותו לכף זכות, ואל תחכי שהוא יפיס אותך וכו', ואם תלכי בצורה כזו הכל יתהפך לטובה, תהיי פקחית ותשתדלי שזה יבוא מיזמתך וכו', ולא מיזמתו, ואז תהיי האשה הכי מאשרת בחייה, והבית יהיה בית רגוע, והילדים יגדלו בריאים בשכלם ובנפשם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נמצאים אצל רבנו ז"ל, וזה צריך להיות עקר שמחתנו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה. גם חזק את אחד שישמח את עצמו אפלו בעסקי חל. ואמר לו בודאי כן הוא, שבתחלה צריכין לשמח עצמו במלי דעלמא בכל מה שיכולין, ואחר כך באין לשמחה אמיתית, וזכר גם זכר אשר עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל, הוא על ידי למוד ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", שגלה לנו (שיחות-הר"ן, סימן שמ"ו שמ"ז) שהספר הקדוש שלו "לקוטי מוהר"ן" שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאלה, ומאחר שיצא בעולם אני חפץ שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול להשם יתברך, אשר אין ערוף אליה, ואמר שמצוה גדולה ללמד בספרו הרבה, ויכולים להיות נעשה בעל מוח גדול על ידי ספרו וכו', ומה טוב ומה נעים לעשות לעצמו שעור גם בשיחותיו הקדושים שרשם

מוהרנ"ת ז"ל, שֶׁהֵם "חיי מוהר"ן", "שיחות הר"ן", כִּי כָּבֵר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל
 (חיי-מוהר"ן, סימן שנ"ח) שְׁבֻכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְכוּלִים
 לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁהוּא, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמֹר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֵנִי רוּצָה (אזוי
 וְיָא אִיך מִיַּן אִיַּן גּוֹטְעַר יְהוּד) אִם יְרֻצָּה לִילֶךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה,
 וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר
 לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמֵי שִׁישִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו
 וְלִשְׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ הִיא
 הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָא וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיְהִיָּה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה
 עֲלִיּוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָא וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ.
 וְכֵן לְהַפֵּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שְׂרָק
 לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָא וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט
 נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הֵיטֵב,
 וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיאַחֲזוּ בָּהֶם],
 וְמָה טוֹב וְמָה נְעִים כְּשֶׁכָּל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְמַד עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדִיו בְּעַת
 הַסְּעוּדָה, וּבִפְרֻט בְּשִׁבְתוֹת שְׁאֵז יוֹשְׁבִים בִּיחַד, אֶת סֵפֶר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
 וְלִהְסָבִיר לָהֶם כְּפִי שְׁכָלָם, כִּי בְּאַמֶּת צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַשְׁקִיעַ בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים,
 וּבִפְרֻט עֲכָשׁוּ שֶׁהַדּוֹר כָּל כָּף פְּרוּץ וְהַפֶּקֶר, כָּל אֶבָּא וְאֶמָּא מְחִיבִים לְהַשְׁקִיעַ
 בְּהַיְלָדִים, כִּי אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּבִקְרָא וּבְעֶרֶב "וְשִׁנְתֶּם לְבַנְיָךְ" וְגו', וְכֵן
 "וְלַמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם" וְגו', וְזֶה מְצוֹת עֲשֵׂה לְהַשְׁקִיעַ בְּהַיְלָדִים,
 חֲנוּךְ זֶה לֹא סֵתָם שְׁאֵנִי רוּצָה שִׁיְהִיָּה לִי יְלָדִים טוֹבִים וְכוּ' וְכוּ', חֲנוּךְ זֶה מְצוֹת
 עֲשֵׂה לְהַשְׁקִיעַ בְּהַיְלָדִים אֲמוּנָה, אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב:
 (יִשְׁעִיָּה ל"ח י"ט) "אֲב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמֹתָךְ", וְלִכֵּן אִם כָּל אֶבָּא הִיָּה מְרַגִּיל אֶת
 עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּבֵית עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדִיו רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲזִי כָּל
 הַבֵּית הִיָּה מְלֵא עִם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה
 מְצוּיָה, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ לְטוֹבַתְךָ הַנְּצָחִי,
 מִי יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁהַדּוֹר יוֹרֵד יוֹרֵד וְכוּ' וְכוּ', שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה מֵעַכְשָׁו,
 שְׁבִבֵית שְׁלֶךְ מְדַבְּרִים רַק מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאֵת זֶה
 צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּהָאֲשָׁה וּבִיְלָדִים, וְאֵז הַכֹּל יִלְךְ לָךְ כְּבָר אַחַר לְגַמְרִי, וְכָבֵר

אמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח כ') "איש אמונות רב ברכות", כשמכניסים את עצמם בתוך האמונה הקדושה, נשפע עליו פרנסה בשפע, אבל האמונה צריך להיות ברורה ומזככת שמרגיש את אמתת מציאותו יתברך במוחש, ואיך זוכים לזה? אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ד) האמונה תולה בפה של אדם, כמו שכתוב: (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי", הינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה. ומחמת זה צריך להזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף על פי שאינו אומרם מלבדו; הינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע בשם אחרים, שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך להזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפלו בדרך שחוק וכו', עין שם, ורואים שבארץ ישראל הכניסו האפיקורסים זלזול כזה, עד שתמיד מזכירים את שם השם לשוא וכו', שזה לאו בתורה להזכיר את שמו יתברך לשוא, כגון אלקים וכו', שהמון עם מדברים ככה חפשית וכו', זה מפני שהרשעים האפיקורסים רצו להוריד את הערך של האמונה והקדושה, ולכן צריכים מאד מאד להזהר לא להזכיר שם שמים לשוא, כי זה אסור חמור מאד מאד, ובשביל זה באים על אדם כל מיני קללות וכו' וכו', צריכים רק לדבר דבורי אמונה עם כל אחד, ואם זה לא יועיל לאחרים, יועיל לעצמו, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ד) כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים, נעשה אור ישר ואור חוזה, ולפעמים מקדים האור חוזר קדם האור ישר, כשהמקבל יש לו מוח קטן ואין יכול לקבל דברי חברו, כי אז קדם שמקבל חברו ממנו שזהו בחינת אור ישר, קדם לזה מקבל הוא מחברו, ואזי האור חוזר קדם לאור ישר, כי כשמדברין עם חברו ביראת שמים. אף שאין חברו מקבל ממנו, אף על פי כן הוא מקבל התעוררות מחברו, כי על ידי ההכאה שיצאו הדבורים מפיו לחברו, על ידי זה חוזר האור אליו וכו', ועל כן אם היה מדבר אלו הדבורים בינו לבין עצמו, יכול להיות שלא היה מתעורר מהם כלל, ועל ידי שדברם לחברו, נתעורר מהם אף שחברו לא נתעורר, כי בזה שמדברים עם החבר, על ידי זה קופץ הדבורים חזרה אליו.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֶטֶף בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דְף גְּמָרָא זְהוּ חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְזִכּוּף הַגּוּף, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זֹרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִים אִינִישׁ וְהִדְר לִיסְבֵר, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר, וּפִרְשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגָדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכְפָךְ אֶת נִשְׁמַתּוֹ, וּבִאֲמַת אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִינְךָ, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצֵק זי"ע אָמַר מִיֵּלָא עִם הַשֶּׁכֶל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אָבַל אִיךְ גַּם גּוּף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשְׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם אֶפְן אֲלָא עַל יְדֵי דְף גְּמָרָא, וְלָכֵן תַּהֲיֵה חֶזֶק בְּזֵה, כִּי דְף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחֵיוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלָכֵן תַּהֲיֵה חֶזֶק בְּזֵה וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד וְלַחֲזוֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אִין לְמַעְלָה מְזֵה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּנֵז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקֵּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסָדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְלָכֵן תִּרְאִי לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְאָף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׁעוּבֵר עֲלֶיךָ כָּל מֵינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִינְךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אִם אָדָם מִתְחַזֵּק בְּכָל מַה שְׁעוּבֵר עָלָיו וְלֹא נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר, אַזִּי נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטוֹב, אָבַל צְרִיכִים לְהֵאֱמִין בְּזֵה, וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא עַל יְדֵי שְׂמִדְבָרִים תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ד) הָאֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אַמוּנָתְךָ בְּפִי", הִינּוּ עַל יְדֵי שְׂמִדְבָרִין הָאֲמוּנָה בְּפֶה, זְהוּ בַעֲצֻמוֹ אַמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בְּאִים לְאֲמוּנָה. וּמְחַמַּת זֶה צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד מִדְּבוּרִים שֶׁל כְּפִירָה וְאֶפְיקוֹרְסוֹת, אָף עַל פִּי

שאינו אומרם מלבדו; הינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע בשם אחרים, שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך להזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפילו בדרך שחוק וכו', עין שם, ורואים שבארץ ישראל הכניסו האפיקורסים זלזול כזה, עד שתמיד מזכירים את שם השם לשוא וכו', שזה לאו בתורה להזכיר את שמו יתברך לשוא, כגון אלקים וכו', שהמון עם מדברים ככה חפשית וכו', זה מפני שהרשעים האפיקורסים רצו להוריד את הערך של האמונה והקדושה, ולכן צריכים מאד מאד להזהר לא להזכיר שם שמים לשוא, כי זה אסור חמור מאד מאד, ובשביל זה באים על אדם כל מיני קללות וכו' וכו', צריכים רק לדבר דבורי אמונה עם כל אחד, ואם זה לא יועיל לאחרים, יועיל לעצמו, ולכן תשתדלי תמיד לדבר עם חברותיך דבורי אמונה והשגחה פרטית, וזה ימשיך לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח כ) "איש אמונות רב ברכות", כשמכניסים את עצמם בתוך האמונה הקדושה, נשפע עליו פרנסה בשפע, ודעי לך שאם מכניסים את עצמם טוב טוב באמונה הקדושה בו יתברך, אזי נמשך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשאשה בשמחה אז כל הבית מלא עם השכינה, ובמקום שהשכינה נמצא, שם הברכה מצויה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיִּר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרְוֹ יְאִיר תְּלֻמִּיד כּוֹלֵל
לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק לְעֵמֶד בְּהִזְמִנִּים, וְהֶעֱקֵר שֶׁתִּלְמַד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲף שֶׁעֲכָשׁוּ הַלְמוּד קֶשֶׁה, כִּי זֶה מְדַבֵּר מִצּוֹרֶת הַבַּיִת הַמְקַדָּשׁ
מִסְכַּת תְּמִיד וּמִדּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּכֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת לְמוּד,
סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הֵן מִצְוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, הֵן מִצְוֹת
שֶׁבֵּין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר
לְהִסְבִּיר מַה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, אֲנָשִׁים יִלְמְדוּ אֶת הַכֹּל אֲבָל לֹא דָף גְּמָרָא,
כִּי הַסְמ"ך מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מִדָּף גְּמָרָא, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם
מְעַנְדִּיל מְקַאֲצֵק זי"ע "מִיֵּלָא עִם הַשֶּׁכֶּל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם
מִתְבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אֲבָל אִיךָ גַם גּוֹף הַגְּשָׁמִי שֶׁל הָאָדָם
יִשִּׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפְּן אֲלֹא עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא", וּבַיּוֹם שֶׁשִּׁי
הַזֶּה יִהְיֶה הַיּוֹם הַלּוּלָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֹמָה מְזוֹוִיָּה לִי זי"ע שֶׁהִיא
בְּעַל רוּחַ הַקְּדָשׁ גְּלוּי וְכוּ', וְהִיא רְגִיל לומר כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חִיָּה וּבְהִמָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֶתָּה אֲבֵרֵךְ צְעִיר,
תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף הַיּוֹמִי דָף גְּמָרָא, וְזֶה
יִתֵּן לְךָ חַיּוֹת עַל כָּל הַיּוֹם, וּבַפֶּרֶט שֶׁבְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִתְחִילִים שְׁבוּעַ הַבָּא
לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְאֲבֵרֵכִים צְעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ שִׁיְהִי
בְּקִיָּאִים בְּהַלְכוֹת נְדָה, וְאַתָּם מִמִּילָא לומְדִים אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, וְלִכֵּן מַה טוֹב
וּמַה נָּעִים כְּשֶׁגַם תִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם מִשְׁבוּעַ הַבָּא מִסְכַּת נְדָה כְּפִי סֵדֶר דָּף הַיּוֹמִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שִׁיְהִי לְךָ שְׁלוֹם בַּיִת,
וְתִדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֲף פַּעַם אֶל תִּכְנַס בּוֹכּוּחִים וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ
חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי
בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא
אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוּם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֶׁם הַבְּרָכָה
מִצּוּיָהּ, רַק שִׁיְהִי בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעַא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תְּכַבְדּוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעַא נ"ט) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּאוֹנָאת אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמַתוּךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאתָה קְרוּבָה, אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבָהּ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקֵּי, כ"ד אִיִּר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה וְכָל הַמְּשַׁפְּחָה הַמְּכַבְּדַת שְׂיַחְיוּ
מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעְרֵתִי לְשִׁמְעַ עַל הָאָסוֹן שְׁקָרָה לָכֶם.

הַמְּקוֹם יִנַּחַם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד.

וְתִמִּיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

כָּבֵד הַזְהָרְתִּי אוֹתְךָ כְּכֹר פְּעָמִים, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְזַהֵיר אוֹתְךָ פְּעַם הַשְּׁלִישִׁית, וְאַחַר כֵּךְ אַתָּה יוֹצֵא מֵהַקְהָלָה בְּלִי שׁוֹם רַחֲמָנוּת, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלַת רְבֵה, פְּרָשָׁה ז', אוֹת ל"ו) כָּל מִי שֶׁמְרַחֵם עַל הָאֲכֻזָּרִים לְבִסּוּף נַעֲשֶׂה אֲכֻזָּר עַל הַרְחָמָנִים, אַתָּה פְּשוּט אֲכֻזָּר וְאַסוּר לְרַחֵם עָלֶיךָ.

יֵשׁ לָנוּ צְרוּת מֵהִילָדִים שְׁלָךְ שְׁכָל מְלַמֵּד יֵשׁ לוֹ אֵת הַמּוֹת מֵהֶם, אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לְחַנֵּךְ אֵת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וּבִפְרָט הַבֶּן ... גְּרוּ יְאִיר סוֹבֵל מֵהַאֲזִנִּים וְאַתָּם לֹא מְטַפְּלִים בְּזֶה, זֶה פְּשוּט אֲכֻזָּרִיּוֹת, וְלִכֵּן זֶה הָאֲזִהְרָה הָאַחֲרוֹנָה, אַחַר כֵּךְ אַתָּה יוֹצֵא מֵהַקְהָלָה בְּלִי שׁוֹם אֲזִהְרָה יִתְרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

ב.ס.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה שְׂאֵת אוֹסֶפֶת אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וּמְחַדִּירָה בְּהֵן יִרְאֵת שְׂמִים, וְגַם מְדַבֵּרַת אֵתְךָ הַשְּׂקֵפָה וְהַלְכָה, וְזֶה אֲצִלִּי מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וּכְכֹר אֲמַרְתִּי לְךָ לֹא פְּעַם אַחַת, שְׂבֻזָּה שְׂאֵת מְדַבֵּרַת עִם הַזּוֹלַת תְּדַבְּרִי אֵלַיךְ וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׂאֵת צְרִיכָה הַתְּחֻזָּקוֹת וְכוּ', אֲזוּ מָה אֲכַפֵּת לְךָ לְהַגִּיד אֶת הַהַתְּחֻזָּקוֹת אֵלַיךְ בְּקוֹל גְּדוֹל שֶׁעוֹד מְאֹה נְשִׁים יִשְׁמְעוּ וְכוּ', וְכִמּוֹ שְׂאֵת מְרַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ד) כְּשֵׁי אֹר יִשָּׁר עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אֹר חוּזָה, הֵינּוּ כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלַת, אֲזִי הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלַי, וְאִם מְדַבְּרִים בְּצוּרָה כְּזוֹ, תְּמִיד יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים, כִּי כָּל

אָחַד רוֹצֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, אִם אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר מִמָּרָר וּבְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הֵעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל הַדּוֹרֵשׁ לְרַבִּים, שֶׁהוּא דוֹרֵשׁ לְעֲצָמוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מַה הוּא צָרִיךְ וְכוּ', וּמָה אֲכַפֵּת לוֹ שְׂאוּמֵר אֶת הַדְּבוּרִים בְּקוֹל שְׂעוּד אֲנָשִׁים יִשְׁמְעוּ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ הֲרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶנְסְק זי"ע פָּרַשׁ בְּזוֹהַר (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ וְיֵצֵא) אֶת מֵאֲמָרָם ו"ל (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) דְּבָרִים הַיּוֹצֵאִים מִן הַלֵּב נִכְנָסִים אֶל הַלֵּב נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים, הֵינּוּ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר דְּבוּרִים מִן הַלֵּב, כְּדִי שִׁיכְנֵס בְּלִבּוֹ, הַדְּבוּר הַזֶּה נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְזוֹה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל בַּעַל דְּרָשׁוֹן שְׂדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וְלִכֵּן גַּם אֶת תְּדַבְרֵי בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל דְּבוּרֵי צָרִיךְ לְלַכֵּת אֵלָיו, וּבְעֵנִין טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ', וְכֵן בְּעֵנִי צְנִיעוּת וְכוּ', לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר פְּתוּחַ וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, וְזוֹה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ד) עֵקֶר הַתְּקוּן לְאָדָם לְהַחְזִיר אַחֲרָיו בְּתִשׁוּבָה, וְזוֹה דְּבַר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד פְּתוּחַ לְגַבְרַת ... תַּחֲתֵיהּ מַה שֵּׁישׁ לָךְ לְהַגִּיד.

הַעֵקֶר אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחַ שְׁמִשְׁפָּצִים אֶת הַמְדַרְשֵׁיהּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה יִהְיֶה פְּנִינָה מְמִשׁ, וּמִי יִתֵּן שְׁנִרְבֶּה אֶת הַמְּקוֹם עִם תְּלִמִידוֹת, כְּכֹה נִבְנָה בְּתֵים חֲדָשִׁים בִּיבְנָאֵל, עַד שִׁיתְהַפֵּךְ בְּאֵמַת לְעִיר בְּרִסְלָב.

רַק אֶת חֲזָקִי וְאֲמָצִי לְשִׂמְחַת אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, וְלְהַחְדִּיר בְּהֵן יִרְאֵת שְׂמִים, וְזוֹה יִקְפֹּץ חֲזָרָה אֵלָיו שְׂאֵת תְּהִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּים, וְאֵל תְּגִידִי "לִי זֶה כְּבָר אִם פִּעַם לֹא יִקְרָה", אֲסוּר לְדַבֵּר כְּכֹה, כִּי מִי יוֹדֵעַ דְּרִכֵּי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְצְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ עַל דְּרָךְ הַנְּכֻנָּה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהִתְקַדֵּם עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה,
צְרִיכִים רַק לְזַרְזֹת אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה גְמוּר עַל ט"ו בְּאָב שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִזּוּ בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתוֹזֵכָה לְבָנוֹת אֶת הַדִּירָה שְׁלָךְ בְּרַחֲבוֹת
גְדוֹלָה מְאֹד, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה הַמָּקוֹם לְהִכְנַסֵּת אוֹרְחִים שְׂיָבֹאוּ תְּמִיד בְּבֵיתְכֶם,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְזָכַר גַּם זָכַר אֶת הַחֲסָדִים שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שְׂנַתֵּן לָךְ יְלָדִים חֲמוּדִים וְיֵשׁ לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית נְפִלָא, וְהַפֵּל בְּזָכוֹת הַלֵּב
טוֹב שְׁלָךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן ט"ז) הַצְּלָחָה בָּא לְמִי
שְׂמַאכִיל תְּלַמִּידֵי חֻקְמִים עַל שְׁלַחְנוּ; וְזֶה בְּכֻלָּל מַה שְׂאֵתָה וְאָחִיךָ ... גְּרוּ יֵאִיר
עוֹזְרִים לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלָל, אֲבָל אֲנִי עוֹד פֶּעַם שָׁם אֶת הַדְּגֵשׁ שְׂתַתֵּן רַק לְאֵלוֹ
הָאַבְרָכִים שְׂבָאִים בְּזִמְן וּבְקַבְיַעוֹת, כִּי אִם לֹא, לֹא פֶּעֲלָנוּ שׁוֹם דְּבָר.

רַק חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֻמַּת קְלָקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻקְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי)
לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֻחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֻחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֻחָה מְצוּיָה אֲצִלָּךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל
יְדֵי שְׂמֻחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּחִמּוּמוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מַה שְׂאֵין
הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׂנוֹפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת

ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מעורר ומחזק את כל האברכים שיצאו לפזר קפות וכו', וזה יביא להם גם כן הכנסה, וגם יהיה להכולל ולאולם ולהבית התבשיל, וגם בענין הוראת קבע בשביל בנית ושפור האולם שמחות, שזה ישמש לכלל אנשי שלומנו עניים שאין למעלה מזה, ולכן אשריך ואשרי חלקך, תכניס את עצמך את כל הכחות בזה, והקדוש ברוך הוא ישלח לך הצלחה מרבה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מרחח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בסד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקָּתִי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אַדוֹן כָּל.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שְׁאֵתָה לּוֹמֵד בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
שְׁזֶה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָּת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּלִמּוּד
בְּרַבִּים.

וְשְׁלוֹם אֵל ... תַחֲזִיחַ, מֵה שְׁכַתְבָּת לִי שְׁאֵת רוּצָה לְהַחֲלִיף דִּירָה, אֶת
צְרִיכָה לְהַתִּיעֵץ עִם בְּעַלְךָ נְרוּ יְאִיר, כְּפִי שְׁתַּחֲלִיטוּ כִּךָ תַעֲשׂוּ, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ
שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי וְהַבְּנָה וְהַהֲבָה הַדָּדִית, כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרָכוֹת, פָּרָק
ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר
לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְהַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְתָּ
י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ
הַבֵּית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב
שלוש וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים
ולרצון לפני אדון כל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיננו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים
על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא
כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה,
ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,
ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה
שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו
עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה,
אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... גרו יאיר חבל מאד שהפסקת לתת שעור בדרך היומי, אתה צריך

בְּטַחֲוֹן עֲצָמַי וְלֹא לִפְתָּח מַאֲף אֶחָד, וְלִהְיֵשֶׁיךָ לְלַמֵּד אֶפְלוּ עִם אַבְרָהָם אֶחָד, וְכִךְ בּוֹנִים שְׁעוֹר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וּתַצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲתָה מְכַרְח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׂמַח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֵּן הַקְּדוֹשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוֹשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שִׂיִּסְתַּכֵּל אִיךָ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסְרֹת נַפְשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא זֶהוּ חֲיוֹת לְנַפְשׁ, וְזוֹכוּף הַגּוּף, וּכְבָר אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְהַדֵּר לִיסְבֵר, וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מְאִי קְאָמֵר, וּפְרִישׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחֵיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכַף אֶת נַשְׁמָתוֹ, וּבְאֲמַת אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֵנִין, וְהָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאצֵּק זי"ע אָמַר מִלָּא עִם הַשְּׁכָל יְכוֹלִים

להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזר את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,

ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח
לְנֶכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים
ולרצון לפני אדון כל.

מזל טוב חמה ולבבית על הלקדת הבת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה
לכם הרבה נחת מכל יוצאי חלצייכם.

אתם יכולים לעשות הטר לשנתים וכו', והקדוש ברוך הוא יתן לכם
את הבריאות השלמה.

לא לפחד משום דבר, ואם צריכים לקחת עורך דין, תקחו עורך דין,
והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

רק תזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,

ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב

שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך להודות להקדוש ברוך הוא על החסדים והרחמים גמורים שעשה לך, שנתן לך אשה יקרה וילדים חמודים, ותרוו רב נחת דקדשה מהם תמיד.

רק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵרוֹ, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֹם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוֹל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמָחָר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמֵּתֵנָת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מֵתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מֵתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נֹא וְנֹא רְאֵה לְחֹטֵף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא זֶהוּ חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְזוּכּוּד הַגּוֹף, וּכְבֵר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהִדְר לִיסְבֵר, וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגָדוֹת) וְכֵן הַחֵיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תְּזַכֵּךְ אֶת נַשְׁמַתּוֹ, וּבִאֲמַת אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָּן, וְהֵרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִנְחָם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצֵק זי"ע אָמַר מִיֵּלָא עִם הַשְּׁכָל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אֲבָל אֵיךְ גַּם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשְׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם אֶפְן אֲלֹא עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחֵיוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד וְלְחַזֵּר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

תודה רבה על תיק הטלית שהבאת לי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה בחיים.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מרחח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שייסתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח). על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדיק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו

מְעִינוֹתֶיךָ חוֹצֶה", וְאִזּוֹ אִף פֶּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהָיִיתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמַּתְנַגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתוֹלָצְצִים מִזֶּה.

בְּעֵינַי בְּנֵית דִּירָה וְכו', תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא מִתְמַצֵּא עִם כָּל הַפְּרָטִים וְעִם הַמְשַׁכְּנָתָאוֹת, וְחָבֵל שְׂוִילֵיכֹו אוֹתָךְ שׁוֹלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעֵא.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַתְּרוּמָה שֶׁתְּרַמֶּת עֲבוּר בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׂהִיוֹם הוּא פְּעִיל מוֹתִיקִין עַד בְּלִילָה, שְׂמֵאֲכִילִים כָּל רֶעֶב וְצָמָא, וְהַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן עָלֶיךָ, וּבְכֹל מְקוֹם שֶׁתֵּלֵךְ יִשְׁמְרֶךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

שְׂמַעְתִּי שְׂאֵתָה נּוֹסַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכֶּה לְפַעַל שְׂמָה אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּכֹל עַת מְצוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד שמח שנוכנסת לעבוד אצלנו, ואתה עוזר לי מאד מאד
בענין התקדמות שפוץ האולם, כי הולך לי בחיים שיהיה לנו אולם הכי
יפה וכו', לרוחת אנשי שלומנו, שאין לנו מקום איפה לעשות שמחות, יעזר
הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה,
ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי מאי דכתיב:
(תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה
שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך
כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות
נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את
השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב
ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהִתְחַלַּתְּ לַעֲבֹד אֶצְלָנוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם שְׂמֻחוֹת, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבוֹא לַעֲבֹד אֶצְלָנוּ בְּקִבְיָנוּת, וּתְקַבֵּל שֵׁם טוֹב, וְאוּכַל לְחַתֵּן אוֹתְךָ בְּקָלוֹת.

רַק אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻקְמִינּוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאִי מֵאִי דְכְּתִיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּתִי לָךְ הַיְיָ עֵת רְצוֹן" - אִימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂנוֹכְנֶנְסֶת בְּעֵבִי הַקּוֹרָה לַעֲזוֹר לִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם, שְׁזֶה כָּל חֵיוֹתִי, כִּי כָּל כִּף כָּאֵב לִי כָּל הַשָּׁנָה לְמָה הַצְּרֻכְנוּ לְחַלֵּק אֶת הָאוּלָם מִפְּנֵי רְשָׁעוֹת הַרְשָׁעִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ אֲנִי רוּצָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁפֵּץ אֶת זֶה, שִׁיְהִיָּה אוּלָם נִפְלֵא פְּאָר, כְּעֵין הַבֵּית הַכְּנֶסֶת לְמַעְלָה, כִּי אִין לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ אִיפֹה לַעֲשׂוֹת שְׂמֻחוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ שֶׁהִבֵּאתָ לָנוּ אֲדָרִיכַל וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֶתוֹ מֵה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעִנְיַן הָאֶקּוּסְטִיקָה

וכו', והולך לי בחיים שיגמר עד ט"ו באב, שיתן לי הקדוש ברוך הוא את הבריאות ואת החיים לעשות שמה חנכת הבית וסעודת הודאה, ואולי גם הכנסת ספר תורה.

אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף לקחתם את עצמכם בידיכם ויש בביתכם שעור בגמרא, שאין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהר בחקתי, כ"ד איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך כדי לעזור לי לפתח את הקהלה, ואני מאד מעריך את עבודתך עבודת הקדש, ובזכות זה תראה ישועות גדולות.

מאד מאד רציתי שתתקין בהמטבח של בית התבשיל - אהל אברהם מזגן, כי המבשלות טוענות שהן נחנקות שמה מרב חם.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקשר

וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מִלֶּךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּדוֹת.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁירְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחָד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּעוֹ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיִּר ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׂאֵת עוֹבְדָת בְּמִשְׁרָד שְׁלֹנּוּ, וְאֵת רוּאָה בְּמוֹ עֵינֶיךָ בְּמַה מְדַבֵּר, תְּהִלָּה לְאֵל, הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם כְּבָר עוֹבֵד כָּל הַיּוֹם, וְאֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף מְחִיִּים אֵת עֲצָמָם, מֵאֲכִילִים פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ רַעֲבִים וְצִמְאִים, וְאֵת זֶה אֵת יְכוּלָּה לְרֹאוֹת, מְלֵבֵד זֹאת לְהַחְזִיק כְּמַה שְׁרֵתִים וְכוּ', שִׁיחְזִיקוּ אֵת כָּל הַמְּבָנִים נְקִי וְכוּ', וְכֵן אֵת הַמְּקוֹאוֹת שִׁיְהִיָּה הַכֹּל מְסֻדָּר וְכוּ', וְעוֹד עֲבוּדוֹת שׁוֹטְפוֹת יוֹם יוֹם וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁלַקְחֵתִי עַל עֲצָמֵי עֲכָשׁוֹ לְשַׁפֵּץ אֵת הָאוֹלָם לְשִׁמְחוֹת עֲבוּר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁזָה יַעֲלֶה הוֹן תּוֹעֲפּוֹת, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לִי וְעוֹבְדָת בְּהַמְשָׁרָד, וְכֵן אֵת דּוֹאָגַת שִׁיְהִיָּה הַכְּנָסוֹת, בְּזֶה אֵת בּוֹנָה אֵת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹנּוּ, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֵין מְלִים לְהִסְבִּיר אֵת הַזְּכוּת שְׁלָךְ לֹא בְּעַל פֶּה, וּמְכַל שְׁפָן לֹא בְּכֹתֵב, וְאֲנִי מֵאֵד מְעִרִיךָ אֵת עֲבוּדָתְךָ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה שְׁרוּי בֵּין כָּל הָעוֹבְדוֹת אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמִחָה וְרִגְעִיָּה וְעוֹזֶרֶת אַחַת לְהַשְׁנִיָּה וְכוּ', וְחַס וְשְׁלוֹם שְׂאֵחַת לֹא תִשְׁפִּיל אֵת הַשְּׁנִיָּה וְכוּ', כִּי אֲצִלִּי מֵאֵד מֵאֵד חֲשׁוֹב כְּשִׁישׁ אַחְדוֹת וְאֶהְבֶּה וְלֹא הַסְּתוֹת אַחַת נֶגֶד הַשְּׁנִיָּה שְׁזָה מֵאֵד מִגְּעִיל וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל שְׁתַּצְלִיחֵי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְגַמֵּר עִם הָאוֹלָם

שְׁמֹחוֹת שִׁיְהִיָּה כָּל כֶּף יִפֶּה פֶּאֶר כְּמוֹ הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה
שְׁלֵמָה שְׁבֻכּוֹת הַמְּרִץ וְהַעֲזָרָה שְׁלֵךְ, תִּרְאֵי לִי אֵת זֶה שִׁיתְגַּשֵּׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, לְשֻׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד
עַל נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, שֶׁהַשְּׂמֻחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֻחוֹת, וְכָל דְּקָה שְׂאֵדָם
שְׂמֻחַ עִם זֶה, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאֵל זֶה
לֹא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ שׁוֹם דְּבָר, רַק לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְתַהֲלֵה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מְזַרְע
יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּבְזֶה בְּעַצְמוֹ מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
יְחִוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׁזֶה כְּלוּל מִכָּל הַמִּצְוֹת, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים קי"ט)
"כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה", כָּל מִצְוָה צְרִיךְ לְהַבִּיא אֵת הָאֵדָם לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מֵה שְׂאֵדָם רְחוּק מִהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְפַנֵּי שְׂאֵין לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה אֵין לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת? מְפַנֵּי
שֶׁלֹא שְׂמֻחַ, וְעֵקֶר הַשְּׂמֻחָה לְשֻׂמֵחַ בְּפִשְׁטוּת עִם נִקְדַּת הַיְהוּדוּת, שֶׁנִּבְרָא מְזַרְע
יִשְׂרָאֵל, שְׁזֶה הַשְּׂמֻחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֻחוֹת, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם רְחֻמָּן,
וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (בִּיצֵה לֵב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל
אֲבִרָהּם אֲבִינוּ, וְכָל מִי שְׂאֵינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׂאֵינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל
אֲבִרָהּם אֲבִינוּ; וּבְזֶה רְאוּי לְכָל בּוֹר יִשְׂרָאֵל לְשֻׂמֵחַ וְלְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְפַּאֵר וְכוּ'.

הַקְדַּמְתִּי לָךְ אֵת הַהַקְדָּמוֹת הָאֵלוֹ, כְּדִי שֶׁתְּדַעֵי שִׁיְהוּדִי הוּא אֶף פַּעַם לֹא
לְבַד, יֵשׁ לוֹ אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (לְקוּטֵי דְבָרִים,

רמז תתכ"ה) על הפסוק: (דברים ד' ז) "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהגוי"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מעשה בספינה אחת שהיתה כלה של נכרים והיה בתוכה יהודי אחד, הגיעו לנמל אחד אמרו לאותו יהודי טל מעות ועלה לנמל וקח לנו משם מאומה, אמר להם לא אכסנאי אני ואיני מכיר להיכן אלך, אמרו לו יש יהודי אכסנאי, בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך, הוי: "אשר לו אלקים קרבים אליו", זאת אומרת יהודי הוא אף פעם לא לבד, איפה שהוא הולך הוא הולך עם הקדוש ברוך הוא, ואת זה גלה לנו רבנו ז"ל שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ואז הוא אף פעם לא יהיה לבד, ולא יצטרך שום חברים וחברות, מאחר שיש לו את הקדוש ברוך הוא, ולכן תצאי מעצמך ותתחילי לשמח עם נקודת יהדותך, ותתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, אשר אין בלעדו יתברך כלל, והרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולבקש ממנו יתברך את כל מה שאת צריכה, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כִּד אֵיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה ועליזה שהתחנתת עם בעל מקסים, יעזר הקדוש ברוך הוא שְׂכָךְ יִהְיֶה כָּל הַחַיִּים לְשִׂמְחָה עִם בְּעֵלְךָ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט', הַלָּקָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכֵּן תִּשְׂמְחוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְשִׁיְהִיָּה תָמִיד בִּינֵיכֶם אַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, שְׁזֵה עָקֵר הַהֲצֻלְחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעָקֵר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְהוּא גְמָרָא מִפְּרֻשָׁת (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) שֶׁאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֹא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא אֲבָרְם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשְׂרוּ), וְלִכֵּן אִם תְּהִיּוּ שְׂתִיכֶם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּפִרְנָסָה.

זה טוב מאד אם תמשיכי ללמד מזכירות רפואית במכללה, כי רבנו ז"ל רצה שלכל אחד יהיה משרה בפירנסה.

בענין לעבר דירה וכו', זה יהיה בעת שיתרחב לכם בגשמיות ותוכלו כבר לשלם שכר דירה, עד שתזכו לבית משלכם.

ואיפה לגור? זה תלוי בכם, כי כן אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז.) חן מקום על יושביו, ולכן איפה שתחליטו שיהיה בהצלחה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּעֲט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ד אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכוּן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה') הָעֶקֶר הוּא הָאֱמוּנָה, וְצָרִיךְ
כָּל אֶחָד לְחַפֵּשׂ אֶת עֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה. כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֻלָּאִים,
שְׂיֵשׁ לָהֶם מִכּוֹת מְפֻלְאוֹת, וְהֵם סוֹבְלִים הַחֻלָּאִים רַק בְּשִׁבִיל נְפִילַת הָאֱמוּנָה,
בְּבַחֲיִנַת: (דְּבָרִים כ"ח) "וְהִפְלֵא הַיְוָ"ה אֶת מִכְתָּדָּ וְאֶת מִכּוֹת זָרְעָד מִכּוֹת גְּדֹלַת
וְנִאֲמָנוֹת וְחֻלָּים רַעִים וְנִאֲמָנִים". 'וְנִאֲמָנִים' דִּיקָא, כִּי הֵם בָּאִים עַל יְדֵי פְגַם
אֱמוּנָה, כִּי עַל יְדֵי נְפִילַת הָאֱמוּנָה בָּאִים מִכּוֹת מְפֻלְאוֹת וְכו', עֵינֵי שָׁם, וְאָמַר
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֲצֵלִי אֱמוּנָה הוּא דְבַר
גְּדוֹל מְאֹד, וְעֶקֶר הָאֱמוּנָה הוּא בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל, רַק בְּפִשְׁטוּת
גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים וְהַמוֹן עִם הַכָּשָׁרִים מֵאֲמִינִים, וְיָדוּעַ שְׂאֲצֵל רַבְנוּ ז"ל הִיָּה
הָעֶקֶר אֱמוּנָה, עַד כְּדֵי כֹךְ שְׂאָמַר בְּפִרוּשׁ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ב) צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה, וְלִבְלִי לְהַכְנִס בְּחֻקִּירוֹת כָּלֵל, וְלִבְלִי לַעֲיֵן כָּלֵל בְּסִפְרִים שֶׁל
מַחְקָרִים, רַק לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֱמוּנָה לְבַד, בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כָּלֵל,
וְאֵף עַל פִּי שְׁנֹדְמָה לְנוֹ שֶׁהַמוֹן עִם הֵם רְחוּקִים מִחֻקִּירוֹת וְאִינֵם מַחְקָרִים
כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֹן בְּאֵמַת כָּלֵם הֵם מְעַרְבִים בְּחֻקִּירוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ
לוֹ חֻקִּירוֹת, וְאִפְלוּ קְטָנִים בָּאִים עַל מַחְשַׁבְתָּם חֻקִּירוֹת וּבִלְבוּלִים. אֲבָל בְּאֵמַת
צָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִזְהַר מְאֹד לְהִרְחִיק מִחֻקִּירוֹת מְלָבוֹ, וְלִהְשֵׁלִיכֶם מְלָבוֹ
לְגַמְרֵי לְבִלִּי לְהִיּוֹת חַס וְשְׁלוֹם שׁוּם חֻקֵּן כָּלֵל, רַק לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וּבְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים בְּאֱמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כָּלֵל. כִּי כִּבְר זְכִינּוּ

לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְבָר הָיָה לָנוּ צְדִיקִים רַבִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וְרֵאוּי לָנוּ לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת, וְלִילֵךְ בְּעַקְבוֹתֵם, לְהֶאֱמִין בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁיטוֹת, וּלְקַיֵּם תּוֹרַתוֹ וּמִצְוֹתָיו כְּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת בְּאֻמוֹנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת, יְכוּל לְזַכּוֹת שְׂעִיזוֹר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיָבוֹא לְבַחֲנֵינָת רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִחֻכְמָה, כִּי בְּאֻמַּת חֻכְמָה דִּקְדָּשָׁה הוּא לְמַעַלָּה מֵאֻמוֹנָה, אֲבָל אִף עַל פִּי כֵן אָנוּ צְרִיכִים לְבַלִּי לִילֵךְ בְּחֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת, רַק בְּאֻמוֹנָה לְבַד, כִּי אֻמוֹנָה הוּא דְבַר חֻזַק מְאֹד, וְאִזִּי כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּאֻמוֹנָה לְבַד בְּלִי חֻקִּירוֹת וְחֻכְמוֹת, אִזִּי זוֹכֵה לְבוֹא לְבַחֲנֵינָת רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אֶפְלוּ מִחֻכְמָה, דִּהְיָנוּ שְׂיִזְכָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ רְצוֹן מִפְּלֵג חֻזַק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּהַשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יָדַע מֵה לַעֲשׂוֹת כְּלָל מִגְּדָל הַהַשְׁתַּקְקוֹת, וְיִצְעַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מֵרַב הַשְׁתַּקְקוֹת וְאִהְבָה שְׂיֵשׁ לוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', אִף יֵשׁ חֻקְרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם. דִּהְיָנוּ הַבַּעַל דְּבַר שֶׁהוּא מְכַנֵּס חֻקִּירוֹת בְּלִב הָאָדָם וְצְרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ, לְגַרְשׁ מִלְּבוֹ כָּל הַחֻקִּירוֹת וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֻמוֹנָה, אִף יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְכַנֵּסִים כְּפֻרוֹת בְּאָדָם. וְיֵשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְקִשְׁיוֹת עַל הָאֻמוֹנָה הַקְדוּשָׁה, מִחֻמַּת שֶׁלֹּא נוֹלְדוּ בְּקְדָשָׁה כְּרֵאוּי. וְיֵשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֻרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֻמוֹנָה, וְלִזְה צְרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, שְׂמִי שְׂיֵשׁ לוֹ חֻקִּירוֹת וּמִחֻשְׁבוֹת אֵלּוּ חֵס וְשְׁלוֹם, רֵאוּי לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נוֹלְד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה, אוֹ שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ, שְׂבָא לְזֶה שְׂיָבוֹאוּ לוֹ מִחֻשְׁבוֹת כְּנִגְד אֻמוֹנַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, כִּי (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א) "וַיִּמְלֵא כְבוֹד הַיְיָ אֶת כָּל הָאָרֶץ", וּכְתִיב: (יִשְׁעִיָה ג') "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעֵלָיו בָּאִים מִחֻשְׁבוֹת לְגַרְשׁוֹ וּלְעַקְרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֲלֻקִּים חַיִּים, אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלָּה שְׂמוֹ, וְאִין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדָל הַבוֹשָׁה שְׂרֵאוּי שְׂיִהְיֶה לוֹ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמִשְׁבֵּר הַחֻקִּירוֹת וְהַמִּחֻשְׁבוֹת, וּבְאֻמַּת אֻמוֹנָה הוּא עֲנִין חֻזַק מְאֹד, וְחַיִּיו חֻזְקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֻמוֹנָה. כִּי כְּשֵׁי לֹא אֻמוֹנָה אֶפְלוּ כְּשְׂבָאִים עֲלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אִזִּי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וְלַהֲחִיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עֲלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהִיִּסּוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפְרָה, וּבִסּוֹף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה

אוּ בְּעוֹלָם הַבַּא, אֲבָל מִחֶקֶר שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה, כְּשֶׁבָא עֲלָיו אִיזָה צָרָה אִין לוֹ לְמִי לְפָנוּת, וְאִין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ, וְהַמְשַׁכִּיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלּוֹ מֵאֲלִיו, וְיִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַפֶּל בְּכַתְּבָ. וְהַכֵּלֶל שְׁעָקֵר הוּא הַאֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת כְּלָל, וּבְזֵה יִהְיֶה חֻזֵק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבַּא, וּלְעוֹלָם לֹא יְמוּט אֲשָׁרֵי לוֹ, וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד אִם אַתָּה יְכוּל לְהַחֲדִיר בְּנַעַר אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת וְחֻקִּירוֹת כְּלָל, וְעַדִּיף שִׁיְהִיו הַשְּׁעוּרִים שְׁלֵךְ בְּסַפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁהֵם מְגַלִּים אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת וְהַשְּׁפָלוּת כְּלָל, וְדַע לָךְ שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים מְאֻמּוּנָה, בְּזֵה מְקַיְמִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבֹו תִדְבֵק" וְשֶׁל יְחִוּד הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵיךְ וְאֲשָׁרֵי חֶלְקֶךָ שִׁישׁ לָךְ הַזְדַּמְנוּת פְּזוּ לְהַחֲדִיר בְּהַתְלַמְּדִים אַמוּנָה, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.פ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתֵי, כ"ה אִיר ה'תַּשַׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

תְּאַמֵּין לִי שְׂרָאוּי לָנוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ שֶׁנִּפְלָנוּ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתְמִיד הִיָּה שְׁגוּר אֶצְל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַפְּתוּגִים הַזֶּה "יֵשׁ לָנוּ רַבִּי שְׁלִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ עִם לֵב אֱמֶת כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה, וְלֹא לְהִיּוֹת חֲסִידִים שֶׁל הַיּוֹם, וְלְהַחְזִיק בְּרַבִּי שְׁלִפְנֵי מְאֵתִים שָׁנָה, אֲלֵא לְצִיַּת אוֹתוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה שֶׁנִּתְנַהַג לְפָנָי מְאֵתִים שָׁנָה", וְלִכֵּן בְּזֵה רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי

לְכֶם לְשִׂמְחַת בְּהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְדַּלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 רְאוּי לְכֶם לְסִמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְדַּלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק: (תהלים
 קל"ה ה) "כִּי אֲנִי יוֹדְעִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לְכֶם לְשִׂמְחַת בִּי, מֵה
 שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אֶחָד שִׁישְׂמַח אֶת עַצְמוֹ אֶפְלוּ
 בְּעַסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ בּוֹדְאֵי כֵן הוּא, שְׁבַתְחֵלָה צְרִיכִין לְשִׂמְחַת עַצְמוֹ בְּמַלְי
 דְּעֻלְמָא בְּכָל מַה שִׁיְכוּלִין, וְאַחַר כֵּן בְּאִין לְשִׂמְחָה אַמְתִּית.

וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לָנוּ לְשִׂמְחַת, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהַשְּׂנָה הָעֲמֻקָּה
 שְׂאֲנַחְנוּ יְשׁוּנִים וְכוּ' וְכוּ', מְסֻתּוֹבְבִים עֲצוּבִים מְמַרְמְרִים וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁהוּא
 פּוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂזֵה הַשְּׂמִיחָה הָעוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִיחוֹת,
 כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
 הָאִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֹז הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא רַק הוֹלֵךְ הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתּוֹ עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְכִמּוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלֻקוּט דְּבָרִים
 רַמְזוֹ תַּתְכ"ה) עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ד' ז) "כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרָבִים
 אֵלָיו כְּהוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאָנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בְּסַפִּינָה אַחַת שֶׁהִיְתָה כְּלָה
 שֶׁל נְכָרִים וְהִיָּה בְּתוֹכָהּ יְהוּדֵי אֶחָד, הִגִּיעוּ לְנִמְלֵל אֶחָד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי טַל
 מְעוֹת וְעֵלָה לְנִמְלֵל וְקַח לָנוּ מִשֵּׁם מְאוּמָה, אֲמַר לָהֶם לֹא אַכְסֵנְאֵי אֲנִי וְאִינִי
 מִכִּיר לְהִיכֵן אֵלָךְ, אֲמָרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדֵי אַכְסֵנְאֵי, בְּכָל מְקוֹם שְׂאִתָּה הוֹלֵךְ אֱלֹקֶיךָ
 עִמָּךְ, הוֹי: "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרָבִים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרַת יְהוּדֵי הוּא אֵף פַּעַם
 לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֵה רְאוּי לָנוּ
 לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, כִּי אִין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשְׂמִיחַת הָאֲמוּנָה, שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שְׂמֵלֵא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק
 וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְּׂגַחַת הַמַּאֲצִיל
 הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז) אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ
 מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע
 קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, וְאָמְרוּ (יוֹמָא ל.ח) "בְּשִׂמְךָ יִקְרְאוּךָ
 וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמַה שְׂמוֹכֵן לְחִבְרוֹ, וְאִין מְלַכּוֹת נוֹגַעַת
 בְּמְלַכּוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלּוֹא נִימָא", זֹאת אוֹמְרַת: אֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְגַע
 בְּמַה שְׂשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קָדָם בְּשָׂמִים, וְכֵן אֲמָרוּ: (בְּרַכּוֹת נח.) "אֶפְלוּ
 רִישׁ גְּרִינִיתָא - מִן שְׂמִיָּא קָמְנוּ לִיָּה", (זֶה שְׂמִינָה עַל הַבִּיּוּבִין שְׂזֵה מְשָׂרָה קִטְנָה, גַּם

הוא מְמַנֶּה מהקדוש בְּרוּךְ הוּא), וּבִידֵיעוֹת אֵלֹהִים שְׁאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל אֱלֹקוֹת, וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, זֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְזֶה מֵה שְׁאֵנַחְנוּ מְקַבְּלִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאווִי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נֵעַם חֶלְקֵנוּ, וְעַל יִסוּד זֶה בְּנִיתִי אֶת קְהֵלְתָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמּוּנָה, שֶׁתְּמִיד נִדְבָר עִם יוֹצְאֵי חֶלְצֵינוּ בְּאַמּוּנָה, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׂמוֹהֶרֶן ז"ל אָמַר אֶצְלוֹ חֲנוּךְ הַיְלָדִים כֹּל כֶּף חָשׁוּב כְּמוֹ אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל יְלָדֶיךָ, וְכִבֵּר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דֶּרֶךְ אֶרֶץ מְנַעֲרוּיוֹ, וְדַע לָךְ שֶׁדֶּרֶךְ אֶרֶץ הַיְלָדִים לומדים מהמבגרים, כִּי הֵם מְחַקִּים אֶת הַמְּבַגְרִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתַּעֲזוֹר לִי בְּכֹל מִיַּי עֲזוֹר שֶׁאַתָּה רַק יְכוּל לַעֲזוֹר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מוֹתִיקִין שִׁיְהִיָּה שֶׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאַמְצַע הַיּוֹם מֶרֶק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשֵׁנָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוֹ יִתְבַרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאַתָּם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזִּבְחַ שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֲלֶף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֶּה עוֹלָה כֹּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּבֵרָה בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכֹל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְרַעֲבִים וְצָמֵאִים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כֹּל מֵה שֶׁבִּיכְלֵתָךְ לַעֲזוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כֹּל הַשְּׁנָה, וְהַעֲקֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַנְּקִיּוֹן, שְׂזֶה יִסוּד גְּדוֹל בִּיְהוּדוֹת וּבְאֲנוּשׁוֹת, שֶׁהַמְּקוֹם צָרִיךְ לְהִיֹּת נְקִי, וְלְדַאֵג שֶׁאַחַר הָאֵכֵל זוֹרְקִים אֶת הַכֹּל בַּפֹּחַ, וְזֶה צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת עַצְמוֹ וְגַם אֶת הַיְלָדִים שֶׁתְּכַף וּמִיד כְּשִׁגּוֹמְרִים לְאָכַל בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, לוֹקְחִים אֶת הַצְּלַחַת הַרִיקָה וְכוּ' וְכוּ', וְזוֹרְקִים בַּפֹּחַ, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמַד עַל זֶה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ שֶׁהַבְּרוּכּוֹת יְבָרְכוּ בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כֹּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים רַק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל הַזֶּה, כִּי רַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי חַי, וּמִי שֶׁיְבָרַךְ בְּקוֹל גְּדוֹל, הוּא מוֹסִיף לִי חַיִּים, וְצְרִיכִים מְאֹד לְדַאֵג שֶׁהַמְּקוֹם יִהְיֶה תְּמִיד נְקִי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֵם וְשָׁלוֹם חֲלוּל הַשֵּׁם, כִּי בְּאִים הַמּוֹן אוֹרְחִים, וְרַבְּנוּ

ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ס"ט) מי שאוהב את הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בפא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקתי, כ"ה איר ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהי רק שמחה ועליזה שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, ויש לנו במה לשמח עם מדת החסד והעזרה שנטבע בקהלתינו הקדושה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר שאת רק יכולה לעזר לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמר ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמר ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביקלתך לעזר לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך שתבואי לעזר בבית התבשיל אפלו פעם בחדש, תהי בקשר עם גברת ... תחיה, וצריכים מאד מאד לשמר שהמקום

יְהִי נָקִי וּמְצַחֵצַח, וּכְבֹּר אֶמְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן ס"ט) מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיף לְשֹׁמֵר אֶת הַצְּדִיק שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן אֵל תִּמְשְׁכֵי אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַצְּעָר, כִּי כִּךָ אֶמְרוּ חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס"ג) כָּל הַנְּמֻשֶׁךְ אַחֵר הַצְּעָר, הַצְּעָר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו, וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחָה נִתְרַחֵב הַדַּעַת, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל אִשָּׁה בְּלִחְץ גְּדוֹל, וּמִלְחִיץ אוֹתָהּ, עַד שְׂנֹדְמָה לָהּ כְּאִלוּ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנָּה לְגַמְרֵי וְכוּ', וּרְבִנּוּ ז"ל בָּא לְלַחֵם נֶגֶד הַסֵּמ"ךְ מ"ם הַזֶּה שְׂמִכְנִים בְּאָדָם יְאוּשׁ וְדִכְאוּן וְכוּ', וְצַעֵק בְּקוֹל עֵמֶק "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל", אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ וְכוּ', מִכָּל צָרָה יְכוּלִים לְצַאת וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּכְכֹל שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, יוֹתֵר נִתְרַחֵב לוֹ דַּעַתוֹ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, כִּי מִי שֶׁהוּא תְּמִיד עֲצוּב מְמַרְמֵר וּבִדְכָאוּן, הוּא תְּמִיד בְּקִטְנוּת הַמוֹחִין וְכוּ', בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְתְּמִיד חוֹשְׁבִים שֶׁהוּא מְדַבֵּר עָלָיו וְכוּ', וְהוּא מְסַתְּפֵל עָלָיו וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁתְּמִיד בְּשִׂמְחָה, הוּא בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִין, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאָמֵר דָּוִד (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הַיְיָ לִי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.פ.ב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ה אֵיר ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כל הצרות שלך נוגע לי מאד מאד בלבי, ואני מתפלל עליך שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, וראוי לך ללמד בספר-המדות, אות המתקת דין, ולקיים את כל מה שרבנו ז"ל אמר, כי הספר המדות זה לא ספר לקוטים, אלא ספר השגות שרבנו ז"ל השיג במקום שהשיג, ולכן אם מקימים את כל הסגלות והעצות המובאות שמה, ימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מרחק להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוך הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדל'ל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה תזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן

תְּהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמֵּד וְלַחֲזֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּשִׁיג לִי אֶת "סֵפֶר רַאב־ן" זֶה סֵפֶר שֶׁל קְדֻמוֹן שְׁלֹשָׁה כַּרְכִּים, וְכֵן סֵפֶר "בְּאוּרֵי הַרמ"מ מִשְׁקֵל־אוֹר" שֶׁזֶה סֵפֶר יָקָר, אֲקַנְהָ שֶׁתְּשִׁיג לִי אֶת זֶה, וְתוֹכֵל לְמַסֵּר אֶת זֶה לְיַדִּידְנֹו ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא יֵרָאֶה בְּאִיזָה דָּרָךְ לְהַעֲבִיר אֶת זֶה אֵלַי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוּ יְאִיר

תּוֹדָה רַבָּה עַל שְׂאֵתָה מִתְעַנֵּינִי בְּבְרִיאוֹתִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֵתְרָאָה בְּקִרְוֹב בְּשִׁמְחוֹת.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׂאֵתָה תוֹמֵךְ בְּהַמְתַּנְדָּבִים שְׁלֵנוּ, שְׁעוֹשִׁים עֲבוֹדַת הַקְדוּשׁ לְתַפְאָרְתָּךְ, וּבְאַרְצוֹת הַבְּרִית הִיָּה פְּרִסוֹם גְּדוֹל בֵּין הַחֲרָדִים עַל גְּדֹל הַקְדוּשׁ הַשֵּׁם שֶׁעָשׂוּ מִתְנַדְּבֵי מִד"א מִיְבִנְאֵל בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוֹן, שֶׁעָשׂוּ אֶת זֶה עִם לֵב וּנְשֻׁמָּה וְכו', בְּלִי שׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה וְכו'.

עֲשִׂיתִי הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה, וּבְקִרְוֹב יְהִיָּה לָנוּ עוֹד עֲשׂוֹר מִתְנַדְּבִים לְמִד"א.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שֶׁיְהִיָּה לָנוּ כָּל סוּף כָּל סוּף כְּכֹר בְּיְבִנְאֵל תַּחֲנֶנָּה קְבוּעָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר וְיִשְׁמַר אֶת הַבֵּן שְׁלֹךְ, וְכֵן יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי אִשְׁתָּךְ, וְתַעֲלֶה מַעַלָּה מַעַלָּה.

אשריף שיש לך חלק גדול להיות המנכ"ל ארצי של מד"א, שזה המצוה הכי גדולה לעסק בהצלחת נפשות, והזכות הזו יגן על כל בני ביתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בנקתי, כ"ה איר התשע"ב

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שהכשרת את כל הכלים כדין, ומי יודע מה השתמשו

עם זה.

אני יעשה התעוררות בין אנשי שלומנו שאין הפקרות, וצריכים לעמד בדין תורה, ומי שלא עומד בדין תורה, אין לו מה לעשות בקהלתינו, תהלה לאל, יש לנו כבר קרוב לארבע מאות משפחות, ואני צריך רק משפחות טובות שרוצים ללמד ורוצים להתעלות ביראת שמים, כי ימינו כצל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב) "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלוואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים.

אנחנו צריכים רק להתחדש ולהתחזק בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ולכן מי שרוצה לטפס על העגלה וגם כן לינק דובשא וחלבא, מה טוב ומה נעים, ומי שלא רוצה, ישלם על זה אחר כך מחיר כבד, כי יבוא היום האחרון, ואז יראה אדם מה יש לו ביד? אבל אז כבר יהיה מאחר, אשרי מי שזוכה לזכור בכל יום בעלמא דאתי, ומכין לעצמו צידה לדרך הארכה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּפֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקָּתִי, כ"ה אִיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, תִּפְנִי אֶל הַמְשָׁרָד אוֹלֵי יֵשׁ שְׁמָה עֲבוּדָה בְּשִׁבְלֶךָ.

בְּעִנְיַן הַמְסַעְדָה וְכו', כִּדְאִי לָךְ לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵם יִמְסְרוּ אֶת זֶה לְבַעֲלֵיהֶן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגִשֵׁת אֲלֵיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכו', שֶׁתִּסְתַּכֵּל אִיךְ שֶׁהִיא מְחֻזָּקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפּו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיִּר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּדֹאֵי לָךְ עוֹד פְּעַם לַחֲזוֹר עַל כָּל הַלְכוֹת סֵת"ם וְלִהְיוֹת סוֹפֵר, שְׁזֵה פְּרָנְסָה מְכַבְּדָת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְחֻמְרוֹת יִתְרוֹת וְכו', סוֹפֵר אָסוּר לוֹ לְכַתֵּב אֲלָא אִם כֵּן טָבֵל קֵדָם בְּמַקְוָה.

דַּע לָךְ שֶׁקִּבְלָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנֹקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְּיֵץ אֶת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְעַלִּים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא פּת). עַל פְּסוּק: (יִרְמְיָה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִלוּתָא דְגְלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפְּיֵץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנָסָה, כִּי מִי שְׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשְׁמִיּוֹת, הַלּוּאֵי שְׁהִיִּית מְצִיַּת אֶת מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל שְׁהֵינַח לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוּ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזִי אִף פְּעַם לֹא יִהְיֶה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהִיִּית צוּחַק מִכָּל הַמְתַּנְגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתוֹלְצִים מִזֶּה.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח). מֵאֵי מֵאֵי דְכְּתִיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְוִי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוּר מִתְּפִלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח) עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד): מְחַנְה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֵךְ הַבְּשָׁן שִׁיעַקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ה אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שָׂאת מִתְפַּלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפֹל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

לֹא כְּדַאי לְךָ לַעֲשׂוֹת שׁוּם נִסְיָעוֹת עִכְשָׁו עַד אַחַר הַלְּדָה, לְמָה לְךָ
לְהִסְתַּכֵּן וּלְהִסְתַּבֵּךְ וְכוּ'?

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתִהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר
שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת,
אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי
בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאֲמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל
הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שָׂאת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה,
אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לֹרְיָא אֲשִׁכְנֹזִי, רַבִּי
יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ'
וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שָׂאת רַק זֹכְרָת תִּהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר אֶת
זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֲמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדִיקְתֶּם וְתוֹרַתֶם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לְהֵם

בְּשִׁבְלָהּ, שֶׁתֵּעֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֲזֹכָה לְעֵבֶר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזֹכָה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיִמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנָהּ, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיהָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ י"י צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁאֵת מִפְרָה וּמַעֲרִיכָה אֶת יְקָרַת בְּעֵלָהּ, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כִּי הוּא אֲבָרְךָ נִפְלָא מְאֹד, וְהוּא עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מְסוּר אֵלֵי מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָהּ.

קַבְלָתִי אֶת הַסְּפָרִים שֶׁשְׁלַחְתָּ וְתִשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסִתְּבִכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךָ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמִּרְבַּ צָרוֹת וְסוּרוֹרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲתָה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שֶׁאֵין כֵּן הַקְּדֻשָּׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוֹל

לְמַדַּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהִקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שִׁיִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

תְּרָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי מֵאֵי דְכִתִּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיִי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׂן שִׁיעָקַר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דְף גְּמָרָא זֶהוּ חֵיוֹת לְנַפְשׁ, וְזִכְרוּף הַגּוּף, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זוּרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהִדְר לִיסְבָּה, וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (תְּרוּשֵׁי אֲגוּדוֹת) וְכֵן הַחֵיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שֶׁאֲמִירַת אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכֵף אֶת נַשְׁמָתוֹ, וּבְאֵמַת אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָּן, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחָם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצָק זי"ע אָמַר מִיֵּלָא עִם הַשָּׁכֵל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְּבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אָבֵל אֵיךְ גַּם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשִּׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפְן אֲלָא עַל יָדֵי דְּף גְּמָרָא, וְלִכְן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה, כִּי דְף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחֵיוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכְן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּזֶה חֻק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמַּד וְלְחַזֵּר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵינן לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר ב'חוקתי, כ"ה איר' התשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך לגיס את הילדים תינוקות של בית רבן, שיאמרו תהלים לבריאותי, אני מאד מאד מודה לך על זה, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה גם התינוק שלך יתפתח ויהיה בריא בנפשו ובשכלו ובכל חושיו, רק תמשיך לקבץ את כל הילדים ולומר בשביל החלמתי תהלים, והיה זה שכרך.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכור הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגריס איניש והדר ליסבה, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן

תְּהִיָּה חֶזֶק בְּזֶה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמֵּד וְלַחְזֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵינן לְמַעַלְהָ מְזֵה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקָּתִי, כ"ה אִיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתֵּהִי רַק שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחֵי בְּהַהֲרִיזוֹן הַזֶּה, וְלֹא לְדָאג, וְכֵן תִּגִּידִי לְבַעֲלֶךָ שֶׁלֹּא יְדָאג, כִּי עִם דְּאָגוֹת לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׂתֵּיכֶם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְלְהִיּוֹת רְגִיל לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְעַקֵּר הַתְּפִלוֹת צְרִיף לְהִיּוֹת שְׂתֵּהִיו רַק שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, סִימָן ג') בְּרַבּוֹת הַשְּׂמֻחָה נִתְחַזַּק כַּח הַשְּׂכָלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְשֻׁתָּה הֵם סִבֵּה גְדוּלָה לְשְׂמֻחַת הַלֵּב, וְלְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְדָאגוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׂיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בהקתי, כ"ה איר' התשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לעולם לא רציתי לענות לך וכו', אבל כדי להוציא מלבך כאלו שאני מדבר עליך וכו', אמרתי לרוץ שורותים אלו אליך.

אחר סבל של שרשרת ארפה של עשירות שנים צער ועגמת נפש וכו', קבלתי התקפת לב כזו שאי אפשר לתאר וכו', ועל פי דרך הטבע לא יוצאים חי מזה, ואחר כך קבלתי עוד שלש התקפי לב וכו' וכו', ואני מכרח להגיד לך שאתה אחד מהחלילה של השרשרת שבשבילה קבלתי התקפת לב.

אני לא מבין אותך אין זה אלא שהנאוף טרף לגמרי את דעתך וכו', כמאמרם ז"ל: (סוטה ג) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, שאתה פשוט משגע פשוטו כמשמעו, אם יש לך עוד עזות מצח לבקש ממני שאתה רוצה להיות עוד ... אתה מכרח להיות משגע לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שהנאוף משגע את האדם לגמרי, והתקון שלו זה רק לסרס אותו, כי אין לו שום תקווה, עין שם, שנתים אני מתחנן אליך שתחזור בך, והיה לי סבלנות של ברזל וכו', אתה חשבת שאתה עובד עלי, אבל אני ידעתי את הכל מהרגע הראשונה וכו',

ועוד שתי משפחות ברחו שהטרדת את הנשים ...

על ידי טלפונים, אתה לא מתבייש לבקש להיות ... ? בשעה שאתה נואף עם אשת איש, שבפרוש כתוב: (ויקרא כ') "ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת", באותו יום שאתה כותב לי מכתב של חרטה ותשובה ולתת לך עוד צאנ"ס, אתה עדין בקשר עם שתי הנשים אחת שהתגרשה ואחת שהולכת להתגרש, והכל בשבילך וכו', ואתה חושב שאתה יכול לעבד עלי? ולכן אם אתה רוצה שלא תפּרַק הבית שלך, שב בפנה שלך ואל תדבר יותר, ... אבל אם תרוץ מזה לזה וכו', או מזה לזה וכו', ותעשה רוח, אזי אני אומר לך אשתך יתגלה

לֵה כָּל הַסְּפוּר וְהִיא תַעֲזֹב אוֹתָךְ בְּלִי רַחֲמָנוּת, וְלֹא תוּכַל יוֹתֵר לְרֹאוֹת אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה? לְדַעֲתִי אַתָּה צָרִיךְ לַעֲבֹר אֶצֶל רוֹפֵא סְרוּס פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי אַתָּה חוֹלֵה ... , וְאִין לָךְ שׁוּם תַּקְנָה רַק לְסָרֵס אוֹתָךְ.

בְּזֶה שְׁאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁתְּדַלֵּיק אוֹתִי בַּהֶסְפוּרִים שְׁלֹךְ, שְׂזֵה מְדַבֵּר עָלַי וְכו', וְזֵה מְדַבֵּר עָלַי, וְהֵכִי קְרוּבִים בְּהַמְשָׁרֵד מְדַבְּרִים עָלַי וְכו', הַכֵּל הַכֵּל הַבָּלִים, זֶה לֹא יִלְךְ לָךְ, וְאֲנִי לֹא קוֹנֶה אֶת זֶה, דְּבַר אֶחָד אֲנִי כֵּן יִכּוֹל לְהַגִּיד לָךְ בְּלֵב שְׁלֵם כָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי, לְבִסוּף הוּא יְמוֹת מִיָּתֶה מְשָׁנָה בְּמִיתַת אֶסְכְּרָה (שְׁנִקְרָא הַיּוֹם סְרֻטָן בְּגִירוֹן), וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִתְפַּעֵל מִמִּי שֶׁמְדַבֵּר עָלַי וְכו', כִּי בְּסוּף הוּא יֵאָכֵל אֶת זֶה בְּגִדוֹל, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבַר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַפֵּה מְחַפֵּה וְכו', וְלִבְסוּף הוּא גּוֹבֵה אֶת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית לְטוֹבְתָךְ, שֶׁב בְּפָנָי שְׁלֹךְ בְּשִׁקֵּט, וְאִם קָשָׁה לָךְ, תִּצָּא לְגוּר בְּמָקוֹם אַחֵר, ...

... לֹא תִהְיֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, לֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹף לְבָךְ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲקֹר שֶׁתִּלְךְ אֶל רוֹפֵא לְסָרֵס אֶת עֲצָמָךְ לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאַחֵר, כִּי לְבִסוּף יִתְגַּלֶּה קְלוֹנָךְ בְּרַבִּים, וְתִצְטָרֵךְ לְגַמֵּר בְּבִזְיוֹנוֹת בְּבֵית סֵהר וְכו'.

הַמְּאַחֵל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

בְּצַב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַר בְּחֻקָּתִי, כ"ה אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִין אַתָּה יִכּוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי מֵה שְׁאַתָּה מְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוּרוֹת כָּל כֶּף מְשֻׁמְחוֹת מֵה שְׁזִכִּיתָ לְלַמֵּד בְּשִׂמְחָה שָׁנִים הָאֵלּוּ, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקָךְ, וְהַלּוֹאִי שְׁכָלֵל אֲנִשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִלְמְדוּ מִמֶּךָ, כִּי בְּאַמַּת זֶה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, שְׁנִרְבֵּה בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישָׂאֵר מְאַתְנֵנוּ, וְכָל כֶּף חָבֵל שִׁישׁ אֲנִשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁהוֹלְכִים בְּחֻכְמוֹת וְכו', וַיֵּשׁ לָהֶם

ספקות על סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, בפעם (שיחות-ה"ז, סימן י"ז) שרבנו ז"ל הוכיח את אחד על התמדת הלמוד, ואמר לו מדוע לא תלמד? מה תפסיד בזה הלא תקבל עולם הבא על הלמוד? ואין צריך לומר כשהתורה מראה אהבה לאחד, אז אין רוצה כלל עולם הבא, רק שרוצה את התורה בעצמה. והלא גם השם יתברך לומד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ג): סדר היום שיש להקדוש ברוך הוא שלש שעות עוסק בתורה וכו'. ובדורות הללו בעוונותינו הרבים נפל למוד התורה מאד, ודע שהגדולים שהיו בדורות שלפנינו דהינו הרבנים הגדולים שהיו אז, לא היו יודעים שום כונות, ואף על פי כן היה יכולים לעשות מופתים רק על ידי למוד התורה הקדושה, כי על ידי זה כשהיו אומרים איזה דבור נתקם כה, וכן אמר (שיחות-ה"ז, סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כה וכך בכל יום ולא יעבר וכיצא, ואמר שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שגלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלוש רחמנא לצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כה, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלוש. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כה וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד, וכל עקר מגמתו וחפצו היה תמיד רק לעבדות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות, דהינו להרבות בלמוד התורה, ולעשות מצוות הרבה בכל יום, ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד, והכל בפשיטות בלי שום חכמות, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד, והרבה מאד לדבר עמנו מזה מענין שמחה, ולכן אני מאד מאד שמח בשמחתך, כי אין עוד שמחה כשמחת התורה, והלואי הלואי שכל התלמידים היו מקימים את זה.

בענין לזרק פרנסה, ידוע שמוהר"ן ז"ל הקפיד על זה ואמר שפרנסה לא זורקים, רק הפרנסה צריך לזרק את האדם, וכן בענין מקום מגורים וכו', כבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז) חן מקום על יושביו, אדם צריך לגור איפה שמושך אותו.

הֶעֱקַר אֶתְּהָ וְאֶשְׁתָּךְ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים עַל נַעַם חֶלְקְכֶם, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא ט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבּוֹד אֶשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֶשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא־בָרֶם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכּוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשׂוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקֵּי, כ"ה אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תַּעֲשׂוּ יוֹתֵר אֶת הַצַּעַד הַפְּזִיז לְהַתְגַּרֵּשׁ עוֹד פַּעַם וְכוּ', כִּי זֶה עֲצַת הַסַּמ"ךְ מ"ם לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וּרְבִנּוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁשִׁכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוֹל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מְזַה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מְזַה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שְׂזָה מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר שְׂמִנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי שְׁיִתְפָּסוּ בְּמַצּוֹרְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוֹל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׂגוּרָם בְּעַרְמוּמִיּוֹתוֹ לְקָלְקַל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם וְהָאִירֶךְ בְּשִׁיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מֵינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים

וכו', שהם אומרים שמתמחים בענייני שלום בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לענייני שלום בית וכו', ובאמת נתקיים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וכלל זה יהיה בידכם, אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלכם שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זה הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחד שנים וכו', אז לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו, ועל פן אני מאד מאד מבקש אתכם שלא יקרה דבר כזה שעוד פעם תתגרשו וכו', נשואין זה לא משחק, ובפרט שיש לכם ארבע ילדים חמודים, ואוי ואבוי כשאבא ואמא מתגרשים, הילדים נעשים יתומים חיים רחמנא לצלן.

אתם צריכים הדבר הראשון למסר את נפשכם על שלום בית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא טז.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לגשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן אתם צריכים לחיות ביחד באהבה גדולה מאד, ולא לריב ולא להתוכח בשום פנים ואפן, והעקר להיות רק בשמחה,

ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) "פותח" את' ידך", יוצא גם

מִפְסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהָיְתָה אִךְ שְׂמַח", וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצַמְכֶם, וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֲד מְאֹד קִשָּׁה לָכֶם וּמֵר לָכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְבוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיּוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (נְדָרִים מֵא). אֵינְ עֲנִי אֲלֵא מַדַּעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמַאֲמִין שְׂאֵינְ בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כַּדִּי כֶּף שְׂאֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ז'): אֵינְ אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכְּנֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִים וְשֵׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

וְהִנֵּה כְּשֶׁהִבְעַל מִתְחַתֵּן, הוּא מִתְחַיֵּב בְּהַפְתָּבָה שֶׁהוּא יִפְרִינֵס אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלִכְּנֵן הִבְעַל צְרִיף גַּם כֵּן לְקַחַת אִיזָה מִשְׁרָה בְּפָרְנִסָּה, וּרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שְׂכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהָיָה לוֹ אִיזָה מִשְׁרָה בְּפָרְנִסָּה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הַקְּדוּשִׁים (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תִּק"א) שְׂאֲמַר שְׂחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פָּרְנִסָּה, אִךְ עַל פִּי שְׂבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִךְ עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזוּכִין שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פָּרְנִסָּה, כִּי בְּמִקּוֹם עֲבוֹדַת הַבִּטְחוֹן בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמֵר כִּי אִם לֹא יְהִיָּה לוֹ מַעֲמַד פָּרְנִסָּה וְהָיָה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרָנִסָּה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחֻזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבִּטְחוֹן, בְּמִקּוֹם זֶה יַעֲסֵק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחֲרֵי שְׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְעַל כֵּן הָלוֹאֵי שְׁגַם הִבְעַל יִקַּח אִיזָה מִשְׁרָה בְּפָרְנִסָּה, וְכֶךָ תִּצְאוּ מִכָּל הַחוֹבוֹת שְׁלָכֶם, אֲבָל הָעֶקֶר תְּלוּי בְּכֶם בְּעֲצַמְכֶם, לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתּוֹכַח, אֲלֵא לְאָהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְּׂנִי, אִזּוֹ שְׁפַע עֲלִיכֶם שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדִיכֶם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפגנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקתי, כ"ה איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון
לפני אדון כל.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה נוראה ונפלאה מאד, שזה תפלה
והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, שבפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב',
סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על
כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו
בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן
מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון
שמדברים בו, דהינו בלשון אשכנז (במדינתנו). כי בלשון הקדש קשה לו
לפרש כל שיחתו, וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל
כך בהלשון, כי אין דרכנו לדבר בלשון הקדש. אבל בלשון אשכנז שמספרים
ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר אל לשון
אשכנז, מחמת שהוא מרגל בו. ובלשון אשכנז יכול לפרש כל שיחתו. ואת
כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העבר,
והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום ולהלאה באמת,
וכיוצא בזה כל חד לפום דרגה. ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי

יום ביום שְׁעָה מִיְחַדָּת, וּשְׁאָר הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה, [וּמוֹבֵן שְׁמִי שְׁאִינוּ מְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ שְׁקוֹרִין אִידִישׁ, רַק מְדַבֵּר לְשׁוֹן קֹדֶשׁ, בְּוֹדָאֵי רֵאוּי לֹו לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן קֹדֶשׁ, אוֹ אִם אַחַד רִגִּיל לְדַבֵּר בְּשִׁפְהָ אַנְגְּלִית, אוֹ צְרָפְתִית וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִדְבֵר בְּלִשׁוֹן שְׂרִגִּיל בְּהָ, כִּי הָעֵקֶר צְרִיךְ לְדַבֵּר עִם אֲמַת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נַעֲשֶׂה כְּשִׁמְדַבֵּר בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלוֹ, וְהִנְהִיגָה זֶה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרֵךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחָסֵר לֹו בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מַעְבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שְׂיִחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוֹ אִם לִפְעָמִים נִסְתַּתְמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יֹכֵל לִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד, דִּהְיִנוּ הִתְקַנְנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחִפֵּץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְדַבֵּר, אִךְ שְׁאִינוּ יֹכֵל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לֹו שְׂיִחָה וּתְפִלָּה מְזֶה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כֶּהָ, עַד שְׁאִינוּ יֹכֵל אֶפְלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׂיִחְמַל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיִוְכַל לְפָרֹשׁ שְׂיִחָתוֹ לְפָנָיו, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁנִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל הַיּוֹם, אִךְ מִחֲמַת שְׁקִשָּׁה לְאָדָם לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אָמַר לְכָל הַפְּחוֹת שְׂיִהְיֶה לֹו שְׁעָה הַתְּבוֹדָדוֹת, וּמוֹבָא בְּדָבָרָיו ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) שְׁעֵקֶר הַקִּשְׂי שְׂיִשׁ לְאָדָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִחֲמַת חֲסָרוֹן אֲמוּנָה, כִּי בְּאֲמַת אִם הָיָה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, בְּוֹדָאֵי הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהְבוֹת גְּדוּל, וְהָיָה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן דְּבָרָיו, וּבְשִׁבִיל שְׂהָאָדָם אִינוּ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אִינוּ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּהָ וְאִינוּ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּהָ, כָּל אֶחָד כְּפִי מַעוּט שְׁכָלוֹ וַיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּנַהֲגוּתוֹ וְדַקְדוּקוֹ וְכוּ', נִמְצָא כְּשִׂישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְדָבָר גְּדוּל דְּבַר קִטְוֹן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצְמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל מְקוֹם שְׁהוּלָךְ שָׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזַי תְּמִיד מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא לֹא צְרִיךְ לְצַמְצֵם אֶת עֵצְמוֹ לְשַׁעָה אַחַת, אֲלֹא מִהֲרַגַע שְׁפוּתַח אֶת הָעֵינַיִם מִהַשְׁנָה, עַד הֲרַגַע שְׁסוּגֵר אֶת הָעֵינַיִם כְּשְׁהוּלָךְ לִישָׁן, הוּא מְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת וּבְכִשְׂיטוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַתְּעַנוּג הַכִּי גְדוּל שְׂיִכּוּלִים לְהַתְּעַנֵּג,

כי סוף כל סוף מה יש לאדם בזה העולם מלבד הקדוש ברוך הוא? ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) ששקרו מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא וירא) אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל הוו זהירין בתפלה שאין מדה אחרת יפה הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות וכו', ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו; וצריך שתדע שאפלו כשמגיע הזמן שקשה לדבר, ואין לו מה לדבר, בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן ת"מ) אפלו כשאין יכולים לדבר בהתבודדות רק תבת רבונו של עולם גם כן טוב מאד, ולכן תמיד צריכים להרגיל את עצמו לדבר כפי אותיות א' ב' וכו', לבקש שיהיה לו אמונה ברורה ומזככת וכו', ושיהיה לו אהבה לאהב את הקדוש ברוך הוא, ושישמר לא להכשל באכילות אסורות וכו', וכן לבקש על שמירת הברית, ועל ב'טחון וכו', וכו', וכך יכול לעבר את כל הא' ב' במשך כל היום, ולבקש כל מה שרק נופל במחשבתו, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שתמיד מדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואינו מצמצם בצמצום וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבחים, "ועם נכרא יהלל יי"ה שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּצֵה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאָר

הַיּוֹם זֶה סְפִירָה "יְסוּד שְׁבִיטוֹד", וְהוּא יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד לְתַקֵּן אֶת
כָּל הַעֲבֹר שְׁלוֹ, וְלִכְן אֲשֶׁר אָדָם שֶׁמִּקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְשֹׁמֵר עַל
הַמְחֻשְׁבָּה, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ד) שְׁצָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַמְחֻשְׁבָּה שֶׁלֹּא יִכְנַס בּוֹ שׁוֹם הַרְהוּר רַע, כִּי זֶה פּוֹגֵם מְאֹד
מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי עֵקֶר הָאָדָם הוּא הַמְחֻשְׁבָּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א) בְּמָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכְן צָרִיכִים
לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְחֻשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל הַצְּרוּת שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם,
זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הַמְחֻשְׁבָּה שְׁלוֹ, מְהַרְהֵר הַרְהוּרִים רָעִים, וְזֶה
מְכַנְּס בּוֹ דְמִיוֹנוֹת, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּפְחָדִים מֵעֲצָמָם, וְהַכֵּל מַחֲמַת
הַמְחֻשְׁבוֹת זָרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים שֶׁהַרְגִילוּ אֶת עֲצָמָם בָּהֶם מִגִּיל צְעִיר, וְלִכְן
צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל קִדְשֵׁת וְטְהָרַת הַמְחֻשְׁבָּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ') הַמְחֻשְׁבָּה בְּיַד הָאָדָם לְהַטּוֹתָהּ כְּרָצוֹנוֹ לְמָקוֹם שֶׁהוּא
רוֹצֵה, וְאָמַר שְׂאִי אֶפְשֶׁר שְׁיִהְיֶה שְׁנֵי מַחֻשְׁבוֹת בְּיַחַד כֵּלָל, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים
הוֹלֵכֵת מַחֻשְׁבָּתוֹ וּפּוֹרַחַת וּמְשׁוֹטְטַת בְּדְבָרִים אַחֵרִים וְזָרִים, הוּא בְּיַד הָאָדָם
לְחֹזֵר וְלְהַטּוֹתָהּ בְּעַל כְּרַחֵם אֵל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, לְחֻשֵׁב מֵה שְׂרָאוּי. וְהוּא מִמֶּשׁ
כְּמוֹ סוֹס שֶׁפּוֹנֶה מִן הַדֶּרֶךְ וְסָר לְדֶרֶךְ אַחֵר, שֶׁתּוֹפְסִין אוֹתוֹ בְּאֶפְסוֹר וּכְיוּצָא,
וּמַחֲזִירִין אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ אֵל הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, כְּמוֹ כֵן בְּמַחֻשְׁבָּה מִמֶּשׁ, שְׁיִכּוֹלִין
לְתַפְסֶה בְּעַל כְּרַחֵם לְהַשִּׁיבָה אֵל הַדֶּרֶךְ הַרְאִוִי; וְלִכְן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּשְׁמַר עַל מַחֻשְׁבָּתוֹ, וְתָמִיד יִחֻשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיַחֲדִיר

בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור
 הוא, ובמחשבה זו תמיד תלה, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק
 חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע,
 אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך
 כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא
 בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, כי באמת עקר כל הצרות של
 אדם, זה בא רק מהמחשבות זרות והרהורים רעים שנדבקו בו, שהן הן
 הקלפות שמסבכים אותו ומשגעים אותו, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי
 שבת, פרק י"ד, הלכה ג) על הפסוק: (דברים ז) "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו
 רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו
 מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו,
 כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין
 לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה?
 ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים
 אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש
 ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות,
 ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ואמר מוהרנ"ת ז"ל (לקיטי הלכות,
 נזיקין הלכה ד', אות ג) צריך כל אדם לידע שחוט השערה יקר מאד מאד, והוא
 תלוי בכל עת בחוט השערה שיכול האדם לקלקל הרבה מאד על ידי חוט
 השערה שמהרהר איזה הרהור רע וכו', או איזה קשיא עליו יתברך חס
 ושלום וכו', ומכל שכן וכל שפל שיכול לתקן הרבה על ידי חוט השערה,
 כי מדה טובה מרבה ממדת פרעניות, כי אם אדם מחדיר בעצמו בכל עת
 ורגע אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
 בזה מקים מצות עשה של "יחוד הבורא יתברך שמו", שזה מצוה תדירית,
 ובכל דקה שאדם רק מושך את עצמו אפלו כחוט השערה לחשב איי איי
 "מלא כל הארץ כבודו" - הקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, בזה
 הוא כבר נכלל בו יתברך, ולהפך אם מתחיל לחשב מחשבות זרות והרהורים
 רעים, רחמנא לצלן הוא יכול לפל עד נוקבא דתהומא רבה, כי זה יודע כל
 אדם בנפשו שעקר קלקול ופגמיו וחטאיו רחמנא לצלן, כלם התחילו רק

בְּחוּט הַשְּׁעָרָה. עַל יְדֵי שְׁלֹא נִזְהָר בַּתְּחִלָּה לְשָׁמֵר מִחַ מְחֻשְׁבָּתוֹ הַיָּטֵב, וְנִמְשָׁךְ אַחֵר הַמְּסִית מְעֻט מְעֻט רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וְשַׁעֲיָה ה' י"ח) "הוּא מְשַׁכֵּי הָעוֹן בַּחֲבָלֵי הַשּׁוֹא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה", וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קה): כִּף אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כִּף וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כִּף, עַד שֶׁאוֹמֵר לוֹ עֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד, וְכִפֵּי הַתְּגַבְרוּת הַיֵּצֵר הָרַע עַל הָאָדָם בְּכָל פַּעַם, הִיָּה חַס וְשְׁלוֹם אָפֶס תִּקְוָה. אֲבָל מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה. כִּי חוּט הַשְּׁעָרָה בְּקִדְשָׁה יָקָר מְאֹד מְאֹד וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו זָכָה אוֹתָנוּ בְּמַצּוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם. וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מוֹשִׁיף עֲצָמוֹ מִהָרַע אֶל הַטּוֹב בְּכָל יוֹם וְיוֹם. כִּי הוֹלֵךְ מִבֵּיתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, וְכֵן הוֹלֵךְ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ לְלַמֵּד וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא מְנִיחַ טְלִית וְתַפְלִין וּמְתַפַּלֵּל וְעוֹנֶה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא, וְעוֹשֶׂה כְּמָה מַצּוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפָלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ. אֲפֹלוֹ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מַצּוֹת כְּרַמּוֹן, וְכֵן אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' ה'לָכָה ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מַצּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרָא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ, וּמְתַפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מַצּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁאֵין הַמַּצּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תַּפְלִין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ, מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטְלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלַתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלֵּאךְ הַנְּיָה סָבִיב לִירְאִיו וְיַחֲלָצֵם"; וְאֵף עַל פִּי שֵׁישׁ גַּם בְּהַמַּצּוֹת שֶׁלוֹ תַעֲרוּבוֹת פְּסֻלַת הַרְבֵּה וְכוּ' וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלְדַעַת שֵׁישׁ בְּמַצּוֹתָיו עַל כָּל פְּנִים כְּמָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם שְׁעָרוֹת דְּקִדְשָׁה, שֶׁהֵם יְקָרִים אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד. וְכֵן אֲפֹלוֹ בְּעֲנִינֵי הַתְּאַוּוֹת וְהַרְהוּרִים שֶׁמְתַגְבְּרִים עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְמִי שֶׁהוּא אִישׁ כְּשֹׁר קָצַת יֵשׁ לוֹ בְּוֵדָאֵי יְסוּרִים גְּדוּלִים מְזֵה, וּמְתַגְבֵּר בְּכָל עֵת נֶגֶד הַמְּחֻשְׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים שֶׁמְתַגְבְּרִים עָלָיו. צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכָּל תְּנוּעָה שֶׁמְנַתֵּק עֲצָמוֹ מֵהֶם כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, הוּא יָקָר בְּעֲנִינֵי יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ וְכוּ', וְיוֹדֵעַ אֵיךְ הוּא מְתַגְבֵּר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', עַל כֵּן יָקָר בְּעֲנִינֵי יִתְבָּרַךְ כָּל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה

שְׁבַר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲפֵלוּ הִיא כְחוֹט הַשְּׁעָרָה מִמֶּשׁ, וְלִכְן דִּיקָא הַיּוֹם שֶׁהוּא סְפִירַת "יְסוּד שְׁבִי־סוּד", צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְשֹׁמֵר עַל מַחְשְׁבָתוֹ, שְׁבֻזָּה תְלוּי כָל הָאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַכְנִים בְּדַעְתוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז כְּבָר תְּמִיד יִהְיֶה בְשָׁלוֹם עִם כָּל אָחֵה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שָׁלוֹם

בצו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרָה בְּהַר בְּחֻמְתִּי, כ"ו אֶיִר ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי לִהְיוֹת כָּל הַשְּׁבִיטָה בְּשִׁמְחָה, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּבָר שְׁבוּעָה לִפְנֵי קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְכַפִּי שְׁמַכְנִים אֶת עֲצָמִים לְזֶה, כִּף נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ, אִם אָדָם מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, הֲרִי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שִׁמְחָה מְלֻמְעָלָה, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (תְּצִיָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַתְּאָה קַיִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֲבָן טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָאת מְגַנֵּט] וְעֲלֵמָא עֲלָאָה לֹא יִהִיב לִיָּה, אֲלָא כְּגוֹוֹנָא דְאִיהוּ קַיִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֲלָא כְּמוֹ שְׁמַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ מְלֻמְטָה] אִי אִיהוּ קַיִימָא בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׁמַחִים מְלֻמְטָה] כְּדִין הָכִי נִהְרִין לִיָּה מְלֻעִילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מְלֻמְעָלָה אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קַיִימָא בְּעַצִּיבוֹ, [אֲבָל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְקָמָה שְׁחוּרָה] יִהְיֶין לִיָּה דִינָא בְּקַבְּלִיָּה. [אִזִּי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבַדוּ אֶת הַיּוֹי"ה בְּשִׁמְחָה", חֲדוּהָ דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּהָ אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׁמַחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכַת עֲלָיו שִׁמְחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הָכִי נְמִי הֵאֵי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגוֹוֹנָא דְאִיהִי אַתְעֵטְרַת הָכִי אִמְשִׁיךְ מְלֻעִילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׁאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּף מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן כְּשֶׁאָדָם רַק בְּשִׁמְחָה וּמְכַרִּית אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי

זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שִׁמְחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִי בְטֻלְנִית, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאֲזוּ תִרְאִי שֶׁכָּל מִזְלֶךְ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוֹאֵי שֶׁתִּכְנִסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּלִבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַת מוֹסְרֵת אֶת נֶפֶשְׁךָ לְעוֹזֵר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים בְּזֶה, אֲנִי כָּל כֶּף שֶׁמַּח שֶׁהַנָּשִׁים אוֹפּוֹת עוֹגָה וְכוּ', וְכֵף יֵשׁ לְכֹלָם לְטַעַם תְּכֵף וּמִיד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְזֶה מַחֲיָה נֶפֶשׁוֹת, אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ שִׁישׁ לָנוּ קֵהֵלָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

בְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתִּי, כ"ו אִיִר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקִּדְשׁ", הַגָּרִים בִּ"בְּנֵאֵל עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי כּוֹתֵב בְּכָל יוֹם מִכְּתָב חֲזוּק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶחָד
לְהַגְבִּירִים וְאֶחָד לְהַנָּשִׁים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי הַסֵּמ"ך
מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אָדָם לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ וְלַהֲכַנִּיס בּוֹ יְאוֹשׁ וְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ',
וּסְפָקוֹת בְּאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה הָאָדָם מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ כָּל
מִינֵי דִינִים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, חֶלֶק ב', סִימָן י"ב) עַל
יְדֵי קִלְקוֹל אִמוּנָה נִתְעוֹרְרִין דִּינִים, וְעַל יְדֵי הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה נִתְעוֹרְרִין
דִּינֵי דִינִים, הֵינּוּ שְׁדָנִים אֶת הַדִּינִים שְׁנֵדוֹן כְּכֹר אִם נִדּוֹן כְּרָאוּי בְּלִי וְתַרְנוּת;
וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מְאִיזָה הַרְהוּר רַע נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִים לְדַעַת
שֶׁתְּכַלִּית הַיְדִיעָה שְׁאֵין יוֹדְעִים כְּלָל, וְאֲסוּר לְשָׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, צְרִיכִים לְדַעַת: (תְּהִלִּים קמ"ה) "צִדִּיק הַיּוֹי"ה בְּכָל דְרָכָיו

וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" וְכֵן: (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֶל אַמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא", וְלִלְכַת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב: (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תָּמִים תִּהְיֶה עִם הַיְי"ה אֱלֹקֶיךָ", וּפִרְשׁ רַש"י הַתְּהַלֵּךְ עִמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֹר אַחַר הָעֲתִידוֹת אֲלֵא כָּל מַה שְׂיָבוֹא עָלֶיךָ קִבַּל בְּתַמִּימוֹת, וְאִז תִּהְיֶה עִמוֹ וּלְחַלְקוֹ, עֵינֵי שָׁם, וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הַדְּגִישׁ מְאֹד מְאֹד עַל הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִכְנִיס אֶת עֲצָמָנוּ בְּתוֹךְ הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְהַרְהֵר שׁוֹם הַרְהוּר רַע נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה מוֹשֵׁךְ עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי דִינִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים אִם יֵשׁ לְמִישֵׁהוּ דִין וְדְבָרִים עִם הַזּוּלָת, צְרִיכִים לְבוֹא לְדִין תּוֹרָה, כִּי זֶה מַעְקֵר הָאֻמוּנָה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה אָדָם דִּין לְעֲצָמוֹ, אֲלֵא שְׂיִדוֹן לְפָנֵי בֵּית דִין, וּתְהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בֵּית הוֹרָאָה עִם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים תְּלַמִּידי חֲכָמִים גְּדוּלִים, וְלִכֵּן אֲסוּר לְשׁוֹם בֵּן אָדָם לַעֲשׂוֹת דִּין לְעֲצָמוֹ, כִּי בְּזֵה הוּא פּוֹגֵם בְּאֻמוּנָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דִין, סִימָן ב') עַל יְדֵי שֶׁהַדִּין תּוֹרָה הוֹלֵךְ וְנִתְמַעַט, עַל יְדֵי זֶה הַפְּרָנְסָה מִתְמַעַטֶּת וְכֵן לְהַפְּךְ; כִּי אִם מְצִיִּתִים דִּין תּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁפִּיעַ פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם, אוֹת פַּחַד, סִימָן י"ז) מִי שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ וּמְצִיִּת לְדִין תּוֹרָה נִצּוֹל מִפַּחַד; וְלִכֵּן כָּל שְׂאֵלָה שִׁישׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָת, צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַתִּיעֵץ וּלְשַׁאֵל רַק אֶת הַבֵּית הוֹרָאָה שֶׁל קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן לֹא לְאָכַל אֲצֵל שׁוֹם מִסְעָדָה בִּיבְנָאֵל אִם אִין עַל זֶה הַכָּשֶׁר שֶׁל בֵּית הוֹרָאָה שְׁלָנוּ, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְסַמְךָ עַל הַסְּמִיךְ מ"ם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִשְׁרֵה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב בְּגֹאֲלָתָנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיִּר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא, וְהוּא נוֹלַד רַק בְּזְכוּת תְּפִלַּת אָמוּ חַנָּה, וְכָל הַלְכוּת תְּפִלָּה לּוֹמְדִים מִמֶּנָּה, אִיךְ שֶׁהִיא הִתְעַקְשָׁה וּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתֵּן לָהּ בֵּין מִשְׁלָה, עַד שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְרוּשְׁלֵמֵי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ד', הַלְכָה א') עַל הַפְּסוּק: (שְׁמוּאֵל א' י"ב) "וַיְהִי כִי הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנַי ה'" מִכָּאֵן שֶׁכָּל הַמְרָבָה בַּתְּפִלָּה נַעֲנָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהִתְפַּלֵּל עַל יְלָדֵינוּ שְׂיִהְיוּ יְלָדִים מְצַלְחִים, וְהִרְבָּה מְאֹנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּפָאָרוֹ שֶׁזָּכוּ לִילְדִים טוֹבִים, מִפְּנֵי שֶׁשָּׁפְכוּ דְמָעוֹת כְּמִים, וְגַם הִשְׁקִיעוּ הִרְבָּה בְּחִנוּכָם, כִּי יְלָדִים טוֹבִים לֹא צוֹמְחִים עַל הַעֵץ וְכוּ', כִּי אֶפְלוּ עַץ צְרִיכִים לְהִשְׁקוֹת אֶת זֶה וְלִטְפַח אוֹתוֹ, כִּי אִם לֹא יוֹצֵא פְרוֹת רְקוּבִים וְכוּ', וְלָכֵן מְצוּהָ עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשָׁמֵר עַל יְלָדָיו, אִינן תְּרוּץ אֲנִי טָרוּד וְכוּ', אוֹ אִינן לִי סִבְלָנוֹת, כָּל מִי שֶׁלֹּא דוֹאֵג לְחַנוּךְ יְלָדָיו, הֵרִי הוּא רוֹצֵחַ, אָדָם צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל חַנוּךְ הַיְלָדִים, וְעַל כָּל פְּנִים יִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלָחָתָם הַגִּשְׁמִי וְהַרוּחָנִי, וְרוֹאִים מַחֲנָה שֶׁהַתְּפִלָּה כָּל כָּף הִרְבָּה עַד שֶׁזָּכְתָה לְרֵאוֹת בֵּן שֶׁשָּׁקְלוּהוּ כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ה'): שְׁקִלְתָּנִי כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דְּכָתִיב (תְּהִלִּים צ"ט ו') "מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֻנּוֹ וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ", וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל יְלָדָיו, וְיָדוּעַ שֶׁמִּקְבֵּל שֶׁבְעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן אִם מִתְפַּלְלִים אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקַּן הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבִיל יְלָדִים טוֹבִים, נַעֲנִים בְּהַתְּפִלָּה, וְלָכֵן יַעַן שְׂאֵתָה גֵר סוּךְ הַכֵּל רְבַע שָׁעָה מֵהַצִּיּוֹן שֶׁל הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, הֵייתִי מִיַּעַץ לָךְ אִם לֹא קִשָּׁה לָךְ, לְנִסְעַ עוֹד הַלֵּילָה שְׂאִינן שְׁמָה הִרְבָּה אֲנָשִׁים, כִּי מִחֵר זֶה עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וַיְהִיָּה שְׁמָה הַמוֹן אֲנָשִׁים, וְגַם בְּלֵילָה זֶה כְּבָר עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ, לְהִתְפַּלֵּל אֶת תְּפִלָּה זוֹ (שְׁמַאחֲזוּרֵי הַדָּף), וְאִם אֵתָה כְּבָר שְׁמָה, תִּגְשׁ אֶצֶל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי עִם חֲמֵשׁ תַּלְמִידָיו, וְכֵן אֶצֶל הַרְמַב"ם, וְתִתְפַּלֵּל הִרְבָּה עַל רְפוּאָתִי, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם בַּתְּפִלָּתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

היום הוא יום ההולא של שמואל הנביא, והוא נולד רק בזכות תפלת אמו חנה, וכל הלכות תפלה לומדים ממנה, איך שהיא התעקשה ובקשה ממנו יתברך שיתן לה בן משלה, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ד', הלכה א') על הפסוק: (שמואל א' א' י"ב) "והיה כי הרבתה להתפלל לפני ה'" - מכאן שכל המרבה בתפלה נענה, ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז להתפלל על ילדינו שיהיו ילדים מצלחים, והרבה מאנשי שלומנו התפארו שזכו לילדים טובים, מפני ששפכו דמעות כמים, וגם השקיעו הרבה בחנוכה, כי ילדים טובים לא צומחים על העץ וכו', כי אפלו עץ צריכים להשקות את זה ולטפח אותו, כי אם לא יוצא פרות רקובים וכו', ולכן מצוה על כל אשה לשמר על ילדיה, אין תרוץ לומר אני טרודה וכו', או אין לי סבלנות וכו', כי כל מי שלא דואגת לחנוך ילדיה, הרי היא רוצחת, אשה צריכה למסר את נפשה בשביל חנוך הילדים, ועל כל פנים תתפלל בכל יום על הצלחתם הגשמי והרוחני, ורואים מחנה שהתפללה כל כך הרבה עד שזכתה לראות בן ששקלוהו כמשה ואהרן, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (תענית ה'): שקלתני כמשה ואהרן דכתיב: (תהלים צ"ט ו') "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו", ולכן אשרי מי שמתפלל על ילדיו, וידוע שמקבל שבערב ראש חודש סיון אם מתפללים את התפלה שתקן השל"ה הקדוש בשביל ילדים טובים, נענים בהתפלה, ולכן יען שאת גרה סוף הכל רבע שעה מהציון של השל"ה הקדוש, הייתי מיעץ לך אם לא קשה לך, לנסע עוד הלילה שאין שמה הרבה אנשים, כי מחר זה ערב ראש חודש, ויהיה שמה המון אנשים, וגם בלילה זה כבר ערב ראש חודש, להתפלל את תפלה זו (שמאחורי הדף), ואם את כבר שמה, תגשי אצל רבי יוחנן בן זכאי עם חמש תלמידיו, וכן אצל הרמב"ם, ותתפללי הרבה על רפואתי, והקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע גם בתפלתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתְּ מִתְּפַלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת זֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד, וְלִמְעַלָּה בְּשָׂמִים מְאֹד
מִתְחַשְּׁבִים עִם זֶה, אָבָל מִצַּד שְׁנֵי אֶת לֹא יִכּוֹלָה לְסַכֵּן אֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה שְׁלֶךְ,
וְלִכֵּן תַּחֲשָׁבִי פַעַמִּים וְכוּ', אֶת עֲשִׂית מַה שְׁיִכַלֶּת לְמַעַלָּה מִכַּחוֹתֶיךָ וְכוּ', אָבָל
לְהַחֲזִיק אוֹתָהּ בְּקַבִּיעוֹת בְּבִיתְךָ, זֶה יִפְרַק אֶת הַבֵּית שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן אֶת זֶה אֶת
כְּבֹר לֹא מַחֲיִבְתְּ וְכוּ', אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ דַּעַת תּוֹרָה, וְאֶת תַּעֲשִׂי כְּפִי שְׁאַתְּ מְבִינָה,
וְכַמוֹכֵן לְהַתִּיעֵץ עִם בַּעֲלֶךָ שֶׁהוּא קוֹבֵעַ וְכוּ', חָבַל מְאֹד מְאֹד שֶׁזֶה לֹא יַעֲלֶה
לְכֶם אַחַר כֵּךְ עַל הַמְשַׁפְּחָה שְׁלֶכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנִי תִשְׁכִּילִי
וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ק.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תַחֲזֹר לְאָרֶץ עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְאַחַר כֵּךְ תַּחֲזֹר עוֹד פַּעַם לְחוּץ
לְאָרֶץ.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החדיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעברו, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן פ"ה) כשרואה אדם נסיעה לפניו, אין לו להתעקש למנע מזה לישוב בביתו דוקא. כי בכל מקום שאדם נוסע לשם הוא מתקן שם איזה דבר, רק שיהיה להיות שמור מן העברה חס ושלום, אבל כשהוא רק שמור מן העברה חס ושלום. אזי כל אדם מתקן בכל מקום שהוא נוסע לשם. אפלו איש פשוט לגמרי, כי בכל מקום שהאדם בא לשם, הוא עושה שם בודאי איזה דבר שבקדשה על כל פנים. כי מתפלל שם ואוכל

שֵׁם וּמְבָרֵךְ עַל אֲכִילְתוֹ לְפָנָיו וְלֹא תִרְוּ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כִּי בּוֹדָאֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אֶפְלוּ הַפְּחוּת שְׁבִפְחוּתֵימִים, עַל כָּל פָּנִים הוּא עוֹשֶׂה כְּמֵה דְבָרִים שְׁבִקְדוּשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם. וְעַל כֵּן בּוֹדָאֵי הָאָדָם מְכָרַח מִן הַשָּׁמַיִם לֵהִיּוֹת שָׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דְּוָקָא כְּדֵי שְׂיִתְקַן שָׁם מֵה שֶׁהוּא דִּיקָא צְרִיךְ לְתַקַּן שָׁם. עַל כֵּן הוּא טוֹבָה לְפָנָיו מֵה שְׁנִזְדַּמֵּן לוֹ נְסִיעָה לְשָׁם, כִּי אוֹלֵי יִהְיֶה מְכָרַח לְבוֹא לְשָׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת פט:): עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ, רְאוּי הָיָה יַעֲקֹב לִירֵד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרִזָּל אֲלָא וְכוּ'. כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּכָל אָדָם. שֶׁהוּא טוֹבָה לְפָנָיו מֵה שְׁמִזְדַּמֵּן לוֹ נְסִיעָה לְשָׁם. כִּי בְּלֹא זֶה אוֹלֵי יִהְיֶה מְכָרַח לִירֵד לְשָׁם בְּשִׁלְשָׁלוֹת וְכוּ' חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכְּן אִם מְלַחֲצִים אוֹתָךְ כָּל כָּךְ וְאִין לָךְ בְּרָרָה מֵרַב הַחֻבּוֹת, לְדַעֲתֵי תַסַּע וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׂיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֶג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אֵיר ה'תַּשַּׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, כִּי דָף גְּמָרָא זֶהוּ חֵיּוֹת לְנַפְשׁ, וְזוֹכוּךְ הַגּוֹף, וְכִבְרָ אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְהִדְר לִיסְבֵּר, וְאֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאֵי קָאֵמַר, וּפְרִשׁ

המהר"ל מפראג ז"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א ז"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדליל מקאצק ז"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדף עם חברותא, אין למעלה מזה.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אֵל תִּכְנָסִי בְּלֶחֶץ, וְאֵל תִּלְחִיצִי אֶת בַּעֲלָהּ, תִּסְבְּרִי לוֹ בְּצוּרָה יִפְהָ שֶׁהִמְצָב
מֵאֵד חֲמוּר וְהוּא יֵצֵא קֶצֶת לְחוּץ לְאֶרֶץ, וְכֵן יָבִיא כֶּסֶף לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹבוֹת,
וּבִפְרָט הַחֹבוֹת שֶׁל הַתְּפִלִּין, כְּדֵי שֶׁהַיְלָדִים יִלְכוּ עִם תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים, שֶׁלֹּא
יְהִיָּה חֵס וְחִלְיָה בְּכָלֵל גְּזֹל חֵס וְחִלְיָה.

אֶת בְּתוֹר אִשָּׁה צְרִיכָה רַק לְחַזֵּק אֶת בַּעֲלָהּ בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְקוֹת, כִּי
מִסְכָּן הוּא עוֹבֵר הַרְבֵּה עֲגָמַת נַפֵּשׁ וְצָרוֹת וְחִלְשׁוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁאֵת
רַק יִכּוֹלָה לְחַזֵּק אוֹתוֹ.

אֲנִי לֹא מְמַלִּיץ לְמַכֵּר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, כִּי קִנִּיתֶם אֶת זֶה בְּמַחִיר זוֹל
מְאֹד, וְחָבַל שֶׁתִּמְכְּרוּ אֶת זֶה, זֶה דַּעֲתִי.

תִּרְאִי לְבַעֲלָהּ מַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן פ"ה) כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם
נֹסִיעָה לְפָנָיו, אֵין לוֹ לְהִתְעַקֵּשׁ לְמַנַּע מִזֶּה לִישֵׁב בְּבֵיתוֹ דְּוִקָא. כִּי בְּכָל מְקוֹם
שֶׁאָדָם נוֹסֵעַ לְשֵׁם הוּא מִתְקַן שֵׁם אִיזוֹה דְּבָר, רַק שִׁיזְהַר לְהִיּוֹת שְׂמוּר מִן
הַעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רַק שְׂמוּר מִן הַעֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם. אֲזִי כָּל אָדָם
מִתְקַן בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְשֵׁם. אֲפֹלוּ אִישׁ פְּשוּט לְגַמְרִי, כִּי בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהָאָדָם בָּא לְשֵׁם, הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם בּוֹדָאִי אִיזוֹה דְּבָר שֶׁבִּקְדָּשָׁה עַל כָּל פְּנִים.
כִּי מִתְפַּלֵּל שֵׁם וְאוֹכֵל שֵׁם וּמְבַרֵּךְ עַל אֲכִילְתּוֹ לְפָנָיו וְלֹא חָרְיוּ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כִּי
בּוֹדָאִי אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי אֲפֹלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים, עַל כָּל פְּנִים הוּא עוֹשֶׂה כְּמָה
דְּבָרִים שֶׁבִּקְדָּשָׁה בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הוּא שֵׁם. וְעַל כֵּן בּוֹדָאִי הָאָדָם מְכָרָח מִן
הַשָּׂמִים לְהִיּוֹת שֵׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם דְּוִקָא כְּדֵי שִׁיתְקַן שֵׁם מַה שֶׁהוּא דִּיקָא צְרִיךְ
לְתַקֵּן שֵׁם. עַל כֵּן הוּא טוֹבָה לְפָנָיו מַה שֶׁנִּזְדַּמֵּן לוֹ נֹסִיעָה לְשֵׁם, כִּי אוּלַי יְהִיָּה
מְכָרָח לְבוֹא לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁאוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שְׁבַת פ"ט): עַל יַעֲקֹב אָבִינוּ, רָאוּי הָיָה יַעֲקֹב לִירֹד לְמִצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁאוֹת שֶׁל
בְּרִזָּל אֲלֵא וְכוּ'. כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּכָל אָדָם. שֶׁהוּא טוֹבָה לְפָנָיו מַה שֶׁמִּזְדַּמֵּן לוֹ
נֹסִיעָה לְשֵׁם. כִּי בְּלֹא זֶה אוּלַי הָיָה מְכָרָח לִירֹד לְשֵׁם בְּשִׁלְשָׁאוֹת וְכוּ' חֵס
וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אִם מְלַחֲצִים אוֹתָהּ כָּל כֵּן וְאֵין לָהּ בְּרָרָה מְרֻב הַחֹבוֹת, לְדַעֲתִי
תַּסַּע וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי תַעֲשִׂי כֹל מַה שְּׂאֵת יְכוּלָה כְּדֵי שִׁיְהִי לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעִי, וְאִם גְּבֻרַת ... תַּחֲנִיחַ רוּצָה לְצַרְפָּךְ אוֹתָךְ תִּקְחִי אֵת זֶה בְּשִׂמְחָה, הַלּוֹאִי שִׁיְהִי בְּזֶה שִׁפְעִי שֶׁכָּךְ לֹא תַחֲיִי בְּדַחְקוֹת.

תְּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שִׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁיךָ בְּשִׁבְלִי בְּתִי וּבְשִׁבְלִי הַבְּנוֹת שְׁלֵה וְכו', וְאִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְחִי אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהֵאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר יִתֵּן לְךָ, שְׂזֵה מִמְּנִי, כִּי סוּף כָּל סוּף עֵבֶד קָשָׁה מְאֹד.

אִנִּי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשִׁיךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כֹּל זֹאת אֵתָּה מְכַרְח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כֹּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלַיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שְּׂאִין כֵּן הַקְּדֻשָּׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֵה אֲדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדֻשָּׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכו', שִׁיִּסְתַּכֵּל אִיךְ שֶׁהוּא מַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְעָרֵב אֶת הַמְּנַהֵל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶת הַמְּנַהֵלֶת ... תַּחֲיָה תַּכְף וּמִיָּד, וְלֹא לְעֹזֵב אֶת זֶה כְּרָגַע, כִּי אִם לֹא, בְּלִכְסֵם תִּסְבְּלוּ, וְאִם זֶה לֹא יִלַּךְ אַתֶּם אַתֶּם צְרִיכִים לְעָרֵב אֶת הַמִּשְׁטָרָה, לְפָנַי שִׁיְהִיָּה מְאֻחָר, כִּי הָאֲנָשִׁים הָאֵלוּ לֹא מְבִינִים שְׁפָה אַחֲרָת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְעֵת עֵתָה אֲנִי לֹא אוֹמֵר שׁוֹם שְׁעוּרִים כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלָשׁ.

תשקיע בהתלמידים מה שאתה רק יכול, כדי שיצליחו ביראת שמים שלמה.

אני מאד מבקש אותך שאל תכתיב לי ואל תיצג לי בחורים וכו', כי כך אמר הקדוש ברוך הוא לשמואל הנביא, (שמואל א' ט"ז) "אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים והוי"ה יראה ללבב" יש לי את החשבונות שלי, ולכן אל תיצג לי יותר בחורים את מי לקחת.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמה שאני לא יכתב לך לחזק אותך זה לא מספיק וכו' וכו', כי מאחר

שְׁעֵבֶר עֲלֶיךָ מָה שְׁעֵבֶר אֶת צְרִיכָה בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, וְהִלּוּאֵי שְׁתַּכְנִיִּסֵי בְּלִבְךָ אֶת הַהִתְחִזְקוֹת, וְלֹא שִׁישָׂאֵר בְּכָתֵב וְכוּ' וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעָקֵר הַתְּשׁוּבָה לְעֹזֵב אֶת הַשְּׂרָץ וְאַחַר כֵּן לְטַבֵּל, אָבֵל אִם טוֹבְלִים וְהַשְּׂרָץ עֲדִין בִּידוֹ וְכוּ', זֶה עֲדִין לֹא נִקְרָא תְּשׁוּבָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַמְּגוּל הַזֶּה לֹא עוֹזֵב אוֹתָךְ וְרֵץ אַחֲרֶיךָ, כִּי הוּא פְּשׁוּט חוֹלָה ... פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאִין לוֹ תִקְנָה כָּלֵל כִּי הוּא מְטָרִיד גַּם נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְלִכֵּן עָקֵר הַתְּשׁוּבָה שֶׁלָּךְ כְּשֵׁאת רְאָה אוֹתוֹ אוֹ כְּשֵׁבֵא לָךְ מִמּוּל תִּירָקִי לְפָנָיו, וּבְזֶה יִבִּין שֶׁנִּגְמַר כָּל הַסְּפֹר הַמְּגַעִיל וְכוּ' וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁנִּפְלְתָ בַּפֶּח עִם נוֹאֵף שֶׁגָּרְתִּי רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִכֵּן יָפָה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ וְכוּ', הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, הוּא פְּשׁוּט רוֹדֵף אַחַר נָשִׁים נְשׂוֹאוֹת, זֶה הַמַּחְלָה שְׁלוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֶת לֹא הִרְאֵשׁוּנָה וְלֹא הָאֲחֲרוּנָה בַּמַּלְכֻּת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן עָקֵר הַתְּשׁוּבָה שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם עֶסֶק עִמוֹ.

לְדַעַתִּי חֲכִי וְאֵל תִּהְיֶי פְּזִיזָה עִם ... וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֵׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלַיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׁאִין בֵּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אֵשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקִּדְשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחֻזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד מהבניה שבונים שמה, כי הכל יפל בידי אנשי שלומנו זה לא יועיל להרשעים שום דבר, הקדוש ברוך הוא מחכה ומחכה וכו' וכו', ולבסוף הוא תובע את שלו, מי שחלל שבת ועבר על שביעית חרש וזרע וקצר וכו' וכו' בשבת ובשביעית לבסוף הם צריכים למכר את הכל, הן את בתיהם והן את שדותיהם, ולכן זה לא יועיל להם שום דבר, נתקנים מה שאמרתי שימכרו את הכל לאנשי שלומנו, ולכן אין לך מה לפחד, אדרבה יש לך בית יפה שישאר שמה, והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקי.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה (אשתו של ...)

לנכון קבלתי את מכתבך.

כתבתי להבן שלך שיתחיל עוד פעם ללמד את הש"ס בהתמדה רבה מאוד, וישתדל להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואז בעזרת השם יתברך אחר החגים יכול מאד להיות שאני יקח אותו, אבל לפני זה לא שיד כי אני מאד מאד חלש וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך נחת מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקי"א.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי שהנושרים וכו' מצאו לעצמם איזה מקלט ומתקבצים שם וכו', לדעתי צריכים תכף ומיד לערב את המשטרה, אתם צריכים לשים מנעול חזק, ואם יפרצו את זה תפנו אל המשטרה, וגם לערב את ראש המועצה, וכן לעורר את השכנים מתרדמתם לפני שיהיה מאחר.

שמעתי שבנות גדולות מסתובבות בלילות על הרחובות וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתכנסי בהכתות הגדולות ותסבירי להם את חמרת הענין וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו לחנך את הבנות שלנו עם אמונה פשוטה בו יתברך, ועם צניעות הכי גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקי"ב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שמעתי שהנושרים וכו' מצאו לעצמם איזה מקלט ומתקבצים שם וכו', לדעתי צריכים תכף ומיד לערב את המשטרה, אתם צריכים לשים מנעול חזק, ואם יפרצו את זה תפנו אל המשטרה, וגם לערב את ראש המועצה, וכן לעורר את השכנים מתרדמתם לפני שיהיה מאחר, כי הם עושים שמה שמות וכו', אסור לתת להם לעשות מה שהם רוצים.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהכל מסתדר בהתלמוד תורה והכל הולך כמו שצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב
שלוש וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר

אני מאד מאד מצטער שאתה מתדרדר יום וכו', הורדת את הפאות וכו', וכבר אתה לא מניח תפלין ימים, וזה מאד מאד כואב לי, וזה גרם לי לחץ בלב וכו' אחרי שכבר עברתי נתוח לב פתוח, ולכן אני מאד מבקש אותך, תחזור בך וכו', ואל תסתובב עם חברים רעים, שרק יוליכו אותך לשאול תחיתית ומתחתי, אם תצית אותי הרי זה טוב, ואם לא תצית אותי דע לך שאני לא מוחל לך, כי השקעתי בך את כל הנשמה, ולבסוף יהיה לך חיים מרים מאד, אבל חזרה לא יהיה לך יותר, כי הקדוש ברוך הוא לא מוחל אם לא חוזרים בתשובה.

המאחל לך תשובה שלמה

בקיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב
שלוש וברכה אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאת כבר מרגישה אחרת, וכודאי כל מה שהיה וכו' הכל לטובה מן השמים כדי להתקרב יותר ויותר אליו יתברך.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי עִם הַבַּיִת
הַתְּבָשִׁיל שְׂאֵת מוֹסְרֵת אֶת נַפְשִׁי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ בְּשִׁבִּיל הַהֲצִלָּחָה שְׂנֻצְלִיחַ
בְּזֶה בְּגִדוֹל, וְתַהֲלָה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מִצְּלִיחִים.

וְהִנֵּה בַּיּוֹם חֲמִישִׁי דְּבֵרְתִי עִם ... נְרוּ יְאִיר שְׁקֵשָׁה לָךְ לְהַגְבִּיחַ סִירִים
גְּדוֹלִים, וְלִכְּנֵן הַסְּכַמְתִּי שְׁהֶאֱבַרְךָ ... נְרוּ יְאִיר יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ, כִּי הוּא מִמִּילָא
נִמְצָא שְׂמָה בְּבַקֵּר, וְלִכְּנֵן עִמּוֹ תוֹכְלִי לְהִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, כִּי הוּא נִמְצָא
רַב הַיּוֹם בְּהַשְׁטַח.

בַּיּוֹם שֶׁשִׁי הַצְּרֻכְתִּי עוֹד פְּעַם לְלַכֵּת לְבֵית חוֹלִים, כִּי הִרְגַּשְׁתִּי מְאֹד מְאֹד
לֹא טוֹב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לִי שֶׁלִּפְנֵי שִׁבְתַּת שִׁחְרָרוּ אוֹתִי, יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאַזְכֶּה לְבוֹא בְּקִרְוֹב אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִטּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ח אֶיִר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לָךְ לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, כִּי הִיאֹשׁ זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, אֶת
צְרִיכָה לְעוֹדֵד וּלְחֻזַק אֶת בְּעִלְךָ, שֶׁהוּא אָדָם יָקָר מְאֹד, וְלִכְּנֵן תַּתְּאֲזְרִי בְּמִדַּת
הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֶה מְזוֹ, וְאַפְלוֹ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי
מֵה שְׂאֲמַר הַתַּנַּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאֲשָׁה
עוֹצֵרֵת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֲפְלוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ',
הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא,

כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אני מתנגד בכל מיני התנגדיות שלא תסגרו את העסק, כי העסק הזה ישגשג, זה על פנה הכי טובה ביבנאל, ומי יתן שגם ... גרו יאיר יתן יד ועזרה אזי גם הוא יוכל להתפרנס מזה, הוא יוכל לגור פה ביבנאל, וחבל מאד שתצטרכו לשכר אנשים מבחוץ שיעזרו לכם, ושוב פעם אני מברך אתכם ומבטיח לכם שהעסק ישגשג ובפרט בקיץ כשבאים המון אורחים..

רק חזקי ואמצי מאד בבטחון עצמי והקדוש ברוך הוא יעזר לך שלא תפחדי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותקבלי רשיון נהיגה, ותזכרי שמשכנתא וחשמ"ל וכו' וכו', זה צריכים תקף ומיד לשלם, כי חבל לשלם רבית ורבית וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר התשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח של החדשים, ותשואת חן לך על

זה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַיּוֹם יִמְשִׁיכּוּ לְעֵבֶד בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים לְגַמֵּר עִם זֶה עַד ט"ו בָּאָב, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, וְכֵן בְּעֵינֵי הַמְדַרְשִׁיָּה וְהַמְקוּוֶה, גַּם כֵּן רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה מִשְׁהוּ פֶּאֶר.

בְּיוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ הִרְגַּשְׁתִּי מְאֹד לֹא טוֹב וְלִחְצִים בְּחֻזָּה, וְלִכְּן יַעֲצוּ לִי הַרוֹפְאִים לְחַזֵּר לְבֵית חוֹלִים, וְלֵאחֵר בְּדִיקוֹת מְקִיפּוֹת אָמְרוּ שֶׁזֶה לֹא מֵהֵלֶב, וְשִׁחַרְרוּ אוֹתִי מִמֶּשׁ פְּחוֹת מִשְׁעָה לְפָנַי שַׁבַּת.

אָקוּוֶה לְדַבֵּר אֶתְךָ מִחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִיזָה

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִירוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עַז שֶׁהִנֵּה אֲנִיחֵנוּ מִתְקַרְבִּים לְחֹדֶשׁ קְבֵלַת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלֻקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וְצָרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עַז בְּכָל הַפְּחוֹת, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם רוּצָה לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְלִהְכַנִּיס בּוֹ יְאוֹשׁ וְדַכְאוֹן, וּכְאֵלוּ כָּבֵר אֵין לוֹ שׁוֹם תְּקוּוֶה וְתוֹחֵלֶת וְכו', הוּא מְקַרֵּר אוֹתוֹ מִיִּסוּדוֹת הַדָּת שֶׁהוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל רֵגַע וְרֵגַע שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הוּא מְקִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוֵּד הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּמִמְשִׁיף עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבִקוּת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל בָּא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, אֲשֶׁר עֲצָם לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת זֶה כְּבֵר מִטְהַר אֶת הָאָדָם מִכָּל הַכְּתָמִים וְכו', וְכו', כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט בְּלֻק, רַמְזוֹ תּשׁע"א) מֵה נְחָלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּף בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת

בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; וכן מי שנוהר לבוא לבית הכנסת שלש פעמים להתפלל, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחת הקדוש ברוך הוא, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, על אחת כמה וכמה באין ערך כשבר ישראל זוכה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא שאז הוא העשיר הכי גדול כמאמרם ז"ל (שבת קכ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ורק זה מה שמלנה את האדם כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו) לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

מה אמר לה, עכשו יותר מאי פעם אני מדבר אתך פתוח, הייתי כבר תשעים ותשע פסיק תשעים ותשע אחוז וכו' אחר המיתה, בלי שום גזמא כלל, הקדוש ברוך הוא עשה אתי ממש תחית המתים, לא יכולים להסביר את זה, ולכן דיקא אני יכול לכתב לה את הדבר הזה, אדם שיש לו שכל ולומד כל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, זה הנצחיות שלו, אדם לומד בכל יום פרק או שתי פרקים וכו' משניות זה הנצחיות שלו, אדם ילמד בכל יום דף גמרא זה הנצחיות שלו, השבוע ביום רביעי מתחילים ללמד בסדרת דף היומי מסכת נדה, וזה המסכת האחרונה, אחר שבע שנים למדו יום יום דף גמרא הולכים לסיים את כל הש"ס בט"ו באב, ולכן אני מבקש ומתחנן אליך, תעשה למען טובתך הנצחית, שזה מה שילנה אותך, שלבל יחסר לה יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, זה ישמר אותך לאורך כל הדרך עד היום האחרון, מי כמוני יודע את זאת כל כך טוב? ועל כלם להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה מה שילנה אותך עד הרגע האחרונה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים אותו עד שיגיע לבית עולמו; אין עוד

דָּבָר שְׁמֵלֵנָה אֶת הָאָדָם עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ. זֶה לְמַדְתִּי עַל בְּשָׂרִי בְּמִשְׁךָ קָרוֹב לְשֵׁשִׁים שָׁנָה, שָׂרַק שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ מְלֵנָה אֶת הָאָדָם, הַלֹּאֵי שְׁתַּצִּיט אוֹתִי וְתִרְאֶה שְׁלֵא יַחֲסֵר לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיחָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְחִזְקִי בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִיִם שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁאַתָּ עוֹשֶׂה עִמִּי, עִם שְׂאָר נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאַתֵּן נוֹסְעוֹת אֶל קְבָרֵי צַדִּיקִים, וּבַפָּרָט אֲצֵל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה עַל הַחֲלֵמְתֵי הַמְּהִירָה, זֶה מִמֶּשׁ חֶסֶד חֲנָם מֵהַ שְׁאַתֵּן עוֹשׂוֹת, אֲנִי בְּטוֹחַ שָׂרַק הַתְּפִלוֹת שְׁלִיכֵן עוֹזְרוֹת לִי, בְּעָרֵב שֶׁבַת שׁוֹב פְּעַם נַחֲלִשְׁתִּי מָאֵד, עַד שֶׁנֶּאֱלָצוּ לְקַחַת אוֹתִי עוֹד פְּעַם לְבֵית חוֹלִים, וְשִׁחְרָרוּ אוֹתִי מִמֶּשׁ לִפְנֵי שֶׁבַת, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַכֹּל בְּזִכּוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁמַתְפַּלְלוֹת עָלַי, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מוֹדֶה לְכֻלְּךָ.

אֵךְ אֲנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּתְחִזְקִי בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִיִם שְׁבַעוּלָם וְלֹא תִהְיֶי שְׁבוּרָה מְשׁוֹם דָּבָר, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֵן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְנִזְכָּה בְּקָרוֹב מָאֵד לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מִחֲדָשׁ בַּחֵג הַשְּׁבוּעוֹת, שְׁזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב
שלוש וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד "כולל
להוראה תפארת בנימין"

אני מאד מאד מבקש אותך ומתחנן אליך שתראה לאמץ בחור
מהישיבה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, ואצל הקדוש ברוך הוא מאד
מאד חשוב מי שמקרב איזה נשמה אליו יתברך ובפרט ילדינו שהם הנשמות
שלנו צריכים למסר את נפשנו להצילים, ולכן רציתי מאד מאד שתאמץ בחור
אחד ותלמד אותו ותדבר אתו, ואפלו תזמין אותו לאכל אצלה, העקר שיהיה
לך קשר עמו, כי כך מוכא בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא
דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה
דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק
קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא,
ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלוש" וזכי
למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא
יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן
דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשף אור לישרים וגו'. ואל
יהיה דברים אלו קלים בעיניך, כי בזכות הזה הקדוש ברוך הוא ירחיב לך
בגשמיות וברוחניות, ויהיה לך ילדים בריאים בנפשם ובשכלם, וגם פרנסה
יהיה לך בשפע.

ביום רביעי השבוע מתחילים ללמד מסכת נדה בסדרת דף היומי, ולכן
רציתי מאד שגם אתה תקפץ על העגלה וכו', ותתחיל ללמד את המסכת
בעיון, כי מאחר ככולל לומדים הלכות נדה, וטוב מאד כשלומד עם
המקור שזה הגמרא, ותחזר על הדף הזה כמה פעמים עם חברותא, ותראה
איזה נעם תרגיש.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי, ולא תתחרט.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בִּקְבֹה

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כוֹתֵב לְךָ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה עִם כְּאֲבִים עֲצוּמִים וְכו', הַיּוֹם גַּם כֵּן הֵייתִי
בְּבֵית חוֹלִים לְבְדִיקוֹת מְכֻאָבִים עֲצוּמִים שִׁישׁ לִי וְכו', וּבּוֹדְאֵי שְׁמַעְתָּ שְׁבַעֲרַב
שֶׁבֶת אֲשַׁפְּזוּ אוֹתִי עוֹד פַּעַם, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַסְפּוֹר הַמְּלַכְלֵךְ הַזֶּה
עִם הַמְּגוּל וְהַחוּלָה ... וְכו', לֹא עֶזֶר לִי, אֲלֵא הַחֲרִיף לִי אֶת מִצַּב בְּרִיאוֹתַי.

אֵין בְּעוֹלָם מִי שְׁיִבִין אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׁאֲנִי מִבִּין אוֹתְךָ וְכו', וּבְזֶה אֲנִי מֵאֵד
מֵאֵד חֲזָק, אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב מֵה קָרָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים בְּבֵיתְךָ וְכו', אֵךְ
בְּזֶה אֶת אֲשַׁמָּה (לֹא שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּךָ רִגְשֵׁי אֲשַׁמָּה, כִּי מֵה שְׁהִיָּה הִיָּה, תַּהֲלֵה לֵאלֹהִים
לְךָ יְלָדִים טוֹבִים מִמֶּנּוּ), אֲבָל בְּהַתְחַלַּת הַשְּׂדוּךְ אֲנִי לֹא הִסְפַּמְתִּי אִם אֶת זוֹכַרְת
וְכו' וְכו', אֲבָל לֹא בּוֹכִים עַל דְּבָר שְׁכָבָר עֲבַר וּבִפְרָט ... וְכו' וְכו'.

וְהִנֵּה לַעַת עֵתָה ... אֶת הַכֹּל שְׁלֹא יִהְיֶה לְזוֹת שְׁפָתַיִם שְׁבַשְׁבִּילוּ אֶת
... וְכו', כָּל מֵה שְׁכַתְבַּת לִי מִמֶּנּוּ, זֶה הַכֹּל מִשְׁחָק, זֶה חוּלָה ... רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, מִזֶּה לֹא יְכוּלִים לְצַאֲת, הוּא רֵץ אַחַר נָשִׁים אַחֲרוֹת וְכו', וְהוּא שְׁחָקָן
נוֹאֵף בַּמְדַּרְגָּה הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם
קָשׁוּר, אִם אֶת רוֹצֵה לְהִיּוֹת תַּחַת כַּנְּפִי הַשְּׁכִינָה, דְּעֵי לְךָ שְׁגָם בְּלַעַם וְהִמָּן
אֲמָרוּ "אֲלֵקִיָּהֶם שֶׁל אֵלֹהִים שׁוֹנֵא זְמָה", אֵין עוֹד דְּבָר כָּל כֶּךָ מְאוּס אֲצֵל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ נְאוּף, וְלִכֵּן זֶה לֹא הוֹלֵךְ בְּיַחַד נְאוּף וְאַמוּנָה, הֵם שְׁתֵּי הַפְּכִים,
רַק הַגּוֹיִים שְׁלֹא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, אֲצֵלָם זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד, אֲבָל אֲנַחְנוּ עִם

ישראל קבלנו את התורה בהר סיני, והולכים לקבל את זה השבוע מחדש, אנחנו יודעים שזה שני הפכים, וזה לא הולך ביחד נאוף ואמונה, ואל תחיי באשליות שיכולים להמשיך עם נאוף, ויכולים להיות עם הקדוש ברוך הוא, אין דבר כזה וכו' וכו', והקדוש ברוך הוא מחכה ואחר כך משלם בצורה כזה שלא חלמו.

בענין המכתב שלו וכו', תאמיני לי גם אני צחקתי כשקראתי את זה, זה בדיוק מה שעלה לי במחשבה שאם לא תעשי את רצונו, הוא ... אותך... ותאמיני לי שעלי לא יכולים לעבד, הוא פשוט צריך טפול פסיכיאטרי וכו'.

עצתי אמונה, ראי וגם ראי שהקדוש ברוך הוא מזמין לך בכל יום ספורים כאלו ... והן מבקשות אותך שאנא ... תצילי אותי וכו', ולכן מלבד ... שזה הבחירה שלך וכו', אני לא מתערב בזה וכו', את לא בורחת משום דבר, ואת לא צריכה לפחד מאף אחד שמדבר וידבר וכו', (לדעתי אף אחד לא ידבר ואף אחד לא מענין ממך, זה רק אימים של סרק), התקונן שלך ... וזה המצוה

הכי גדולה שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו, ולכן את לא בורחת, ויש לך ברוך השם אל מי לפנות וכו', בעת צרותיך וכו', ... רק בקשתי אחת שתנתקי לגמרי קשרים עם הנואף הזה ועם משפחתו, לא צריך לענין אותו שהוא פן מתגרש והוא לא מתגרש, הוא נואף שחקן מאד גדול וכו' וכו',

אני כותב את זה במסירות נפש מאד גדולה, אחר שתזרתי מהבית חולים היום, ולכן תעשי מה שאני מבקש אותך, שלא יענין אותך שום דבר, מהיום והלאה את רק ובזה את בעצמך תתחזקי, הן אמת שעובר עליך מרירות ומרירות עד אין סוף וכו', תאמיני שכלכם עובר זה בכה וזה בכה, ואשרי מי שיכול להחזיק מעמד בזה העולם, כי החיים כל כך קצרים, ועוד מעט את ממילא יוצאת מזה העולם, אז למה לך לחיות חיים ממרמרים? ועצובים?

שוב פעם אני מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקָא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רציתי מאוד שתכתבי לי בדיוק מה קורה עם...? לא לתת לו בשום פנים כסף עד שלא ישחרר את התנור וכו', או יתקן מה שצריכים לתקן וכו', ולהגיד לו בפרוש שאני הבטחתי לו, ואני עומד בהדבור שלי רק בתנאי שהוא יעמד בהדבור שלו, לא כשאני יבוא הוא ירוץ ויבקש כסף הרי הבטחתי לו וכו'.

גם רציתי מאוד שתודיעי לי מה קורה עם... תחיה? הקדוש ברוך הוא ירחיב לה בגשמיות וברוחניות, וכבר תחזר אל השרשים, וכל כך חבל שזה

יכול להקראות "ארמונות..." וכו', אני בכל מחיר יגמר את האולם, והלואי שיהיה לה את הזכות לעזור לי.

עכשו אני יכתב לך דבר אישי שפשוט קשה לי לדבר עכשו דרך הטלפון, כי אני מאד מאד חלש, וגם היום הייתי אצל שתי רופאים בבית חולים להבדק וכו'.

אני מאד מבקש אותך שתשמרי מאד מהנואף השגרת, שמאחורי הגב שלך הוא מספר הכל בכל מקל כל וכו', מה שעובר עליך וכו', מה שעשית וכו', ואיזה נתוח היה לך וכו', אסור לך לדבר עם נואף כזה רחמנא לישזבן זה אדם מסכן מאד, הוא עוד יגמר בבית סהר וכו', וכבר כמה וכמה בתים הוא החריב וכו', ולכן אני מיעץ לך עצה טובה שלא יהיה לך שום קשר אתו ולא לדבר אתו, כי עד אלי באה השמועה איזה נתוח היה לך וכו', ולכן הגיע הזמן שתעזבי כבר את הנואף הזה, אסור לעמד בהד' אמות שלו, זה אדם מסכן מאד מאד.

חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה צ"ג סימן י') אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה וכו', לכשיבוא הקדוש ברוך הוא ויזכית כל אחד ואחד לפי מה שהוא, שנאמר (תהלים ג') "אזכיחך ואערכה לעיניך" על אחת כמה וכמה, ולכן אני מבקש אותך שתנתקי כל מיני קשרים עמו כי הוא מגול גדול מאד, וכל מה שקורה אתך וכו' וכו', דברים הכי ... וכו' וכו', הוא מגלה בחוץ, ולמה את צריכה את זה?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִיבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תִתְחִיל לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלִי עֲכָשׁוּ וַיִּזְהַ, וְאַחַר הַחֲגִים יִהְיֶה הַכִּי טוֹב שְׁיָבוֹא, כִּי עֲכָשׁוּ אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיּוֹת שְׁמָה בְּט"ו בְּאָב, וְאַחַר כֵּךְ נוֹסְעִים לְאוּמוֹן וְנִכְנָס הַחֲגִים, וְלִכְּן הַכִּי טוֹב שְׁיִהְיֶה אַחַר הַחֲגִים.

בְּיוֹם רְבִיעִי מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּן אֵינִי עוֹצֵץ עֲצָה נִפְלְאוֹה שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, שְׂאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֵאָמָה, כִּי דֵּף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלּוּאֵי שְׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מִהַשְּׁעוּרִים שֶׁבַקְהִלְתַּנּוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵד בְּהַקְהֵלָה שְׁלַנּוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזַמְנֵים נִפְרָדִים לְלַמּוֹד דֵּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּן רְאוּה לְהַתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מִהַשְּׁעוּרִים שְׁמִתְאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת, וְאִם אֵתָה לֹא יָכוֹל לְהַצְטַרֵּף לַשְּׁעוֹר, תִּלְמַד לְבַד דֵּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׁזֶה הַצְלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקבג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הנקיון של המקום, ואני מאד מעריך מה שאתה עושה, רק חזק ואמן מאד, ולא להתפעל משום בריה שבעולם.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל, הבן שלך ... גרו יאיר עושה חיל פה, הוא עדין קצת ביטן,

אָבֵל לֹאט לֹאט הוּא יֵצֵא מֵעֲצָמוֹ, וְתִקְבֵּל יְהוָה לְטוֹשׁ בְּעִזָּרוֹתוֹ? תִּבְרַךְ שְׁמוֹ,
כִּי פֹה הוּא יִהְיֶה עֲצָמָאֵי לְגַמְרֵי.

בְּעֵינַי הִישִׁיבָה, אָנִי רוֹצֵה לְהִתְחִיל תַּכְף וּמִיד אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת, אָבֵל
אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֲנִי צְרִיךְ רַק בַּחוּרִים טוֹבִים, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
טַעַם לִפְגָּם וְכוּ', אִם לְרַחֵם צְרִיכִים לְרַחֵם עָלַי וְכוּ', אָנִי לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל בְּשׁוֹם
פְּנִים וְאִפְּן אֶחָד שְׁלֹא בְּרִיא בְּנִפְשׁוֹ וְכוּ', מִסְפִּיק סְבֻלְתִּי מְאֹלוֹ, וְלִכְּן לִפְנֵי
שְׂאֵתָה מִכְּנִיס בַּחוּר לְהִישִׁיבָה, תִּבְדֹּק אִם אֵין לוֹ רַקַּע פְּלִילִי וְכוּ', וְאִם הוּא לֹא
לוֹקַח סְמִים וְכוּ', וְאִם הוּא בְּרִיא בְּנִפְשׁוֹ וְכוּ', וְאִם חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים הַגְּדִירוּ
(סִנְהֶדְרִין צ.ב.) כֹּל אָדָם שְׂאֵין בּוֹ דַּעַה אֶסוּר לְרַחֵם עָלָיו, וְהֵם בּוֹדְאֵי יָדְעוּ מֵה
שְׂאֵמְרוֹ, וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִקְּפִיד שְׁבִשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִהְיֶה אֶחָד אֲצִלְנוּ
חוּלָה נִפְשׁ וְכוּ'.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִקְּוָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִצְלִיחַ בְּגִדוּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֶּה תִּשְׁכִּיל
וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקָחָה.

בְּעִזָּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עוֹ שְׂזֻכִית לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
כִּי כָף אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל.ד.) בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים
שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חִזְקָה בְּעֲצָמָךְ,
וּלְכַנּוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֵךְ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַבְנֵי

ז"ל אמר (ספר-המדות, אות נאוף, חלק ב', סימן י"ד) מי שעוצר עיניו מראות ברע על ידי זה נצול מבזיונות; והפּרוש הפּשוט הוא, אם לא מסתפלים על הזולת מה שהוא אומר עלי, על ידי זה נצולין מבזיונות, לא צריכים להסתפל על אחרים כלל, מה יש לך עם אחרות? את צריכה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ולקיים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, ותראי שלבסוף תשאי חן בעיני כל רואיה, ולא יקח הרבה זמן שתוכלי לבנות בית נאמן בישראל, ותהיי הכי מאשרת בחייה, את צריכה לשא חן רק בעיניו יתברך, ולא בעיני בשר ודם, כי אם תשאי חן בעיניו יתברך ממילא כבר תשאי חן בעיני בשר ודם, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חן, סימן ו') כשתעביר על מדותיה תמצא חן; ולכן את לא צריכה להיות עקשנית, אלא תלכי בדרךך ובדרכי נעם, ואז תמצאי חן בעיני כל רואיה, והקדוש ברוך הוא ישפיע לך דעת ושכל, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל הם דבר אחד, כי רבנו ז"ל צרפו להרבה דברים כידוע בין אנשי שלומנו, וכן אמר בפרוש לאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ אִם לֹא הוּא לֹא הִיָּה נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ עָלָה אַחַד, וְאִין מִי שְׂיִבִין אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הוּא הִיָּה הַתְּלִמִּיד הַיְחִיד שֶׁהִבִּין בְּשִׁלְמוֹת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן רַק הוּא הִיָּה יָכוֹל לְכַתֵּב אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, וְלִכֵּן אָמַר ר' נַחֲמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר ז"ל שֶׁהַיּוֹם צְרִיכִים לְלַמֵּד יוֹתֵר לְקוּטֵי הַלְכוֹת, כִּי רַק עַל יְדֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׂאֵתָהּ מִתְמִיד בְּלְקוּטֵי הַלְכוֹת, וּכְכֹל שֶׁתְּתַמִּיד בְּזֶה לְבִסּוֹף תְּבִין יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי הַהֶקְדָּמוֹת שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְזֶה בְּרוּר, כִּי רַק הוּא הִבִּין אֶת רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלִמִּידִים, וְלֹא כְּמוֹ שְׁנֵהוּג הַיּוֹם שְׁחוֹתְרִים וְכו', חֲתִירָה אַחַר חֲתִירָה וְכו', לְחַקֵּר בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּאֵלוּ זֶה יוֹדֵעַ אֶת הַפֶּשֶׁט וְכו', אוֹ זֶה יוֹדֵעַ אֶת הַפֶּשֶׁט יוֹתֵר וְכו', וְכֹל אַחַד חוֹתֵר אַחַר עֲמֻקּוֹת וְכו', וּבְאֻמַּת טְעוֹת הוּא בִּידָם, כִּי עָקֵר הַלְמוּד בְּלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן צְרִיף לְהִיּוֹת רַק כְּמוֹ שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְמַד, וְהוּא לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מֵה שֶׁרַק יְכוּלִים לְהַתְחַזֵּק, מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן וְכו', וְאֵף שֵׁישׁ בֵּין כַּמָּה מַגְדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאוּמְרִים אַחֲרֵת וְכו' וְחוֹתְרִים לְהִבִּין אֶת הַפֶּשֶׁט, כֹּל הַכְּבוֹד לָהֶם, אֲבָל בְּמַחִילַת כְּבוֹדָם הִרְמָה וְכו' הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְלַמֵּד לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן כְּפִי הַקְּדָמוֹתָיו שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, לְהוֹצִיא מִתּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל עֲצוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת לַחֲיֵי יוֹם יוֹם וְיֻכַּל לְעִבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם עִם טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכְּשֶׁהִיִּיתִי בַּחֹר צְעִיר הִיָּתָה עָקֵר לְמוּדֵי רַק בְּלְקוּטֵי הַלְכוֹת, וְתוֹדָה לְאֵל מֵה שְׁמַחְזִיק אוֹתִי בְּמִשְׁפָּחָה כָּל הַשָּׁנִים, לְמַעַלָּה מִיּוֹבֵל שָׁנִים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלְמַדְתִּי בְּהַתְמַדָּה רַבָּה אֶת כָּל סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", וְזִכְיִיתִי לְסִים אֶת זֶה פְּעַמִּים אִין מִסְפָּר, וְזֶה מֵה שְׁמַחְזִיק אוֹתִי אַחַר כָּל הַתְּלָאוֹת שֶׁעִבֵּר עָלַי בְּמִשְׁפָּחָה חַיִּי, וְלִכֵּן חִילָף לְאוֹרֵיתָא, וְתְתַמִּיד מְאֹד בְּלְקוּטֵי הַלְכוֹת, וְתִרְאֶה שֶׁלְבִסּוֹף תְּבִין גַּם אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ רְגִילִים לומר "וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט רְגֵלְנוּ" אִם לֹא הִיָּה לָנוּ אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִיָּה חֵס וְשְׁלוֹם לְמוֹט רְגֵלְנוּ, לֹא הִיָּה לָנוּ בְּמֵה לְהַתְחַזֵּק.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יְרוּשָׁתָנוּ שֶׁקִּבְּלָנוּ מִתְּנָה כְּזוֹ, שֶׁהֵם הַלְקוּטֵי הַלְכוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּכְכֹר יְדוּעַ הַשִּׁיחָה שְׂאֵמֵר

מוהרנ"ת ז"ל בשעה שהביאו לו את ספרי השל"ה הקדוש אמרו לו זה ספר
 "כל בו" שיש בו הלכות ודרשות נגלה ונסתר וכו', ענה ואמר "הספר שלי
 הוא הגן עדן של הקדוש ברוך הוא" כי באמת מי שרגיל בדברי מוהרנ"ת
 ז"ל לו יש חיות כזו שאי אפשר לתאר כלל, אשרי מי שמתמיד בספרי לקוטי
 הלכות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
 ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקכוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי
 המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון
 לפני אדון כל.

את צריכה לדעת שכל אחד יש לו את בת זוגו, ולכן אסור לך להשבר
 משום דבר, את צריכה להיות מאד מאד חזקה באמונה פשוטה בו יתברך,
 ולידע בידיעה ברורה מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב). אמר רב יהודה
 אמר רב ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני
 לפלוני; בודאי גם לך יש בן זוג, את צריכה רק להתאזר בתפלות רבות,
 לבקש ממנו יתברך שימציא לך את בן זוגך, ומה שתפלה פועלת שום דבר
 לא פועל, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חתון, סימן ט') על ידי
 התפלה יכול לשנות זוגו הנכרז בשמים; וכן אמר (שם, אות צדיק, סימן פ"ה)

אָפְלוּ זְווג ראשון נְתַהפֵךְ בְּתַפְלָה; וְלִכְּן תֵּרְאֵי לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְצִיא לָךְ אֶת בֶּן זֻגְגָךְ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם בְּדַאֵי טוֹב לְהוֹסִיף שֵׁם, כִּי הַשֵּׁם ... זֶה לֹא שֵׁם, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צ"ה) דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וְיֵשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שְׁנַיִם שֶׁיֵּשׁ לוֹ וְצָרִיךְ לְקַרְא לוֹ שֵׁם אַחֵר, דִּהְיֵנוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתֵנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשֵׁין שְׁלוֹ כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשֵׁין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מִב ח): "אֲנִי הָיִי"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכו', 'כְּבוֹדִי' זֶה בְּחִינַת לְבוֹשֵׁין, כִּי (שְׁבַת קִיג): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמַאֲנֵה מְכַבְּדוֹתָא'; וְלִכְּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרַאשִׁית ב') "נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", וְלִכְּן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כִּף נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכְּן מֵה טוֹב וּמֵה נַעֲמִים לְתַת שֵׁם אַחֵר צָדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכו', שֵׁם תַּנְ"כִי כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָּזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיֵּהָא כִּף וְכִף שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכִף וְכִף שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צָדִיק א' שֶׁהִיָּה כְּכַר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שֶׁיִּהְיֶה גַם כֵּן צָדִיק מִחֻמַּת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקכת.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

אתה צריך לדעת שהשיחות הקדושות שרשמם מוהרנ"ת ז"ל בספר "שיחות הר"ן", ובספר "חיי מוהר"ן", הם השיחות הכי מדיקות, וראוי ללמד בהם הרבה מאד, כי מוהרנ"ת ז"ל בעצמו אמר שהעקר שהכרתי את רבנו ז"ל היה על ידי השיחות חלין שלו, ואלו הם השיחות המוכרות בשתי הספרים האלו, ולכן כל מקרב חדש צריך קדם כל ללמד הרבה בשיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל, וזה יפתח לו את המוח והדעת להבין אחר כך את כל ספרי רבנו ז"ל.

וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איה מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, נגם אפלו עכשו כשלו מדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם

יְשִׁים לְבוֹ לְדַבְרֵי הַיֵּטֵב, וַיְקִים אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאחֹז בָּהֶם.]

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׂיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל יְאוּשׁ, וְצַעַק בְּקוֹל עֲמַק (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק ב', סִימָן ע"ח) אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, אֵינן שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל; אֵינן דְּבַר כְּזֶה
לְהִתְיַאֵשׁ, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂאֵסוּר לְהַגִּיד שֶׁהַתְּפִלוֹת נִעְנִין בְּקִשֵּׁי וְכוּ', אֵינן דְּבַר כְּזֶה,
כָּל תְּפִלָּה כָּל תַּחֲנֻנָּה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעַלָּה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי
בְּרֻכוֹת, פָּרָק ד', הֶלְכָה א') "וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל", מִכָּאֵן שְׁכָל הַמְרַבֶּה בְּתַפְלָה
נִעְנֶה; וְלָכֵן אָסוּר לֹאמַר דְּבַר כְּזֶה שֶׁהַתְּפִלָּה שְׁלֵךְ נִעְנֵית בְּקִשֵּׁי, אֵינן דְּבַר כְּזֶה,
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב') כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל הוּא בּוֹנֶה כְּלִי
לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפַע וְלוֹקַח זְמַן עַד שְׁבוּנָה אֶת הַכְּלִי שְׁלוֹ, וְכִשְׂיִבְנָה כָּל
הַכְּלִי יִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן י"ז)
עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ד') "כִּי מִי גוֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרוֹבִים אֵלָיו כַּהֲוִי"ה
אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֲנוּ מֵהוּ בְּכָל קְרָאֲנוּ אֵלָיו? אִמְרוּ רַבָּנֵן יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנִיעֵנִית
לְאַרְבָּעִים יוֹם, מִמִּי אֵת לְמַד? מִמִּשָּׁה דְּכַתִּיב: (דְּבָרִים ט' י"ח) "וְאֵתְנַפֵּל לְפָנֶי
הַהֲוִי"ה אַרְבָּעִים יוֹם" וְגו'. וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנִיעֵנִית לְעֶשְׂרִים יוֹם, מִמִּי אֵת לְמַד?
מִדְּנִיָּאל דְּכַתִּיב: (דְּנִיָּאל י') "לָחֶם חֲמֵדוֹת לֹא אֲכַלְתִּי... עַד מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת
שָׁבָעִים יָמִים" וְאַחַר כֵּן אָמַר "הַהֲוִי"ה שְׁמַעָה הַהֲוִי"ה סִלְחָה" וְגו' וְיֵשׁ תְּפִלָּה

שנענית לשלשה ימים, ממי את למד? מיונה, דכתיב: (יונה ב) "ויהי יונה במעי הדג" וגו' ואחר כך "ויתפלל יונה אל הוי"ה אלקיו ממעי הדגה", ויש תפלה שנענית ליום אחד ממי את למד? מאליהו דכתיב: (מלכים א' י"ח) "ויגש אליהו הנביא ויאמר" וגו' ויש תפלה שנענית לעונה, ממי את למד? מדוד דכתיב: (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", ויש תפלה שעד שלא יתפלל אותה מפיו הקדוש ברוך הוא יענה שנאמר: (ישעיה ס"ה) "והיה טרם יקראו ואני אענה"; ולכן אסור לך להתיאש בשום פנים ואפן, אלא להמשיך בתפלה, רק עליך להתאזר במדת הסבלנות, ואז תראי ישועה גדולה מאד.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמת שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מתזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.ק.ל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזֻכִית לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוְגָה, אֶתְּהָ צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִמָּה, כִּי זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יָפֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהּ, וְאֶתְּהָ צָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת הַמִּתְנָה מְאֹד מְאֹד יָקָרָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלַמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ (יְבֻמוֹת סב:) הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוֹפּוֹ, וְהַמְדַרְרִיךְ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סָמוּךְ לְפָרְקָן, עָלֵינוּ הַכְּתוּב אוֹמֵר: (אִיּוֹב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אָהֳלֶךָ"; וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשָׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעֵשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזֻכוֹת הָאִשָּׁה. אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְאֵה לְקִים אֶת זֶה, וְלֹא יַחְסֵר לָךְ אֶף פַּעַם פְּרֻנְסָה.

עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׂיֵהִיָּה לָנוּ פְּרֻנְסָה, אֶף עַל פִּי שְׁבֻטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֶף עַל פִּי כֵּן טוֹב מְאֹד כְּשׂוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מִעֵמֶד פְּרֻנְסָה, כִּי בִּמְקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בִּמְקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמֵר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מִעֵמֶד פְּרֻנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרֻנְסָה, וַיִּצְטַרֵּךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצֻמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בִּמְקוֹם זֶה יַעֲסֹק בַּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהַתְּחַזְּקוֹת אַחֲרַי בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם. וְכַבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אַבוֹת פָּרָק ב') יָפֵה תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטֻלָה וְגוֹרֶרַת עוֹוֹן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקל - א.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה מוהרנ"ת ז"ל כתב (שיחות-הר"ן, סימן רכ"ב) שמעתי בשמו שדבר עם איש אחד שהיה לו בלבולי אמונה. וחזק אותו רבנו ז"ל ואמר לו שאיתא שכל התהוות מעשה בראשית, היה רק בשביל מה שצפה השם יתברך שיהיו אנשים שיהיה להם יסורים בענין האמונה הקדושה, מחמת הבלבולים והכפירות העולים על מחשבתם רחמנא לצלן, והם יתגברו כנגד אלו המחשבות ויתחזקו באמונה, ורק בשביל זה ברא השם יתברך את כל מעשה בראשית. ועל ידי דבורים אלו נתחזק זה האיש מאד תמיד, בכל עת שבאו עליו בלבולים בעניני אמונה וכו', עין שם, הרי שלך לפניך שיש עוד הרבה שמבלבל להם עניני אמונה וכו', אך אתה צריך לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ל"ב) דע כי יש עברות שהם מכניסים כפרות באדם. ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדושה כראוי. ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם, כי יש עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה הקדושה. ולזה צריכין בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום ראוי לו להתביש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה או שעשה מעשים כאלו שבא לזה שיבאו לו מחשבות כנגד אמונתנו הקדושה, כי: (במדבר י"ד כא) "וימלא כבוד הוי"ה את כל הארץ", וכתיב: (ישעיה ו ג) "מלא כל הארץ כבודו", ועליו באים מחשבות לגרשו ולעקרו חס ושלום מאלקים חיים, אשר הוא חי החיים יתברך ויתעלה שמו, ואין צריך לבאר גדל הבושה שראוי שיהיה לו כשבאים עליו מחשבות כאלו

חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְעַל יְדֵי בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת
וְהַמְחָשְׁבוֹת.

וּבְאִמַּת אַמוּנָה הוּא עֲנִיָּן חֶזֶק מְאֹד וְחַיִּיו חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אַמוּנָה. כִּי
כְּשֵׁישׁ לוֹ אַמוּנָה אֶפְלוּ כְּשִׁבְאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ
וְלִהְיֹת אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם
לוֹ לְטוֹבָה וְלִכְפָּרָה, וּבִסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא.
אָבֵל מַחְקֵר שְׂחוֹקֵר חֲקִירוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֵל שְׂאֵלוֹת וְאִין לוֹ אַמוּנָה, כְּשִׁבְאָ עָלָיו
אֵיזָה צָרָה אִין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאִין לוֹ בְּמָה לִהְיֹת אֶת עֲצָמוֹ וְלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ,
וְהַמְשַׁכֵּל יִבִּין דְּבָרִים אֱלוֹ מֵאֲלִיו וְיִבִּין דְּבָר מֵתוֹךְ דְּבָר, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
הַכֵּל בְּכַתֵּב. וְהַכֵּל שְׁעָקֵר הוּא הָאִמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כֻּלָּל, וּבִזְהָ יִהְיֶה
חֶזֶק לְעוֹלָם, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלְעוֹלָם לֹא יִמוּט אֲשָׁרֵי לוֹ, גַּם זֹאת
צָרִיךְ לְדַעַת, שֵׁיִשׁ נִשְׁמוֹת כְּשִׁרוֹת שְׁנוּלְדוּ בְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם
שְׂאִין בָּאִים עֲלֵיהֶם כֻּלָּל מְחָשְׁבוֹת כְּאֱלוֹ, וְאֶפְלוּ כְּשִׁמְדְּבָרִים בְּפִנְיֵיהֶם מְעַנִּינִים
אֱלוֹ לֹא אֶכְפַּת לָהֶם כֻּלָּל וְאִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כֻּלָּל. וְזֶה דּוּמָה כְּמוֹ שְׁמְדְּבָרִים
מֵתְאֵוָה הַיְדוּעַ בְּפָנֵי סָרִיס שְׁבוּדָאִי אִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כֻּלָּל, כֵּן אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים
כְּשָׂרִים אִינֵם שׁוֹמְעִים כֻּלָּל וְאִינוּ נִכְנָס בְּאֲזוּנֵיהֶם כֻּלָּל עֲנִיָּנֵי חֲקִירוֹת וּבְלִבוֹלִים.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ד) הָאִמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל
אָדָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אַמוּנָתְךָ בְּפִי", הִינּוּ עַל יְדֵי שְׁמְדְּבָרִין
הָאִמוּנָה בְּפֶה, זֶהוּ בְּעֲצָמוֹ אַמוּנָה, וְגַם עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְאִמוּנָה. וּמַחֲמַת
זֶה צָרִיךְ לִהְיֹהֵר מְאֹד מִדְּבוּרִים שֶׁל כְּפִירָה וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ
אוּמְרִים מִלְּבוֹ; הִינּוּ שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ מְאִמִּין וְאִינוּ כּוֹפְרֵי חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק שֶׁהוּא
חוֹזֵר וְאוֹמֵר דְּבָרֵי אֶפִּיקוֹרְסוֹת שֶׁשְׁמַע בְּשֵׁם אַחֲרִים, שֶׁהֵם אֶפִּיקוֹרְסִים, וְהוּא
מֵתְלוֹצֵץ מֵהֶם, אֵף עַל פִּי כֵּן גַּם מִזֶּה צָרִיךְ לִהְיֹהֵר מְאֹד, כִּי הַדְּבוּר הַזֶּה שֶׁל
כְּפִירָה מְזִיק לְאִמוּנָה. גַּם הוּא אֶסוּר גְּמוּר, כִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרוּךְ הוּא, אֶסוּר
לוֹמֵר דְּבָרֵי הִלְצוֹת, אֶפְלוּ בְּדֶרֶךְ שְׂחוֹק וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁעָקֵר
הָאִמוּנָה תְּלוּי בְּפֶה שֶׁל אָדָם, שְׁצָרִיכִים תְּמִיד לְחַזֵּר עַל הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִזְהָ שְׁתַּמִּיד מְזַכֵּיר שָׁם שְׁמִים, עַל יְדֵי זֶה
מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲקֵר לִהְיֹת

רגיל לומר כמה וכמה פעמים ביום את הי"ג עקרים של הרמב"ם, שזה מאד מסגל לטהר את המח והמחשבה, ולהגיע לאמונה ברוחה ומזככת, ולכן הרגל את עצמך כל יום לומר כמה וכמה פעמים ביום את העקרים האלו, וזה יועיל לך מאד מאד לצאת מכל הספקות והבלבולים שמבלבלים אותך.

(א) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים:

(ב) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא יחיד, ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו. היה, הוה ויהיה:

(ג) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:

(ד) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:

(ה) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל. ואין לזולתו ראוי להתפלל:

(ו) אני מאמין באמונה שלמה. שכל דברי נביאים אמת:

(ז) אני מאמין באמונה שלמה. שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית. ושהוא היה אב לנביאים. לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

(ח) אני מאמין באמונה שלמה. שכל התורה המצויה עתה בידינו היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום:

(ט) אני מאמין באמונה שלמה. שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:

(י) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם. שגאמר. היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

(יא) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנַת שְׁלֹמֹה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

(יב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנַת שְׁלֹמֹה. בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֲמַה. עִם כָּל זֶה אַחַכְהָ לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיִבּוֹא:

(יג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנַת שְׁלֹמֹה. שֶׁתְּהִיָּה תַּחֲזִית הַמַּתִּים בְּעַת שְׂיַעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעֵד וּלְנֹצֵחַ נְצָחִים:

וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנּוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" הִיָּה אוֹמְרוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, וְאֵיִתָּא מִצְדִּיקִים שְׂזָה מִסְגָּל לְפָרְנִסָּה בְּנִקְל, כִּי מִי שְׂיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֵן וּמְפָרְנֵס אוֹתוֹ בְּקִלּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִלָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּוִדְאֵי הַכֹּל תְּפִלָּה, וְאִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְפַּלָּה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (ויקרא רבה, פָּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כְהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אֲמַר דְּוֹד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֹזֶה אֶת תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר

אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל י"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בר"ה חדשה; עם כל זאת יש גם סגלות לתת, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) ענין הסגלה שעושים לרפואה, אף על פי שאין הטבע מחייב שיהיה זה לרפואה, אף על פי כן הדבר הזה מסגל לרפואה, וזה למעלה מהטבע, שאין השכל האנושי מבין זה, הרי שלף לפניך שיש דבר כזה של עניני סגלות, וכן כל "ספר-המדות" מלא עם סגלות שרבנו ז"ל נתן לנו על כל פרט ופרט יש סגלה נפרדת, בודאי צריכים לקיים את זה בתמימות ופשיטות ובאמונה ובאמונת חכמים, ויתקיים הסגלה, כי הכל תלוי כפי האמונת חכמים שיש לו בזה שנתן לו את הסגלה וזה ברור, וענין הסגלה זה למעלה מהשכל, כמובא (קהלת יעקב, ערך סגלה) סגלה הוא מלשון סגול שהם מג' ראשונות, הינו כתר חכמה בינה וכו', עין שם, כי הסגלה בא ממקום עליון מאד, ולכן יש דבר כזה של סגלה, וגם עצם התפלה זה סגלה, יעזור הקדוש ברוך הוא שיהיה לך ישועה מן השמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי מה טוב ומה נעים כשאומרים את התקון הכללי ולא מפסיקים באמצע עם כלום, ולכן על פי רב אומרים אנשי שלומנו את העשרה מזמורי תהלים שהם התקון הכללי, תכף ומיד אחר "עלינו", וכך אין באמצע הפרעות של שמיעת קדיש או ברכו או קדשה וכו', וזה הכי טוב ככה, עם כל זאת כשאחד אומר את התקון הכללי, ושומע באמצע קדיש או קדשה או ברכו, בודאי צריך לענות וכו', ולכן העצה היעוצה לומר את זה בזמן ובמקום שלא יהיה לו הפרעות שהוא יצטרך להפסיק וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִלְג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאֵת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אַתָּה שׂוֹאֵל שְׂאֵלָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, אֵךְ עֲדִין מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לֹא בָּא,
שֶׁהוּא יִקְבֹּץ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּכְבֹר הָאָרֶץ הַרֵב
הַקְדוּשׁ מְסֹאטְמָאָר זי"ע בְּסִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "וַיִּוָּאֵל מֹשֶׁה", (מֵאֲמֹר יִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל)
בְּאַרְיִכוֹת נִפְלֵא מְאֹד עַל שְׂאֵלְתְךָ הַכֹּל כֶּךָ חֲשׂוּבָה, וְכֵן יְדוּעַ שֶׁהֵרֵב הַקְדוּשׁ
מְלוּבְכִיץ זי"ע אֵף שֶׁדָּבַר כָּל כֶּךָ הֵרֵבָה מִמְּשִׁיחַ צְדָקָנוּ, עִם כָּל זֹאת הוּא לֹא
עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ לְבָקוּר, כִּי לְפִי דַעְתּוֹ הוּא מִי שֶׁנִּמְצָא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
כְּבָר, אֲסוּר לוֹ לַעֲזֹב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

עַל כָּל פְּנִיִּים עֲלִינוּ לְבִקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעַה וּבְכָל רִגְעַ עַל בִּיאַת
מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂיִגְאָלְנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם, וְיִקְבֹּץ אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל קְצוֹי תֵּבֵל
וְיִחְזִירְנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּבִגְדֵי בֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה דבר גדול מאד להיות בקברי צדיקים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה; ולכן אני מאד מאד שמח שזכית להיות בציון של יוסף הצדיק, ובפרט בספירה של יסוד שבסוד, שזה דבר גדול מאד מאד, עם כל זאת עלי להזהיר אותך שאסור לנסע במקומות מסכנים כאלו, אלא עם רשות בלוי משטרה וצבא, כי אסור לסכן את עצמו בשום פנים ואפן, ומי שהולך בלי לוי ושמירה ורשות, הוא בכלל מאבד עצמו לדעת שיצא שכרו בהפסדו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכה לבקר בקביעות אצל ציוני התנאים הקדושים שבצפון, ותפעל כל מה שאתה צריך לפעל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר, כ"ט איר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

יפה מאד שאת יודעת את התקון הכללי בעל פה, וזה דבר גדול להיות רגיל לומר העשרה מזמורי תהלים האלו, שהם עשרה מיני נגינה, ורבנו ז"ל

גְּלָה עַל זֶה נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת מְאֹד, אָבֵל מָה טוֹב וּמָה נְעִים לֹמֵר אֵת זֶה בְּיִשׁוּב הַדְּעַת וְלֹא בְּעַת עֲבוּדָה אוֹ עֶסֶק וְכוּ', אִזּוֹ אֵת יְכוּלָה לְהִתְבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְדַבֵּר בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְתַפְעֲלֵי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי אֵינְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׁיִחָה בֵּינוֹ לְבֵינֵי קוֹנֵי בְּשִׁפְתַי הָאֵם, וְזֶה יְכוּלִים תְּמִיד לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוֹ בְּעַת עֲבוּדָה וְכוּ', בְּעַת הַלִּיכָה וְטִיּוֹל וְכוּ', תְּמִיד צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵינְ בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ט אִיר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבַר הֶרְאִשׁוֹן מָה שְׁיִרְפָּא אוֹתָךְ, אֵת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'), סִימָן כ"ד) שֶׁהַשְּׂמִחָה רְפוּאָה עַל הַכֹּל, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן אֵת צְרִיכָה לְמַסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמִחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא תִגִּיעֵי אֶל שׁוּם מְקוֹם, וְאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קִשָּׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אָבֵל אֵת צְרִיכָה לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׁזֶה מְרַפָּא אֵת מַחְלַת הָעֲצָבִים.

הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת עַל הַכֹּל, וְלִכֵּן אֵינְ שׁוּם בּוֹשָׁה לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא וְלַקְחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְזֶה בּוֹדָאֵי יַעֲזוֹר לָךְ, אֵל תְּהַסְסֵי כְּרָגַע, כִּי אֵת כְּלוּאָה בְּכֹלָא שֶׁל עֲצָמְךָ וְכוּ', וְאֵת סוּבְלַת מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְהִילָדִים סוּבְלִים וְכוּ', וּבַעֲלֵךְ סוּבֵל וְכוּ', וְכָל הַבַּיִת סוּבֵל וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּהַסְסֵי כְּרָגַע לַקְחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-נְיִוִּת גַּם יַחַד.

נא לבדק את המזוזות בתוך הבית, כי הרבה פעמים אם משהו קורה בבית, זה כשיש מזוזות פסולות, וזה ברור כשמש.

ועל כלם הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, וכל מה שאת צריכה תבקשי ממנו יתברך, ותראי איך שזה יעזר לך לעבור על כל הפחדים והחרדות שאת סובלת ועוברת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים בחדש סיון, חדש קבלת התורה, ועלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו, וקבלנו מרבנו ז"ל את הסדר דרך הלמוד, וכל כך חבל שמדברים מהכל, אבל רק לא מזה, פלא על גבי פלא רבנו ז"ל האריך בשיחה ארפה ממעלת הלמוד כפי שהדריך אותנו, (עין שיחות הר"ן, סימן ע"ו), ואף על פי כן רק תלמידי "היכל הקדוש" מקימים זאת, זה פלא, הרי מוהרנ"ת ז"ל כתב את זה שחור על גבי לבן, ואיך יכולים לחלק על זה? או להגיד פרושים אחרים? על כל פנים איך שהוא מאחר שאנחנו מאמינים בדברי רבנו ז"ל, וכל שיחה ושיחה יקרה אצלנו, ולכן אני מבקש אותך, הנה עכשו נכנס החדש שבו נקבל מחדש את התורה, וידוע שמוהרנ"ת ז"ל בחג השבועות רקד מאד עם הספר תורה ואמר א נייע תורה א נייע תורה, רצה לומר: תורה חדשה, אנחנו מקבלים עכשו מחדש את התורה, כל כך היה אצלו שמחה עצומה על חג השבועות, וכן ידוע מתלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ותלמידי תלמידיהם וכו', שבליל

שְׁבוּעוֹת רָקְדוּ הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמֵה לְרָקֵד, עִם יִשְׂרָאֵל הָיָה בְּמַעֲמַד הַר סִינַי וְנִפְסְקוּ זֶה־מֵתָם וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת טו). הַר סִינַי הָרַ שְׁיִרְדָּה שֶׁנֶּאֱחָה לְעַבְדֵי עָלְיוֹ, שְׁמָאֵז הֵם שׁוֹנְאִים אֶת עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם קָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְלֹא הֵם, אָף שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם טַעֲנָה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵלֶךְ קִדְם אֲצֵלָם, עִם כָּל זֹאת הֵם מְקַנְאִים בְּעַם יִשְׂרָאֵל שְׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע", וְרוֹאִים אֶת הַהִפְרָשׁ בֵּין יְהוּדֵי שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמַצּוּוֹת, וּמְאָמֵין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, אִיזָה חַיִּים יֵשׁ לוֹ וְכוּ', וְלִהְפֹךְ גּוֹי אֲרוּר טָמֵא וְכוּ', הַחַיִּים שְׁלוֹ זֶה כְּמוֹ חַיִּים שֶׁל חַיָּה וְלֹא שֶׁל בֶּן אָדָם וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וּכְבָר לְהַקְדִּים עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ סִיוֵן לְשַׁמַּח שְׁבַחֲדֵשׁ הַזֶּה אֲנַחְנוּ הַוּלָכִים לְקַבֵּל מַחֲדָשׁ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה שְׁמַחְתָּנוּ וְזֶה תְקַנְתָּנוּ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (ירוּשְׁלַמִּי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פֶּרֶק ד', הַלָּכָה ח) כִּיֹּן שְׁקַבְלַתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִמִּיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבָל אִם הוּא לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִזִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ הֵאֵם זֶה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבֻזָּה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּתְחִיל מֵהַשְּׁבוּעָה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁי עִם הַתְּרֻגוֹם מִפְּרֻשַׁת בְּמַדְבָּר, וְכֵן לְגַרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת שְׁמַטְהַרֵת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי זֶה־מָה, וְעַל כָּלֵם מְחַר מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְּכַת נְדָה כְּפִי סֵדֶר הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה הַמִּסְּכַת הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל סֵדֶר הַש"ס, וְלָכֵן תְּקַפֵּץ גַּם אֶתָּה וּתְתַחֵל לְלַמֵּד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֲפֵלוּ בְּגַרְסַא שְׁאִין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל יִהְיֶה פְּתוּחַ מוֹתִיקִין עַד הָעֶרֶב, כֶּךָ שִׁיְהִיֶּה רַק טוֹב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן תְּחַזִּיר לִי טוֹב, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט): אֵין טוֹב אֲלֵא תּוֹרָה שְׁנֵאֲמַר: (מְשַׁלִּי ד' ב) "כִּי לִקַּח טוֹב נִתְתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ", בְּזֶה שְׁאֵתָה תְּלַמֵּד תּוֹרָה, וְלֹא תַטְעֶה אֶת עֲצָמָךְ, בְּזֶה אֶתָּה מַחִיָּה אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרַּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בקלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

הנהגה היום זה ראש חודש סיון, חודש שבו אנחנו מקבלים את התורה, ועלינו לשמח מאד מאד שנבראנו מזרע ישראל ולא עשנו כגויי הארצות, שזה השמחה הכי גדולה, כי עם ישראל הם עם בעלי חסד ובעלי רחמנות, כמאמרם ז"ל (יבמות עט). שלשה סימנים יש באמה זו הרחמנים והבישנים וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב: (דברים י"ג י"ח) "ונתן לה רחמים ורחמך והרבה", בישנים דכתיב: (שמות כ' י"ז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב: (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו" וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שגם את תקני את המדות היקרות האלו של עם ישראל, להיות רחמן לרחם על הזולת, ולהתביש לא לעבר על רצונו יתברך, אלא ללכת בצניעות, כי הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, והוא מסתכל על כל אחת ואחת וכו', ואי אפשר להתחבאות ממנו יתברך וכו', כמו שכתוב: (ירמיה כ"ג כ"ד) "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם הוי"ה, הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם הוי"ה", וכתוב (תהלים קל"ט) "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני מינך: ואמר אך חשף ישפני ולילה אור בעדני: גם חשף לא יחשף ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה": כי ממנו יתברך אי אפשר להסתתר, וכן לגמל חסד עם כל אחת, ועל זה נבנה כל קהלתנו הקדושה שכניתי ביזע וכדם במסירות נפש הכי גדולה, ומה שסבלתי במשך חצי יובל שנים פה ביבנאל, רק הקדוש ברוך הוא יודע איך שהסמך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו מסר אותי בכל מיני מסירות, ומה עברנו פה וכו', זה אי אפשר להסביר, הנשים לא יכלו להשתמש בהמקוה וכו', כי הוא סגר את זה מלפניהם וכו', ובסוף נתגלה שבכלל לא היה מים באוצר, נמצא שהיה כמו אמבטיה רחמנא לישזבן

שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת בְּלִם בְּכָרִיתוֹת, וְכֵן אֶת הָעָרוֹב הוּא לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן, וְהַכְּשִׁיל אֶת בְּלִם בְּאִסּוּר הַחֲמוּר שֶׁל שֶׁבֶת וכו', וְהָעֵקֶר לַחֵם נֶגְדַּת הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, וְהַצְּרִכְנוּ לְלַכֵּת עַל יַד בֵּית הָעֲלָמִין בְּקָרוּאֵינִים סְרוּיָחִים, אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מָה רַק עָבַר עָלַי פֹּה בְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם, אִף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהֶאֱמִין, אָבֵל כָּל אֱלוֹ מַאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלוֹנוּ אוֹתִי כָּל אַרְךְ הַדֶּרֶךְ, יַעֲדוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מָה רַק סִבְלַתִּי וכו', וְתַהֲלֶה לְאֵל, עֲכָשׁוּ רוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת שֵׁישׁ לָנוּ כְּכֹר בְּרוּךְ הַשֵּׁם קִהְלָה מְבַסֶּסֶת וְחֻזְקָה עִם קָרוֹב לְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, כֵּן יִרְבוּ, וְלֹאט לֹאט בּוֹנִים בָּתִּים לְתַפְאֵרַת, וּמִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתִּי שֶׁפֹּה הוֹלְכִים לְבָנוֹת בְּקָרוֹב אֶלֶף דִּירוֹת לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֹל מָה שֶׁבּוֹנִים זֶה הַכֹּל בְּשִׁבְלֵנוּ, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וּבְפִרְט אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה עַל הָעוֹגָה שְׂאֵת אוֹפָה בְּשִׁבְלֵי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, כִּי כִּךָ תִּכְף וּמִיד אַחַר וְתִיקֵן וְאַחַר כָּל מַגִּין שֶׁל תְּפִלַּת שְׁחִירֵי, יֵשׁ כְּכֹר לְהַגְבִּירִים מִה לְאָכֵל וְלִטְעַם, זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְלִכֵּן תֵּהִי חֻזְקָה מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְעִזּוֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, וְאִין לָנוּ רַק הַמְּדָה הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁל גְּמִילוּת חֶסֶד, וְכִכָּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלֻקוּט תְּהִלִּים, רִמְזוּ תְּהִלַּ"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשָׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נִעְשׂוּ הַמַּלְאָכִים כְּתוּבֵי כְתוּבֵי, מֵהֶם אוֹמְרִים "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמַר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַמְשִׁיךְ בְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד, וּבִזְכוּת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ גַּם עָלֶיךָ חֶסֶד, וְתִצְאִי מִכָּל הַצְּמֻצוּמִים וְהַקְּטָנוֹת הַמוֹחֲזִין, וְיִמְשֶׁךְ עָלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בְּקִלְט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֶדֶר בְּמִדְבָּר, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ עִם הַדְּו"ח שְׂאֵתָה שׁוֹלַח לִי בְּכָל יוֹם, אָבֵל יֵשׁ לִי הֶרְבֵּה

עגמת נפש ממך, כי חכמינו הקדושים אמרו (כתובות פה.) "לתקוני שדרתיך ולא לעוותי", אתה צריך לעזור לי ובשביל זה לקחתי אותך להמשרד, ואתה מקבל משכורת מכבדת מאד, האם אתה יכול לכתב לי כמה זמן אתה נמצא בהמשרד? הרי עבודתך צריך להיות בהמשרד דיקא, ולא לרוץ ולהתרוצץ לעבודות אחרים, וזה מאד כואב לי שבכל פעם מתחיל מחדש ופוחים וכו', מחלקת וכו', אם אתה רוצה לעזור לי, צריך להיות מהתחלה עד הסוף, ואם אתה רוצה ללכת על דעת עצמך, תמצא לעצמך עבודה אחרת וכו', בהתלמוד תורה לא היה שום טענות עליך, אדרבה הצלחת, אבל פה וכו', בכל פעם צץ ופוחים חדשים וכו', בקשי אני מתפקד וכו', מה אני צריך את הצרה הזאת? אתה צריך להכניס את כל כליך לתוך המשרד, לבנות מה שצריכים לבנות וכו', ולא להכניס בדברים אחרים וכו', תאמין לי שהכל מסתדר על ידי כל אחד ואחד שעובד אצלנו, כל אחד עושה את עבודתו בנאמנה, הכנסתי את... נרו יאיר שיהיה לך לעזרה, ולבסוף הוא עושה את כל העבודות שלו וגם שלך וכו', אזי מה אני צריך שמים? אתה צריך להתמקד כל כליך רק בהמשרד, ולא בדברים אחרים, ואם אתה באמת מסור אלי כמו שאתה תמיד כותב לי, אזי תראה שהמשרד יהיה פנינה ולא מפעם לפעם לסגור את המשרד ולברח עם כל מיני תרוצים, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתעשה את רצוני, ואם זה קשה לך, אתה יכול לחזור להתלמוד תורה.

צר לי מאד שיש לי מדה שאני לא אחד בפנה ואחד בלב, ובשביל זה אני סובל כל כך הרבה, ולכן אני מאד מבקש אותך, תכניס את כל כליך בהמשרד, ויש המון עבודה, והעקר שצריך להיות שתוף פעלה, לא אחד חופר תחת השני וכו'.

המאחל לך חדש טוב

בְּקָמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁנֶה אֶת גִּישְׁתְּךָ אֶל אֲשֶׁתְּךָ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְךָ אֲשֶׁה מִיחֻדָּת בְּמִינָה, נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה יִהְיוּ יֵשׁ לְךָ בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יִהְיוּ צְרִיכִים לְלֹטֵשׁ, אִזּוֹ רוֹאִים אֶת הַיָּפִי שֶׁל הַיְהוּדִים, וְאַתָּה עוֹשֶׂה בְּדִיוֹק הַהֶפְקֵה, קַבְלֹת מִתְּנָה יְהוּדִים מְלֹטֵשׁ, וְאַתָּה שׁוֹפֵךְ עָלֶיךָ כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּךָ עַל לֹא דָבָר, כְּאִלּוּ שְׂאֵתָה הֵייתָ הֵכִי מְשֻׁלָּם בְּחַיִּיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּצָּא בְּכָל לַיְלָה בְּשֹׁדֵה וְתִבְכֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִטְהַר אֶת הַמַּח שֶׁלְּךָ מִכָּל מִינֵי פְּסוּלוֹת וְלִכְלוּךָ שְׁנֵדָבֵק בְּךָ עַל יְדֵי פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתָּ בְּכָל יְמֵי נְעוּרֶיךָ, שְׂזָה מִכְּנִיס בְּךָ דְּמִיוֹנוֹת, עַד שֶׁהַדְּמִיוֹן עוֹבֵד עָלֶיךָ שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת, עַד שֶׁנִּעְשִׂיתָ פְּשוּט חוֹלָה מֵרַב הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְּךָ, זָכֹר וְגַם תִּזְכֹּר מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם שַׁבָּת, פָּרָק י"ד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ו') "וְהִסִּיר ה'וַי"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זֶה רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנִתֵּן עַל בְּרִזָּל עַל צְוֹאֲרֶךָ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הֵכִי קֵשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹנוֹתָיו וּבִפְרֹט שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעִצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֵמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עִצְמוֹ יוֹתֵר מַה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמְשַׁתְּדֵל לְהַכְנִיס אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַח מַחְשָׁבוֹתוֹ, אִזּוֹ מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנִעֲשֶׂה בֶּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחְרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ ה'וַי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמוֹךָ הַרְגָּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ

כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נד): מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּכַר קִלְפַת עוֹג מִלְךְ הַבְּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֵּי בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, כִּי דְף גְּמָרָא זֶהוּ חַיּוֹת לְנֶפֶשׁ, וְזוֹפוּךְ הַגּוּף, וְכִבְר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהִדְר לְסַפֵּר, וְאִי עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, וּפְרָשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אֲגָדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תְּזַכְּךְ אֶת נִשְׁמַתוֹ, וּבְאֲמַת אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מֵעֵלַת זֶה הָעֲנִין, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מֵעֲנָדִיל מְקַאֲצֵק זי"ע אָמַר: מִיֵּלָא עִם הַשָּׂכֵל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְּבוּנָנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אֲבָל אִיךְ גַּם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשְׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן אֲלֹא עַל יְדֵי דְף גְּמָרָא, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה, כִּי דְף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחַיּוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמֵּד וְלַחְזוֹר אֶת הַדְּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אִין לְמַעְלָה מְזָה.

מְחַר מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה, וְאִנִּי רוֹצֶה שֶׁתְּתַחֵל לְלַמֵּד אֶת הַדְּף הַיּוֹמִי, וְיִשׁ בְּקֵהֲלֵינוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַדְּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן תִּצְטָרֵף בְּשַׁעוֹר אֶחָד מֵהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַתְּ שִׁישְׁבֶּתָ עִם הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וּלְבַנְתֶּם אֶת כָּל הָעֲנִינִים, וְהוּא מָסַר לִי אֶת הַכֹּל, וְאֲנִי מָאד מָאד שְׂמִיחַ עַל זֶה, גַּם רְצִיתִי לַעֲשׂוֹת רִפּוּרְמָה בְּבֵית הוֹרָאָה, כִּי חָבַל מָאד שִׁישׁ לָנוּ אַרְבָּעָה דִּינִים, וְזֶה פָּחַ אֲדִיָּה, כִּי גַם בְּקִהְלָה גְדוּלָה עִם מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת אֵין דְּבָר פְּזָה, וְלָנוּ בְּמוֹשְׁבָה קִטְנֻטְנָה יֵשׁ אַרְבַּע מוֹצִי"ם תְּלִמִידֵי חֲכָמִים, וְחָבַל שְׁלֹא יִנְצְלוּ אֶת הַכַּחוֹת, וְכֵן בְּעִנְיַן הַמִּשְׁכָּרֶת לְמָה שְׁלֹא כָל אֶחָד יִקְבַּל אוֹתוֹ סְכוּם וּלְפִי שְׁעָה, וְכֵן יוּכְלוּ לַעֲבֹד בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה, כִּי כָּלֵם מִשְׁקִיעִים בְּעִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ, וְלֹא מְקַבְּלִים שׁוּהַ בְּשׁוּהַ וְכוּ', אֲךָ רְצִיתִי מָאד מָאד שְׁכָּל מוֹרָה צָדֵק יִקַּח שְׁבוּעַת אֶחָד שְׁבוּ יִגִיד שְׁתֵּי שְׁעוּרִים בְּהִלְכָה דִּיקָא, שְׁעוּר אֶחָד לְהַגְבִּירִים וְשְׁעוּר אֶחָד לְהַנְשִׁים, כִּי פְּשׁוּט הֵם לֹא יוֹדְעִים הַלְּכוֹת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְזֶה מָאד מָאד נְחוּץ בְּקִהְלָה, וּבִפְרֻט הַקִּהְלָה שְׁלָנוּ שְׁאֲנֵי רוּצָה לְהַפְּךָ אֶת זֶה שִׁיְהִיָּה קִהְלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, שׁוֹמְעִים כְּכֹר קוֹל הַתּוֹרָה רַב הַיּוֹם וְלִרְבוּת הַלִּילָה, אֲבָל עֲדִין אֲנִי רוּצָה לְהַכְנִים אֶת כָּל אֲנָשֵׁי הַקִּהְלָה בַּתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ, וּבְלִי תּוֹרָה אֵין לָנוּ שׁוּם תִּקְוָה לְהַצְלִיחַ, וּמֵהֶם יִלְמְדוּ גַם הַבַּחּוּרִים הַצְּעִירִים, וְאֲנִי מָאד מָאד שְׂמִיחַ שְׁאֵתָה לּוֹקַח אֶת הָעֲנִינִים בַּתּוֹךְ הַיָּדִים שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּגִדוּל.

יֵשׁ אַרְבַּע מוֹצִי"ם, אֲזוֹ כָּל שְׁבוּעַת יִקַּח מוֹרָה צָדֵק אַחַר לְהַגִּיד שְׁעוּר כָּלְלִי לְהַגְבִּירִים, וְכֵן לְהַנְשִׁים, וְכֵן יֵצֵא שְׁפַעַם בַּחֹדֶשׁ מוֹרָה צָדֵק אֶחָד יִגִיד דְּרָשָׁה בְּהִלְכָה.

אֵתָה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בְּלִבִּי, שְׁסוּף כָּל סוּף אֵתָה לּוֹקַח אֶת הָעֲנִינִים שֶׁל הַבַּחּוּרִים בְּיַדֶּיךָ, וְאִם אֵתָה לֹא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה אֲךָ אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵּץ מָאד בְּזֶה, וְאֲנִי מְקוּהַ שְׂתַצְלִיחַ בְּגִדוּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שנפגשת עם האברך ... גרו יאיר, ולבנתם את כל הענינים, והוא מסר לי את הכל, ואני מאד מאד שמח על זה, גם רציתי לעשות רפורמה בבית הוראה, כי חבל מאד שיש לנו ארבע דינים, וזה פח אדיר, כי גם בקהלה גדולה עם מאות משפחות אין דבר כזה, ולנו במושבה קטנטנה יש ארבע מוצי"ם תלמידי חכמים, וחבל שלא ינצלו את הכחות, וכן בענין המשכרת למה שלא כל אחד יקבל אותו סכום ולפי שעה, וכך יוכלו לעבד בשתוף פעולה, כי כלם משקיעים בעבודת הקדש, ולא מקבלים שנה בשנה וכו', אך רציתי מאד מאד שכל מורה צדק יקח שבוע אחד שבו יגיד שתי שעות בהלכה דיקא, שעות אחד להגברים ושעות אחד להנשים, כי פשוט הם לא יודעים הלכות פשוטו כמשמעו, וזה מאד מאד נחוץ בקהלה, ובפרט הקהלה שלנו שאני רוצה להפך את זה שיהיה קהלה של תורה, ותהיה לאל, שומעים כבר קול התורה רב היום ולרבות הלילה, אבל עדין אני רוצה להכניס את כל אנשי הקהלה בתורה, כי התורה היא חיינו, ובלי תורה אין לנו שום תקווה להצלחת.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,

כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לִגְשֵׁת אֵלָיָהּ, כִּי הִטְמְאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הִקְדְּשָׁה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וּבָזָה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהִקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמְאָה וְכוּ', שְׂיִסְתַּכַּל אִיךָ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקַמָּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָר, רֵאשׁ חֵדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂנִפְגַּשְׁתָּ עִם יְדִידֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר וּלְכַנְתֶּם כְּמָה עֲנִינִים דְּחוּפִים בְּשִׁבִיל הַיְשִׁיבָה, וְאֲנִי עוֹד פְּעַם חוּזֵר וּמְדַגֵּישׁ, אֲנִי צָרִיךְ רַק בַּחוּרִים נוֹרְמָלִים לֹא בְּעֵתִיִּים וְלֹא חוּלִים וְכוּ' וְכוּ', בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר שְׁנִצְלִיחַ בְּגִדּוּל.

אִם עוֹבְדִים לְשֵׁם שְׁמַיִם מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאֵתָה מוֹסֵר שְׁעוּרִים לְרַבִּים בַּחוּץ, הָעֵקֶר הַנִּקְדָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת עַל נִקְדַּת הַשְׂמֻחָה, כִּי אִין עוֹד דְּבָר כָּל כֶּף חָשׁוּב כְּמוֹ נִקְדַּת הַשְׂמֻחָה, וְכַתּוּב בְּזֵהר (תְּצַוָּה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלָמָא תַתְּאָה קִימָא לְקַבְלָא תְדִיר, [בּוֹא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֲקָרִי אֲבָן טְבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֲבָן טוֹב כְּמוֹ אֲבָן מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מַגְנֵט] וְעֲלָמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהּ

אַלאַ כַּגִּוּנָא דַּאִיהוּ קִימָא, [וְהַעוֹלָם הַבֵּא לֹא נוֹתֵן אֶלָּא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצָמוֹ מְלֻמָּטָה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנִהְרֵרו דְּאַנְפִּין מִתְתָּא, [אִם נִמְצְאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מְלֻמָּטָה] כְּדִין הָכִי נִהְרִין לִיָּה מְעִילָא, [כֶּף מְאִירִים לוֹ מְלֻמְעָלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעֲצִיבוּ, [אַבְל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְכֻמָּה שְׁחוּרָה] יִהְיִין לִיָּה דִּינָא בְּקַבְלִיָּה. [אַזִּי מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כַּגִּוּנָא דָּא: (תהלים ק' ב) "עֲבְדוּ אֶת ה' הַיּוֹי" בְּשֻׂמְחָה", חֲדוּה דְּבַר נֶשׂ מְשִׁיף לְגַבִּיָּה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְּׂמֻחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכֵּת עֲלָיו שְׂמֻחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הָכִי נִמִּי הָאִי עֲלֵמָא תִּתְאַה, כַּגִּוּנָא דַּאִיהִי אֲתַעֲטָרַת הָכִי אֲמַשִּׁיף מְלַעִילָא, [כֶּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מְתַנְהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כֶּף מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן כְּשְׂאָדָם רַק בְּשֻׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׂמֻחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִכְן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂעוּבֵר עֲלֵיךְ מַה שְׂעוּבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תְּשַׁתְּדַל לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שְׂכָל מְזַלְךָ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַלּוֹאִי שְׂתַכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּלַבָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִמָּד.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי כְּדֹאִי לְךָ לְהִתְיַעַץ עִם הָאֲבִרְךָ ... נְרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא מְתַמְצָא בְּעִנְיֵי קַרְקָעוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְהוּא מְצַלִּיחַ בְּגִדּוֹל, כִּי נִרְאֶה לִי הַמְּחִיר שְׁבָעִים אֶלְף שְׁקָל

על שטח חקלאי, גזמא גדולה, ולכן תתייען אתו, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך בית משלך.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

נא ונא ראה לחטף בכל יום דף גמרא אפלו במסירות נפש, כי דף גמרא זהו חיות לנפש, וזכוף הגוף, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם ליגרים איניש והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, והרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מקאצק זי"ע אמר מילא עם השכל יכולים להשיג אלקות, כי אם מתבוננים היטיב יכולים להבין אלקות, אבל איך גם גוף הגשמי של האדם ישיג אלקות? זה אי אפשר בשום אופן אלא על ידי דף גמרא, ולכן תהיה חזק בזה, כי דף גמרא ביום זה החיות של היום, ולכן תהיה חזק בזה חק ולא יעבר, ואם אפשר ללמד ולחזור את הדרך עם חברותא, אין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שקבלתי ממכתבך שצית אותי, ואני חוזר ואומר מה שקורה בבית וכו', זה החלטה שלך לגמרי וכו', אבל לטובתך הנצחית אני מבקש אותך מאד שתמשיכי לחזק את הנשים הצעירות, כי הן כותבות לי אחת אחר השניה איזה חיות יש להן ממה, ולכן תזכרי מה שאמר שמואל לשאול: (שמואל א' ט"ו) "אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה", וזה המציאות, ותאמיני לי שאין תקוה יותר גדול מזה, לחזק ולעודד ולשמח נשים צעירות, שגם עליהן עובר מה שעובר וכו' וכו', ולכן דיקא את תביני אותן.

ואני חוזר ומדגיש שעקר העבודה שלך צריך להיות רק על נקודת השמחה, פשוט למסר את נפשך להיות בשמחה, כי זה הדבר הכי קשה שבא לאדם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עם רצון חזק יהיה לך בית, ואל תפחד, תקפץ בזה ותצליח בגדול.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכֹתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיִיתִי עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְבוּר מִתְּפִלָּיִן; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלָּךְ הַבֶּשֶׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מִכְרָח לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוֹם קָלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שִׁיסְתַּכֵּל אִיךָ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הרב ... נרו יאיר ומשיך להיות בקשר עם בנה, כי הולך לי בחיים לשמר על הילדים, כי עכשו המצב בכל העולם זה אים ונורא וכו', והחנוף זה צריך להיות בראש מעינינו, לא נתן להבנים ולהבנות להסתובב על הרחובות, כי בעירות הגדולות כמו ירושלים, בני ברק, אשדוד ובפרט אלעד וכו', שם זועה וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאזכה להיות שליח טוב.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובנה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מתזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִמָּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶעֱקַר אֲנִי שְׂמִיחַ שֶׁהִכַּנְתָּ אֶת מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי לָךְ וְכוּ', כֹּל אֶחָד צָרִיךְ
לְהִתְמַקְּדַת בְּהִתְחַוִּים שְׁלוֹ, וְאֵז נִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזֵּק אֶת הַבְּחוּר ... כִּי הַהוֹרִים שְׁלוֹ אוֹמְרִים
לוֹלִי אַתָּה מִי יוֹדֵעַ מָה הִיָּה יוֹצֵא מֵהַבֵּן שְׁלֹהֶם, וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק וּתְחַזֵּק אוֹתוֹ,
וְכִכָּה בְּלִנּוֹ נִצָּא הַכִּי מְחֻזְקִים.

אֲנִי שׁוֹב פַּעַם מְחֻזֵּק וּמְעוֹרָר וּמְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עַם עֲצִבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וְיוֹסוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, עַם כֹּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כֹּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׂשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת
אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצִבוֹת, מֵה שֶׁאֵין בֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבִזְוָה אָדָם
יְכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצֻמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ',
שֶׁיִּסְתַּבֵּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם
אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת שמחה ועליזה, פי כך צריך להיות שזוג צריכים לאהב אחד את השני ולהבין אחד את השני ולותר אחד להשני, וכך תצליחו בחייכם, ועל כלם אני מאד מאד שמח על התגלחת שעשית שאין למעלה מזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם לבסוף דירה משלכם, ומה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, ולכן תתחזקי בכל הכחות, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך תמיד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, ובפרט עכשו אחר החתונה שעל פי רב יש נסיונות קשים וכו', אזי צריכים התחזקות על שמחה יותר ויותר וכו', ולדעת כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדושה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדושה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה שְׂמֵחַ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּזְכֹר גַּם זְכֹר מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיחָן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׂיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיֵּא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׂנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעַבְדֶּיךָ", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אֲוִקִירֵי לְנִשְׂיֵיכֶוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂעַקְר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

הַעֲקָר רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֵרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבּוֹא לְבַיִת הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׂיחָהּ לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח על ההתקדמות בפרנסה שלכם, אני רוצה לראות בטובתכם הנצחית ושיהיה לכם בית משלכם ושלא יחסר לכם שום דבר, העקר שתחיו ביחד בשלום ואהבה, אשר אין יותר טוב מזה, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בקוב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם לא יכולים לתאר את הצער שיש לי ש... נרו יאיר לא נכנס בהכולל, ורואים כל אברך שנכנס בכולל, לאט לאט הוא מקבל אצלנו עבודה, כי אנחנו רואים שהוא אברך רציני וכו'.

אתם יודעים שתיכם כמה מסירות נפש היה לי עד שחנתתי אתכם, ואיך שהחזקתי אתכם עם כל הכחות במשך השנים וכו', ולכן אני מבקש אתכם מאד מאד שתציתו אותי, ואז יהיה לכם טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

... תחיה, אני מאד מבקש אותך שתלכי בצניעות, וכן שלא יראו את שערות ראשך בחוץ בשום פנים ואפן כי זה עוון חמור מאד אפלו בבית.

... נרו יאיר, תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהעבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש את שתיכם שתשמרו מאד מאד על הלכות נדה, שזה חמור מאד, וכדאי לכם ללמד ביחד את ההלכות האלו, ויש היום ספרים קצוורי הלכות, וזכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (שפת י"ג). תני דבי אליהו: מעשה בתלמיד אחר, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזירתו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה: (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימיו", בעלי, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מספרת כל אותו מארע. ואמרתי לה: בתי, בימי נדיותך - מה הוא אצלך?

אמרה לי, חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניתך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשנה, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בקנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חדש סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

זה פלא על גבי פלא שאני לא שומע ממך, ואני מאד מבקש אותך שתראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, שתראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה

עַת רְצוֹן" - אִימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוּג מְלִיךְ הַבְּשָׁן שִׁיעָקָר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עַצְבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מִסְתַּכְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרְח לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַח שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עַצְבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמִיחָה, וּבְזֵה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עַצְמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדְּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכו', שִׁיסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עַצְמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּיָה הוּא.

וְכָל כֶּף חֶבֶל שֶׁלֹּא תִצְטָרֵף לְאִיזָה שְׂעוּר שְׁלוּמֵיִם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְזֶה קָרָן נִפְלָא, כִּי בְּעֵרֵב יֵשׁ שְׂעוּר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֶצֶל הָרֵב... גְּרוּ יְאִיר שְׁלוּמֵיִם בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשִׂמְעֵתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׁפֵלָם מְבִינִים, וְלִכְּנָן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ שֶׁתִּצְטָרֵף אֶל הַשְׂעוּר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לְמוֹד, סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעַצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנִּפְשׁ, וּבִפְרָט שְׂמִיחָה מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָךְ לְדַעַת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּיָה הוּא הַשׁוּמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל עורך דין ... נרו יאיר

מאד מאד שמחתי לשמע שאתה בא לבקר בארצות הברית, יהי בואך לברכה, ומצפה לראותך.

החיים כל כך קצרים, מי היה מאמין שבתקופה כה קצרה שאעבר ארבע התקפות לב וצנתור ונתוח לב פתוח, בשעה שכל החיים הייתי צעיר וזריז וכו', ועכשו אני רוּאָה אִיךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ, וְלֹא לְהַפְקִיר אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁבִיל אַחֵרִים וְכוּ', כִּי שְׁלֵמִתִּי מַחִיר גְּבוּהָ עַל זֶה.

זה כבר שנה שלמה ועדין ... לא בא לתקן את הלקויים שהוא הבטיח לתקן, ועוד מעט יעבר השנה ויגיד אין מה לעשות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעצור לו כמה תשלומים, כי אחר כך אני יצא קרח מכאן וקרח מכאן. המצפה לקראת בואך

בקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, ראש חודש סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך שבכל יום אני מבטיח יותר ויותר, אך עדין אני מאד מאד חלש, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוּכָה לְהַתְרֵאוֹת בְּשִׁמְחוֹת.

ובאתי להזכיר לך בענין הבניה על השטח שקניתי, כי הולך לי בחיים כבר להתחיל לבנות ולגמר, אודה לך מאד על זה.

מחר ביום רביעי מתחילים ללמד מסכת נדה בסדרת הדרך היומי, ומה טוב ומה נעים שגם אתה תתחבר אל הלמוד הזה, כי אין למעלה מלמוד דף גמרא בכל יום.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

בְּקִנּוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָר, רֹאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂפִיכֶלְתְּךָ לִגְמֹר אֶת
הַעֲבוּדָה סְבִיב לְמַקְנֶה, וְכֵן עֲמוּדֵי הַחֲשֵׁמֶל עִם הַתְּאוּרָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יְאִיר לְךָ תָּמִיד בְּבֵית שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מִנְחָה,
עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרָכוֹת ח.) מֵאִי דְכַתִּיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרָכוֹת
נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוֹי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר
וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיָּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

בקנוז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

עלינו לשבח לאדון הכל על כל החסד שעושה אתנו בכל יום ויום, אדם כשבריא הוא לא שם לב את הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה אתו, הוא חושב שכך צריך להיות וכו', אבל כשאדם נחלש וכו', או נחלה וכו', אז הוא מתחיל לראות את גדל הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד, ולא בחנם שאנחנו אומרים בכל יום בהתפלה "נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסידך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך", ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה כ"ד, סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, היתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבעי, הוא צריך לאכל ולשתות ולבלע את זה וכו', והוא לא יודע איזה נסים הקדוש ברוך הוא עושה אתו, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל לכוון מאד מאד בברכת "אשר יצר" שאומרים בכל יום כמה וכמה פעמים "גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם, אי אפשר להתקיים ולעמד לפניך אפלו שעה אחת", וזה ברכה מאד מאד חשובה, ואדם לא שם לב אל מה שהוא אומר, ואמרו חכמינו הקדושים: (נדה לא) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, שומעים דברים מזעזעים, משפחה שלמה נכחדה בפעם אחד במיתה משנה בשרפה רחמנא לישזבן, והכל בסבה שלא עבדו הבלמים וכו' וכו', איזה אסון כבד זה וכו', ובודאי צריכים להתעורר בתשובה על דבר כזה, ולהתחיל לעשות התחלה חדשה באמונה הקדושה בו יתברך, אשר כל רגע ורגע שאדם רק חושב ממנו, כבר מקים בזה מצות עשה של יחוד הבורא יתברך שמו, ולא צריכים להשקיע בזה שום דבר, רק להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך איך שמלא כל הארץ כבודו, והוא

יִתְבָּרַךְ מִמְלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת
 בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גָּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא
 נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, מִפְּנֵי סְבוּת בְּלִתֵּי יְדוּעוֹת
 וּמִוִּכְנוּת לְנוֹ, אֲלֵא אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
 צוֹפֵה וּמְבִיט עָלֵינוּ, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם מְסַתֵּתוֹ, וְאִם
 אָדָם הִיָּה מְכַנֵּס אֶת זֶה בְּדַעְתּוֹ, אֲזִי הִיָּה נִתְקָם אֲצֵלוֹ "יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֵלֵי אֲוֹן",
 וְהִיָּה זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שִׁמְחָה כְּמוֹ שִׁמְחַת הָאַמוּנָה
 שְׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר זֶה הַכֵּל
 לְכוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה')
 הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא מְחַזֵּק בְּאַמוּנָה,
 כִּי יֵשׁ סוֹכְלֵי חֲלָאִים שֶׁעֶקֶר הַמְּחַלְהָ שְׁלֵהֶם זֶה רַק מְחַמַּת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי
 הַמַּאֲמִין הָאֲמִתִּי יוֹדֵעַ שֶׁבְּכָל צַעַר לוֹ צַר, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא
 שְׁמָה, וְזֶה מְחַזֵּק אוֹתוֹ, מְרַפָּא אוֹתוֹ, אֲתָה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
 הַצַּעַר וְהַעֲגַמַּת נַפְשׁ וְהַחֲלָשָׁה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', וְאֵיךְ עַל פִּי כֵן אֲנִי מִתְחַזֵּק
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שִׁמְחַזֵּק אוֹתִי וּמְחַיֶּה אוֹתִי בַּעַת צָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד
 מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֲנִי
 יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלַי כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּתְחַזֵּק
 בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוּר, אֲשֶׁר
 כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נְצִיחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר
 אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְיִבּוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְעַנֵּג בְּנַעַם זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּזִכּוֹת הַדְּבוּרִים שֶׁהִרְבִּיתָ לְדַבֵּר כָּל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶת הַלְמוּד הַזֶּה קִבְּלֵנוּ
 מְרַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא סֵפֶר לְנוֹ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעֶקֶר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ
 הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה
 בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמֵה
 שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שְׁאֲנִי עֲתָה,
 דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה
 מְזַדְּרוּ כָּל כֶּךָ בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שִׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם
 אֶחָד, וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מֵאֵד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמַּת,

ואמר: איי, איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

היום מתחילים ללמד מסכת נדה בסדרת דף היומי, ולכן אני מבקש אותך אל תהיה בטלן! תתחיל גם אתה ללמד היום דף גמרא במסכת נדה, ואל יחסר לך יום אחד מבלי למוד דף גמרא, שזה יביא לך הצלחה גדולה בחיים ושמירה גדולה, ואני לא יכול להסביר לך איזה מסירות נפש היה לי בחיי לא לעזב דף גמרא, לא תאמין דבר כזה, היה שבת לעת מנחה ועוד דרעוין קבלתי לא עליכם התקפת לב רביעית, והרופאים שעמדו על ידי אצו ורצו כבר לעשות לי צנתור, ואמרו שמכרח תכף ומיד להביא אותי, ונזכרתי שעדיין לא למדתי את הדרך היומי, ולא רציתי בשום פנים ואפן לזוז עד שגורסתי את הדרך גמרא, הייתי כל כך חלש אפלו לא יכלתי להחזיק את הגמרא, והחזיקו את זה שני אנשים וכו', ואחר הצנתור ראו שהמצב בכי רע, ועשו לי ניתוח לב פתוח וכו', וכשנתעוררתי ביום הבא וכו', ואיך שהפרידו אותי מכל המכשירים וכו', כבר למדתי את הדרך היומי של היום השני, וגם כן שני אנשים היו צריכים להחזיק לי את הגמרא וכו', את כל זה אני מספר לך מה זה נקרא מסירות נפש, ותהלה לאל, אתה לא צריך להגיע אל זה, רק אתה צריך רצון טוב, כי אני לא יכול להסביר לך מה זה למוד דף גמרא ליום, אני יודע שאנשים יצחקו מזה וכו', או יגזימו שלא צריכים וכו', בשעה שאף אחד לא קולט שדף גמרא זה חיות להנפש, וממשיך על האדם את הד' מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, אני מאד מקווה שתתחיל מהיום ללמד מסכת נדה אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך מ"ם ונוקבא דייליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא, ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדרך היומי,

וְאָפְלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין שׁוֹם דְּבָר, סוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּכָל יוֹם לְגֵרֶס
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבִסוּף תּוֹכֵל לְהִבִּין הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִנְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹתָן לָנוּ כָּל יוֹם יוֹם יוֹם חֲדָשׁ, וְעֲלִינוּ לְמִלְאוֹת
אֶת הַיּוֹם עִם הַרְבֵּה מִצְּוֹת וְעִם הַרְבֵּה חֲסֵד, וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-
מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים צ"ה) "הַיּוֹם אִם בְּקָלוֹ תִשְׁמָעוּ", זֶה
כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שְׁלֹא יִשִּׁים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵן בְּעֶסֶק
פְּרָנְסָה וְהַצְּטָרְכוֹתוֹ, צָרִיךְ שְׁלֹא יִחְשַׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, וְכֵן בְּעִבּוּדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא
יִשִּׁים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה, כִּי כְּשֶׁרוֹצִין לְהִכְנֵס בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִדְמָה לְהֶאֱדָם כְּאִלוֹ הוּא מִשָּׂא כְּבֹד, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לִשְׂאֵ מִשָּׂא
כְּבֹד כְּזוֹ. אָבֵל כְּשִׁיחֶשֶׁב שְׂאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יִהְיֶה לוֹ מִשָּׂא כָּלֵל, וְגַם
שְׁלֹא יִדְחָה אֶת עֲצָמוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם, לֹאמֵר מִחֵר אֲתַחִיל, מִחֵר אֲתַפְּלֵל בְּכּוֹנֵה
וּבְכֹחַ כְּרֹאֵי, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂר הַעֲבוּדוֹת, כִּי אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ
הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמְּחִרָת הוּא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי. וְצָרִיךְ
לְזַכֵּר "הַיּוֹם אִם בְּקָלוֹ תִשְׁמָעוּ", אִם אֲתָה רוֹצֵה לִשְׁמָע בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לָּךְ
רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה בְּיוֹתֵר סוֹכֵב עַל עֲנִיַן הַשְּׁמִחָה, שְׂאֵמֵרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים:
(תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׁשָׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח
לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַח הַיּוֹם מִצָּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם;
וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׁמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, כִּי תִזְכִּי
לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן י') מִה שְׁבַנֵּי אָדָם

רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה ואז תזכי לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאת עושה חסד בזה שאת עוזרת בבית התבשיל - אהל אברהם, באיזה עזרה שרק את יכולה, כי הקדוש ברוך הוא יחזיר לך עם מדת החסד, ידוע שהרב הקדוש רבי משה לייב מסאטוב זי"ע פגש יהודי עני גדול, אף על פי כן מסר את נפשו לעשות חסד עם הזולת, ואף שלו בעצמו לא היה כלום, והתפלא ממנו מאד, וברכו בעשירות גדולה, וכיון שנעשה עשיר, התחיל למעט בחסד, עד שלבסוף שנעשה עשיר גדול, הפסיק לגמרי עם מדת החסד, והפסיק לעזור לבני אדם, וכששמע זאת הצדיק הקדוש, קרא אותו שיבוא אליו, ואמר לו "חלון רואים דרכו משני הצדדים, אבל ראי רואים רק מצד אחד, הינו את עצמו", כל זמן שהיית רק חלון, ראו אותך ואתה ראית את אחרים, הרגע שצפו את החלון שלך עם כסף, אזי נפסק להיות שקוף החלון, ואתה רואה רק את עצמך, ולכן אני מזהיר אותך אם לא תפסיק להסתפל רק על עצמך, ולא לעזור להזולת, אז אני יגרד את הפסך מהזכוכית של צד השני, ותחזר לראות גם את אחרים, ותכף ומיד כששמע זה העשיר מאד נבהל וחזר והתחיל לעשות יותר ויותר חסד, רואים מכל זה את מעלת החסד שעושים עם הזולת, זה כמו זכוכית שרואים משתי הצדדים, אם עושים חסד עם הזולת, הקדוש ברוך הוא מחזיר חסד לו, ולכן אני מאד מודה לך על כל העזרה שאת עוזרת בבית התבשיל - אהל אברהם, מה שאת רק יכולה, כי תהלה לאל, אומרים הרבה ברכות שמה, וזה הפל נזקף לזכותך, ובודאי בזכות הברכות שאומרים שמה, תתברכי מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה.

נא ונא תמשיכי להתפלל בשביל בריאותי, כי עדין אני מאד מאד חלש, יעזר הקדוש ברוך הוא שהתפלות שלך תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ואזכה לחזור ליבנאל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִנּוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמְדְּבָר, ב' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר סְמוּךְ וְנִרְאָה לְקַבֵּלֵת הַתּוֹרָה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
אֶת כָּלְכֶם תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּשַׁעוֹרֵי תּוֹרָה, כִּי הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה רַק עַל תּוֹרָה
וְעַבּוּדָה וּגְמִילוֹת חֲסִדִּים, וְלִכְּנֵן הֵיטֵב שֶׁהַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי
מִסֵּכַת נְדָה, וַיֵּשׁ בַּקְּהֵלֵתֵינוּ שֵׁשׁ שַׁעוֹרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, תְּצַטְרֵף
לְאִיזָה שַׁעוֹר שְׂאֵתָהּ רַק רוּצָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה
לְחֻטָּף כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה מִמֶּשֶׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּע מֵלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם
רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמָר'א' גְּבִרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שְׁמַעְנוּ הַיּוֹם אֶת
הָאֶסוֹן הַמְּחַרֵּדָה שְׁמִשְׁפָּחָה שְׁלֵמָה נִכְחָדוּ בְּאֶפְן מֵרַמָּד וְכוּ' וְכוּ', זֶה צְרִיךְ
לְזַעֲזַע אוֹתָנוּ, קִדְּם כָּל לֹא לְקַחַת בְּקִלּוֹת, רִכַּב צְרִיךְ תְּמִיד בְּדִיקָה וְכוּ', אִם
הִכַּל בְּסֵדֶר וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת מֵלֶאכֶי הַשְּׁמִירָה שֶׁיִּשְׁמְרוּ
עֲלֵינוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא שְׁלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם.

תְּפִלָּה הִיא עַבּוּדָה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּעִנִּית ב.) אִיזוֹ הִיא
עַבּוּדָה שֶׁהִיא בְּלִב הַיּוֹי אֹמֵר זֶה תְּפִלָּה, וְלִכְּנֵן תִּרְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַתְּפַלֵּל
אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיּוֹי"ה עַת
רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכְּנֵן תַּעֲשׂוּ לְעַצְמְכֶם
הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-
מִוְהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הַיּוֹי, תִּלְתָּא

פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות וכו', וזכור גם זכר אשר צריכים להזהר מאד לפני שהולכים להתפלל להכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה שבבית הכנסת, שזה מאד נחוץ כדי שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא, דף י' רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה": ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, ומה גם אשר אמרו חכמינו הקדושים: (מדרש וזטא, שיר השירים א') הדורון של הקדוש ברוך הוא צדקה, שפן הוא אומר: (משלי כ"א ג') "צדקה ומשפט נבחר להוי"ה מזבח", כן הנותן צדקה אפלו היתה בידו עברה ונחתם דינו לאבד ונתנה רשות למלאך הממנה על הפרענות לילך ויפרע ממנו אינו יכול, והקדוש ברוך הוא אומר לו: (משלי י"ב) "וצדקה תציל ממות", ויכול להיות מקבל פני שכינה בכל יום, שנאמר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חסד ואמת יקדמו פניך" והקדוש ברוך הוא אומר למלאך של פרענות: אל תגע בו, מצאתי לו זכות למחל על כל עונותיו, רואים מזה כשבר ישראל מכניס לפני כל תפלה כמה פרוטות בקפת הצדקה שבבית הכנסת, הוא נצול ממיתה משנה, ואין למלאך הממנה על הפרעניות רשות לגע בו.

גמילות חסדים לעשות חסד עם הזולת, אין למעלה מזה, כי זה סימן שהוא בר ישראל, כמאמרם ז"ל (יבמות עט.) שלשה סימנים יש באמה זו רחמנים והבישנין וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב: (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנין דכתיב: (שמות כ' י"ז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב: (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצנה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו.

וְלִכְּנֵן הַקְּמַתִּי אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּכֹל מִיַּי עֲזֹר שְׂאֵתֶם רַק יְכוּלִים לַעֲזֹר לִי, כְּדִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מִוִּתְקִינן שִׁיְהִיָּה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאִמְצַע הַיּוֹם מֵרַק חֵם, וְלַעֲת עֲרַב סְעוּדָה דְּשִׁנָּה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (וְלִקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַּק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזֹּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (כְּבֵא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכֹל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֲב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׂבִיבָמַת רַעֲב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רַעֲב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכְּנֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכְּנֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיבְכֶלְתְּכֶם לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשְּׁנָה, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אַחַד וְאַחַד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלל שִׁישְׁמֵר עַל הַנְּקִיוֹן, גְּמַרְתָּ לְאָכַל? תְּכַנִּיס אֶת הַצְּלַחַת וְאֶת הַכּוֹס בְּפֶתַח, וְלִהְזָהִיר גַּם אֶת הַיְלָדִים עַל כֶּה, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מֵאֵד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד חָשׁוּב נְקִיוֹת, וְעַל כֵּן לְבָרַךְ אֶת הַבְּרָכוֹת בְּקוֹל גְּדוֹל, וְזֶה הַנַּחַת רִיחַ שְׂגוּרָמִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

זְכְרוּ הֵיטֵב כִּמָּה מְסִירוֹת נִפְשׁ הַשְּׂקֵעָתִי בְּהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלַנּוּ, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכְּנֵן תַּעֲזְרוּ לִי לְפַתַח אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׁתַּעֲמַד עַל שְׁלֹשׁ יְסוּדוֹת הָאֵלּוּ, תּוֹרָה, עֲבוּדָה גְּמִילוֹת חֶסְדִּים, וְהַזְכוּת הַזֶּה יַעֲמַד לִי שְׂאוּכָה לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּקָרוֹב מֵאֵד עִם כָּלל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בכשרות צריכים מאד לשמר, כי היום כל הארץ מופץ עם טרפות ונבלות וכו', והרמב"ם כתב (אגרת תימן) תכף ומיד כשאדם אוכל טרפות ונבלות, הדם שלו נתעפר וכבר קשה לו לקבל אמונה, וידוע שאחד מהסבות שהפיצו בכל הארץ טרפות ונבלות, כדי לעקר את האמונה מנשמות ישראל, כי תכף ומיד כשאדם אוכל טרפות ונבלות, כבר קשה לו לקבל את האמונה, ולכן צריכים הרבה רחמים לבקש את הקדוש ברוך הוא שלא יכשל בשום אכילת טרפות ונבלות, ואשרי מי שקונה בשר משוחטים יראים ושלמים או מבית דין מפרסם של רבנים מבהקים, כי היום צריכים יש הרבה מתחזים לרבנים ומשגיחים וכו', והם קלים וריקים ופוחזים, ולא אכפת להם להכשיל את הרבים רחמנא לישזבן מה שבגני אדם מסגלים בשביל כסף למכור את הנשמה שלהם, ולכן צריכים מאד מאד להקפיד בכלליות על עניני כשרות, ובפרטי פרטיות על בשר, כי זה מאד מאד חמור, ותכף ומיד כשאדם נכשל בזה, רחמנא לישזבן כל הצרות באים לו מזה, וזה אחד מהסבות של הערב רב שמפיצים בכל הארץ טרפות ונבלות, כדי לעקר את האמונה ברוחה ומזככת מנשמות ישראל.

אני אישית הייתי במפעל "עטרה", ומאד מאד התרשמתי לטובה, הן מהשוחטים והן מהבודקים והן מהנקיון וכו', ולכן יכולים לקנות מההכשר של "בית יוסף", וכן יש של הרב לאנדא שליט"א, ושל הבד"ץ עדה החרדית, ושל בד"ץ בעלזא, ושל אלו יכולים לקנות.

צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא כל יום שלא יכשל לא הוא ולא אשתו ולא הילדים באסורי טרפות ונבלות, כי זה מאד מאד חמור, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ז) על ידי שוחטים שאינם הגונים, על ידי זה סובלים חסרון פרנסה, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, חלק ב',

סימן ד) על ידי שְׁנֵאת חֲנָם נִכְשָׁל בְּטְרָפוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל, וְאוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיחֲזֹרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשָׁלָא יִכְשְׁלוּ בְּאֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וְיִהְיוּ שְׁמוּרִים מֵהַכֵּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֶסֶא.

בְּעֻזַּת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר, ב' סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנַחְנוּ מְאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְאֵין שׁוּם סֶפֶק וּסְפֵק סְפִיקָא שֶׁהַכֵּל בְּחִשְׁבוֹן צֶדֶק, אֶפְלוּ דְבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים עַל פִּי הַשְּׁכָל הַקָּטָן שֶׁלָּנוּ, כִּי יוֹכֵל לִהְיוֹת פֶּה עֲנִין שֶׁל גְּלַגּוּלֵי נְשָׁמוֹת וְכו', אוּ לְעֵבֶר אֵיזָה תְּקוּן וְכו', אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כְּלוֹם, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים אֶצֶל אֶהְרֵן הַכֹּהֵן כְּשֶׁנִּשְׁרָפוּ שְׁתֵּי בָּנָיו נֹדֵב וְאָבִיהוּא, כְּתִיב: (וַיִּקְרָא י' ג') "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֵן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר הוֹי"ה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעַם אֶכְבֵּד וַיִּדַּם אֶהְרֵן", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (וַיִּקְרָא רְבֵה, פְּרָשָׁה י"ב סִימָן ב') אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָן זֶה הַדְּבָר נֶאֱמַר לְמֹשֶׁה בְּסִינִי, וְלֹא נוֹדַע לוֹ עַד שֶׁבָּא מַעֲשֶׂה לְיָדוֹ, אָמַר מֹשֶׁה לְאֶהְרֵן: אַחִי, בְּסִינִי נֶאֱמַר לִי שֶׁאֲנִי עֹתִיד לְקַדֵּשׁ אֶת הַבַּיִת הַזֶּה, וּבְאֲדָם גְּדוֹל אֲנִי מְקַדְּשׁוֹ, וְהִיִּיתִי סָבוּר שְׁמָא אוּ בִי אוּ בְךָ הַבַּיִת הַזֶּה מִתְקַדֵּשׁ, וְעַכְשָׁו שְׁנֵי בְּנֵיךְ גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וּמִמֶּךָ, כִּינֵן שֶׁשְׁמַע אֶהְרֵן שֶׁבָּנָיו יִרְאִי שָׁמַיִם הֵן, שְׁתַּק, וְקַבֵּל שְׂכָר עַל שְׁתִּיקוּתוֹ, וּמִנֵּינן שֶׁשְׁתַּק? שֶׁנֶּאֱמַר: (וַיִּקְרָא י' ג') "וַיִּדַּם אֶהְרֵן" וּמִנֵּינן שֶׁקַבֵּל שְׂכָר עַל שְׁתִּיקוּתוֹ? שֶׁזֶכֶה וּנְתִיחַד אֵלָיו הַדְּבָר, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיְדַבֵּר הוֹי"ה אֶל אֶהְרֵן", רוֹאִים מִזֶּה שֶׁיֵּשׁ זְמַן שֶׁצְּרִיכִים לְדַם וְלִשְׁתַּק, וְלֹא לְשָׁאֵל שְׁאֵלוֹת לְמָה הֵם? וּמָה חֲטָאוּ יְלָדִים קִטְנִים? יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים וְאִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין, וְלִכֵּן אֵין לְשָׁאֵל שְׁאֵלוֹת, וְאֵין לְחַקֵּר שׁוּם חֲקִירוֹת, אֶלָּא דְּבַר אֶחָד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים - לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה

שְׁלֵמָה, וְלִזְכֹּר הֵיטֵב שֵׁשׁ דִּינֵי וְיֵשׁ דִּינֵי, וְאֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כתובות ל). תֵּאֵנִי רַבִּי חִיָּא מֵיוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַף עַל פִּי שֶׁבָטְלוּ סְנֵה־דָרִינן אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בָטְלוּ וְכוּ', אֲלֵא דִּין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בָטְלוּ, מִי שְׁנַתְחִיב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חָיָה דוֹרְסָתוֹ, וְמִי שְׁנַתְחִיב שׂרְפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מִכִּישׁוֹ, וְמִי שְׁנַתְחִיב הַרִיגָה אוֹ נִמְסַר לְמַלְכוּת אוֹ לְסֻטִּים בְּאֵין עֲלָיו, וְמִי שְׁנַתְחִיב חֻנֵּק אוֹ טוֹבַע בְּנֶהָר אוֹ מֵת בְּסֵרוּנְכִי.

וְלִכְן עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים שֶׁעָשִׂינוּ כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וְכוּ', כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא נִקְבַּל פְּתָאוֹם מִכָּה כְּזוֹ שֶׁלֹּא חָלַמְנוּ עָלֶיהָ וְכוּ' וְכוּ', וּבָזֶה שְׁנַתְעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה וְחֻרְטָה אֲמִתִּית, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרָם וְזִכְוָתָם שֶׁל הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּשְׁרְפוּ וְכוּ', שֶׁעַל יְדֵיהֶם נִתְעוֹרְרוּ אֲלֵפִים וְרַכְבוֹת יְהוּדִים לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁעוֹשִׂים עוֹל לַהֲשָׁנִי, גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְכוּ', שׁוֹפְכִים דָּם שֶׁל הַזּוֹלָת בְּלִי לַחֲשֵׁב פְּעֻמִּים וְכוּ', מְחַלְלִים שַׁבַּת בְּפָרְהֶסְיָא וְכוּ', אוֹכְלִים טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת וְכוּ', מִכְשִׁילִים אֶת הַרְבִּים בְּכָל מִינֵי עֲוֹנוֹת חֲמוּרִים וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַכֹּל הַפְּקָר וְאֵין מִי שִׁיסְתַּכַּל עַל זֶה, וְלֹא יוֹדְעִים שְׁיוֹם אֶחָד הֵם מְשֻׁלְמִים עַל זֶה מִחִיר גְבוּהָ, וְלִכְן מֵהֶאֱסוֹן הַזֶּה שֶׁל מִשְׁפָּחָה שְׁלֵמָה שֶׁהָיוּ יְרֵאִים וְשֻׁלְמִים וּבְעָלֵי צְדָקָה וְחֶסֶד, שֶׁנִּסְפּוּ בְּאֶפֶן טְרָאגִי כְּזֶה, עָלֵינוּ לַהֲתַעֲוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה הַעֲמֻקָּה שֶׁלָּנוּ וְנִחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִתְחִיל לַהֲקַפִּיד עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְעַל אֲכִילַת כֶּשֶׁר, וְלֹא לַצַּעַר אֶת הַזּוֹלָת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁלֹּא לֹא לִגְנוֹב וְלַעֲשׂוֹת עוֹל לַהֲזוֹלָת וְכוּ', וְזֶה הַזְּכוּת יִהְיֶה לַהֲקְדוּשִׁים שֶׁנִּסְפּוּ בְּצוּרָה אֵימָה כְּזוֹ.

עַל כָּל פָּנִים עָלֶיךָ לִזְכֹּר שֵׁשׁ דְּבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים וְכוּ', וְלֹא מִבִּינִים וְכוּ', וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהִבִּין וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן נ"ב) שֶׁעַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין שׁוֹם קְשִׁיּוֹת, כִּי מֵהַשְּׂכָל הַקָּטָן שֶׁלָּנוּ יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מְסַגְּלִים לְהִבִּין, וְלִכְן לֹא כְּדָאֵי לַחֲטוּט אַחַר קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ', אֲלֵא לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֵהֲצַדִּיק אֶת הַדִּין וְלוֹמַר: (תהלים קמ"ה) "צַדִּיק הוֹי"ה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו"

יבן: (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישׁר הוא".

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די, וכבר לא נשמע שד ושבר בגבולנו, וכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה אליו יתברך, והוא יגאלנו גאלת עולם בבנין בית המקדש במהרה בימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִסָּב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשרי הבית שמתנהגים על פי התורה, ושורה שם אהבה, אחוה ורעות והבנה הדדית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אבל אם מאבדים את השכל והדעת וכו', הינו הבעל מסכן נטרפה דעתו וכו', והוא עצבני וכו', ועל כל דבר קטן הוא מתעצבן וצורח כמו עגלה ערופה וכו', ומכל שכן כשמתפרע ונותן מכות רצח וכו', או להפך האשה מסכנה אבדה את שפיות דעתה וכו', ואין לה סבלנות, אלא על כל דבר היא מתעצבנת וצורחת וכו', וכמו שאמרו חכמינו הקדושים: (תמורה טז.) אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת וכו', היא מתנפלת על בעלה וכו', ומשפילה אותו וכו', או צורחת על הילדים וכו', אוי ואבוי

לביית כזה שזה יותר גרוע מגיהנם וכו', כי הבית עולה באש ולהבה מרב צעקות וצרחות וכו'.

ולכן על הבעל ועל האשה לעבד על המדות שלהם, ולעשות כל מה שביכולתם לקנות את מדת הסבלנות, אשר אין לה מדה יותר יפה מזה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה) שמדת הסבלנות תלוי באמונה, אם אדם מחדיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה הוא תמיד רגוע, לא פן אם אדם כעסן ואכזה זה מראה גריעות מדותיו וכו'.

אוי ואבוי להבעל שמגביה יד על אשתו, ונותן לה מכות, הוא פשוט רוצח וכו', וכבר שמענו לצערנו הרב לא פעם אחד שהבעל רצח את אשתו מרב הכעס שלו וכו', ולכן את צריכה לדבר אתו בצורה יפה כשאינן אף אחד שומע, שאת לא מוכנה יותר לחיות ככה עמו, אם הוא יגביה ידיים וכו', ואם זה יקרה עוד פעם אחת את קוראת משטרה, כי את צריכה לדאג על הגנת עצמך, כי מי שהוא כעסן אבד את דעתו ושפיותו לגמרי, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (פסחים 10) כל אדם שכוועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו, ואני מאד מקווה שבזה שתדברי אתו בנחת ובאהבה ירגיע את כעסו, כמו שאמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ה ט"ו) "בארץ אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם".

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אלו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה

לְעֲצֵמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגִבֵּי בְעֵלְהָ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשָׂמוּ שְׁלוֹם יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֶסֶג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַי ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (אָבוֹת פָּרָק ב') יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּח עוֹזוֹ, וְלֶכֶן אֲנִי לֹא רוֹאָה אֶת הָעוֹלָה הַזֹּאת לְלַמֵּד וְלַעֲבֹד, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן. סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרָנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבֻטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵּן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרָנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֶרֶת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרָנְסָה וִיְהִיָּה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרָנְסָה, וַיִּצְטַרֵּךְ בְּכָל פֶּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֶרֶת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְלֶכֶן אֵל תּוֹתֵר עַל הַבַּחֲנוּרָה הַזֹּאת, כִּי אֵתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהָרָה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב'): אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי: כָּל אָדָם שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא בְּרָכָה, בְּלֹא טוֹבָה - בְּלֹא שְׂמֻחָה דְּכִתִּיב: (דְּבָרִים י"ד כ"ו) "וְשֻׁמְחָתָ אֵתָּה וּבִיתְךָ", בְּלֹא בְּרָכָה דְּכִתִּיב: (יְחֻזְקָאֵל מ"ד ל') "לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ", בְּלֹא טוֹבָה דְּכִתִּיב: (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ", בְּמַעֲרַבָא אֲמַרִי בְּלֹא תּוֹרָה, בְּלֹא חוּמָה, בְּלֹא תּוֹרָה דְּכִתִּיב: (אִיּוֹב ו' י"ג) "הֲאִם אֵין עֲזָרְתִּי בִּי וְתִשְׂיָה נִדְחָה מִמֶּנִּי", בְּלֹא חוּמָה דְּכִתִּיב: (יְרֻמָּה ל"א כ"א) "נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבֻרָה רַבָּא בַר עוּלָא אָמַר בְּלֹא

שְׁלוֹם, דְּכַתִּיב: (איוב ה' כ"ד) "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה וּפְקַדְתָּ נֹדֶף וְלֹא תַחֲטָא"; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְּלוֹת שְׁבַע עוֹלָם הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְהַתְחַתֵּן לֹא לְהַשְׁאִר רוּק, שְׁזֵה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא נִקְרָא פְּלַג גּוּף חֲצִי גּוּף וְכוּ', וְכָל הַצְּרוֹת שְׂאֵדָם סוּבֵל וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂרוּק וְכוּ', וְלִכְּנֵן תִּשְׁתַּדֵּל קִדְּם כָּל לְהַתְחַתֵּן, וְאַחַר כֵּךְ תִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה, וַיְהִיֶּה לָךְ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

אָסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבָר כְּזֵה לְהַתִּיאֵשׁ, אַתָּה צְרִיךְ לַעֲבֹד הַרְּבֵה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְלִכְּנֵן אֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשֻׂמְחָה, כִּי עִם עֲצֻבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֻרֵב צְרוֹת וַיּוֹסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרְחַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשֻׂמְחָה שׁוּם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצֻבוֹת, מֵה שְׂאֵין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שֻׂמְחָה, וּבְזֵה אֲדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצֻמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שְׂיִסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאֲדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֵל תִּגִּיד בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן דְּבָר כְּזֵה שְׂאֵתָה רוּאָה שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׁלָךְ לֹא מִתְקַבְּלוֹת וְכוּ', מֵאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת זֶה? אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂכַל תְּפִלָּה, כָּל תְּחִנָּה שְׂבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם אֲדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מֵה נַעֲשֶׂה מִתְּפִלָּתוֹ, לֹא הֵיךְ מִפְּסִיק לְהַתְּפַלֵּל אֶפְלוֹ שְׂעֵדִין לֹא רוּאָה יְשׁוּעָה, וְכִכֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סימן ג') בְּדוֹרוֹת הִלְלוּ שְׂאֵין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְדֵּי אֲמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם: (תהלים ק"ב) "תִּפְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

וְלִכְּנֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִרְאֶה שֶׁהַכֵּל

יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֹר אִם הַבְּחוּרָה עֲדִין מְעַנֵּינָת בָּהּ, תִּכְף וּמִיד תִּגְמַר
בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֶסֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

יַעַן שׁ... נְרוּ יְאִיר עֲזוֹב אֶת הַמְשָׁרָד, וְלִכְן רְצִיתִי שְׂאֲתָה תִקַּח יוֹתֵר
שְׁעוֹת, וְנִרְאָה לְהַעֲלוֹת לָךְ אֶת הַמְשַׁכְּרֵת, וְעַדִּיף שְׂתַעֲבֹד פֹּה אֲצִלְנוּ כָּל הַזְּמַן
מְשֻׁתַּעֲבֹד גַּם בְּהַתְּלַמוֹד תּוֹרָה, וְכֵךְ אִף אֶחָד לֹא יַעֲמֵד לָךְ עַל הָרֹאשׁ, וְאֲתָה
תִּהְיֶה עֲצָמָאִי, וְאֲנִי בּוֹטֵחַ שְׂאֲתָה תַעֲשֶׂה עֲבוּדָה נִפְלְאָה, זֶה דַּעֲתִי.

הַיּוֹם הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד מִסְכַּת נְדָה בְּסֵדֶרֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּמִי יִתֵּן שְׂתַקַּח
אִיזָה חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד מִסְכַּת זו שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, אוּ שְׂתַשְׁמַע שְׁעוֹר מְאֹד
מִהַמְגִידֵי שְׁעוֹרִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אִימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב
לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפיי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל לתקן ולשפץ את המדרשיה, ואני מאד מקווה שאיך שתגמר עם זה, שתתחיל לשפץ את הגנה סביב המקוה של הנשים, ולעשות צמחיה מאד מאד יפה בהכניסה במקוה הנשים, כי מאד המון נשים חלוניות באות למקוה שלנו, וחבל מאד שיהיה המקום מזנח, אני רוצה לעשות את זה פנינה, כי זה קדוש שם שמים.

אבל אני מאד מאד מבקש אותך שתקח משכרת, כי היום כבר התאריך 23 ושבווע הבא יהיה הראשון, ואנחנו רוצים לשלם לך משכרת, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתגיד להאברך ... גרו יאיר מה משכרתך, כי תהלה לאל, יש לנו הרבה עבודה, ואתה מאד נאמן עלי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך לצבע איפה שצריכים לצבע, אני מאד מקווה שעכשו תוכל לצבע את המדרשיה על המקוה של הנשים, ויעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

הַעֲקָר רָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִסָּז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, ב' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיו נְצַח

תְּשׁוּאָת חַן עַל הַסְּכּוּם שֶׁל עֲשָׂרִים וַחֲמֵשֶׁה אֶלְפֵי ש"ח עֲבוּר הָאֲבָרְכִים שֶׁל כּוֹלֵל "תְּפִאָרַת בְּנֵימִין", עַל חֲדָשׁ אִיר, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּתְפַּס גַּם אֶת הַעֲשִׂיר שְׁנַתָּן אֶת הַחֲצִי הַשָּׁנִי, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמַצָּב מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה.

הַעֲקָר ... נִרוּ יֵאִיר רָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיֹוֹתוֹ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ"ד) מִצְּוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהִמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי)

לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בקסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) כנגד התאוות המטרידים את האדם, באמת אין נמצא שום תאוה כלל, כי אכילה ושתיה הוא הכרח לקיום הגוף וכו', רק שצריכים להתנהג בהם בקדשה ובטהרה, והשכל של אדם יכול לעמד כנגד כל התאוות, כי הקדוש ברוך הוא "יהב חכמתא לחכימין", (דניאל ב' כ"א) כי יש לכל אחד חכמה במח, רק שצריכים להוציאם מכח אל הפעל, ובזה השכל לבד שיש לכל אחד בכח חכמתו, דהינו מה שיש לו מעצם בריאתו, מלבד מה שהשם יתברך מוסיף לתן חכמה לחכימין, בכח חכמתו לבד יכול גם כן לעמד כנגד התאוות, ואפלו מי שכבר נמשך אחר תאוות עולם הזה ועבר מה שעבר ונפגם שכלו ונתבלבל ונתמעט, אף על פי כן במעט מעט שכל הנשאר יכול גם כן לעמד, ואפלו נקדה אחת מן השכל יכולה לעמד כנגד כל העולם עם התאוות, ובכל מקום שהוא יכולין להיות סמויכין לשם יתברך, ולכן אני לא יודע למה את צריכה לבלבל את עצמך מענין תאוות אכילה? אדם מכרח לאכל, אבל העקר לאכל מאכלים בריאים,

וְלֹא עוֹגוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁזָה סֵם הַמּוֹת לְבְרִיאוֹת שֶׁל אָדָם, וּמִשְׁמִין וְכוּ', וְלִכְן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ד') מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מוֹלִידִין טַבַּע בְּאָדָם לְפִי טַבַּעַם, וְלִכְן צְרִיכִים לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים בְּרִיאִים, וְלֹא אַחַר שְׂאֲכָלֶתְּ מָה שְׂאֲכָלֶתְּ, אֶת נִכְנָסֶת בְּכַעַס עַל עֲצָמְךָ וּבְזָה בְּעֲצֻמוֹ אֶת הוֹרֶסֶת אֶת הַבְּרִיאוֹת שֶׁלֶךָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן י"ד) כַּעַס אַחַר אֲכִילָה מְזִיק מְאֹד, וְלִכְן לְדַעַתִּי תַפְסִיקִי לְדַאֵג וּלְהַכְנִס בְּלַחֲץ, שְׁזָה לֹא מְבִיא אוֹתָךְ לְשׁוּם דְּבָר, וְאָדָם צָרִיךְ לְאָכַל שִׂיהִיָּה לוֹ כַח לְעַבֵּד אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וַיְכוּלִים לְהַפְךָ אֶת הָאֲכָל לְקַדְשָׁה, וּכְמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) שְׂדִיקָא בְּעַת הָאֲכָל אִזְ דִּיקָא נַעֲשֶׂה יַחוּד קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ, וְלִכְן לָמָּה אֶת צְרִיכָה לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מְדַבְרִים כְּאֵלּוּ?

לְדַעַתִּי אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, תַּכְּף וּמִיד כְּשֶׁתְּהִי שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם בְּעִיּוֹת, וְלֹא תַחֲשָׁבִי מִתְּאוֹת אֲכִילָה וְכוּ', וְלֹא תַכְעֲסִי עַל עֲצָמְךָ וְכוּ', וְהַכֵּל הַכֵּל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי כִשְׂאָדָם הוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאוֹן, אִזְ בָּא אֵלָיו כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת אֶת הָאָדָם וְהוֹרֵס לוֹ אֶת הַבְּרִיאוֹת, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, כִּי עַם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי כִשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוּם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין כֵּן הַקַּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וּבְזָה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁתְּסַתְּכַל אִיךְ שֶׁהִיא מְחֻזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׂיהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תַשְׂכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שפנתה סניף "היכל הקדש" בכרזיל, ידוע שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ט) שהצדיק בונה "היכל הקדש" ומקרב נפשות להקדוש ברוך הוא, ולכן תתחזקו בלכם יחד, כי אין עוד דבר יותר חשוב בחיי יום יום כמו מדת ההתחזקות, כי בזה העולם עובר על כל אחד מה שעובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, ואשרי מי שמתחזק ומחזק אחרים, ולכן תראו לקרב עוד יהודים, אשר זה הדבר הכי חשוב אצלו יתברך, כמובא בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב: (מלאכי ב') "ברייתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובצלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב: (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

ובזה שפנתתם גם מקום לאכל, ולתת לכל הרעבים לאכל ולשתות, אין למעלה ממצה זו, כי זה הצדקה העולה על כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן זה דבר חשוב מאד מאד, כי העולם בנוי רק על חסד, כמאמרם ז"ל (לקוטי

תהלים, רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשֵׁעָה שְׁבָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נֶעְשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִים; וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזֹּבַח שֶׁזֹּבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ בַעֲבוּרַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה, וְתִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל.

תְּמִיד אַתָּה יְכוֹל לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַמְשָׁרָד שְׁלָנוּ בְּיַבְנָאֵל, וַיַּעֲזְרוּ לָךְ בְּמָה שְׂאֵתָה רַק צָרִיךְ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵעַ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ב' סִינַן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תְּשׁוּאת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

זֶה בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק בָּא מִפְּנֵי הַזְּלוּל שְׁמֻזְזָלִים בְּתֵל אָבִיב כָּל כֶּךָ בִּיהָדוּת, עַד שְׁלוּחֲמִים נִגְדַת הַשְּׁבֵת בְּגִלְדִי, יֵשׁ חֲנִיּוֹת שְׁפִתוֹנוֹת בְּשֵׁבֶת בְּרִישׁ גְּלִי, אֶף שֶׁעַל פִּי הַחֶק אֲסוּר שְׂיִהְיֶה עֶסֶק פְּתוּחַ בְּשֵׁבֶת, עִם כָּל זֹאת הֵם לוֹעֲגִים עִם הַחֶק וְהֵם פְּתוּחִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שְׁעוֹת בְּשֵׁבֶת, וְעַכְשָׁיו הֵם לוֹחֲמִים שְׂיִהְיֶה תַחֲבוּרָה צְבוּרִית בְּשֵׁבֶת בְּתֵל אָבִיב וְכוּ', כְּאֵלּוֹ אֵין לָהֶם כְּבֹר דְּאֲגוֹת אַחֲרוֹת,

רק בעיר העברית הראשונה שהוא תל אביב שבו בחרו הרבה צדיקים לגור, כי לא היה שמה שום מנזר וכנסיה וכו', ועכשיו רוצים לעקר את השבת לגמרי מהעיר הזאת וכו', ולכן בא להם המכה הזו וסובלים מהם מה שסובלים, וזה רק התחלה וכו', כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ב') מי שרודף את חברו, הקדוש ברוך הוא מביא עליו רעה כדי שישכח את חברו מלרדף אותו; על אחת כמה וכמה כל אלו שרודפים ורוצים לבטל את השבת ("היו לא תהיה") הקדוש ברוך הוא כבר דואג שהם יהיו עסוקים עם עצמם, וזה הסבה שבא בתל אביב הצרה הזו, יעזר הקדוש ברוך הוא שעם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ויהיה אהבת ישראל שאחד יאהב את השני, ועל ידי זה ממילא יתקיים: (תהלים צ"ב י') "כי הגה איביך יאבדו, יתפרדו כל פעלי און".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, ב' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הדבר הראשון אסור להרהר אחריו יתברך בשום פנים ואופן, כי אנחנו לא יודעים כלום, ואף אחד לא יכול להגיד או להסביר על מה זה קרה, ובפרט כפי שמספרים הם היו בעלי חסד גדולים, ועזרו לכלם, ומסרו נפשם בשביל הזולת, ולכן אין לשאל שאלות למה זה הגיע וכו', מה שכן יכולים

לְלַמַּד מִזֶּה, וְאֵנְחֵנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלָא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֶדָם מִלְּמַעְלָה, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִדְעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ וְכוּ', צוֹפֵה וּמְבִיט עַל מַעֲשֵׂינוּ וְכוּ', וְהַגִּיעַ הַזְּמַן שִׁיפְסִיקוּ הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי וְכוּ', וּבִפְרָט בְּשֵׁם הַתּוֹרָה וְכוּ', כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁעוֹשִׂים מַעֲשֵׂה זִמְרֵי וּמְבַקְשִׁים שְׂכָר כְּפַנְחָס, וְשׁוֹכְחִים שְׁעַל כָּל זֶה יְבוֹא אֱלֹקִים לְמַשְׁפָּט, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְקַחַת אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיָדֵינוּ וְלַעֲבֹד הַרְּבִיָּה עַל אֱהָבַת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְהַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱהָבָה, סִימָן ג') עַל יְדֵי אֱהָבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִשְׁמָר הַנֶּפֶשׁ מִכָּל פְּגָעִים רָעִים, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר בְּמִקּוֹם לְחַפְשׁ וּלְחַטֵּט אַחַר הָעוֹנוֹת אֲצֵל אַחֲרִים וְכוּ', טוֹב מְאֹד לַעֲשׂוֹת בְּדִיקָה בְּעֲצָמוֹ וְכוּ', אֵיךְ הוּא מְתַנְהֵג כְּלָפֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', אֲסוּר לְזַרֵּק אֶת הָעוֹנוֹת עַל זֶה אוֹ עַל זֶה וְכוּ', וְלִהְיִיד שְׁבִשְׁבִיל חֲטָא זֶה כָּא הַצָּרָה הַזֹּאת, אוֹ שְׁבִשְׁבִיל חֲטָא אַחַר כָּא הַצָּרָה הַזֹּאת וְכוּ', הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנַּחֲטַט אַחַר הָעוֹנוֹת שֶׁל עֲצָמֵנוּ וְלֹא אַחַר עוֹנוֹת אַחֲרִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַעֲלַת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוּשָׁה, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְחַטֵּט אַחַר עוֹנוֹת שֶׁל אַחֲרִים, רַק לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׂאֵנְחֵנוּ נִמְצָאִים תַּחַת הַשְׁגַּחַתוֹ הַפְּרָטִית, וְאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ל') תְּאֵנִי רַבִּי חֵיָא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵף עַל פִּי שֶׁבְטָלוּ סְנֵה־דְרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ וְכוּ', אֲלָא דִּין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגֵּג אוֹ חִיָּה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב שְׂרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מְכִישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב הַרְיָגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוֹת אוֹ לְסֻטִּים בְּאֵין עֲלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב חֲנֻקָה אוֹ טוֹבַע בְּנֵהָר אוֹ מַת בְּסֻרוֹנְכֵי.

וְלִכֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ דִּיקָא בְּיָדוֹ, וְיִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וּיְחַטֵּט בְּעֲצָמוֹ אִם אֵין לוֹ אִיזָה שְׁנוֹאָה נֶגֶד בֵּר יִשְׂרָאֵל, אוֹ אִם אֵין עוֹשֶׂה עוֹלוֹת וּגְנֻבוֹת לְהַזוּלָתוֹ, אוֹ אֵינוֹ מְצִיֵּק וּמְצַעֵר אֶת אַחֲרִים, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ

כל מיני ש'קננים, ר'מאים, צ'בועים ש'ר'ץ' השורץ על הארץ הם עובדים על בני אדם וכו', הם מחטטים רק את הרע אצל הזולת, בשעה שבעצמם עושים כל מיני עולות וגנבות ושחיתות וכו' וכו', ולכן הגיע הזמן שכל אחד יתעורר בעצמו, ושלא יזרק את הזבל והלכלוך והאשמה על הזולת וכו', ואל יאמר בשביל חטא זה בא האסון הזה, או בשביל חטא זה בא האסון הזה וכו', אף אחד לא בשמים ולא יודע את דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, אנחנו צריכים רק להצדיק את הדין ולומר: (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן: (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", ועלינו להתעורר מהיום והלאה לתקן את מעשינו דיקא, ולא לדאג לתקן מעשי אחרים וכו', ואז נהיה בעלי תשובה אמתיים.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די, ויאמר למלאך המשחית הרף יריך מעם ישראל הקדושים והטהורים, שהם עמך בני בריתך, שמוסרים את נפשם על קדוש שמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ככל שאנחנו מתקרבים אל קבלת התורה, עלינו לשמח מאד מאד, כי עם ישראל הם עם רק על ידי התורה הקדושה, ורק בזכות התורה הקדושה אנחנו מתקיימים כבשה אחת בין שבעים אמות, כי באמת אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק: (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" - אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה... גם בריתי תפר את דוד עבדי" וגו', ואומר: (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו וכתורתו יהגה יומם

וְלִילָהּ", וְאִיךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זָרַעַם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאָמַר: (ישעיה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֲמַר הוֹי"ה רֹחִי אֲשֶׁר עָלַיְךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב "מִמֶּךָ" אֲלֵא "מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַעַךָ", וְלִכְּן חִזַּק וְאַמֵץ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, קִצְצַת מְקַרְא, קִצְצַת מִשְׁנָה, קִצְצַת גְּמָרָא, שְׂזָה כָּל חִיּוּתֵינוּ, וְזֶה כָּל עֲשִׂירוֹתֵנוּ.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהַשְׁתַּוְּקֵק אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כִּף מוּכָא בְּזוּהַר (תְּרוּמָה קג) "וְלִית רְעוּתָא טְבָא דִּיתְאַכִּיד מְקַמֵּי מְלָכָא קְדִישָׁא. וּבְגִין כּוּהּ, זִכְאָהּ אִיהוּ מֵאֵן דְּמַהֲרַהּ הִרְהוּרִין טְבִין לְגַבֵּי מְאָרִיָּה, דְּאִיךָ עַל גַּב דְּלֵא זְכִיל לְמַעַבְד לֹון, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לִיה רְעוּתִיהָ כְּאִילוּ עַבִּיה. דָּא לְטַב", [אֵין רְצוֹן טוֹב שְׂיִהִיָּה נֶאֱכָד לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַהֲרַהּ תְּמִיד הִרְהוּרִים טוֹבִים אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֲפִלוּ שְׁלֵא יִכּוֹל לְקַיֵּם אֶת זֶה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַשֵּׁב לוֹ אֶת זֶה כְּאִילוּ הוּא עֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר טוֹב שְׁהֲרַהּ לְעִשׂוֹתוֹ], וְאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א) בְּפֶרֶט כְּשֵׁאָדָם זֹכֶה לְהוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלוֹ מִפִּיו, זֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְהִגִּיעַ אֶל כָּל זֶה וְכו', וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקֵק לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַכְּסוּפִים טוֹבִים שְׂיֵשׁ לוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֶה עוֹלְמוֹת חֲדָשִׁים.

כָּל כִּף חֲבַל שְׁאָדָם לֹא מְתִיגַע בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁשֵׁם מְקַבְּלִים חִיּוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל פַּעַם מְחַדָּשׁ, וּמוֹהַרְנַת ז"ל מְאָרִיךְ בִּ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת", אֲמַנִּין, הַלְכָה ד' עַל מַעֲלַת הָאָדָם שְׁמוֹצִיא מִפִּיו אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׂיֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִיךָ שְׁעַל יְדֵי זֶה נֶאֱרָגִים עוֹלְמוֹת חֲדָשִׁים וְכו', אִיךָ בְּנֵי אָדָם לֹא מְאָמִינִים בְּעַצְמָם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָם וְרוֹצֵה בְּעַבְדוֹתָם, וּמִזֶּה בָּא שְׁמַתְרָשָׁלִים אֲפִלוּ מְדַבְּרִים שְׂיִכּוּלִים לְעִשׂוֹת וְכו', וּכְכֹר אֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְהֵאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי צָרִיכִים לְהֵאֱמִין בְּעַצְמוֹ שְׁגַם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל דְּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵינוּ, וְגוֹרְמִים לוֹ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וּבְכַאֲמַת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת פְּרָמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נג.) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הָרְמוֹן וְרִתְּךָ" - מֵאִי רִתְּךָ?

אָפּלו ריקנין שְׁבָךְ מְלֵאִים מְצוּת כְּרֵמוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמֵךְ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא חֲתִירָה, וְאוֹכֵל אֶת פִּתּוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא חֲתִירָה, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִיֵּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבְעַ בְּיוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מְלֵאךְ הַיְי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלִכֵּן לָמָּה אֲתָה צָרִיךְ לְהֵיּוֹת כָּל כֶּךָ שְׁבוּר וְכוּ', וְלֹהֲסֵתוּבָב עִם סִפְקוֹת וְכוּ', הֲלֹא אֲתָה מְלֵא מְצוּת כָּל הַיּוֹם וְכוּ', אֲלֹא אֲתָה לֹא מְעִרִיךְ מֵה שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ד) שְׁעַל יְדֵי שִׂמְחַת הַמְצוּת יְכוּלִים לְעַלּוֹת מֵעַמְקַת הַקְּלָפוֹת עַד רוּם הַמַּעֲלּוֹת עוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהֵיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲתָה מְכָרָח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קִלְפָּה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְנֵה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שְׂיִסְתַּפֵּל אִיךָ שֶׁהוּא מַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵעָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, ג' סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ
שְׁעוֹבֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵת מִכְרָחָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם
דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמִי יִתֵּן שְׂתַעֲזָרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל
אֲבָרְהָם עִם מֵה שָׁרַק אֵת יְכוּלָה לְעֹז, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֲסֹד
שְׂאֵחָד יַעֲשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, וְגוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׂמִים עִם הַחֲסֹד הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, שְׂצָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל
זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט שְׁלֹא יֵרְאוּ מִשְׁעֲרוֹת הָרֹאשׁ כְּלוֹם וְכוּ', כִּי כָךְ מוּכָא
בְּזִהָר (נִשְׂא קכ"ה:) תּוֹנָבָא לִיתִי [קָלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בֵּר נָשׁ [עַל אָדָם] דְּשָׁבַק
לְאַנְתְּתִיה [שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ] דִּיתְחֲזִי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבֵר [שִׁיְהִיהַּ הַשְּׁעֲרוֹת
שֶׁל הָרֹאשׁ מְגֻלוֹת, וְרוֹאִים אֵת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חָד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא
דְּבִיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת
מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבֵר [וְאַשָׁה שְׂמֻגְלִית אֵת שְׁעֲרוֹת רֹאשָׁהּ לְחוּץ] לְאַתְתְּקַנָּא
בֵּיה [לִיפּוֹת אֵת עֲצָמָה בְּזִהָ] גְרִים מִסְכְּנוֹתָא לְבִיתָא [גּוֹרֵם עֲנִיוֹת לְבִית], וְגָרִים
לְבִנְהָא דְלֹא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וְגוֹרְמַת שֶׁהִילָדִים לֹא יִהְיוּ מְצֻלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ
חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלֵה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבִיתָא [וְגוֹרֵם שֶׁהִסְטָרָא אַחְרָא
וְהַחֲצוּנִים יִשְׂרוּ בְּבִית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְרִים דָּא? [מִי גּוֹרְמַת
כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ?] הַהוּא שְׁעָרָא דְאַתְחֲזִי מְרִישָׁה לְבֵר. [הַשְּׁעֲרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה
שְׂרוּאִים אֵת זֶה בַּחוּץ] וּמֵה בְּבִיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת
כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלְכַת מְגֻלִית בְּשְׁעֲרוֹת בְּבִית] כָּל שְׂכָן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמֵה
וְכְמֵה כְּשִׁיּוּצָא בַּחוּץ בְּגֻלוֹי שְׁעָרָה הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילָדִים
צְרוֹת מְשׁוֹנוֹת], וְכָל שְׂכָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמֵה וְכְמֵה כְּשֶׁהָאִשָּׁה
הוֹלְכַת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרַת, הֵינּוּ שְׂמִסְתּוֹכְבַת עַל הָרְחוּב בְּבִגְדִים צְמוּדִים
וְשְׁקוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרְמַת שֶׁהַחֲצוּנִים יִתְאַחֲזוּ בֵּהּ],
כִּי אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂנוֹהֲרָה מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא לְלַכַּת בְּגֻלוֹי שְׁעָרָא אֶפְלוּ בְּבִיתָהּ, כִּי
זֶה גּוֹרֵם לְהִמּוֹן צְרוֹת, וְשׁוּמְעִים בְּכָל יוֹם מְקָרִים מְזַעְזְעִים מֵהַ שְׁקוּרָה אֶצֶל

אחרים, אז ראוי לנו להתעורר בתשובה שלמה ולתקן את מעשינו, וכל אחד ואחת צריך לדאג לעצמו ולא להגיד שבשביל ההוא בא האסון הזה וכו', או שבביל חטא זה בא האסון הזה וכו', אנוחנו לא יודעים כלום, אנוחנו יודעים רק דבר אחד שאנוחנו צריכים כל אחד ואחת לתקן את מעשינו, ולשמר על עצמנו, ובזה ישמר אותנו הקדוש ברוך הוא מכל רע, מכל מיני דינים ומכל מיני פרעניות המתרגשות בעולם.

את לא יכולה לתאר את גדל השמחה שתגרמי לי בזה שתעזרי לי בבית התבשיל - אהל אברהם עם איזה עזרה שרק את יכולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתני בזה שהודעת לי ש... הגיע לתקן, תגידי לו שאני אחראי על הכסף, ואשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לשלם לו מה שיותר מהר, רק שיגמר את העבודה ויקבל את הכסף.

בענין ... נרו יאיר וכו', אני יודע את כל המעלות והמדות טובות והחריצות שיש לו וכו' וכו', עם כל זאת את צריכה להבין שבקשי אני מתפקד וכו', ובקשי אני חי וכו', חושבים שמאחר שאני כבר עונה לכל הצרות של כל הפונה אלי וכו', אזי אני כבר בריא ושלם וכו', תאמיני לי שאני עדין זקוק לרחמי שמים מרבים, והלואי הלואי שכל הנשים תתעוררנה

בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת לְהַתְּפַלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר מִצְבִּי וְכוּ', וְלִכְּנֹּן מֵאַחַר שֶׁלֹּא הִשְׁתַּוּוּ בִּיחַד בְּהַמְשָׁרָד, אֲמַרְתִּי לוֹ שֶׁעֲדִיף שִׁיחֹזֵר לְעֵבֶד בְּהַמְשָׁרָד שֶׁל הַתְּלֻמוּד תּוֹרָה, שֶׁשָּׁמָּה אֵין מִי שִׁיעֹזֵר לִרְיָ ... נִרוּ יְאִיר, וְהָיִיתָ שְׁהוּא עֵבֶד שָׁמָּה הֶרְבֵּה שָׁנִים, הוּא יִהְיֶה שָׁמָּה מְצִיָּן, תִּאֲמִינִי לִי שֶׁאֵין לִי כַח לְמַחְלוּקוֹת וְלוֹכוּחִים, זֶה מַה שֶׁחָסַר לִי עוֹד שֶׁעוֹד פֶּעַם יִתְחַיֵּל מִחֻלָּקָת, אֲנִי לֹא מִסְגֵּל לָזֶה, וְלִכְּנֹּן אֵין לִי שׁוּם טַעֲנוֹת אֲלֵא אֲנִי רַק רוּצָה שִׁיְהִי שְׁלוֹם.

הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר יַעֲזֹר לָךְ בְּכֹל מַה שֶׁתִּצְטָרְכִי, כִּי גַם הוּא מְסוּר מְאֹד בְּעִבּוּדְתוֹ, וְעוֹשֶׂה אֶת מְלֵאכְתּוֹ בְּשְׁלֹמֹת.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שֶׁרַק בְּזְכוֹת זֶה אֲנִי חַי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת זֶה בְּרוּר, וְלִכְּנֹּן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל הָעֲזָרָה שְׂאֵת עוֹזֶרֶת לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, וְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ וּנְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ לֹא מִפְּסִיקִים לְכַתֵּב לִי מִכְּתָבֵי תּוֹדָה עַל פְּתִיחַת הַבַּיִת הַתְּבָשִׁיל עַל כָּל הַיּוֹם, וְהַזְּכוֹת הַזֶּה שֶׁלָּךְ, וְלִכְּנֹן חֲזָקִי וְאֲמִצִּי מְאֹד וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

אֲנִי יוֹדֵעַ בְּאֵמֶת מֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהָיִיתָ רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מִסְּתַבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמִּרְבַּ צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהָיִיתָ בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהָיִיתָ בְּשִׁמְחָה, כִּי כִּשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שֶׁאֵין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקָת אֶת עֲצָמָה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ראי להתחזק יש לך נסיונות מאד קשים ומרים, ובפרט מה שאת כותבת לי שמדברים עליך וכו', את לא צריכה להגיב על זה כלום, רק לקים מה שאמר רבנו ז"ל (לקוט-מוהר"ן, חלק א', סימן ו') עקר התשובה לשמע בזיונו ידם וישתק, ואין עוד תשובה יותר גדולה מזו כשמדברים על מישהו והוא לא עונה.

חזקי ואמצי מאד ואל תשברי משום דבר, כי את מאד מאד חשובה בעיני, ואת עוזרת לי בלחזק את הנשים הצעירות וכו', ומי יודע אם לא באת לנסיון הגדול הזה וכו', כדי שתביני גם את אחרות וכו', ולכן חזקי ואמצי מאד מאד, ואין לי מספיק מלים להסביר לך כמה את חשובה בשמים, כי מי שרק מקרב נשמות אליו יתברך, מאד מאד חשוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקֵעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְצִיטִי מְאֹד שֶׁהָיוּ שֵׁישׁ לָנוּ אַרְבָּעָה מוֹרֵי צְדָק, וְלִכְּן יֵצֵא שְׁפָעַם בְּחֻדְשׁ יִתֵּן כָּל מוֹרֵה צְדָק שְׁתֵּי שְׁעוּרִים בְּשָׁבוּעַ, אֶחָד לְהַגְבֵּרִים וְאֶחָד לְהַנְשִׁים, בְּעֶנְיֵי הַלְכוֹת הַנְּחֻצוֹת לְחַיֵּי יוֹם יוֹם.

בְּעֶנְיֵי הַדִּינֵי תוֹרָה שֵׁישׁ בְּבֵית הוֹרָאָה, אֵתָה צְרִיף לְהַבִּין שְׁזֶה עֲבוֹדַתְכֶם, וּבִשְׁבִיל זֶה עָשִׂיתִי בֵּית הוֹרָאָה, כְּדֵי שִׁילְמְדוּ וַיִּתְנַהֲגוּ עַל פִּי הַלְכָה שֶׁהִיא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי יְעוֹרֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אִף אֶחָד דִּין לְעִצְמוֹ, אֶלֶּא מְכַרְחִים לְצִיַּת אֶת הַבֵּית הוֹרָאָה, וְזֶה עָקֵר קַבְלַת הַתּוֹרָה.

בְּעֶנְיֵי שְׁאֵלוֹת שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, צְרִיכִים לְהַפְנוֹת רַק אֶל רוֹפְאִים מְמַחִים וְכו', וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת אוֹ לְפַסֵּק פְּסָקִים שֶׁל הַפְּלוֹת עַל דַּעַת עִצְמוֹ, כִּי אָדָם קָרוֹב לְעִצְמוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת יְלָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַשִּׁיחָה שֶׁנִּתְּתָה לְהַאֲבָרְכִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ

ברוך הוא שבזכות זה שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, כי אי אפשר להסביר מעלת המזכה את הרבים, אשר זכות הרבים עומד עליו.

אין עצה אחרת עכשו רק לקרב ולחזק ולעודד ולשמח את הנער, כי נגמר העדן של ללכת בכח (מה שבאמת אף פעם לא היה עדן כזה, כי אפלו עם כבשים אסור ללכת ביד קשה, כי צער בעלי חיים על פי רב הפוסקים זה דאורייתא), על אחת כמה וכמה באין ערך נשמות ישראל נשמות קדושות, בודאי צריכים לטפל בהם כראוי לנשמות ישראל, שהם חלק אלקי ממעל.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּעִנְיַן שְׂאֵלֶתְךָ מְתֵי הוֹלָכִים לְמִקְוֵה עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת, כְּשֶׁהַיּוֹם יוֹצֵא גַם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁשַׁבֶּת זֶה עֶרֶב חַג הַשְּׁבוּעוֹת, הוֹלָכִים רַק בְּבִקְרָא קֳדָם הַתְּפִלָּה, כִּי אִם יִלְכוּ בַשַּׁבָּת, זֶה זְלוּזֵל בַּשַּׁבָּת וְאֵין עַל זֶה הַתֵּר, וְלִכְּנֵן מִסְפִּיק שֶׁהוֹלָכִים בְּבִקְרָא, וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת הוֹלָכִים קֳדָם אוֹר הַיּוֹם, שְׂאֵז אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוֵּהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ו) שְׂאֵז מֵאִיר מִקְוֵה שֶׁל שַׁעַר נ'.

סְעוּדָה שְׁלִישִׁית אוֹכְלִים מִקֳדָם אַחַר מִנְחָה, וְצָרִיכִים לְרֵאוֹת לֹא לְהֶאָרִיף בָּהּ וְלֹא לְאָכַל סְעוּדָה דְּשִׁנָּה, כִּי אַחַר כֵּף לֹא יוֹכֵל לְאָכַל סְעוּדַת יוֹם טוֹב.

בְּעִנְיַן לְאָכַל בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת אֶת סְעוּדַת הַחֲלָב, הֲרִי כֻלָּם עֵרִים כָּל הַלְיָלָה וּמִתְפַּלְלִים וְתִיקִין, וְתִכְּף וּמִיד אַחַר הַתְּפִלָּה עוֹשִׂים קְדוּשָׁה וְאוֹכְלִים סְעוּדָה חֲלִבִית, וְהוֹלָכִים לִישׁוֹן, וְכִשְׁקָמִים בְּצִהָרִים אַזִּי אוֹכְלִים אֶת סְעוּדַת הַחַג וְזֶה פְּשוּט.

בְּוִדְאֵי אֲנִי רוֹצֵה שְׁכָל הָאַרְבַּע מוֹרֵי צֶדֶק יִגִּידוּ פְּעָמִים בַּחֲדָשׁ דְּרִשָּׁה בְּהִלְכוֹת, זֹאת אוֹמְרַת כָּל שְׁבוּעָה יֵצֵא לְמוֹרָה צֶדֶק אַחַר מִבֵּית הַהוֹרָאָה שְׁלֵנוּ לומר דְּרִשָּׁה בְּהִלְכָה יוֹם אֶחָד לְהַגְבִּירִים וַיּוֹם אֶחָד לְהַנְשִׁים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר עִנְיַן הִלְכָה בְּקַהֲלֵינוּ, וְעַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן לְחַדֵּשׁ אֶת עִנְיַן קִיּוּם הַהִלְכָה בְּקַהֲלֵינוּ, שֶׁהוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה לָנוּ קַהֲלָה שֶׁל בְּנֵי תוֹרָה.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקַעַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָר, ג' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אמרתי לך כמה וכמה פעמים שהשטח ממול "היכל הקדש" שיך לי, ואין לאף אחד לקנות את זה כי הוא יאבד את כל הפסך, ואני בטוח במיליון אחוז שמי שרק יגע בזה, הוא יקרוס ויפשט רגל וכו' וכו'.

פשוט אין לי הזדמנות להתקשר אליך, כי גם עכשו אני בא מבית חולים, עדין אני מאד מאד חלש וזקוק לרחמי שמים מרבים, אבל אתה יכול להגיד בפה מלא שאני יקנה את זה מהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל השאלות ששלחת אלי, עדין נמצאים אצלי, אלא אתה צריך להבין שיש לי לענות יום יום לעשיריות מכתבים פרטיים ודחופים, ולכן אני לא יכול לענות בפעם אחת על הכל, לאט לאט כל יום אענה על הכל, רק שלא יהיה שאלות שיכולים לסבך אותי עם החק וכו', כי על זה אני לא יענה, והסמ"ך מ"ם לא יושב בשקט כרגע, והוא מחכה לנו בפנה, זה רשע מרשע, טמא מטמא שדורות רבים לא היה טמאה כזה, חוטא ומחטיא את הרבים באפן הכי מגנה.

בענין התוספתא מה טוב ומה נעים שתוכלו להכניס את זה באתר שלנו, כי זה חדוש שבחדושים.

יש יום שאני יכול לענות תכף ומיד על השאלות החדשות, ויש יום

ומוהרנ"ת ז"ל האריך מאד (לקוטי-הלכות, פקדון, הלכה ד') שזה ענין פסח וספירה
 וחג השבועות, פסח צריכים להזדרז מאד מאד ולברח ממצרים וכו', כמו כן
 כשאדם צריך לחזור בתשובה ולצאת מהבין ומהלכלוך והזהמה שלו, יזדרז
 מאד מאד, ולהפך חג השבועות צריכים הרבה לחכות ולא לדחוק את השעה,
 ולכן בפסח אסור לאכל חמץ אלא רק מצה שזה ענין של זריזות, מה שאין
 כן בחג השבועות מקריבים שתי הלחם דיקא חמץ, שצריכים לחכות, ובין
 פסח ובין חג השבועות יש ימי הספירה שצריכים לספור את הימים, לדעת
 שכל יום הוא יום, והענין הוא ככה, שאדם צריך לדעת שמלא כל הארץ
 כבודו, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר
 גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי
 כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא
 אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא
 מכריזין על זה קדם מלמעלה, עם כל זאת צריכים לדעת שלא יכולים לדחוק
 את השעה, מצד אחד אדם צריך למשוך את עצמו אל הקדוש ברוך הוא,
 מצד שני צריך לשמר שלא יהיה רבוי אור ושיביא לו שכירת הפלים וכו',
 שלא יוכל להחזיק מעמד, וכלי המוחין שלו ישברו וכו', ולכן צריכים חכמה
 עצומה, מצד אחד להזדרז, ומצד שני לשמר שלא יבוא לדחיקת השעה.

ידוע שמוהרנ"ת ז"ל בתחלת ההתקרבות בא אל רבנו ז"ל, והיה לו
 בעיה שרצה ללמד הרבה וכו', ולבסוף היה לו הרבה בטולים וכו', אזי אמר
 לו רבנו ז"ל "מעט גם כן טוב", וזה החזיר אותו להיות מתמיד גדול מאד, כי
 בכל פעם אמר לעצמו: "מעט גם כן טוב", וכך למד מעט ואמר לעצמו ילמד
 עוד מעט ועוד מעט עד שנעשה מתמיד, והעצה הזו טוב לכל דבר ודבר,
 קדם כל בענין השמחה למה אדם לא שמח? מפני שהוא מפחד שלא יוכל
 להיות בשמחה כל היום מרב הצרות שעוברים עליו, ולכן הוא לא שמח, מה
 שאין כן אם אדם ידע שאפלו להיות קצת בשמחה, זה דבר גדול מאד מאד,
 כי על ידי שמחה אדם נכלל באין סוף ברוך הוא, על ידי זה יתעלה יותר
 ויותר, קדם יהיה קצת בשמחה ואחר כך עוד קצת וכו', עד שיהיה בשמחה
 כל היום, אותו דבר הוא עם תפלה והתבודדות, תתחיל לדבר עם הקדוש
 ברוך הוא כמה דקות, ולאט לאט כבר יהיה רבע שעה וכו' וכו', עד שיוכל

לדבר כל היום וכו', ואותו דבר עם למוד תורה הקדושה, מתחילים מעט ואחר כך ממילא נתרבה ורואה שלמד הרבה וכו'.

תשואת חן לך על האחולים ועל התפלות שאתה מתפלל עבורי.

מה שעבר עלי בחיי זה בלתי אפשר להסביר לבני אדם, עם כל זאת זכני הקדוש ברוך הוא לכתב כל כך הרבה, שפשוט אי אפשר לתאר איך אפלו אדם שהוא בכלל לא טרוד ויושב במנוחה, יכול לכתב כל כך הרבה וכו', אבל אני מִכְרַח להגיד לך הכל רק מחמת העצה הזו שקתבתי לך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצית את רבנו ז"ל ואז לא תפסיד לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקַפּוֹ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ה) שעקר התשובה לחזר אל המקום שבו משם, הינו אדם צריך להחזיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, שזה רוחניות, חיות, אלקות, ושם צריך אדם לחזר, זאת אומרת תשובה הם אותיות תשוב ה', כי יש ארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, שהם כנגד שם הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, י זה אצילות, ה זה בריאה, ו זה יצירה וה' השניה זה

עשיה, ועל פי רב כלנו נתקנו את עולם העשיה מעולמות העליונים, זאת אומרת הפרדנו את נשמותינו משרשנו וכו', שזה ה' האחרונה משם הוי"ה ברונך שמו נפרדת מאותיות י'הו', ועקר התשובה להשיב את הה' חזרה, שזה תשוב ה', אותיות תשובה, פי אדם צריך להגיע לזכוף הנשמה כל כף, עד שתמיד יחשב רק ממנו יתברך, שזה השלמות אשר אין שלמות אחריו, אבל כלנו נפלנו במקום מזהם ופגום, עד שרב היום ורב הלילה שוכחים לגמרי ממנו יתברך לצערנו הרב, ונדמה שהכל טבע, מקרה ומזל, ולכן איש את רעהו חיים בלעו, ועקר התשובה לחזר אליו יתברך, תמיד רק לחשב ממנו יתברך, והרגע שאדם מגיע לדבקות כזה שהוא חושב ממנו יתברך, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א) שבמקום שאדם חושב - שם כל האדם, ואז אדם תמיד שש ושמת, כי מה יש להיות בעצבות ובמירוות ובדכאון, מאחר שידע שאין בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה? ולכן סימן שהוא בעל תשובה אמתי ונתקבלה תשובתו בשמים, כשהוא רק שש ושמת תמיד, ומדבר עמו יתברך, ומקרב יהודים אחרים אליו יתברך, זה סימן אמתי שנתקבלה תשובתו בכל העולמות, אשרי מי ששש ושמת כל היום, כי מה יש לו להפסיד, הרי הוא מקים מצוותיו יתברך שהם רצונו יתברך, וכן מדבר אליו יתברך, ומספר לו את כל מה שעובר עליו, וכן מקרב אחרים אל הקדוש ברונך הוא, אשרי לו בזה ובבא.

הקדוש ברונך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם שְׁלֹךְ... זֶה הוּא הַשֵּׁם שְׁלֹךְ, וּמָה שְׁקוֹרָאִים לָךְ... זֶה שֵׁם שֶׁל
כְּנוּי, אָבֵל זֶה לֹא מָה שְׁמַעֲכֵב לָךְ אֶת הַשְּׂדוּכִים וְכוּ'.

אֵתָה בְּרֵךְ גְּדוֹל, וְאֵתָה רוֹצֵה שְׂדוּדֵיךְ שְׂעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְחֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְבֻמוֹת סג).

"נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", הֵינּוּ שְׂאָדָם צְרִיךְ לְרַדֵּת מִדְּרָגָה אַחַד, וְאִז
יִמְצָא אִשָּׁה לְהִתְחַתֵּן, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יֵשׁ בְּכָל אַחַד גְּאוּה טְמוּנָה אֲצִלוּ וְכוּ',
וְהוּא חוֹשֵׁב אֲנִי צְרִיךְ כָּלָה מִיְחַדָּת בְּמִינָה שְׂתִהִיָּה לְכָל הַפְּחוֹת כְּמוֹנֵי וְכוּ',
וּמְחַמֵּת שֶׁהוּא מְחַזֵּיק מַעֲצָמוּ מְאֹד מְאֹד, אֲזִי הוּא לֹא מוֹצֵא אֶת הַכְּמוּנֵי וְכוּ',
נוֹתְנִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים עֲצָה, תִּרְדּ מִדְּרָגָה אַחַת, וְאֵל תְּחַזִּיק מַעֲצָמְךָ כָּל
כֶּה, וְאִז תִּמְצָא בַת זוּג לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', עַכְשָׁו כְּשְׂאָדָם כָּל כֶּה שְׂבוּר וְלֹא מְחַזֵּיק
מַעֲצָמוּ כְּלוּם וְכוּ', וְלָמָּה קָשָׁה לוֹ לְמַצָּא אֶת בַּת זוּגוֹ? כִּי עֲדִין מְרִגִּישׁ שֶׁהוּא
כְּלוּם וְכוּ', גַּם עָלָיו נוֹתְנִים חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים עֲצָה "נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא",
גַּם מִהַכְּלוּם שְׁלֹךְ תִּרְדּ מִדְּרָגָה, הֵינּוּ שְׂתִהִיָּה כְּלוּם שְׂבִכְלוּם, וְאִז בְּקִלוֹת תִּמְצָא
בַת זוּג, כִּי כְּפִי הַסְּטִיטִיטִיקָה יֵשׁ הֶרְבֵּה יוֹתֵר בְּנוֹת מְבִנִּים, וְעַקֵּר הַקְּשִׁי לְמַצָּא
אַחַד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי יֵשׁ אֲצֵל שְׂנִיָּהֶם גְּאוּה טְמוּנָה וְכוּ', הוּא אוֹמֵר: מָה אֲנִי יִקַּח
אֶת בַּת פְּלוֹנִי מִמִּשְׁפָּחָה פְּלוֹנִית? הֵם עֲנִיִּים וְכוּ', וּבְזוּיִים וְכוּ', אוּ הִיא אוֹמֵרֶת:
מָה אֲנִי יִקַּח אֶת בֶּן פְּלוֹנִי מִמִּשְׁפָּחָה פְּלוֹנִית? הֵם עֲנִיִּים וְכוּ', וּבְזוּיִים וְכוּ',
וְכָל אַחַד וְאַחַת לֹא מְרַצֶּה מִמָּה שְׂמַצִּיעִים לוֹ אוּ לָהּ, וְכֶה מְסֻתוֹבְבִים רְוִקִים
וְרוֹקוֹת לְרַבּוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיכְנִיס שְׁכָל בְּהֵם וַיַּצִּיתוּ אֶת חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים
לְרַדֵּת מִדְּרָגָה וְכוּ', וְאִז יִמְצְאוּ כָּל אַחַד וְאַחַת אֶת בַּת אוּ בֶן זוּגָם, וְזֶה יִקְרַב
אֶת הַגְּאֻלָּה, כִּי כֶּה אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִדָּה יג): אֵין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שִׁיְכַלּוּ
כָּל הַנְּשָׂמוֹת שְׂבִגוּף, וְיִהִיָּה רַק שְׂמַחוֹת אֲצֵל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

כל הבעיה שלך זה רק בעיה אחת, שאתה לא שש ושמח עם הנקודות טובות שיש בך, והעצבות והמרירות והדכאון שמסבבים אותך, זה שהורס לך את הבריאות ומבלבל לך את השכל והדעת, עד שנפלת ביאוש ובדכאון כזה שקשה לך לצאת מזה, ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך ולהיות רק בשמחה, ואני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אדם מסגל לעשות כל העבודות שבעולם, תעניתים וסגופים וכו', תפלות ולמודים וכו', אבל להיות בשמחה עצומה על נקדת יהדותו שזה השמחה הכי גדולה, שאין שמחה יותר גדולה מזו, זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, ולכן קח את עצמך בידיך ותתחיל להיות בשמחה "שלא עשני גוי", שזה השמחה העולה על כל השמחות, ומוכא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו (פרי צדיק, חג השבועות, - אות יג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע בכרכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטותו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו כמה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברוך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את

נִפְשׁוֹ, וּבִשְׂבִיל זֶה דָּלַג וְחָסַר עֲכָשׁוּ אֶת הַבְּרָכָה, וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרֵנִי ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, כְּלֵי הַיַּיִן, הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שֶׁלְבוּ שְׁלָם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִמּוּנָתוֹ חִזְקָה וּמֵאֲמִין שֶׁהֵכַל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאִין לוֹ שׁוּם דְּאֶגָּה וּפְחָד כָּלֵל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (מִשְׁלֵי ג' כ"ה) "אֵל תִּירָא מִפְּחָד פְּתָאִים", כִּי מֵאֲחַר שֶׁהֵכַל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם כֵּן אִין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוּם דְּבָר, כִּי מִי יוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר גְּדוֹל אוֹ דְּבָר קָטָן בְּלִי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, חָס וְשָׁלוֹם? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הַיְוִי"ה לִי לֹא אִירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שִׂמַּח תָּמִיד, וְאֶפְלוּ אִם לִפְעָמִים בְּאִין עָלָיו חָס וְשָׁלוֹם, אִיזָה יִסּוּרִים, צָרוֹת וְעֲגָמַת נִפְשׁוֹ, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים וְכוּ' וְכוּ', צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, מֵאֲחַר שִׂיּוּדַע שֶׁהֵכַל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְלָכֵן הוּא יְכוֹל לְשִׂמַּח עִצְמוֹ תָּמִיד, כִּי בּוֹדָאֵי כּוֹנֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁמְבִיא עָלָיו אִיזָה יִסּוּרִין, הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהִזְכִּירוֹ שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, אוֹ אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים שֶׁחָטָא עַד עֲכָשׁוּ וְכוּ', וְאִם כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִין הֵם רַק טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, וְעַל כֵּן הוּא יְכוֹל לְשִׂמַּח אֶת עִצְמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכוֹנֵנֵתוֹ יִתְבָּרַךְ בּוֹדָאֵי לְטוֹבָה, (תְּהִלִּים ק"ג ט') "לֹא לְנִצָּח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאִינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנֵתִינוּ גָּמַל עָלֵינוּ" וְגו', וּבּוֹדָאֵי יִשֵּׁב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וִירַחֲמֵהוּ וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים יִתְהַפְּכוּ לוֹ לְטוֹבָה גְּדוֹלָה לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצָּח נְצָחִים, וְעַל כֵּן אָדָם כִּזֶּה שִׂיּוּדַע וְעַד אֲשֶׁר אִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהֵכַל לְטוֹבָה, הוּא נִמְצָא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲבָל מִי שֶׁנוֹטֵה חָס וְשָׁלוֹם, מֵאֲמוּנָה, וְנִכְנָס בּוֹ חָס וְשָׁלוֹם כְּפָרוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִישְׁזָבֵן, וְטוֹעָה בְּכַפִּירוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֵּבַע, וְסוֹבֵר שִׁישׁ טֵבַע, מִקְרָה וּמְזוֹל חָס וְשָׁלוֹם, אֲזִי אִין לוֹ שׁוּם חַיִּים כָּלֵל, כִּי: (אִיּוֹב ט"ו כ"א) "כָּל יָמָיו כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת... כָּל יָמָיו רָשָׁע הוּא מִתְחוֹלֵל" וְגו', כִּי מִתִּירָא פֶּן יְבוֹא עָלָיו שֶׁבַר פְּתָאוֹם, וּכְשָׁבָא עָלָיו אִיזָה צָרָה, אוֹ יִסּוּרִין, אִין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת לְהוֹשִׁיעַ. כִּי מֵאֲחַר שֶׁלְפִי דַעַתוֹ הֶעֱקָמָה הַכֹּל טֵבַע, מִקְרָה וּמְזוֹל וְכוּ', זֶה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתוֹ עַל כְּדֵי כֶּף שֶׁהוּא נִמְצָא תָּמִיד בְּצַעַר וְיִסּוּרִין וּפְחָדִים וְעֲצִבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן תָּמִיד, וְאִין לוֹ שׁוּם חַיִּים כָּלֵל, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ב) שְׁמִי שִׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלָמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדַע וְעַד שֶׁהֵכַל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן וּבְחֻשְׁבוֹן

צדק וכו' וכו', אזי זוכה לשמחה גדולה והוא תמיד שש ושמח על נעם חלקו, שנברא מזרע ישראל ולא עשני גוי, שהשמחה הזו היא השמחה הכי גדולה, ועוד משמח את אשתו ואת ילדיו ואת אחרים, והוא מלא חיות וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדושה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדושה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, ג' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

יש בעיות שבאים לאדם פתאום בלתי צפויים וכו', ויש בעיות שאדם

לוקח וממשיך את זה על עצמו על לא דבר וכו', ולכן אני חושב שאת לא מכירה את הטוב שנתן לך הקדוש ברוך הוא, בעל נפלא כזה וילדים חמודים, ואת מזלזלת בהמתנה שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ומזה בא שאת כל כך ממרמרת ונכנסת בדכאון, ומציאה את כל העצבים שלך על בעלך ועל הילדים, ועד שאין לך שום טעם בחיים, ורוצה רק למות וכו', או לברח מהמציאות וכו', בשעה שאת צריכה לרקד מרב שמחה על נעם חלקך, שבעלך הוא בעל נפלא והילדים הם חמודים, ותרקדי מרב שמחה על נעם חלקך שתהלה לאל, את בריאה ושלמה, ובעלך בריא ושלם, והילדים בריאים ושלמים וכו', והייתי מיעץ לך ללכת פעם בחדש לקים מצות בקור חולים בבית חולים, ותעברי בכל המחלקות בפרט של הילדים וכו', אז אני בטוח במיליון אחוז שתצאי משמה ותגביהי את שתי הידים לשמים ותגידי 'רבנו של עולם, אני נותנת לך תודה על הבעל הנפלא שנתת לי שהוא בריא ושלם, ועל הילדים החמודים שנתת לי שהם בריאים ושלמים, ואני תהלה לאל, בריאה ושלמה, אנא ממך תפתח לי את הדעת והשכל שאזכה להרגיש אותך ואת החסד שאתה עושה עמי'.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרס אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

ויסוד היסודות תשתדלי מאד להתאזר במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') 'לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם

הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הֵכֵל תְּלוּי כָּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלָא תַהֲיִהּ לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנְתָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלַת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שָׂאזְ הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקוּוֹ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְפַּלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל.

תִּשְׂאִירִי אֶת שְׁתֵּי הַשְּׁמוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּרוּי רַב נִחַת דִּקְדָּשָׁה מִמֶּנָּה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בַּיִת בְּתוֹךְ בַּיְתֶכֶם, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שֶׁכִּינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שֶׁכִּינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת' י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִין עוֹד שְׁמִיחָה בַּחַיִּים כְּמוֹ שֵׁישׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית בֵּין אִישׁ לְאַשְׁתּוֹ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה יוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי וְיַחֲיוּ בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִז לֹא יִחָסֵר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי כָּל הָעֹשֶׁר וְהָאֲשֶׁר בָּא לְבַיִת רַק בְּזִכּוֹת הַשְׁלוֹם בַּיִת שֵׁישׁ בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְרַב בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מְזִיחָה, וְרַבִּים בֵּינֵיהֶם עַל שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וְעוֹשִׂים בַּקֶּרֶת אֶחָד עַל הַשְׁנִי שְׁלֹא בְּמִקּוֹם וְכוּ', וּמְזִיחָה סוֹבְלִים מֵהַ שְׁסוֹבְלִים, וְלִכְּנֵן תִּשְׁמְחוּ מְאֹד מְאֹד עִם הַמַּתָּנוֹת שֶׁנִּתְּנָן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּחֲלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִפּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ג' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אַדוֹן כָּל.

מִנְהַגְנֵנוּ רַק לֹמַר פְּסוּקֵי הַתְּנַיִךְ בְּלִיל שְׁבוּעוֹת, הֵינּוּ שְׂמַתְחִילִים אֶת הַפְּסוּק הָרֵאשׁוֹן וְגוֹמְרִים אֶת הַפְּסוּק הָאַחֲרוֹן מְכָל פְּרָשָׁה, וְכֵן מְכָל סִפְרֵי הַנְּבִיאִים וְהַכְּתוּבִים, וּבְכָלֵל לֹא אוֹמְרִים מְשֻׁנוֹת, כִּי זֶה לֹא מוּבָא בְּזֵהָ, וְאַחַר שְׁגוּמְרִים אֶת זֶה קוֹרְאִים אֶת כָּל תְּרֵי"ג הַמְצוּוֹת, וְזֶה הַכָּל, וְיִתֵּר הַזְּמַן הַפְּנוּי מִתְבוֹדְדִים הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקָשִׁים מְמַנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל

את התורה מחדש, כי אז בליל שבועות הוא עת רצון גדול בשמים, וקדם עלות השחר הולכים לטבל במקוה, שאז ממשיכים על עצמו מח של שער נ', ומתפללים ותיקין, ואחר כך עושים קדוש ואוכלים סעודת מאכלי חלב, והולכים לישון, ובצהרים קמים ואוכלים סעודת החג סעודה בשרית.

העקר שתתדל מאד מאד להיות בשמחה על נעם חלקך שזכית להבראות מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, שזה השמחה הכי גדולה, ותהלה לאל, יש לעם ישראל במה לשמח שזכינו לקבל את התורה בהר סיני, וגם עכשו אנחנו הולכים לקבל מחדש את התורה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפת.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים השנה משבת קדש תכף ומיד לחג השבועות, שזה ענין גדול מאד מאד, כי שבת הוא עצם גלוי עצמיות אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ושלמות למוד תורה הקדושה צריכים ללמד בצורה כזו שימצא את אלקותו יתברך בתוך הלכות שבתורה, שעל זה אמרו חכמינו הקדושים (מגלה כח): כל השונה הלכות מבטח לו שהוא בן עולם הבא שְׁנֵאמַר: (חבקים ג' ו') "הליכות עולם לו" אל תקרי הליכות אלא הלכות; הינו שפל הליכות של אדם בזה העולם, צריך ללכת על פי הלכות שבתורה, כי עם ישראל הם עם שונה לגמרי מאמות העולם, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סא.) על הפסוק: (יחזקאל ל"ד ל"א) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם", אתם קרויין אדם ואין העובדי פוכבים קרויין אדם; ואדם הוא

מִלְשׁוֹן אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן, שִׁיהוּדֵי הוּא כְּדָגְמַת פְּרָצוֹף כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי רַמ"ח אֲבָרָיו וְשִׁס"ה גִּידָיו יֵשׁ בָּהֶם רַמ"ח מְצוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה :: לֹא תַעֲשֶׂה, וּבְזֶה הֵם נִקְשָׁרִים בְּעַצֵּם עֲצָמֵי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן בְּשֶׁבֶת מֵאִיר אֹרֹז יִתְבָּרַךְ בְּלֵי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וּכְבָר נִכְנָסִים אַחַר כֵּךְ לִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה, שֶׁעֵקֶר הַשְּׁלָמוֹת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשׁ-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ג) לִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה מִבְּחִינַת עֵתִיק, הֵינּוּ בְּלֵי שׁוֹם לְבוּשִׁים, שֶׁמִּכָּל דָּבָר כָּבָר יֵרָאוּ אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ט) "כָּל מְצוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמְצוּוֹת צְרִיכִים לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לְאֱמוּנָה, וְהֵנָּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שֶׁבֶת פּוּט) מְדַבֵּר סִינֵי שִׁירְדָה שְׁנֵאָה לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עֲלָיו; הֵינּוּ מֵאֵז שַׁעַם יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינֵי, וּפְסָקָה זְהֻמָּתָם וְכוּ', אֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים שְׁזָה טוֹבָה לַעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי לֹאֵל זֹאת הָיוּ מִתְּבוֹלָלִים יַחַד, וְהָיוּ שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי שְׁאַנְחָנוּ יְהוּדִים וּקְבֻלָּנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲמוֹת הָעוֹלָם מִתְּגַעְעִים מֵאַתָּנוּ, וְשׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וּכְמוֹ שְׁאַרְע לְהַבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע כְּשֶׁהָיָה פֶּעַם בְּמִקְוֵה, וּכְשִׁיִּצָא עֲמָדוֹ שֵׁם הַמוֹן עֲרָלִים וְלֹא רָצָה שִׁיִּגְעוּ בוֹ, וְאֵזִי בִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵם יִלְכוּ הַצָּדָה, וְהֵנָּה שְׁמַע אֵיךְ שְׁאוּמְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, בּוֹא נִזְוֹז וְלֹא נִגַע בְּהִיְהוּדֵי הַטָּמֵא הַזֶּה וְכוּ', נִמְצָא שְׁזָה טוֹבָה גְּדוֹלָה כְּשֵׁאֲמוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, כִּי כִּכָּה אֲנַחְנוּ נִשְׁאַרִים דְּבוֹקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הַטַּעַם שֶׁנִּקְרָא חַג הַשְּׁבוּעוֹת גַּם "עֲצֻרַת", מִלְשׁוֹן "עֲצֻרַת" אוֹתָנוּ מִלְּהַתְּבוֹלֵל עִם אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְלִכֵּן רָאוּ לָנוּ מֵאֵד מֵאֵד לְשַׁמַּח עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזֹּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְזָכִינוּ לִקְבֹּל אֶת הַתּוֹרָה, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם רַק עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבִּקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהַלֵּה לָאֵל, הַקְּמַתִּי קְהֵלָה קְדוֹשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה בְּיַזַּע וּבְכָדָם וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹל זֶה חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם, וּכְמָה צְרוּת וִיסוּרִים עָגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְשִׁבְרוֹן לֵב עֲבַרְתִּי עַד שֶׁאֲנִי רוֹאֶה כְּכָר פְּרוֹת וּפְרֵי פְרוֹת מִקְּהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְהַקְּמַתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁמִּשָּׁם תִּצָא הוֹרָאָה לְקַהֲלָתָנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ אֲרַבְעָה מוֹרֵי צֶדֶק מִמַּחִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וְלִכֵּן אִם אֵרַע אֵיזָה שְׂאֵלָה בְּבֵית, אוֹ יֵשׁ אֵיזָה סְפָקוֹת בְּהִלְכָה וְהִנְהָגָה, אוֹ שִׁישׁ חֵס וְשְׁלוֹם דִּין וְדִבְרִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֶפְלוּ פְרוּטָה כִּי דִין פְּרוּטָה כְּדִין מֵאָה, צְרִיכִים תִּכְף וּמֵיֵד לְלַכֵּת וְלִהְתְּדִין רַק בְּבֵית הוֹרָאָה וְלֹא לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצָמוֹ,

וכן לשאל כל שאלה שרק קורה בבית בענין אסור והתר או כשרות המטבח וכו' וכו', לא להתביש לשאל, וזה מעקרי קבלת תורתנו הקדושה, שאנחנו יהודים וכל מעשינו צריך להיות קשור אל התורה הקדושה, ומשבווע הבא אני רוצה שפעמים בשבוע ירוש מורה צדק אחר, פעם להגברים ופעם להנשים, ולחזור על כל ההלכות המצויות, ובזה נתקשר יותר ויותר אליו יתברך על ידי התורה הקדושה, וידוע שרבנו ז"ל רצה מאד מאד שנלמד הלכה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד הלכה בכל יום, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזר לי בכל מיני עזר שאתה רק יכול לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (תלמוד הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ובפרט עכשו שאני משפץ את האולם עבור אנשי שלומנו שיהיה לרוחת כלם, מי יתן שכל אחד ואחד שיעשה מבצע אצל קרובי משפחתו, ושכל אחד יעזור אפלו עם סכום פעוט של מאה שקל, כי אני רוצה לעשות מהאולם פנינה, והגיע הזמן שיהיה לנו כבר מקום מרוח לשמחות, אשר זה היה כל השנים החלום שלי שנוכל להרבות בשמחות בקהלתנו, ושלא יהיה הוצאות מיתרות לאנשי שלומנו היקרים, ולכן תעשה מבצע אצל קרובי משפחתך וידידיך וכו' וכו', שכל אחד יתרם מאה שקל למען שפוע האולם.

נא ונא היות שהשנה יוצא בחוץ לארץ שלשה ימים חג, הינו שבת

ואחר כך שְׁתֵּי יָמֵי חַג, וּבִאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל יוֹצֵא שְׁתֵּי יָמִים, הֵינּוּ שְׁבֵת וְאַחַר כֵּן
 הַחַג, וְלִכְן כָּל אָבָא וְאָמָא מְחַיְבִים לְשָׁמֵר עַל יַלְדֵיהֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים
 וְכוּ', וְעַם מִי הֵם הוֹלְכִים וְכוּ', כִּי הַחֲנוּכָּה זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהֲדוּת, וּבִפְרָט
 בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא, וִיגִשׁ) בְּשַׁעָה שְׁבִקְשׁ
 הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶן: תְּקַבְּלוּ תּוֹרָתִי? אָמְרוּ
 לוֹ: הֵן, אָמַר לָהֶן תְּנוּ לִי עָרֵב שְׁתַּקְיָמוּ אוֹתָהּ, אָמְרוּ לוֹ: אֲבָרְהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
 יִהְיוּ עָרֵבִים, אָמַר לָהֶן: אֲבוֹתֵיכֶם הֵן בְּעֶצְמָם צְרִיכִים עָרֵבִים, אֲבָרְהֶם אָמַר:
 (בְּרֵאשִׁית טו) "בְּמָה אֲדַע", יִצְחָק אָהָב אֶת שׁוֹנְאֵי דְכְּתִיב: (מְלָאכִי א) "וְאֵת עֲשׂוֹ
 שְׁנֵאתִי", יַעֲקֹב אָמַר: (ישעיה מ) "נִסְתַּרְהָ דְרַכִּי", אָמְרוּ לוֹ: בְּנֵינוּ יִהְיוּ עָרֵבִים
 שְׁלָנוּ, מִיָּד קִבְּלֵן הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵאֲמַר: (תְּהִלִּים
 ח) "מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדֹּת עֲזוֹ", לְפִיכֵךְ כְּשֵׁיִשְׂרָאֵל מְבַטְּלִין אֶת הַתּוֹרָה
 הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹרַע מִן הָעָרֵבִין; וְכוּ', וְעֲלֵינוּ לְהַתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה אַחַר
 שְׁקָרָה אֲסוֹן כְּזֶה שְׂאָבָא וְאָמָא וְעַם שְׁשָׂה יַלְדִים נִסְפוּ בְּאִפְּן טְרָאגִי, וְלִפְנֵי זֶה
 קָרָה אֲסוֹן כְּזֶה שְׂאָבָא וְחֲמִשָּׁה יַלְדִים נִסְפוּ גַם כֵּן בְּשִׁרְפָה בְּרַחֲבוֹת בְּאִפְּן
 טְרָאגִי מְאֹד, וְלִכְן עָלֵינוּ לְשָׁמֵר עַל יַלְדֵינוּ כְּמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵין.

רְאֵה לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה עֲכָשׁוּ בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ חֵק
 וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁזָה הָעֲשִׁירוֹת הֲכִי גְדוּלָה,
 כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (שְׁבֵת קכ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא
 וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמִיחַ

בקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

חזקי ואמצי מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו, ואשה צריכה לשמח מאד מאד כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חיאי נשים במאי זכייין? באקרויני בניהו לבי כנישתא ובאתנויני גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, ולכן בזה ראוי לה לשמח מאד מאד שגם לה יש חלק בקבלת התורה, כי כשאשה מעוררת את בעלה שילך ללמד תורה, זה הזכות שלה, וכן בזה שהיא מכינה את הילדים שיוכלו ללכת לתלמוד תורה ולבית ספר, זה הזכות של האשה, וזה עולה על כל הזכיות, ולכן ראוי לה לשמח מאד מאד, והעקר שלא תשברי משום דבר, וזכרי מאד שעבודת השמחה זה מהעבודות הכי קשות, אבל הכי קדושות, כי כשבר ישראל שש ושמח בו יתברך, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל העוונות וכו', וכן יכול לעורר את כלל ישראל לשוב בתשובה, כמו שכתוב: (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", אשרי האשה שתמיד שמחה ועליזה ומתאזרת במדת הסבלנות, כי שמחה וסבלנות תלויים זה בזה, ושתייהם תלויים באמונה, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שש ושמח, כי הוא יודע שכל מה שעובר עליו זה רק ממנו יתברך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר שאת רק יכולה

לְעֹזֵר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם מִוְּתִיקִין שְׁיִהְיֶה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מָרַק חֶם, וְלַעֲת עָרַב סְעוּדָה דְּשִׁנָּה וְכוּ', כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרם ז"ל (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רְמוֹת־תַּכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֵם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֵלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כִּזֶּה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרם ז"ל (בְּבֵא בְתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הִינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׂבָאָמֶת רַעֵב אוּ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנֵי מְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיִהְיֶה לְרוֹחַת כָּלָם וְנוֹכַל לַעֲשׂוֹת שְׁמָה שְׂמֻחוֹת, מִי יִתֵּן שְׂכָל אַחַת וְאַחַת שְׂתַעֲשֶׂה מִבְּצַע אֲצִל קְרוֹבֵי מְשַׁפְּחָתָהּ, וְשְׂכָל אַחַת תַּעֲזֹר אֲפִלוּ עִם סְכוּם פְּעוּט שֶׁל מֵאָה שְׂקָל, כִּי אֲנִי רוּצֶה לַעֲשׂוֹת מֵהָאוּלָם פְּנִינָה, וְהִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁיִהְיֶה לָנוּ כְּבָר מְקוּם מְרוּחַ לְשְׂמֻחוֹת, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה כָּל הַשָּׁנִים הַחֲלוּם שְׁלֵי שְׁנוֹכַל לְהַרְבוֹת בְּשְׂמֻחוֹת בְּקִהְלִיתֵנוּ, וְשְׂלֹא יִהְיֶה הוּצָאוֹת מִיִּתְרוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי מִבְּצַע אֲצִל קְרוֹבֵי מְשַׁפְּחָתְךָ וִיִּדִידֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', שְׂכָל אֶחָד יִתְרֵם מֵאָה שְׂקָל לְמַעַן שְׂפוּץ הָאוּלָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שְׁנוֹכַל לְגַמֵּר אֶת שְׂפוּץ הָאוּלָם, וְלַעֲשׂוֹת מְזֶה פְּנִינָה מֵהַ שְׁיִוֵּתֵר מֵהָ, כְּדֵי שְׂתַתְּרַבָּה הַשְּׂמֻחוֹת אֲצִלְנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ

בקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו
היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר
ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

הנה יען שיוצא רק בכמה שנים שיהיה שבת ואחר כך חג השבועות,
ורבים שואלים איך מתנהגים, ולכן אמרתי לרשם כמה פרטים שראוי לדעת.

השבת הזו הוא שבת מיחדת, כי תכף ומיד אחר כך נכנסים לקבלת
התורה, ליל שבת זה רגיל, וסופרים את הספירה האחרונה, ובשבת בבקר
לפני התפלה טובלים ומכונים כבר גם לכבוד החג, כי לא טובלים בשבת
לפנות ערב לכבוד החג, כי זה זלוול בשבת, ולכן טובלים רק בבקר קדם
התפלה, ומכונים כבר גם על ליל חג השבועות, מתפללים בשבת בבקר
כרגיל, ואחר כך אוכלים סעודת שבת, ומקדימים קצת תפלת מנחה כדי
שיוכלו לאכל סעודה שלישית, (ובדרך כלל כל אחד אוכל סעודה שלישית של שבת
זו עם משפחתו בבית ולא בבית הכנסת), והיות שבחג השבועות צריכים לחכות על
שיהיה שלמים, הינו מ"ט ימים שלמים, אז ממילא עד שיכנס החג יכולים
לאכל אחר כך סעודה דשנה, כי ממילא אסור לעשות מלאכה (כגון לחמם את
האכל עד צאת הכוכבים לפי שיטת רבנו תם), ולכן עד אז אדם נעשה עוד פעם רעב
וכו'.

ערכית של מוצאי שבת מתפללים תפלת החג והולכים הביתה בשמחה,
ומקדשים כנהוג וגם אומרים המבדיל בין קדש לקדש וכו', ומברכים על
הנר בעת הקדוש.

ואחר ברכת המזון מתאספים בבית הכנסת וערים כל הלילה, ואומרים
פסוקי תנ"ך פסוק הראשון והפסוק האחרון מכל פרשה ומכל ספר נביאים
וספר כתובים, ואחר כך אומרים תרי"ג המצוות, והעקר בלילה זה להתבודד
הרבה להקדוש ברוד הוא כי זה עת רצון גדול בשמים, וקדם עלות השחר
הולכים למקוה, שאז ממשיכים על עצמם אור וזיו וחיית ודבקות באין סוף

בְּרוּךְ הוּא מְשַׁעַר נ', כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ו), וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְלִים שְׁחָרִית וְתִקִּין, וְהוֹלְכִים הַבֵּיתָה וְעוֹשִׂים קְדוּשׁ וְאוֹכְלִים סְעוּדָה חֻלְבִּית, וְהוֹלְכִים לִישָׁן וּבִצְהָרִים כְּשֶׁקָּמִים אוֹכְלִים סְעוּדָה בְּשָׂרִית.

הַעֲקָר לְבָלוֹת אֵת כָּל חַג הַשְּׁבוּעוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיִּרְחִיב לוֹ בְּפִרְנֶסָה, כְּדִי שִׁיּוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת כְּכַעַס אוֹ לְהִתְעַצְבֵּן וְכוּ', שְׂזָה מְזִיק מְאֹד מְאֹד לְפִרְנֶסָה וְכוּ', רַק לְקַבֵּל אֵת חֻבְרוֹ בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צ"א) שֶׁסֶּגְלָה לְהִתְמַדַּת הַתּוֹרָה לֹא לְדַבֵּר עַל אִף אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׂנֵזֶכָה לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים יַחַד כָּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ קַהְלָה מִיְחַדָּת בְּמִינָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וְקִרְוֵבָיו וְיִדְיָדֵיו שְׁכַל אֶחָד יִתְרַם סוּךְ מֵאָה שְׁקָל עֲבוּר שְׁפוּץ הָאוֹלָם, שְׁאֵנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה פְּנִינָה, וְנִרְבֶּה שֶׁם שְׂמֵחוֹת, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל בְּיַחַד אֵת פְּגִי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרְוֵב מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

בְּקִצָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ שֶׁנִּפְלְנוּ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא פֶּתַח לָנוּ אֵת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּכַּל וְלְהִתְבוּנֵן בְּהַשְׁכַּל שִׁישׁ בְּכָל דְּבָר (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), כְּדִי שִׁיִּאִיר לָנוּ הַשְׁכַּל תְּמִיד, כִּי הַשְׁכַּל הוּא חֻכְמַת אֱלֻקוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ו) שֶׁהַצְדִּיק פּוֹתֵחַ אֵת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקָר לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצוּמוֹ אִיךָ הוּא מִחֲזִיק בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ, הָאֵם בְּרָם וְזִכְכֶם עַד שֶׁשֵׁם הַיְוִ"ה בְּרוּךְ הוּא מְאִיר בּוֹ תְּמִיד, כִּי הַעֲקָר לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצוּמוֹ אִיךָ מְזַכְכִּים אֵת הַד' יְסוּדוֹת שֶׁמְשֵׁם יוֹצֵא

כָּל הַמְדוּת רְעוּת, (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בָּא מְדוּמָם, תְּאֵוּת רְעוּת בָּא מִמִּים, דְּבָרִים בְּטָלִים וְרַבּוּי דְּבוּרִים אֲסוּרִים בָּא מְרוּחַ, כַּעַס וְרִצְיָה בָּא מֵאֵשׁ, וְלִכְּנָן אֲדָם צָרִיךְ לְזַכֵּךְ אֶת הַד' מְדוּת שְׁלוֹ, וְאִז מִתְחִיל לְהַגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וַיֵּאִיר בּוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי הַצְּדִיק שֶׁמְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הָעִמְקָה שֶׁאֲנַחְנוּ יֹשְׁנִים פֹּה, (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁנִּתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה מִתְחִילִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּבוּרִים שֶׁאֲדָם זוֹכֶה וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא נִדְבֵק בְּמַחִיב הַמְצִיאוֹת (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב) וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁאֵין לְמַרְאֵה עֵינָיו רַק רוּחַנִיּוֹת, חֵיוֹת אֲלֵקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּוֹ וְז"ל, וּמְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף שֶׁבִּהְתַּחֲלָה יִהְיֶה נִדְמָה לוֹ שֶׁאֵין מִי שֶׁיִּסְתַּכַּל עֲלָיו, וְאֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ לוֹ וְכוּ', כָּל זֶה בָּא מֵהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בּוֹ עַל יְדֵי עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וְאִם אֲדָם הוּא עֹקֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד וְלֹא עוֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ לְפַל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן אֲלֵא מְרַבֵּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, לְבִסּוּף יִתְהַפֵּךְ גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפוֹ, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מְרַכְבָּה לְשִׁכְנֵת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִבְּרָ אָמַר רַבּוֹ וְז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲגִינַ פְּרָאֲסֵטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הֵייתִי יוֹדַע שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזוֹרָז כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֲסֵטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמַת, וְאָמַר: אֵי, אֵי פְּרָאֲסֵטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲגִינַ פְּרָאֲסֵטִיק, שֶׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וּשְׂיָחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז אֶל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח

בְּקִצָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קֹדֶם כֹּל מִזֵּל טוֹב שֶׁזְּכִיחַת לְמִצָּא אֶת בֵּת זִוְגָה, וְאֶתָּה צְרִיךְ לְהַחְזִיק אוֹתָהּ יָקָר מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא הַמִּתְנַה שְׁנַתָּן לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׁכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אִשְׁתּוּ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשָׂבִיל אִשְׁתּוּ, שְׁנֵאָמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא, אִוְקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִיּוֹן ס"ט) שֶׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזֻכּוֹת הָאִשָּׁה.

עַכְשָׁו בְּעִנְיַן הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ וְכוּ', אֶתָּה לֹא יְחִידִי בְּזֶה, כִּי רַב הָעוֹלָם סוֹבְלִים מְזֵה, כִּי אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַגְּדִירוּ שֶׁפְּלֶה וְחִמּוֹתָה לֹא מִשְׁתּוּיִם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן עַד כְּדִי כֶּף שֶׁסִּפְרוּ לָנוּ (שְׁבֵת כו.) הִנְהִיא חֲמַתָּא דִּיהוֹת סְנִיָּאָה לָהּ לְכַלְתָּהּ אִמְרָה לָהּ זִיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרִסְמָא אֲזִילָא אִיקְשִׁיט כִּי אֶתָּה אִמְרָה לָהּ זִיל אִיתְלִי שְׂרָגָא אֲזִילָא אֶתְלָא שְׂרָגָא אִינְפַח בָּהּ נוּרָא וְאִכְלָתָהּ;

נְהִיָּה חֲמוֹת שְׁשׁוּנָאָה אֶת כְּלֵתָהּ וְקִנְתָּהּ לָהּ מִתְּנָה שֶׁמֶן אֶפְרָסִמוֹן (מִיֵּן בִּשְׁס) וְהִלְכָה הַכֹּלָה וְקִשְׁטָה אֶת עֲצָמָה עִם הַבֶּשֶׂם הַזֶּה אֲבָל זֶה הָיָה מִחֲמַר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חֲמוֹתָהּ אִמְרָה לָהּ בְּבִקְשָׁה כְּלֵתִי, הַדְּלִיקִי לִי אֶת הַנְּרוֹת, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁהִדְלִיקָה אֵשׁ הִיא נֶאֱחָזָה בְּאֵשׁ וְנִשְׂרָפָה כְּלִילָן, רוֹאִים מִזֶּה אִיךָ שְׁחֲמוֹת שׁוֹנָאֵת אֶת כְּלֵתָהּ, וְזֶה דְּבַר טַבְעִי, כִּי אִמָּא חוֹשֶׁבֶת לְעֲצָמָה הִנֵּה אֲנִי גְדֹלְתִי בֵּן וְכִמּוֹבֵן הִיא מִחֲזִיקָה מֵהֵבֵן עוֹלָם וּמְלוֹאָה שֶׁהוּא יְחִיד בְּדוֹר וְכוּ' בִּפְיָ וּבְחֵן וּבְחֻכְמָה וְכוּ' כְּלִיל הַמַּעְלוֹת, וְהִנֵּה בָּאָה אֵיזָה יְלָדָה צְעִירָה וְלִקְחָה מִמֶּנָּה אֶת הַבֵּן כְּלִיל הַמַּעְלוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְכִךְ נִתְרַקַּם בְּתוֹךְ לְבָהּ קִנְאָה עַל כְּלֵתָהּ עַד שֶׁבָּא לְיָדֵי שְׁנָאָה עֲמָקָה וְכוּ', וְתִמְיָד עַל פִּי רַב הָאִמָּא מְלַבֶּשֶׁת אֶת זֶה בְּצוּרָה הַגְּיוֹנִית וְכוּ' שֶׁהַכֹּלָה שְׁלָהּ לֹא נִקְיָה וְכוּ', לֹא מְסֻדֶּרֶת וְכוּ', לֹא עוֹזֶרֶת וְכוּ', אֲבָל בְּתוֹךְ תּוֹכָה זֶה מַחְלָה פְּסִיכּוֹלוֹגִית שֶׁקִּשְׁשָׁה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַחֲמוֹת שְׁלֹא תִשָּׂא אֶת כְּלֵתָהּ.

וְלָכֵן מָה עוֹשִׂים? עֵקֶר הַעֲצָה לִהְיוֹת חָכָם, לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וּלְהִבְטִיחַ לָהּ שֶׁהוּא עוֹמֵד עַל צַדּוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה אִשְׁתּוֹ שֶׁהִתְחַתֵּן עִמָּה, וְיָקִים אֶתָּה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִנְלָדוּ בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יְלָדִים, וְיִחְיִיו חַיִּים מְאֻשְׂרִים. וּמִצַּד שֵׁנִי הוּא צְרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִמָּא, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד אִם הִיא מִצּוֹת עֲשֵׂה מְדֹאֲרִיתָא, וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם עֶסֶק מִזֶּה וְכוּ', הִינּוּ אֶת הַצֶּדֶק שִׁיתֵן לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִכְרִיחַ אוֹתָהּ בְּכָלֵל שְׁתַּלְךָ אֶל הָאִמָּא וְכוּ', וְהוּא צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִמָּא מִפְּנֵי שְׁסוּף כָּל סוּף זֶה הָאִמָּא שְׁלוֹ, זֶה הַנְּהַגוֹת כְּלָלִיּוֹת שֶׁכָּל זוּג צְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה, וְעַל יָדֵי זֶה יִשְׂרָה הַשְּׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, וְאֶתָּה לֹא הִיחִידִי בְּזֶה, כִּי כְּמַעַט שְׂאִין זוּג שְׁלֹא עִבְרוּ אֶת הַשְּׁלֵב הַזֶּה, וְאִשְׂרֵי מִי שֶׁקוֹנָה חֻכְמָה וְשֶׁכָּל וְדַעַת וּמִבֵּין שֶׁכֶּךָ צְרִיךְ לִהְיוֹת, אֲזִי הוּא לֹא מְכַרִּיחַ אֶת אִשְׁתּוֹ לְהַשְׁלִים עִם הָאִמָּא, וְהוּא נוֹתֵן אֶת זֶה שִׁיבּוֹא לְבַד. אֶקְוֶה שֶׁתִּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְכִךְ יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית, וְאִפְלוּ כְּשֶׁאֲשַׁתְּךָ מִנְּבִלַת אֶת פִּיהָ עַל הָאִמָּא שְׁלָךְ, שְׁתַּק, וְאֵל תַּעֲנֶה שׁוּם דְּבַר, וְאֲזִי הַכֹּל יִתְנַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁאִפְלוּ הַחֲמוֹת הִיא הָאִשָּׁה הַכִּי קִשְׁשָׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הִיא הָאִמָּא שֶׁל בְּעֵלָהּ, וְמָה הִיא רוֹצָה מִבְּעֵלָהּ, שִׁינַתַּק אֶת הַקְּשָׁרִים מֵהָאִמָּא? הֲרִי מָה שֶׁעוֹשִׂים לְהוֹרִים מְקַבְּלִים אַחַר כֵּךְ חֲזָרָה מֵהִילָדִים שְׁלָהֶם, מִדָּה כְּנֻגַד מִדָּה, וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאִסוֹר לְעַרְבּ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין אֶת

הַהוֹרִים בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, אִם לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, וְכֵן הַזּוּג יַחֲיוּ חַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים וְיִסְתַּדְּרוּ בִּינֵיהֶם, אָבֵל הָרַגַע שְׁמַעְרָבִים אֶת הַהוֹרִים אֲזִי נַעֲשֶׂה פְּצוּץ עַד שְׁבָאִים לְגִרוּשֵׁין רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְנִשְׁבֵּר הַבַּיִת.

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׁקוֹנִים אֶת הַשְּׁכָל הַזֶּה וּמִבִּינֵים שְׁכָךְ הוּא דְרָךְ הַחַיִּים וְאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנּוֹת אֶת הַטֵּבַע, וּמִשְׁלִימִים עִם הַמַּצָּב עַד שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח

בְּקִצָּה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסִדְרָא בְּמִדְבָּר, ד' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶתָּה בְּחוֹר צְעִיר וְכֹל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, וְהַבְּעִיָּה הַעֲקָרִית שְׁלֶךְ שְׁמַקְלָקוּל מַעֲשִׂיךָ וְכו', נִכְנַסְתָּ בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבְמַרְיָרוֹת שְׁזָה הוֹרֵס לְךָ אֶת כָּל הַחַיִּים, וְלָכֵן אֶתָּה צְרִיךְ לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, וְאִף שְׁזָה בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה כִּי הָאָדָם מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת בְּעוֹלָם, אָבֵל קָשָׁה לוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הוּא מְסֻרָא דְקָדְשָׁה, וְהַעֲצָבוֹת הוּא מְסֻרָא דְטֻמְאַה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסַר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׁמִחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָרָה, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמַרְיָרוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, עִם כָּל זֹאת אֶתָּה מְכַרְח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ שׁוֹם קִלְפָה וְסֻרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שְׂאִין בֵּין הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שְׁמִחָה, וּבְזָה אָדָם יְכוֹל לְמַדַּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכו',

שִׁיסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהוּא מַחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אני יודע שזה יבוא לך מאד מאד קשה כי כשבחור צעיר פוגם בבְּרִית ונכשֵׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, נוֹפֵל עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' וְכוּ', וְגַלְיָה לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל שֶׁעָקַר הַתְּקוּן הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ו, חֲלֹק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָל הַחוּלְאֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קַלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיִּכּוּלִים אַחֵר כִּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהִרְגַע שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְלָכֵן קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְּךָ וּתְקִים אֶת כָּל זֶה, אֲזִי תִזְכֶּה לְהִיּוֹת הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחַ

בְּקִצָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְם הַמְקוֹם יִנַּחַם אֶתְכֶם בַּתוֹךְ שְׁאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְלֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

זֶה רַק עֲנִיָּן שֶׁל מְנַהֵג וְלֹא שֶׁל הַלְכָה, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁבַשְׁנָה הִרְאִישׁוּנָה לֹא אוֹמְרִים יִזְכֹּר, לְמָה? כִּי אִזּוֹ אָדָם שָׁבוּר וְרִצּוֹן וְהוּא בּוֹכָה הִרְבָּה, וַיִּפְרִיעַ לְהַמְתַּפְּלִלִים מֵרַב הַבְּכִיּוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ שֶׁבְכָלֵל לֹא מִתִּיחָסִים אֶל הַטַּעַם הַזֶּה, כִּי מַה בְּכָךְ שָׂאֵם יִבְכוּ? וְכִי בַשְׁנָה שְׁנִיָּה, שְׁלִישִׁית וְרַב־עִיַת וְכוּ' וְכוּ' לֹא בּוֹכִים? וְלָכֵן כֵּן אוֹמְרִים, וְכֵן מְדַלִּיקִים נֵר נִשְׁמָה.

אֲנִי נִהְגִּיתִי כֵּן לומר יִזְכֹּר בַשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, וְכֵן הִדְלַקְתִּי נֵר נִשְׁמָה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת לְהַנְשָׁמָה כְּשִׁמְזוֹכִירִים אוֹתָהּ לְטוֹבָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִם הָיוּ בְנֵי אָדָם יוֹדְעִים אֵיזָה טוֹבָה זֶה לְהַנְשָׁמָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּשִׁרְק מְזוֹכִירִים אוֹתָהּ לְטוֹבָה, הָיוּ עוֹשִׂים אֵיזָה מַצְוָה וְכוּ', אוּ דְבָר טוֹב לְזְכוּת הַנְשָׁמָה וְכוּ', שְׁמָה זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂאוּמֵר אַחֲרָת, אָדָם צְרִיף לְדַעַת הִיָּה לוֹ אֲבֵא אוֹ אֲמֵא שֶׁנִּפְטָרוּ, עָלְיוֹ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתוּ לַעֲזוֹר לָהֶם שִׁיְהִיָּה לָהֶם טוֹב לְמַעְלָה, כִּי בְשָׂמִים מִתְחִיל עֲנִיָּן אַחֵר לְגַמְרֵי עִם הַנְשָׁמוֹת, שֶׁם הוּא רַק עוֹלָם הַגְּמוּל, וְשֶׁם כָּבֵר לֹא יוֹכֵלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי הוּא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת הִרְבָּה הִרְבָּה מְאֹד מְאֹד לְהַנְשָׁמָה שְׁלוֹ, אֲבָל כִּיּוֹן שֶׁנִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, כָּבֵר לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, וּכְעֵין שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת ל) לְעוֹלָם יַעֲסֹק אָדָם בַּתּוֹרָה וּבִמְצוּוֹת קִדְם שְׂמִימוֹת שְׂכִיּוֹן שְׂמַת בְּטַל מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמְצוּוֹת וְאִין לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבַח בּוֹ, וְהִינּוּ דְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים פ"ח ו) "בַּמַּתִּים חֲפָשִׁי" כִּיּוֹן שְׂמַת אָדָם נַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַמְצוּוֹת, וְלָכֵן כָּל זְמַן שְׂאָדָם חֵי עָלְיוֹ לַעֲשׂוֹת הִרְבָּה לְנִשְׁמָתוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְנִשְׁמַת אֲבוֹתָיו שֶׁנִּסְתַּלְקוּ, שְׁזָה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לְהַנְשָׁמוֹת לְמַעְלָה, וְלָכֵן לֹא צְרִיכִים לְשַׁמַּע מַה

שאחרים אומרים, זה רק ענין של מנהג ולא הלכה, ולכן תשתדלי לומר יזכר וכן להדליק נר נשמה, והקדוש ברוך הוא יניח את הנשמה במנוחה עליונה, ותגיע למחוז חפצה בקלות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום וחסד שמח

בקצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן פ"ד) לפרש את המשנה (אבות פרק ד') "ואל תאמר שהשואל והקבר בית מנוס לך" כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרעוש והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישה וההלוך של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה רחמנא לצלן; ולכן אני לא רואה מה את כל כך ממהרת להכנס בקבר? פה כשעובר על אדם צרות ויסורים וכו', יש לו תקנה עוד לצאת ולברח מהצרות שלו, אבל כיון שאדם מת ומכניסים אותו בקבר, משמה אומר רבנו ז"ל לא יכולים לברח וכו', ואין חזרה וכו', ושומעים כל רחישה של התולעים וכו', אזי אני עדין לא רואה מה לך כל כך להתאבד ושיקברו אותך בקבר ויתחיל אתך ענין אחר לגמרי, כי כל זמן שאדם חי, הוא יכול לתקן את הכל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים

לְקַלְקֵל תְּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, אָבֵל אִם אָדָם כָּבֵר מֵת, כָּבֵר לֹא שִׁיךְ לְתַקֵּן וְכוּ', שְׁמָה בְּקָבֵר מֵר מָאֵד מָאֵד אִם לֹא הִכִּינוּ אֶת עֲצָמָם בְּחַיִּים חַיּוּתָם עִם מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּ', זֶה מֵר מָאֵד, וְרוֹאִים שְׂאֵשָׁה אוֹ אֶפְלוֹ כֹּל אָדָם כְּשֵׁרוּאָה עֵכָבֵר הוּא מִיֵּד נִבְהֵל וְכוּ', וְנִגְעַל מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְהוּא מִתְחִיל לְצַרֵּחַ צַרְחוֹת וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁעֵכָבֵר לֹא יִכּוּל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר לְאָדָם, אֲדַרְבֵּה הוּא רַק שׁוֹמֵעַ תּוֹזוּה מִפְּסִיעוֹת שֶׁל אָדָם, הוּא בּוֹרַח כְּהֶרֶף עֵינַי, וְאִם בֵּן לְמָה כְּשֵׁאָדָם רוֹאֵה עֵכָבֵר וּמְכַל שְׂכֵן אֵשָׁה, הִיא צוֹרַחַת וְצוֹחַחַת כְּאִלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה נִּכְנַס בְּבֵית וְכוּ', אֲלֵא הִסְבֵּה הוּא שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה ג.) מֵאֵן דְּמִבְּעִית אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ לֹא חֲזִי מְזִלְיָה חֲזִי, [מִי שֶׁמְפַחַד מֵאִיפָה זֶה בָּא? אֲלֵא אַף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא רוֹאֵה, הַמְזַל שְׁלוֹ רוֹאֵה], הֵינּוּ כִּי הִרְאִישׁוּנִים שְׂבָאִים לְבַקֵּר בְּקָבֵר אַחַר שֶׁמְכַנְיָסִים נִפְטָר בְּתוֹךְ הַקָּבֵר, זֶה עֵכָבְרִי שְׂדָה, כִּינּוּן שֶׁמְרִיחִים בְּשׁוּר הֵם בָּאִים וּמִתְחִילִים לְאָכַל, וְזֶה צַעַר גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת יג.) קָשָׁה רַמָּה לְמַת כְּמַחַט בְּבִשּׁוּר הַחֵי, וְלִכְנֵן מִזֶּה נִכְנַס טִבַּע בְּאָדָם כְּשֶׁהוּא רוֹאֵה עֵכָבֵר, הוּא מִיֵּד נִבְהֵל, שֶׁהִנְפֵּשׁ שְׁלוֹ מִרְגִּישָׁה מַה יִּהְיֶה אַחֵר כִּף וְכוּ', שְׁהֵם יְבוֹאוּ לְבַקֵּר אוֹתוֹ הִרְאִישׁוֹן בְּקָבֵר וְכוּ', וְלִכְנֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לֵּךְ כֹּל כִּף לְהִתְאוּוֹת לְרוּיֵן כָּבֵר לְקָבֵר? הֲרִי אֲזִי יִתְחִיל הַצְּרוֹת שְׁלֵךְ וְכוּ', וּמִשְׁמָה אֵת לֹא יִכּוּלָה לְבָרַח וְכוּ', וְלִכְנֵן כֹּל זְמַן שְׂאֵת חַיָּה, אֵת יִכּוּלָה לְתַקֵּן אֵת הַכֹּל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הִרְחַמֵּן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְכִינּוּן שֶׁשָּׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה מִיֵּד מְקַבְּלוֹ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קיט.) יְדוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּרוּסָה תַחַת כְּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַכֵּה וּמְצַפֵּה שְׂאָדָם כֹּל זְמַן שֶׁהוּא חַי שִׁיחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יוֹמָא פו.) גְּדוּלָה תִשׁוּבָה שֶׁמְאַרְכֵת שְׁנוֹתָיו שֶׁל אָדָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַפֵּה וּמְחַכֵּה שְׂאָדָם יִחֹזֵר אֵלָיו, יִתְוֹדֶה וּיִבְקֵשׁ סְלִיחָה, וְלֹא זֶז מִשָּׁם עַד שְׁמוֹחִלִים לוֹ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים, בְּחֻקוֹתֵי) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִיֵּד שֶׁהֵם מִתְוֹדִים, אֲנִי מוֹחֵל לָהֶם, אֵשָׁה יֵשׁ לָהּ הַרְבֵּה מִצְוֹת שִׂיכּוּלָה לְקַיֵּם בִּימֵי חַיֵּיהָ, לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׂאֲזִי אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים, פְּרָשָׁה א.) חֶטָא אָדָם - יָשׁוּב וַיִּתֵּן צְדָקָה וַיִּמְחַל לוֹ שְׁנֵאֲמָרוּ: (מְשָׁלִי ט"ז ר"י) "בְּחֶסֶד וְאֲמֵת יִכְפֹּר עוֹן" - אִם יֵשׁ לְאָדָם אֶלֶף רְבוּא אֵין עוֹמְדִים לוֹ

בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר: (שם י"א ד) "לא יועיל הון ביום עברה", ומי עומד לו?! אָסר אָחד שהוא נותן שְׁנָאָמַר: (שם י"ב) "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונתן צדקה - מיד הקדוש-ברוך-הוא אומר: אין רשות למלאך לשלט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפיס עליו ואומר: אף על פי שחטא ונתנה - אין רשות למלאך לשלט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואלולי שהאכילן היו מתים, הוא כסה ערמים ואלולי שכסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקנים נפשות להצילו ממות.

ולכן תוציאי את השגעון הזה מהראש שלך, (כי עצם המחשבה להתאבד זה כבר בא מרוח שטות, כי את צריכה לדעת שכל המאבד עצמו לדעת אין לו חלק לעולם הבא, ולמה לך ללכת אחר מחשבות של שטות וטרוף הדעת הזה?), תחזרי בתשובה שלמה ותראי איך שהקדוש ברוך הוא אוהב אותך ומוחל לך על כל עוונותיך ועל כל העבר שלך, תעשי צדקה וחסד עם עניים, והעקר תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ותזכרי שאת לא לבד, כי כל דבור ודבור שאדם מדבר אליו יתברך נשמע ונתקבל בכל העולמות, והקדוש ברוך הוא מצפה ומחכה שאנחנו נדבר אליו, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר תפלה ושיחה שמדברים ומשיחים ומתפללים אליו יתברך, ועל ידי שתרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ימשך עליך שמחה עצומה, עד שתצאי מכל הדמיונות האלו של התאבדות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

תִּזְכְּרֵי טוֹב שְׂאִיזָה תִּקְוָה לְמוֹת וּלְהַקְבֵּר, כִּי שָׁמָּה מִתְחִיל הַבְּעִיּוֹת וְהַצָּרוֹת, וּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוֹף (יִזְרָה דְעָה, סִימָן שִׁמ"ה, סַעֲיָא א') הַמְאָבֵד עֲצָמוֹ לְדַעַת אֵין מִתְעַסְקִים עִמּוֹ לְכָל דְּבַר וְאֵין מִתְאָבְלִין עָלָיו וְאֵין מִסְפִּידִין אוֹתוֹ וְלֹא קוֹרְעִין וְלֹא חוֹלְצִין, אַבְּל עוֹמְדִין עָלָיו בְּשׁוֹרָה וְאוֹמְרִים עָלָיו בְּרַפְתְּ אַבְּלִים וְכָל דְּבַר שֶׁהוּא כְּבוֹד לַחַיִּים; עַיִן שָׁם, וְלִכֵּן מָה אֶתְּ צְרִיכָה אֶת זֶה? יוֹתֵר טוֹב שְׂתַחַזְרֵי בְּתִשׁוּבָה, וְתִרְבִּי בַצְּדָקָה וְחֶסֶד, אֲזִי תִתְפַּטְרֵי מִהַצָּרוֹת בְּהַקְבֵּר, כִּי הַצְּדָקָה וְחֶסֶד שְׁעוֹשִׁים, הוֹלְכִים לִפְנֵי אָדָם כְּמוֹ שִׁכְתוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הוֹי"ה יֵאֲסַפְךָ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה ג:) כֹּל הַעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הִזָּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לִפְנֵינוּ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂנַאֲמַר: "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלּוֹ הַפְּרוּטוֹת שְׁנַתָּן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לִפְנֵינוּ, וְעוֹד דַּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּבֵרָא בְּתָרָא יא.) אַבּוּתִי גִנְזוּ לְעוֹלָם הִזָּה, וְאֵנִי גִנְזִיתִי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂנַאֲמַר: "וְהִלֵּךְ לִפְנֵיךָ צְדָקָה כְּבוֹד הוֹי"ה יֵאֲסַפְךָ" אֶתְּ לֹא יְכוּלָה לְתַאֲרֵי אֵיזָה שְׂמַחָה תִּהְיֶה לָּךְ שָׁם בְּשָׁמַיִם עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוֹ שְׂאֶת תִּתְנִי וְתִכְנִיסִי כֹּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, זֶה מָה שְׂיִשְׁמַר אוֹתָךְ, וְזֶה מָה שְׂיִגֵּן עָלֶיךָ, וּמְכַל שְׂכַן הַדְּבּוּרִים שְׂתִדְבְּרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה יִלּוּה אוֹתָךְ, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתַעֲזִבִי אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְטִרוּף הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁכְּרִים וְגַלִּים מִהַעֲבֵר וְהַהוֹנָה וְכוּ' וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת אֵין זֶה עֲצָה לְהִתְאָבֵד, כִּי אֲזִי יִהְיֶה לָּךְ הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵר, כִּי מִשָּׁם אֵין אִיפֵה לְבָרַת, וְלִכֵּן כֹּל זְמַן שְׂאֶת חַיָּה אֶתְּ יְכוּלָה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל וְלִהְיוֹת חַיִּי מֵאַשְׁרַת וְהַכִּי שְׂמַחָה וְהַכִּי מִצְּלַחַת בְּהַחַיִּים, אֵנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצִּיטִי אוֹתִי וְלֹא תִלְכִי אַחֵר הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל שְׂנֹדְבֵק בָּךְ, וְאֲזִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמַּאֲחֵל לָּךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמַח

בקצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עד שאתה שואל אותי מי הם הצדיקים הנסתרים? קדם עלינו לשאל את עצמנו מה זה נקרא בכלל צדיק? והנה כתיב: (ישעיה ס' כ"א) "ועמך כלם צדיקים", כל בר ישראל הוא צדיק, כי רגליו עמדו על הר סיני וקבל את התורה, ולכן ראוי לכל יהודי לשמח על הנקודות טובות שיש אצלו, כי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות נו.) על הפסוק: (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" - מאי רקתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, כל יהודי הוא בגדר צדיק, כי יש לו המון מצוות שזוכה לקים בכל יום והוא אפלו לא יודע את זה מחמת רב הקלפות שמסבבים אותו, על ידי זה נפל בעצבות ובמרירות ובדכאון, עד שאפלו המצוות שהוא עושה, זה אצלו כמו שהנביא מתלונן: (ישעיה כ"ט י"ג) "ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה" וגו', ובשביל זה כל אחד מדרדר יותר ויותר, והוא לא יודע את מעלתו בשמים, כי פרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ') שאפלו הגרוע שבגרועים מוכן למסר את נפשו על קדוש השם כמו שראינו בכל הדורות, שאפלו הפחותים וכו', מסרו את נפשם על קדוש השם, ולכן הם מאד מאד חשובים למעלה בשמים, אלא מרב הקלפות שמסבב את האדם, על ידי זה נופל עליו עצבות ומרירות ודכאון, עד שלא מרגיש את מעלתו בשמים, ומזה בא שהוא מתרשל מלקים את המצוות, ובפרט יהודי ששומר תורה ומצוות, הוא גם כן מלא עצבות, מרירות ודכאון, כי נדמה לו כאלו הוא לא חשוב בשמים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שכמו שאדם צריך להאמין בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, כך אדם צריך להאמין בעצמו שגם הוא חשוב בשמים, כי באמת כל בר ישראל אפלו שיהיה במדור הקלפות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ד) אם יקים את המצוות בשמחה, יכול לעלות מתכלית הירידה התחתונה מעולם העשיה וכו', עד

עוֹלָם הַיְצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהָאֲצִילוֹת בְּסוּד מְטִי וְלֹא מְטִי, שְׁזָה הַמְדַרְגָּה הַכִּי
 עֲלִיוֹנָה, וְכָל זֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי שְׂמַחַת הַמְצוּוֹת, וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (ירושלמי ברכות, פ'ק ט', הלכה ה') "תַּנִּי בְשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל,
 שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲתָרֶיהָ,
 וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲתָרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר:
 אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין
 בְּזָרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִלֵּה בְּכַשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטְלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ.
 הוּא שְׂדוּד אָמַר: (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֶתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָךָ". וְכֵן
 הוּא אוֹמֵר: (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֵךְ הַיְוָיָה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְזֶה יֵשׁ
 אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַצָּרָה שֶׁהוּא לֹא מְרַגֵּישׁ אֶת נַעַם הַמְצוּוֹת, וְלִכֵּן
 הוּא לֹא שְׂמַח, אֲבָל אִם אָדָם הָיָה מְרַגֵּישׁ אֵיךְ שֶׁעַל יְדֵי כָּל מְצוּוֹה וּמְצוּוֹה הוּא
 מְקַשֵּׁר אֶת נַשְׂמָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה הָיָה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמַח, וְזֶה נִקְרָא
 צְדִיק אֱמֵת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְשְׂמַח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְאִז
 הוּא בְּגֵד צְדִיק.

וְעַנֵּין צְדִיק נִסְתָּר וְכו', נִכְנַס בְּבִנְיַן אָדָם דְּמִיּוֹן שְׂמִי שֶׁהוּלָךְ קְרוּעַ וּבְלוּעַ
 וְכו', אוֹ הוּלָךְ עִם כּוֹבַע גָּרֵב וְכו', וְכַדּוּמָה, אוֹ עוֹשֶׂה אֵיזָה תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת
 וְכו', זֶה הוּא צְדִיק נִסְתָּר? וּבְאֵמַת יְדוּעַ מַה שְׂאָמַר ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֵר ז"ל
 תְּלַמִּידוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, הַעוֹלָם חוֹשְׁבִים שֶׁצְדִיק נִסְתָּר וְאֶחָד מֵהַל"ו
 צְדִיקִים, זֶה מְכָרַח לְהִיּוֹת כְּמוֹ אֶחָד שֶׁהוּלָךְ קְרוּעַ וּבְלוּעַ וְלֹא רוֹאִים אֲצֵלוֹ
 שׁוֹם דְּבַר וְכו', וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁיְכוֹלִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ ר' אַבְרָהָם בְּעַרְנֵי ו' ז"ל וְגַם
 כֵּן לְהִיּוֹת אֶחָד מֵהַל"ו צְדִיקִים הַנִּסְתָּרִים (ר' אַבְרָהָם דִּב' ז"ל הָיָה נִכְד רַבְנוּ ז"ל, וְהָיָה
 עֲשִׂיר גְדוֹל, וְהָלַךְ מְלָבַשׁ בְּבִגְדֵי כְבוֹד, וְאָף עַל פִּי כֵן הַעִיד עֲלָיו ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֵר ז"ל שֶׁהוּא
 אֶחָד מֵהַל"ו צְדִיקִים שְׂבִדוֹר), וְכּוֹנְנָתוֹ הָיָה בְּפִשְׁטוֹת, שֶׁלֹּא מַה שְׂבַנֵּי אָדָם חוֹשְׁבִים
 שְׁזָה צְדִיק נִסְתָּר וְכו', הוּא בְּאֵמַת צְדִיק נִסְתָּר, הוּא יְכוֹל לְהִיּוֹת שׁוֹטֵה גְדוֹל
 מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ז) כִּי בְּיָדָאֵי אֵין זֶה
 מַעֲלַת הָעוֹנָה לְהִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּכַפִּיפַת רֵאשׁ בְּדָרְךָ שְׂטוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עָנּוּ,
 כִּי זֶה עָנּוּה פְּסוּלָה, וְעַקֵּר עָנּוּה כְּשֶׁהִיא בְּחֻכְמָה וְכו', עֵין שָׁם, הֵינּוּ אֶחָד
 שְׂדִבּוּק בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִינוּ נִפְרָד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּלָל, אֲלֵא מֵהֲרַגַע שְׂפּוֹתַח אֶת

הַעֲיִנִים מֵהַשָּׁנָה עַד שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, אֵינּוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִרְבָּה בְּתַפְלָה וְהֵתְבוּדוּת וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִמְיֵד מִשְׁתוֹקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִיַּחַד יְחוּדִים עֲלִיוֹנִים וְכוּ', וְאַף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ מִזֶּה, זֶהוּ נִקְרָא צַדִּיק נֹסֵתָ, וְאֶדְרְבָה אִם יֵשׁ עָלָיו מַחְלָקָת וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבָר אֲסוּר וּמְסִתִּירִים אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, זֶה בְּכָל־מֵהל"ו צַדִּיקִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפְּהָ מֵה:): לֹא פָחוֹת עֲלָמָא מִתְּלַתִּין וְשִׁיתָא צַדִּיקִי דְמִקְבְּלִי אִפִּי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם, שְׁנֵאמַר: (יִשְׁעִיָּה ל' י"ח) "אֲשֶׁרֵי כָל חוֹכֵי לוֹ" ל"ו בְּגִימְטְרִיא תְּלַתִּין וְשִׁיתָא; הֵינּוּ שֵׁישׁ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה צַדִּיקִים שְׁמִקְבְּלִים פְּנֵי הַשְּׂכִינָה בְּכָל יוֹם, וּמוּבָא מִצַּדִּיקִים שְׁזָה מִתְחַלֵּף בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעָה, מִי שֶׁרַק דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֵינּוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הוּא בְּכָל־מְקַבֵּל אִפִּי שְׂכִינָתָא, וְדָבָר זֶה נֶעְלָם וְנֹסֵתָ מֵעֵינַי כָּל, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב וְכוּ'? אוֹ אֵיפֹה הֵהוּא מַחְזִיק וְכוּ'? זֶה יוֹדֵעַ רַק הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת הוּא יִתְבָּרֵךְ, וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע פִּרְשׁ אֶת הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים ל"ב ב') "אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב הַיּוֹי"ה לוֹ עוֹן", אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ שָׂאֵם הוּא לֹא חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה כִּבְרָ אֲצִלוֹ הַעוֹן הַכִּי גְדוֹל, וְדָבָר זֶה נֶעְלָם מִכָּל אָדָם עַל פְּנֵי אֲדָמָה, מִי יִכּוֹל לְהַכִּיר בְּהַזוּלָת שֶׁהוּא לֹא מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרַגַע, וְחִי וּמְחִיָּה עֲצָמוּ וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בְּשַׁעֲשׁוּעִים עֲלִיוֹנִים וְכוּ', וּמִיַּחַד יְחוּדִים, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּה ס"ד ג') "עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמֵחַ

בְּקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַתְּכַנִּיט לְהִישִׁיבָה "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר" שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְחַדֵּשׁ אֶת זֶה תַּכְּף וּמִיָּד אַחַר הַחֵג, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגִדּוֹל וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מֵהַעֲבֹר וְכו', תְּמִיד לְזַכֵּר הַעֲבֹר אֵין וְהַעֲתִיד עֲדִין, וִיכּוֹלִים לְהִקְיָם גְּדוּד שֶׁל בַּחוּרִים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְאַחַר כֵּךְ לְחַתֵּן אוֹתָם עִם בְּנוֹת הַמְדַרְשֵׁיָה, וְנִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהַכְנִיֵס בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְהַעֲקֹר שִׁילְכוּ לִישׁן בְּזִמְנָה, כִּי זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּישִׁיבָה, כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁן בְּזִמְנָה קָמִים בְּזִמְנָה, וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ לָהֶם יוֹם שְׁלֵם, וְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמָנּוּ הָיוּ רְגִילִים לוֹמַר, כְּשֶׁאָדָם קָם מִקֵּדָם יֵשׁ לוֹ "אֲרִיכוֹת יָמִים", הֵינּוּ שְׁכָל יוֹם אֲצִלוּ אַרְךָ מְאֹד מְאֹד, מַה שְׁאֵין כֵּן כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לִישׁן מְאַחֵר, קָם מְאַחֵר וְאַחַר כֵּךְ מִתְחִיל אֲצִלוּ הַיּוֹם בְּצִהָרִים, וּמִתְבַּלְבֵּל לוֹ כָּל הַיּוֹם, וְלִכְּנָן תַּקְפִּיד מְאֹד עַל הַבַּחוּרִים שֶׁמְכַרְחִים לְלַכֵּת לִישׁן מִקֵּדָם מְאֹד, כִּי טֹבַע שֶׁל בַּחוּרִים שֶׁבְּלִילָה הֵם מְבַלִּים אֶת הַזִּמְנָה בְּהִבֵּל הַבְּלִים.

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי מְאֹד אוֹתָךְ וּמִזְהִיר אוֹתָךְ שֶׁבְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לְהַכְנִיֵס בַּחוּרִים מְפַקְפָּקִים וְכו', אוֹ שֶׁהֵם לֹא שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכו', אוֹ שִׁישׁ לָהֶם עֲבֹר פְּלִילִי וְכו', בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן אֵין לָהֶם מַה לְחַפֵּשׂ אֲצִלְנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּמַתִּי קַהֲלָה נִפְלְאָה, וְאֲנִי רוֹצֵה שִׁישְׂאָר כִּכְהָ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחֵג שְׂמֵחַ

בקצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קבלתי את ההזמנה של הישיבת מועצה, אבל אני לא רואה שאנחנו מזכרים שמה וכו', עם כל זאת דעתי כמו שאמרתי לך, הפעם נצביע הכל בעדו, ויש לי חשבון על זה וכו'.

כשיהיה הישיבת מועצה אצלנו יהיה עדין חג, ולכן אחר הישיבה תראה לכתב לי בפרטיות הכל, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, וגם כל הארבעה חברי המועצה שלנו יצביעו בעד התקציבים, ויש לי בזה ענין פרטי וכו'.

רק חזק ואמץ מאד ותמשיך עם התלמוד תורה להחדיר בהם הרבה דרך ארץ, שזה יסוד היסודות, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו, ולכן מה טוב ומה נעים גם להחדיר בהם את הלמוד של "ספר-המדות", שכל מלמד יאריך בזה, כי המדות הם עקר האדם, ומה גם מה שלומדים כשהם צעירים זה מה שנשאר להם, ובפרט מדת דרך ארץ, שזה יסוד היסודות, ואף שזה מאד מאד קשה להחדיר בילדים, עם כל זאת זה דבר גדול מאד מאד, הקדוש ברוך הוא יעזר שנצליח לחנך את ילדינו באמונה פשוטה בו יתברך, ושיהיו רגילים לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך שבת שלום וחג שמח

בְּקִצָּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, ד' סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח

ראו להתחזק יחד והקדוש ברוך הוא לא יעזב אתכם, ועוד תרוו הרבה נחת מהבן שלכם, רק אל תכנסו בלחץ ואל תפחדו כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראו הרבה ישועות שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא, רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') העקר הוא אמונה, וצריך לחפש ולבקש בעצמו איפה הוא אוהז באמונה, כי יש סובלי חלאים שעקר הסבל שלהם זה רק מחמת חסרון אמונה, תסתכלו עלי ותראו מה שעברתי ארבע התקפות לב גדולים, וצנתור ונתוח לב פתוח, ויש לי יסורי תפת, עם כל זאת אני מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וזה נותן לי את כל החיות, ולכן גם אתם תתחזקו באמונה, ותראו שלא יחסר לכם שום דבר.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובכשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וחסד שמח

בר.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר, ד' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

בענין ישיבת מועצה, אמרתי לך ... גרו יאיר שהפעם נצביע הכל בשבילו, בוא לתת לו הזדמנות וכו', כדי שלא יהיה לו פתחון פה לא לעזר לנו על תקוני הקנין וכו', ויש זמן שצריכים להוריד את הראש וכו', ועכשיו זה הזמן, ולכן תאמר גם ל... גרו יאיר וגם ל... גרו יאיר שהפעם אני רוצה מאד שתצביעו בעדו, והקדוש ברוך הוא יעזר שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב ויהיה לנו ראש מועצה משלנו, ואצל הקדוש ברוך הוא הכל יכול להיות אמר התם הקדוש.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח

בְּרָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, ד' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂשִׂמְחֵתִי לְקִרְאָת מִכְתָּבְךָ,
יְעֻזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת
הַרְבֵּה נַחַת אֲצִלְךָ, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה שְׂאַתָּה מִבְּשֹׂר לִי שְׁיִשׁ לְךָ שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי,
וְאַתָּה מִקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, זֶה אֲצִלִּי יוֹתֵר מִהַכֹּל, יְעֻזֵר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְלַכֵּת נֶעַ וְנָד יוֹתֵר.

תִּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאַתִּי וְהַחֲלֵמְתִי
הַמְהִירָה, יְעֻזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׁמַח

ברב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם צריכים להתחזק יחד ולחזור בתשובה שניכם יחד, העצה היחידה שאני יכול לתת לכם שתתחננו מה שיותר מהר כי ידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להאריך בין הארוסין לבין הנשואין, ולכן תעשו כל מיני מאמצים שבעולם להתחנן כמה שיותר מהר, כי עכשו קדם החתנה אסור חמור מאד מאד ענין נגיעות וכו', שיכול להביא אחר כך לאסורים חמורים וכו', ועוון נדה הוא מאד מאד חמור שיכול להביא אחר כך ילדים חולים וכו', ולכן עצתי שתקבעו כבר זמן להחתנה מה שיותר מהר, והקדוש ברוך הוא יעזר שתהיו זהירים מאד מאד מעוון נדה החמורה, שהיא בכרת רחמנא לצלן, ותזכו לבנות בית נאמן בישראל.

בכלל טוב מאד לזוג אחר שמצאו חן אחד בעיני השני ורוצים להתחתן, שיגמרו את זה מה שיותר מהר ולעשות מה שיותר מהר את החתנה, כי זה לא בריא לסחב את החתנה, והרבה קלילים יצא מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון
לפני ארון כל.

צר לי לומר לך כי האח שלך עושה טעות חמורה, הוא רוק ולמה לו
לקחת אשה גרושה שהיא יותר מבגרת ממנו עם אחת עשרה שנה, ויש לה
שלוש ילדים ואחד מהם כבר בן שש עשרה וכו', הנשואין האלו לא יצליחו
וחבל מאד שנכנס בזה וכו'.

זה שהבחורה יותר מבגרת מהבחור עד ארבע-חמש שנים זה לא נורא,
אבל כשהם שתיים רוקים, אבל בחור רוק שיקח גרושה עם ילדים גדולים,
אין בנה הצלחה.

ומי יתן שתוכל להשפיע על האח שלך שיעזב את זה.

הוא צריך הרבה התחזקות, כי אני מבין שהתעורבו לו הרבה בחיים,
זה מה ששובר אותו לגמרי, ולכן מה טוב ומה נעים אם אתה יכול לחזק
אותו ולדבר על לבו שבת זוגו משרש נשמתו מחכה עליו, ושלא יהיה עכשו
פזיז וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תקיח

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שלא כדאי לריב, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

זה שאף לא מסתדרת עם חמותך וכו', זה דבר טבעי, אבל בשביל זה לא מתגרשים, את צריכה רק להשפיע על בעלך את ערך אהבה והבנה הדדית וכו', שפדאי לכם להשפיר דירה וכו', אבל לא להפנס בדכאון ולהתחרט למה התחתנתי וכו', מאחר שאתם כבר נשואים, תראו לבנות את עצמכם ותשתדלו מאד מאד להבין אחד את השני ולדון אחד את השני לכף זכות.

ולכן אני מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אַל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בדרך כלל אני לא ממליץ להתגרש בשום פנים ואופן, כי אני באתי לזה העולם רק לבנות בתים ולא לשבר בתים וכו', זה פלא איך שחכית שלש שנים שהוא לא מקיים את המצוה שהוא מחייב עליה וכו', אבל אם בכל זאת הוא מתעקש וכו', תצאי מהחשך הזה מה שיותר מהר וכו'.

הקדוש ברוך הוא ישלים לך את חסרוניך, ותמיד תבשרי לי בשורות משמחות, את כל זה אני כותב אם עדין לא הלכתם אל יועץ נשואין, או אל איזה רב ירא שמים שיגשר ביניכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אַל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואסור להשבר, תבני את הבטחון העצמי שלך, ואל תפחד, תמשיכי ללכת במבחן ותצליחי בגדול, רק לא לפחד, הצלחה של אדם הוא דיקא כשמתעקש, ואי לו שום פחד כלל, אלא חוזר פעם אחר פעם ולבסוף הוא מגיע על מה שהוא רוצה, אסור להשבר משום דבר, רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה

בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת: (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות, ולכן אם את רוצה דוקא את המשרה בפרנסה הזאת, תהי חזקה ברוצנות וכסופים ותקבלי את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רבנו ז"ל רצה שנהיה אצלו על ראש השנה, הכונה היתה להיות בערב ראש השנה באומן על ציונו הקדוש, ואחר כך להתפלל שם באחד מהבתי כנסיות, ולכן לא אכפת איזה מנין מתפללים, העקר להיות בראש השנה באומן, סמוך ונראה אצל ציון רבנו ז"ל, ובפרט שהיום כלם הולכים אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, אשר זה התקון העולה על כל התקונים, ולא אכפת באיזה מנין מתפללים, וזה דמיון אחד גדול שאחד משכנע את השני תבוא בהמנין שלי וכו', וזה משכנע תבוא בהמנין שלי וכו', זה אומר אצלי רבנו ז"ל וזה אומר אצלי רבנו ז"ל וכו', הכל הכל ורעות רוח וכו', רבנו ז"ל נמצא רק איפה שיש אהבה, אחדות ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואין

שָׁמָּה גִזְעָנוֹת הָאָרוּרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ מִשּׁוֹם דְּבָר, רַק לְבוֹא
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֲתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֶיךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצִּיּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

כֵּן אוֹכְלִים בֶּשֶׁר הוֹדוּ, אֲבָל כַּמוֹכֵן צָרִיךְ לֵהִיוֹת מִשׁוּחַט הַגּוֹן וּמֵהַשְּׁגָחָה
שֶׁל בֵּית דִּין צָדֵק מְפָרֵס לִירְאֵי הַשֵּׁם כְּגוֹן "בְּד"ץ בֵּית יוֹסֵף" "בְּד"ץ עֵדָה
הַחֲרָדִית" "בְּד"ץ בְּעֵלְזָא" "הֶרֶב לֵאנְדָא", רַק תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי
הַכְּשָׁרִים שְׂיִהְיֶה אֶחָד מֵהַבְּתֵי דִינִים הַנִּזְכָּרִים, וּבִפְרָט בֶּשֶׁר צָרִיכִים מְאֹד
לְהַקְפִּיד יוֹתֵר מֵהַכָּל, כִּי אוֹי וְאֹבּוֹי אִם הַשּׁוּחַט קָל וְרִיק וּפּוּחֹז, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן
שְׁחִיטָתוֹ נְבִלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִיּוֹן ל"ז) מֵה שְׁסוּבָלִים
שְׂאֵין פְּרֻנְסָה זֶה רַק מַחֲמַת שׁוּחַטִים שְׂאֵינִם הַגּוֹנִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לֵהִיוֹת שְׁמוּרִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, ח' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלִיךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי שְׂדוּכִים וְכו', אִם יֵשׁ הַסְּפָמָה בֵּין הַבְּחוּר לְהַבְּחוּרָה וְיֵשׁ מְשִׁיכָה
בֵּינֵיהֶם וְכו', וְהַבְּנָה הַדְּדִית וְכו', וְאִם הַהוֹרִים לֹא מֵתְנַגְּדִים וְכו', מַה טוֹב
וּמַה נְעִים לְגַמֵּר אֶת זֶה מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרַח מְגֻזְעָנוֹת שְׁזָה
הַקְּלָלָה הַכִּי גְדוּלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמֵתְפַלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, ח' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלִיךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מוֹהֲרַנְתַּי ז"ל אָמַר שְׁמִלְחָמַת גּוֹג וּמְגוּג זֶה יִהְיֶה מִלְחָמָה רוּחָנִית שֶׁל

כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרוֹסוֹת, וְעַל זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים כְּדֵי לְהַנְצִיל מִזֶּה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁפַת קִיח.) כָּל הַמְקָיִם שֶׁלֹּשׁ סְעוּדוֹת בְּשַׁבַּת נִצּוּל מִשְׁלֵשׁ פְּרַעַנְיּוֹת - מִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְלִדְבַר וְלִשְׁיַח אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּשַׁפַּת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֵה בּוֹנֵה לוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִבְנִית הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁזוֹכָה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ תְּמִיד, וְהוּא מִתְחַבֵּא בְּסִתְרֵי צֶל כְּנָפָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֵז שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְהִזְיֵק אוֹתוֹ, וְזֶה הַהֲצֵלָה הַכִּי גְדוֹלָה לְאָדָם לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי פְּרַעַנְיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיָּיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁבִית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם שֶׁהִקְמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, זֶה דְּבַר נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרֵא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׁבָאָמַת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאָכֵל לְרָעִבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן

תעשי כל מה שביקלתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, וזה יכול להעשות גם על ידי מי שגרה רחוק, על ידי שמנדכת בכל פעם איזה סכום בשביל בית התבשיל - אהל אברהם, וזה הצדקה הכי גדולה, אשרי מי שתומך תמיד את בית התבשיל - אהל אברהם, ויתברך מפי אל עליון בכל הברכות הכתובות בתורה, ואשרי ואשרי מי שמשפיע גם על אחרים לגדב לבית התבשיל - אהל אברהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בריב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

עכשו יצאנו מקבלת התורה, והנה חכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא, ויגש) בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לתן את התורה לישראל, אמר להם: תקבלו תורתי. אמרו לו: הן. אמר להם תנו לי ערב שתקימו אותה. אמרו לו: אברהם, יצחק ויעקב יהיו ערבים. אמר להן. אבותיכם הן בעצמם צריכים ערבים. אברהם אמר, "במה אדע" (בראשית טו, ח). יצחק אהב את שונאי, דכתביב: "ואת עשו שנאתי" (מלאכי א, ג). יעקב אמר, "נסתרה דרפיי" (ישעיה מ, כח). אמרו לו: בנינו יהיו ערבים שלנו. מיד קבלן הקדוש ברוך הוא ונתן את התורה לישראל, שנאמר: "מפי עוללים ויונקים יסדת עז" (תהלים ח, ג). לפיכך כשישראל מבטלין את התורה, הקדוש ברוך הוא פורע מן הערבין; וכו', הרי שלך לפניך שעקר קבלת התורה קבלנו רק בזכות הילדים שלנו, ולכן רואים שהסטרא אחרא מאד רוצים לתפס את הנער וכו', וכמו שכתוב (בראשית י"ד כ"א) "ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך", מלך סדם זה הסמך מ"ם שהעקר רוצה את הנפשות להכניס בהם רעל נגד

כָּל הַקְּדוּשׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מוֹכֵן גַּם לַתּוֹת עַל זֶה רְכוּשׁ גְּדוֹל, הָעֵקֶר הוּא רוֹצֵה אֶת הַנִּפְשׁוֹת, וְאַבְרָהָם אָמַר לוֹ בְּפִרוּשׁ אֲנִי לֹא צָרִיךְ מִמֶּךָ שׁוֹם דָּבָר, וְאָמַר וַעֲנֵה לוֹ: (שם) "אִם מַחֲסוּ וְעַד שְׂרוּף נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לְךָ" וְגו', אֲנִי לֹא יִקַּח מִמֶּךָ כְּלוּם, הָעֵקֶר אֵל תִּגַּע לִי בְּהַנְפְּשׁוֹת, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאֵין עֲרָה, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַנַּעַר שְׁלֵנוּ, וְיִדְוַע שְׁמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אָמַר שְׂאֲצֵלוּ עֲבוֹדַת חַנוּךְ הַיְלָדִים, חֲשׁוּבָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ עֲבוֹדַת תְּקוּן חֲצוֹת בְּכָל לַיְלָה, שְׂזָה מִהַעֲבוֹדוֹת הַכִּי גְדוֹלוֹת, כִּי אִזּוֹ הַשְּׂכִינָה יוֹשֶׁבֶת מוֹל הָאָדָם, שְׂעָלֶיהָ נֶאֱמַר: (אֵיכָה ב' י"ט) "קוּמִי רְנִי בַלַּיְלָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת שְׂפָכִי כַמַּיִם לְבָרֶךְ נֹכַח פְּנֵי אֲדֹנָי", וְאִזּוֹ בַעַת חֲצוֹת יְכוּלִים לַפְּעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שְׂרוֹצִים, עַם כָּל זֹאת אָמַר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל שְׂעֲבוֹדַת הַחַנוּךְ לַחֲנֹךְ אֶת יְלָדָיו זֶה כָּל כֶּף גְּדוֹל, כְּמוֹ עֲבוֹדַת קַבְּלַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה בַעַת חֲצוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׁתִּרְאֶה לְהַשְׂקִיעַ בְּהַיְלָדִים שְׁלֶךְ, כִּי יְלָדִים טוֹבִים לֹא צוֹמְחִים עַל הָעֵץ, אֶלָּא אִם מְשַׁקִּיעִים בְּהַיְלָדִים, זוֹכִים לַיְלָדִים טוֹבִים, כִּי גַם עֵץ קָטָן אִם לֹא מְטַפְּלִים בָּזֶה, יֵצֵא עֵץ עָקָם וְכוּ', שְׁלֹא מוֹצִיא פְּרוֹת וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרָךְ אֲרָץ מְנוּעָרָיו, וְלִכֵּן רָאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְתַשְׁקִיעַ בְּהַיְלָדִים שְׁלֶךְ, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי לְהוֹרִים שְׁמַגְבִּיהִים אֶת הַיְדִים וְאוֹמְרִים: אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים יוֹתֵר וְכוּ', זֶה שְׁקֵר גְּמוּרָה, רוֹאִים כְּחוֹשׁ כְּשֶׁצָּרִיכִים לְהַשִּׁיג אִיזָה כֶּסֶף, נוֹסְעִים מְקַצֵּה הָאֲרָץ וְעַד קִצְהוּ וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׁבָּא לַחֲנֹךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, אִזּוֹ מְגַבִּיהִים יְדֵים וּמַתְיָאִשִּׁים וְכוּ', וְזֶה בָּא מֵעֲצָלוֹת וְכוּ', הַפְּקָרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְעֹזֵר לִי לַחֲנֹךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְדַע לֶךְ שְׁהַחֲנוּךְ שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ מַעֲיִינֵנוּ, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׁהַדוֹר כָּל כֶּף פְּרוּץ וּמְפָקֵר וְכוּ', הַהוֹרִים מְכַרְחִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן לְעֹזֵר לְהַתְלַמּוֹד תוֹרָה וּלְהַבִּית סֵפֶר אִיפֹה שְׁלוֹמֵדִים הַיְלָדִים, וּלְשַׁתֵּף אֶתָּם פְּעֻלָּה, וְאִם לֹא הָרִי הַהוֹרִים הָאֵלוּ הֵם רוֹצְחִים וּמְפַקְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְאִם הַיְלָדִים יִגְדְּלוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן לִוְקַחִי סְמִים וְכוּ', גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְכוּ', וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת וְכוּ', הַהוֹרִים לֹא יְכוּלִים לומר "יְדִינוּ לֹא שְׂפָכּוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה", עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא הַהוֹרִים צָרִיכִים לְעֹזֵר בְּמַה שְׂרַק יְכוּלִים, וּלְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם מְנַהֵל הַתְלַמּוֹד תוֹרָה אוֹ עִם הַמְנַהֵלֶת שֶׁל הַבֵּית סֵפֶר אִיפֹה שְׁהַיְלָדִים שְׁלוֹ לומְדִים,

וכן לשתף פעולה עם המלמדים והמורות איפה שילדיו לומדים, ואז יזכו לילדים טובים.

זה ימים ושנים שיש לי רצון וכסופים שיהיה כבר לאנשי שלומנו אולם הכי יפה לשמחות, והנה עכשו נכנסתי עם כל כחותי הדלים וכו', לבנות ולשפץ את האולם, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תשתתף עם סך מאה שקלים, שזה ממש סכום פשוט, אבל תדע לך עם הסכום הזה אני יבנה לך ולבני ביתך אולם מפאר, ולכן ראה לנדב אתה את המאה שקל, וכן תשתדל לגבות אצל ידידיך וקרובי משפחתך מאה שקל, למען שיהיה לכלנו חלק בהאולם הכי יפה שאני מתכנן לבנות, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשה את רצוני כי סוף כל סוף אני עושה את זה בשבילך ובשביל הילדים שלך, ולהוריד ממך את העמס הגדול של הוצאות מרבות.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יכול לשבר אותך, כי סוף כל סוף אנחנו יצאנו עכשו מקבלת התורה, ועכשו מתחיל ענין חדש בקהלתינו הקדושה שהיא חממה של אמונה, שיהיה המון שעורי תורה, כי אין לנו בזה העולם אלא התורה הקדושה, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש שמואל כ"ג) תני רבי שמעון בן יוחאי, שלשה כתרים הם. כתרי תורה וכתרי כהנה וכתרי מלכות, וכתרי שם טוב עולה על גביהן. כתרי מלכות, זכה דוד ונטלו. כתרי כהנה, זכה אהרן ונטלו. כתרי תורה, מנחם לתוכחת לכל באי עולם. לאמר, שאלו היו כתרי כהנה וכתרי מלכות קימין, הייתי זוכה בהם ונטולן. והרי כתרי תורה מנחם כל מי שיזכה בו מעלין עליו כאלו זכה בכלן. וכל מי שלא זכה בתורה, לא זכה באחד מהן; ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות אם תצטרף באחד משעורי התורה, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיכם, אדם שנשאל עם כל כך הרבה עברות חמורות וכו' וכו', אבל אם הוא לוקח את עצמו ונכנס בתוך התורה הקדושה, אזי הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אותך: האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבזה נתכפר לו כל עוונותיו? ואל תאמר מתי אני יוכל ללמד כל כך הרבה תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי,

ירוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, רַמְב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, סִפְרֵי הַזֶּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּפָרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תָּמָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל-כָּךְ הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יֵנָאִי: לָמָּה הַדְּבָר דּוֹמָה? לְכַפֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר, טַפֵּשׁ אֹמֵר: מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ? וּפְקַח אֹמֵר: 'לֹא אֶחָד תִּלְהֶה אוֹתוֹ?' מֵבִיא סֵלֶם אוֹ קִנְיָה וּמֹוֹרִיד אוֹתוֹ, כִּךְ כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר: אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה? וּמִי שֶׁהוּא פִּקַּח - מֵהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנֶה פִּרְק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמַסִּים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְלִכְנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמֶךָ בִּידֶיךָ וּתְבָרַח מִדֵּי פֶעַם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מְנַחֶה, עֲרֵבִית, וְלְבֵית הַמְּדָרֶשׁ לְלַמֵּד אוֹ לְשַׁמַּע אֵיזָה שְׁעוֹר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדָרֶשׁ תְּהֵלִים ק"ט סִימָן ע"ג) כִּךְ אָמַר דָּוִד אֵל תִּנְיַח אֶת רַגְלֵי שְׁיִלְכוּ לְמִקּוֹם רְצוֹנִם, אֲלֵא לְתוֹרַתְךָ כָּל הַיּוֹם לְבֵית הַמְּדָרֶשׁ, כִּי אֵינן יֵצֵר הָרַע נִכְנָס לְבֵית הַמְּדָרֶשׁ, הוֹלֵךְ עִמּוֹ כָּל הַדֶּרֶךְ, כִּיּוֹן שְׁמִיגִיעַ לְבֵית הַמְּדָרֶשׁ אֵינן לוֹ רְשׁוֹת לְפָנֵס שָׁם, וְכֵן הוּא אֹמֵר (בְּרַאשִׁית ד') "לְפַתַּח חֲטָאת רַבִּיךָ", כָּל מִי שֶׁהוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֵינן יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בּוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִיגָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

אֲנַחְנוּ יֵצְאָנוּ עִכְשָׁו מִקְבָּלַת הַתּוֹרָה, וְלִכְנֵן עֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְשִׁתֵּף פְּעִלָּה עִם הַמְּנַהֵל שֶׁל הַתְּלִמוּד תּוֹרָה וְכֵן עִם הַמְּנַהֵלֶת שֶׁל הַבֵּית סֵפֶר אִיפֹה שֶׁהִילָדִים שֶׁלְךָ לּוֹמְדִים, כִּי

צריכים להשקיע בהילדים, ואם לא יכולים, לכל הפחות שישתפו פעלה עם התלמוד תורה והבית ספר עם המלמדים והמורות של ילדיכם, כי זה מאד מאד חשוב, ובפרט עכשו שהנער כל כך פרוע והסמ"ך מ"ם רוצה רק לתפס את הנער, ועלינו למסר את נפשנו עבור ילדינו, ואם אנחנו לא נעשה את זה מי יעשה את זה בעדנו?

אני מוסר את נפשי וכוחי הדלים עכשו וכו', כדי לבנות ולשפץ את האולם שיהיה מקום לשמחות לאנשי שלומנו היקרים, ולהוריד מכם את העמס של ההוצאות המרבות, שזה היום הוצאה גדולה מאד, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשתדלי לנדב מאה שקל, שזה סכום פעוט מה שצריך לעלות לי מאות אלפי שקלים, אבל אני רוצה שיהיה לך חלק בזה, וגם תראי להשפיע על קרובי המשפחה שינדבו מאה שקל למען בניית האולם היפה מאד שאני הולך לשפץ ולבנות, והקדוש ברוך הוא יעזר שיתרבה בינינו השמחות ויורידו את כל העמס מההורים.

נא ונא תעזרי לי בכל מיני עזר שאת רק יכולה לעזר לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזר לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלַיְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֶדֶר נְשֹׂא, ח' סִינּוֹן ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ וַיֵּאִיר

אֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ יוֹצְאִים מִקְּבֵלַת הַתּוֹרָה, שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא, וַיֵּצֵא) בְּשַׁעָה שְׁבַקְשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל אֲמַר לְהֵן: תִּקְבְּלוּ תּוֹרָתִי? אֲמָרוּ לוֹ: הֵן, אֲמַר לְהֵן תְּנוּ לִי עֶרֶב שְׁתַּקְיָמוּ אוֹתָהּ, אֲמָרוּ לוֹ: אֲבָרְהֵם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב יִהְיוּ עֲרָבִים, אֲמַר לְהֵן: אֲבוֹתֵיכֶם הֵן בְּעֶצְמָם צְרִיכִים עֲרָבִים, אֲבָרְהֵם אֲמַר: (בְּרֵאשִׁית טו) "בְּמָה אֲדַע", יִצְחָק אָהַב אֶת שׁוֹנְאֵי דְכְּתִיב: (מְלָאכִי א) "וְאֵת עֲשׂוֹ שְׁנֵאתִי", יַעֲקֹב אֲמַר: (יִשְׁעִיָּה מ) "נִסְתַּרְהָ דְרַכִּי", אֲמָרוּ לוֹ: בְּנִינוּ יִהְיוּ עֲרָבִים שְׁלָנוּ, מִיָּד קִבְּלֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵאֲמַר: (תְּהִלִּים ח) "מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדַּת עֹז", לְפִיכֶךָ כְּשִׁישְׁרָאֵל מְבֻטְלִין אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹרַע מִן הָעֲרָבִין; וְכוּ', הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁעָקָר קְבֵלַת הַתּוֹרָה קִבְּלָנוּ רַק בְּזִכּוֹת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ שְׁתַּרְאֶה לְהַחֲדִיר בְּהַיְלָדִים דְּרַךְ אַרְץ, כִּי כֶךָ אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתֵּינּוֹק דְּרַךְ אַרְץ מִנְעוּרָיו, וְצְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַתְּלָמִידִים פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ הֵרֵס וְנִזְק לְמָמוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ, וְלִהְסָבִיר לָהֶם אֶת חֲמַר הָאֲסוּר, וְכֵן שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שׁוּם נִזְק וְהֵרֵס לְמָמוֹן שֶׁל אַחֲרִים, שְׂזָה בְּכָלֵל גְּנָבָה, וְאִם לֹא מְלַמְדִים אֶת זֶה לְהַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קִטְנִים, הֵם גְּדֻלִים אַחַר כֵּךְ פּוֹשְׁעִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַדְגִישׁ עַל נִקְדוֹת אֱלוֹהֵי הַבְּהִמָּה שְׁלָךְ אֶת חֲמַר הָעוֹוֹן שֶׁל יְלָד שְׁמִזִּיק דְּבָרִים שֶׁל אַחֲרִים וְכוּ', וְכֵן לְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת חֲמַר הָאֲסוּר שֶׁל גְּנָבָה, וְכֶךָ אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנָבָה וְגוֹלָה, סִימָן א') מִי שְׁנִפְתָּה לְבּוֹ לְגֹזֵל וְכִינּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזֻלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹוֹן, וְאִין תִּקְנֶה לְהַסִּירוֹ מִדְּרָכּוֹ הָרַעָה; וְלִכֵּן עַל זֶה מְלַמֵּד צְרִיךְ

להדגיש ביותר וכו', כי אם לא מכניסים את זה בהילדים כשהם עדין קטנים וצעירים וכו', כשהם גדלים הם נעשים פראים וכו', שוכרים ורומסים רכוש של אחרים וכו', שזה הכל בכלל גנבה וגזלה וכו', וזה יסוד היסודות של מדת דרך ארץ שצריכים ללמד את הילדים לא לגע ברכוש של השני וכו', ומכל שכן לא לעשות הרס בבית הכנסת או בבית המדרש, שעל זה אין שום מחילה.

רק חזק ואמץ שבהכנתה שלך ישרה תמיד אוירה של שמחה ורגיעה, ואסור להשפיל שום תלמיד יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה וכו', תמיד תקח בחשבון מה היית עושה אם זה היה הבן שלך, האם היית רוצה לבייש אותו ברבים? האם היית רוצה להשפיל אותו או להעיף אותו?

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל חנוך הבנים ובודאי תקבל שכרך חזרה ממנו יתברך, באפן כזה שאתה לא יכול לתאר ולשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל המורה ... תחיה

אנחנו עכשו יוצאים מקבלת התורה, שאמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא, ויגש) בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לתן את התורה לישראל אמר להן: תקבלו תורתי? אמרו לו: הן, אמר להן תנו לי ערב שתקימו אותה, אמרו לו: אברהם, יצחק ויעקב יהיו ערבים, אמר להן: אבותיכם הן בעצמם צריכים ערבים, אברהם אמר: (בראשית טו) "במה אדע", יצחק אהב את שונאי דכתיב: (מלאכי א) "ואת עשו שונאתי", יעקב אמר: (ישעיה מ) "נסתרה דרפי", אמרו לו: בנינו יהיו ערבים שלנו, מיד קבלן הקדוש ברוך הוא ונתן את התורה לישראל שנאמר: (תהלים ח) "מפי עוללים וינקים יסדת עז", לפיכך כשישראל

מִבְּטָלִין אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹרַע מִן הָעֲרַבִּין; וְכוּ', הֲרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שְׁעָקָר קִבְּלַת הַתּוֹרָה קִבְּלָנוּ רַק בְּזִכּוֹת הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ, וְלִכֵּן בַּקְּשָׁתִי מִמֶּךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהַחֲדִיר בַּהֲבֹנוֹת דְּרָךְ אֲרָץ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרָךְ אֲרָץ מִנְעוּרָיו, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַתְּלֵמִידוֹת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ הֵרֵס וְנִזְק לְמִמּוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ, וְלִהְסָבִיר לָהֶן אֶת חֲמַר הָאִסּוּר, וְכֵן שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ שׁוּם נִזְק וְהֵרֵס לְמִמּוֹן שֶׁל אַחֲרִים, שְׂזָה בְּכֻלָּל גְּנֻבָה, וְאִם לֹא מְלַמְּדִים אֶת זֶה לְהַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם קְטָנִים, הֵם גְּדֻלִים אַחֵר כִּף פּוֹשְׁעִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַדְּגִישׁ עַל נִקְדוֹת אֱלֹהֵי בְּהַכְּתָה שֶׁלֶף אֶת חֲמַר הָעוֹוֹן שֶׁל יְלָדָה שְׁמִזִּיקָה דְּבָרִים שֶׁל אַחֲרִים וְכוּ', וְכֵן לְהַסְבִּיר לָהֶן אֶת חֲמַר הָאִסּוּר שֶׁל גְּנֻבָה, וְכִף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וְגֻזְלָה, סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֹזֵל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לַעֲצָמוֹ גְּזֻלַת חֲבֵרוֹ, הֲרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרַכּוֹ הָרַעָה; וְלִכֵּן עַל זֶה מוֹרָה צְרִיכָה לְהַדְּגִישׁ בְּיוֹתֵר וְכוּ', כִּי אִם לֹא מְכַנִּיסִים אֶת זֶה בַּהֲבֹנוֹת כְּשֶׁהֵם עַדִּין קְטָנוֹת וְצַעֲרוֹת וְכוּ', כְּשֶׁהֵן גְּדֻלוֹת הֵם נַעֲשׂוֹת פְּרָאִים וְכוּ', שׁוֹבְרוֹת וְרוֹמְסוֹת רְכוּשׁ שֶׁל אַחֲרִים וְכוּ', שְׂזָה הַכֵּל בְּכֻלָּל גְּנֻבָה וְגֻזְלָה וְכוּ', וְזֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל מִדַּת דְּרָךְ אֲרָץ שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים לֹא לְגַע בְּרְכוּשׁ שֶׁל הַשָּׁנִי וְכוּ', וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לַעֲשׂוֹת הֵרֵס בְּבֵית הַכְּנָסַת אוֹ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, שְׁעַל זֶה אִין שׁוּם מַחִילָה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי שְׁבַהֲכַתָּה שֶׁלֶף יִשְׂרָה תְּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמַחָה וְרַגִּיעָה, וְאִסּוּר לְהַשְׁפִּיל שׁוּם תְּלֵמִידָה יִהְיֶה מִי שֶׁתְּהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה וְכוּ', תְּמִיד תִּקְחִי בַּחֲשָׁבוֹן מַה הֵיית עוֹשָׂה אִם זֶה הָיָה הַבַּת שֶׁלֶף, הָאִם הֵיית רוֹצָה לְבִישׁ אוֹתָהּ בְּרַבִּים? הָאִם הֵיית רוֹצָה לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ אוֹ לְהַעִיף אוֹתָהּ?

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ הַבְּנוֹת וְכוּדָאֵי תִקְבְּלִי שְׂכָרְךָ חֲזָרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בְּאִפְּן כְּזֶה שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וְלַשְׁעַר כְּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שלקחת על עצמך גם את העבודה להיות מנהל יחסי צבור של הקהלה, ובודאי זה דבר הכי גדול לשמר על היחסים הטובים בין אנשי שלומנו לתושבי יבנאל, כי כל העבודה של הסמ"ך מ"ם זה רק הסתות, הוא המסית והמדיח פתוח נגדנו, הוא לא מפסיק כרגע, ואיפה שרק יש בעיה הוא עומד תחת זה, וזה לא יאמן פי יספר אדם זה דלעת ריקה, שאין בו כלום לא חכמה, לא תורה, לא יראה, רק כל הראש שלו איך גונבים וגוזלים יותר, ואיך יכולים להציק לנו, כי האור והחשף אף פעם לא יתערכו וכו', המר והמתוק אף פעם לא יתחברו וכו', ולכן אנחנו צריכים לשמר על הנער שלנו מאד, כתבתי כבר מכתב להורים, וכן להמלמדים ולמורות, ואני עוד יעורר על זה מאד, כי זה הולך לי בחיים שיהיה רק שלום ושלום בין אנשי שלומנו לתושבי המקום, הפך רצונו של הסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו.

אם אתה יכול לדבר עם ... בצורה של חכמה, הרי אתה רוצה לרוץ לראש המועצה, מה לך לפתח את המלוניית בשבת, ולהפעיל שמה מוזיקה ולהציק לאנשי שלומנו, הרי לבסוף אף אחד לא ירצה אפלו להסתכל עליך וכו' וכו', (הוא עדין חולם להיות ראש מועצה, ורק בצורה כזו נוכל לפעל אצלו).

מה שאתה יכול לעשות, תעשה ויהיה לברכה מעשיך וכו', מה שאני יכול לעשות אדרבה תכתב לי, ואשמח מאד מאד לעשות, כי אני רוצה לשמר על השקט בקהלתינו, בפרט שלא יהיה שום ופוחים וכו', או מחלקת וכו', עם תושבי המקום, כי זה הרצון של הסמ"ך מ"ם שתמיד יהיה פה אקשן וכו', והוא יקצר את הפרות וכו'.

הַלְוֵאֵי שְׂכָר נֹכַח לְהִרְחִיב וּלְגַמֵּר עִם הָאֶתֶר הַחֲדָשׁ, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי מִסְתַּכְּלִים עַל זֶה בְּכָל הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, ח' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּעִי לָךְ שֶׁהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, כִּי שׁוֹם דְּבָר לֹא הוֹלֵךְ לְבַד, וְהַכֵּל מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן אִם כָּךְ נִתְהַוֶּה וְכו', זֶה בְּיָדָי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הִנֵּה יָדוּעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם זֶה רֹאשׁ שֶׁל דְּלַעַת שְׂאִין בּוֹ כְּלוּם, רַק שְׁתֵּי דְבָרִים א, אֵיךְ לְהַשִּׁיג יוֹתֵר כֶּסֶף וּלְגַנֵּב וּלְגַזֵּל עִם כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים וְכו', ב, אֵיךְ לְרַדֵּף אוֹתֵנוּ וְלְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לוֹ עֶצֶם בְּגָרוֹן וְכו', לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר מִהִיָּדוּת, זֶה קֵל שְׂבֻכָּלִים טָמֵא מְטָמֵא, וְזֶה סִמּוֹל שֶׁל הָרַע-בְּנֵיִם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הַמְקוּוֹה שֶׁלוֹ הִיָּה פְּסוּלָה לְגַמְרִי, לֹא הִיָּה מִים בְּאוֹצַר, נִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כְּלָנוּ בְּאֶסוּר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּרָה, וְכֵן לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, נִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כְּלָנוּ בְּאֶסוּר סְקִילָה, וְכֵן הִהַכְּשִׁירִים שֶׁלוֹ הִיָּה עַל טְרָפוֹת וְנִבְלוֹת וְכו' וְכו', וּכְבָר אֲנִי לֹא מְדַבֵּר שְׁזָה לָנוּ חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם שְׂרוּדֵף אוֹתֵנוּ בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת וּבְכָל מִינֵי מְסִירוֹת, כְּמוֹ הָרִשָּׁע הַכִּי גָדוֹל שֶׁהִיָּה אִי פַעַם לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָעוֹלָה עַל הַכֵּל אֶת הַחֲנוּנֵךְ שֶׁלָּנוּ הוּא רַדֵּף כָּל הַשָּׁנִים, גָּנַב מֵאֲתָנוּ אֶת הַבַּיִת סֶפֶר שְׁזָה הִיָּה שִׁיךְ לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ הִיָּינוּ צְרִיכִים לְסַבֵּל שְׁנַיִם עִם מְאוֹת יְלָדִים בְּקֶרְאוּנֵינוּ סְרוּחִים וְכו' וְכו', וְאֲנִי לֹא צְרִיךְ לְסַפֵּר לָךְ כִּי אֶת עֲבָרְתֵךְ אֶת זֶה עַל הַבְּשׂוֹר שֶׁלָּךְ.

וְלָכֵן טוֹב מְאֹד עֲשִׂית שֶׁהַבַּת תִּכְף וּמִיד מִיִּשְׁהִי שְׁמֵדְבָרְתֵךְ אֲנִי לִית לְהַסְבִּיר לְגֵר צָדֵק שֶׁנִּפְלוּ בַּפֶּח, וּמִי יִתֵּן שִׁיּוּכְלוּ לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, כִּי זֶה רִשָּׁע מְרִשָּׁע מְתַחַכֶּם, הוּא רַק מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַשֵּׁם שֶׁל חֲבִ"ד, הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹנֵא

אותם בתכלית השנאה, אדם שיכול להזהיר את שליח החב"ד אם אתה תעשה פה עבודה מיסיונרית אתה עף מפה וכו', הוי גוי ארוור טמא וכו', כך קוראים את היהודות? ואת זה אף אחד לא יודע וכו', כי הוא רשע מתחכם, כמו שרפנו ז"ל אמר (לקושי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') 'יש רשע ירא, אחד שמתחזה כאלו הוא ירא שמים, אבל זה רשע ארוור וכו', וכך מוליך את כלם שולל, הלואי שהיו יכולים לגלות את פרצופו הטמא לגרי צדק האלו, ולהסביר להם בשפה שלהם באנגלית ובצרפתית וכו', לפח שנפלו בה, כי הם מסכנים לא יודעים כלום.

אל תדאגי עשית טוב מאד, כי כל כך חבל שאנשים יפלו בפח על ידי הרשע הזה.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם, וזה עולה לי הון תועפות, ולכן אם את יכולה להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בניית ושפוצ האולם שיהיה משהו נפלא מאד, וכן אם את יכולה לגבות אצל משפחתך וקורבים, כי זה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרך בזכות הרבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בריה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אָנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל הַהֶתְחַזְקוֹת שֶׁכִּתְבָּתְ לִי, וְתִהְיֶה לְאֵל, רוֹאִים בְּכֹל פְּעַם אֵיךְ שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ מִתְקַדְמַת בְּכֹל הַמוֹבְנִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, אֶף שְׂאֲנִי שְׁקוּעַ בְּחֹבוֹת וְכו', עִם כָּל זֹאת אָנִי לֹא נוֹתֵן יוֹם מְנוּחַ שְׁלֹא נִתְקַדַּם וְכו'.

אֶף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יֵאֱמִין מֵה שֶׁעֲבָרְנוּ בְּמִשְׁךְ חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים מֵהַרְשָׁע מְרָשָׁע הַזֶּה הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שְׁזֵה דְלַעַת, אֵין בּוֹ כְּלוּם רַק שְׁתֵּי דְבָרִים א, אֵיךְ לְהַשִּׁיג יוֹתֵר כֶּסֶף וְלִגְנֹב וְלִגְזוֹל עִם כָּל מִינֵי תַּגְדִּילִים וְכו', ב, אֵיךְ לְרַדֵּף אוֹתְנוּ וְלְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לוֹ עֲצָם בְּגֵרוֹן וְכו', לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוּם דְּבַר מֵהִיְהוּדוּת, זֶה קֵל שֶׁבְּקָלִים טַמָּא מְטַמָּא, וְזֶה סִמְלֵי שֶׁל הָרַע-בְּנִים שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי הַמְקוּוֹה שֶׁלּוֹ הִיָּה פְּסוּלָה לְגַמְרִי, לֹא הִיָּה מִים בְּאוֹצֵר, נִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כְּלָנוּ בְּאֶסוּר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּרָה, וְכֵן לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת הָעֵרוּב, נִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כְּלָנוּ בְּאֶסוּר סְקִילָה, וְכֵן הֵהֱכִישׁ שְׁלוֹ הַיָּה עַל טְרַפּוֹת וּנְבִילוֹת וְכו' וְכו', וְכִבֵּר אָנִי לֹא מְדַבֵּר שְׁזֵה לָנוּ חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שְׂרוּדֵף אוֹתְנוּ בְּכֹל מִינֵי רְדִיפּוֹת וּבְכֹל מִינֵי מְסִירוֹת, כְּמוֹ הַרְשָׁע הַכִּי גְדוֹל שֶׁהִיָּה אֵי פְּעַם לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶת הַחֲנוּךְ שְׁלָנוּ הוּא רֵדֵף כָּל הַשָּׁנִים, גִּנֵּב מֵאֲתָנוּ אֶת הַבַּיִת סֶפֶר שְׁזֵה הִיָּה שִׁיף לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ הֵיינו צְרִיכִים לְסַבֵּל שָׁנִים עִם מְאוֹת יְלָדִים בְּקִרְאוּנֵים סְרוּחִים וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת זָכִינוּ לְהִקָּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, עִם אֲבָרְכִים רְצִינִים, וְהַמְקוֹם הַזֶּה תּוֹסֵס כְּמַעַט עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְחֶסֶד, שְׂאֵין לָנוּ מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲזַכֶּה לְרֹאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵי עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתִי.

אָנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁמְחוֹת שְׁלָהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הִיָּה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם וְכו', וְזֶה עוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפוֹת לְשִׁפוּץ וְלִבְנִיָה וְכו', וְלִכֵּן אִם אֲתָה יְכוֹל לְהַצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם מֵאָה ש"ח עֲבוּר בְּנִית וְשִׁפוּץ הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה מִשְׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אֲתָה יְכוֹל לְגַבּוֹת אֲצֵל מִשְׁפַּחְתְּךָ וּקְרוּבִים שִׁגֵּם כֵּן יַצְטַרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ט:): מֵאֵי דְכִתִּיב (ישַׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֵׁרִיָּן", לוֹמֵר לָךְ מֵה שְׁרִיָּין זֶה כָּל קִלְפָה וּקְלָפָה מִצְטַרְפֵּת

לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפא"ר, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שדרך בזכות הרבים [נא למסר את המאה ש"ח להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפויץ האולם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בריט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אל תפחדי משום דבר, הקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך, וכל מי שישקיע ביבנאל הוא רק יצליח, תהי את הבריה והגבר ותמשיכי באפן שיהיה לכם דירה משלכם ולא תצטרכו לגור בשכירות ולא תפחדי ממשכנתא, ובעלך הוא טיפוס כזה שמפחה, ואני מבין אותו, אבל את תהי חזקה, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שבקרוב מאד אוכל לשרך את הבן שלך ... גרו יאיר, ותרוו רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציה, ובפרט מבתך ... תחיה, שכבר תבנה את ביתה בשמחה עצומה, ונגד הצער שסבלה עד עכשו וכו', יהיה לה רק טוב.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו

לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הָיָה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת לְשׁוּפִין וְלִבְנֵיהּ וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָהּ לְהַצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם מֵאָה ש"ח עֲבוֹר בְּנֵית וְשׁוּפִין הָאוֹלָם שְׁיִהְיֶה מִשְׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אֶת יְכוּלָהּ לְגִבּוֹת אֶצֶל מִשְׁפַּחְתָּךְ וְקִרְוּבִים שְׁגַם כֵּן יִצְטַרְפוּ בְּסִכּוֹם פְּעוֹט כְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתֵרֵא ט:) מֵאִי דְכָתִיב: (יִשְׁעִיהּ ג"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כְּשֵׁרִיִן", לּוֹמֵר לָךְ מֵה שְׁרִיִן זֶה כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מִצְטַרְפֶּת לְשֵׁרִיִן גְּדוֹל, אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׁאֵדָם נוֹתֵן מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְכִמוּ כֵן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מֵאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יְכוּל לְבָנוֹת אוֹלָם מִפְּאָר, וְזֶה הָיָה לְכָלֵם וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שְׁיִהְיֶה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹלָם יִפֶּה לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, וְהָיָה זֶה שְׁכָרְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים [נָא לְמִסֵּר אֶת הַמֵּאָה ש"ח לְהַמְשַׁרְד וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְיִיד שְׂזָה עֲבוֹר שְׁפוּץ הָאוֹלָם].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַכָּה.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נִשְׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְעִיִן שְׁלָךְ הוּא רַעֲיוֹן נִפְלֵא מְאֹד, וּמִי יִתֵּן שְׁתּוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁאֵל תִּפְנֵס בְּלִחְץ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרַכּוֹת ט.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפָּא יְרַפָּא" מִכָּאן שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְרופֵא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צִדִּיקִים שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְרופֵא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיֵּאֵשׁ, וְלִכֵּן אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבַר, רַק לְהִרְבוֹת בְּתַפְלָה, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת

שום דבר בעולם לא פועל, והעולה על הכל להיות בשמחה, והשמחה הוא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ואתה תהיה בריא לחלוטין, אין לך מה לדאג, רק התרופה שלך זה שמחה מערב עם תפלה, ותשתה את זה כמה פעמים ביום, ותראה שלא יקח הרבה זמן שנתרפאת לגמרי.

תהלה לאל, אתה מחנך בחסד עליון, תמשיך בעבודה הקדושה הזו שאין למעלה מזכות הזה של מלמד תינוקות של בית רבן, וגם אותם תבקש שיתפללו עליך, וכמובן גם עלי, ותפלות של תינוקות של בית רבן עולות למעלה למעלה וכו' וכו'.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוץ ולבניה וכו', ולכן אם אתה יכול להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוץ האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם אתה יכול לגבות אצל משפחתך וקרובים שגם כן יצטרפו בסכום פעוט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפאר, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שדרך בזכות הרבים [נא למטר את המאה ש"ח להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפוץ האולם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נְשׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא לְדָאָג
מְשׁוּם דְּאָגוֹת, כִּי הַדְּאָגוֹת הוֹרְגִים אֶת הָאָדָם, כְּמֵאָמְרָם ו"ל (סְנֵהֲדִין ק): לֹא
תַעֲלֵל דְּוִיָּא בְּלִבְךָ דְּגַבְרִי גְבָרִין קֹטֵל דְּוִיָּא; [לֹא תִכְנִיס דְּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי הַרְבֵּה
גְבוּרִים הִרְגָה הַדְּאָגָה], בְּעֵלְךָ יִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, אִין לְכֶם מַה לְדָאָג כְּלָל, וְאִם
אֶת מְאֹד עֲצָבְנִית וְכוּ', כְּדֹאֵי לָךְ לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָעָה וְאִף אֶחָד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת
מְזָה, וְזֶה לֹא בּוֹשָׁה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד מְאֹד, הַעֲקֹר תַּעֲבֹדֵי עַל נְקֻדַת הַשִּׂמְחָה,
בְּעֵלְךָ יִהְיֶה לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים וְאִין לָךְ מַה לְדָאָג כְּלָל.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם שִׁיְהִי פְּנִינָה עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְשִׂמְחוֹת שְׁלָהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הִיָּה לָנוּ אֶת הָאוּלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי
הוּן תּוֹעֲפּוֹת לְשַׁפוּץ וְלִבְנִיָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָה לְהַצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם
מְאָה ש"ח עֲבוּר בְּנִית וְשַׁפוּץ הָאוּלָם שִׁיְהִי מְשֻׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אֶת יְכוּלָה לְגַבּוֹת אֶצֶל מְשַׁפְּחָתְךָ וְקִרְוּבִים שְׁגַם כֵּן יַצְטַרְפוּ
בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתֵרָא ט): מֵאֵי דְכָתִיב: (ישעיה
נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כְּשֵׁרִיּוֹן", לוֹמֵר לָךְ מַה שֵׁרִיּוֹן זֶה כָּל קְלָפָה וְקְלָפָה מְצַטְרַפֵּת
לְשֵׁרִיּוֹן גְּדוּל, אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרַפֵּת לְחֻשְׁבּוֹן גְּדוּל; שְׁכָל
פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מְצַטְרַפֵּת לְחֻשְׁבּוֹן גְּדוּל, וְכִמוֹ כֵּן אִם כָּל אֶחָד
יִתֵּן מְאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יְכוּל לְבָנוֹת אוּלָם מִפְּאָר, וְזֶה יִהְיֶה לְכֹלָם וְזֶה זְכוּת
מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוּלָם יִפֶּה לְשִׂמְחוֹת
שְׁלָהֶם, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים [נָא לְמִסַּר אֶת הַמְּאָה ש"ח לְהַמְשַׁרְד
וְלְקַחַת קַבְלָה, וְלְהַגִּיד שְׁזֶה עֲבוּר שַׁפוּץ הָאוּלָם].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה רעיון נפלא שתקנה את השטח ותבנה דירות, אבל אני מקנה שזה לא השטח ממול הבית הכנסת הגדול "היכל הקדש" כי כל השטח הזה שיך לי, אני כבר במשא ומתן לזה כמה שנים, אבל לבסוף זה יפל בידי, לא יועיל לאף מתנגד לעצר את השטח ממני, ולכן אם זה לא השטח, תלך על זה ותצליח בגדול מאד.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מרחק להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמת שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שיתפכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוע ולכנייה וכו', ולכן אם אתה יכול להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוע האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי

שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לְגַבּוֹת אֶצֶל מְשַׁפְּחֶתְךָ וְקִרְוּבִים שְׂגָם בֶּן יִצְחָרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט): מֵאֵי דְכָתִיב: (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צִדְקָה כְּשֵׁרִיז", לֹאמַר לָךְ מֵה שֵׁרִיזִין זֶה כָּל קִלְפָּה וְקִלְפָּה מִצְטַרְפֶּת לְשֵׁרִיזִין גְּדוּל, אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל; שְׂכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מִצְטַרְפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל, וְכִמוּ כֵן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מֵאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יְכוּל לְבָנוֹת אוּלָם מִפְּאָר, וְזֶה יִהְיֶה לְכֻלָּם וְזֶה זְכוּת מֵאֵד מֵאֵד גְּדוּלָּה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִיָּה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוּלָם יִפֶּה לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים [נָא לְמִסַּר אֶת הַמֵּאָה ש"ח לְהַמְשַׁרְד וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְגִיד שְׂזָה עֵבוֹר שְׁפוּץ הָאוּלָם].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַכָּה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכוּן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

דַּעוּ לָכֶם שֵׁישׁ הַמּוֹן דְּבָרִים שְׁבֵן אָדָם לֹא יְכוּל לְהִבִּין בְּשִׂכָל אֲנוּשִׁי, בּוֹדָאֵי כָּל מֵה שְׂקָרָה זֶה לְטוֹבָה, אִף שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים אֶת הַטוֹבָה תְּכַף וּמִיָּד וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַכֹּל מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ נִשְׁמוֹת שִׁיּוּרִידִים לְזֶה הָעוֹלָם לְכַמָּה שְׁעוֹת וְכוּ', אוּ לְכַמָּה יָמִים וְכוּ', אוּ לְכַמָּה חֲדָשִׁים וְכוּ', אוּ לְכַמָּה שָׁנִים וְכוּ', זֶה נֶעְלָם מֵעֵינַי כָּל, וּבוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה וְכוּ', כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם הוּא הִיָּה בְּעַל מוֹם לֹא עָלִינוּ וְכוּ', אֲזִי כְּלָם הָיוּ סוּבְלִים, וְלָכֵן צְרִיכִים לֹאמַר: (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תְּמִים פְּעָלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא", תְּרָאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹד יִשְׁלִים לָכֶם אֶת הַחֲסָרוֹן,

רק להסתכל על הצד היפה של החיים שנתן לכם הקדוש ברוך הוא ילדים חמודים, ותמיד יהיו בריאים ושלמים.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוץ ולבניה וכו', ולכן אם אתם יכולים להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוץ האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם אתם יכולים לגבות אצל משפחתכם וקרוביכם וכו', שגם פן יצטרפו בסכום פעוט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:): מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לה מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפאז, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרכם בזכות הרבים [נא למסר את המאה ש"ח להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפוץ האולם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני עושה ככל מה שביכולתי ויותר מיכולתי לעזר לבני הנעורים, אבל צריכים לעזור גם את ההורים שישומו יד לזה.

בְּעֵינַי הַדִּין תּוֹרָה שְׁכַתְבַת וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה לֹא לִקְרֹא לְדִין תּוֹרָה וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְשַׁמַּע אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, אָבֵל לְדִין תּוֹרָה כַּלָּם צְרִיכִים לְלַכֵּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהִתְחִילוּ הַשְּׁעוּרִים מֵהַמוֹצָיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִקְהִלָה שְׁלֹנּוּ יִהְיֶה קֵהֶלָה שֶׁל תּוֹרָה, שְׂזֶה כָּל חַיּוּתִי, כִּי בְּלִי תּוֹרָה הַכֹּל הֶבֶל וְדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה הַיַּחֲוּדִיוּת שֶׁל קֵהֶלְתַּנּוּ הַקְּדוֹשָׁה שֵׁישׁ בָּהּ הַשְּׁלֵשׁ עֲמוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, תּוֹרָה, עֲבוּדָה, גְּמִילוּת חֲסָדִים.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם שִׁיְהִי פְּנִינָה עֲבוּר אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׁמְחוֹת שְׁלָהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הָיָה לָנוּ אֶת הָאוּלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפוֹת לְשַׁפוּץ וְלִכְנֶנֶה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֲתָה יִכּוֹל לְהִצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם מְאָה ש"ח עֲבוּר בְּנִית וְשַׁפוּץ הָאוּלָם שִׁיְהִי מִשְׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אֲתָה יִכּוֹל לְגַבּוֹת אֲצֵל מִשְׁפַּחְתְּךָ וְקִרְוּבִים וְכוּ', שְׁגַם כֵּן יִצְטַרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא בַתְּרֵא ט:) מֵאֵי דְכַתִּיב: (יִשְׁעִיהַ נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֵׁרִיזִן", לֹמֵר לָךְ מִה שְׁרִיזִן זֶה כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מִצְטַרְפֵּת לְשֵׁרִיזִן גְּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרְפֵּת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׁאֵדָם נוֹתֵן מִצְטַרְפֵּת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְכִמוֹ כֵּן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מְאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יִכּוֹל לְכַנּוֹת אוּלָם מִפְּאָר, וְזֶה יִהְיֶה לְכֹלָם וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִי לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוּלָם יִפְהַ לְשִׁמְחוֹת שְׁלָהֶם, וְהָיָה זֶה שְׁכָרְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים [נָא לְמַסֵּר אֶת הַמְּאָה ש"ח לְהַמְשֵׁרֵד וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְגִיד שְׂזֶה עֲבוּר שַׁפוּץ הָאוּלָם].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שנתת שעור להגברים, כי הולך לי בחיים שהקהלה שלנו יהיה קהלה של תורה, וכן אני רוצה שגם הנער שלנו יגדלו בני תורה, וזה כל חיותי, וכמו שהרבה דברים לא חלמתי שיתגשם עד שהתגשם, כן הדבר הזה אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שיתגשם בשלמות, שיכנסו לגור פה רק אברכים רציניים מאד.

תאמין לי כל מה שמחדירים בהנער, זה מה שנשארו להם על כל החיים, ולכן אשרי מי שמכניס ומחדיר בהם אמונה ויראת שמים ואהבת התורה, וכן צריכים להחדיר בהנשים הלכות, כי הן לא יודעות כלום, בפרט אלו שחזרו בתשובה עדין הן ריקות לגמרי משום ידיעה ביהדות וכו', ואלו שקוראות את עצמן בעלות תשובה, ולכן מצוה גדולה להדריך אותן בדרך זה על פי הלכה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על הלכה יותר מהכל.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוץ ולבניה וכו', ולכן אם אתה יכול להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוץ האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם אתה יכול לגבות אצל משפחתך וקרובים וכו', שגם כן יצטרפו בסכום פועט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לה מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפא"ר, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה

לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ בְּזִכּוֹת הָרַבִּים [נָא לְמִסַּר אֶת הַמָּאָה ש"ח לְהַמְשִׁירָד וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְיִיד שְׂזָה עֲבוּר שְׁפוּץ הָאוּלָם].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִכּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שְׁמַח שְׁלִקְחַתָּ עַל עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים בְּעָרֵב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

תְּרַאֶה מַה שְּׁעֵבֵר עַד עַכְשָׁו עָבַר וְכוּ', אֲכַל אֲנִי צָרִיךְ לְהַדְרִיף אוֹתְךָ בְּכִמְהָ הַנְּהֻגוֹת שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁסִּפַּר לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִיּוֹן קכ"ב) שְׁאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרָנְסָה כְּנַהוּג עַכְשָׁו. וְהַכּוֹנֶה כִּי אָמַר זֹאת לְעַנְיַן הַנְּהֻגַת הַבֵּית בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוּשִׁים וּשְׂאָר צָרִיכֵי הַבֵּית שְׁעַל פִּי רַב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוּשׁ פְּשוּט, וַיֵּשׁ שְׁחֶסֶר לָהֶם מְלַבּוּשִׁים חֲשׂוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׁצָרִיכִין לְהִתְמַיֵּן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וְלִבְלִי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין יג): לְמִלְאוֹת הַחֶסְרוֹן תִּכְף וּמִיָּד. רַק צָרִיכִין לְהִתְמַיֵּן עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוּ שְׁאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דָּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׁיִהְיֶה דוֹקָא תִּכְף, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוּ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוּב עַד שְׁהָיָה מְכָרְחָר לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים עַנְיַן הַנוֹסְעִים שְׁהֵם מְכָרְחָיִם תָּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שְׁהֵם תָּמִיד בְּעֲלֵי חוּבוֹת, וְעַנְיַן זֶה צָרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין

ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבניו ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב: (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו", אני יודע שזה קשה לקיים, ובפרט מי שכבר הרגיל את עצמו לקפץ בחובות וכו', עם כל זאת ראה לבקש בכל יום ממנו יתברך שיוציא אותך מהפח הזה שנפלת, ותשמר מהיום והלאה לא לעשות חובות וכו', ומה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

ולכן תעשה כל מה שביכלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה;

וְלִכְּנֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרְאָתָּ יְהוּדִי וְשָׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרַכּוֹת יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לִיָּה רַב לְרַבִּי חִיָּא נָשִׁים בְּמֵאֵי זַכָּיִין? בְּאִקְרוּיֵי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאִתְּנוּיֵי גְבִרְיָהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגְבִרְיָהוּ עַד דְּאָתוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בְּמָה הַנָּשִׁים זֹכוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה שְׁיִלְמְדוּ תּוֹרָה, וּמְחַכּוֹת עַל בְּעַלְיָהֶן שְׁיַחְזְרוּ מֵהַכּוֹלֵל שְׁלוּמֵדִים שְׂמָה תּוֹרָה, וְלִכְּנֵן מַה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם שֶׁתּוֹכִי לְחִזֵּק אֶת בְּעַלְךָ שְׁיִלְמַד תּוֹרָה, כִּי רַק זֶה מָה שֶׁנִּשְׁאָר מֵאֲדָם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְּאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שׁוּהָ בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זַכְרֵי מָה שְׂאֵמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהַכְנִיס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרַךְ, וְשָׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמַּת עַל בְּעָלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעָלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכְּנֵן

אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, אקנה שתביני שבעל לא אוהב בקרת וכו', רק אוהב התחזקות וכו'.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוע ולבניה וכו', ולכן אם את יכולה להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוע האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם את יכולה לגבות אצל משפחתך וקרובים וכו', שגם כן יצטרפו בסכום פעוט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:): מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריון", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפאך, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרך בזכות הרבים [נא למסר את המאה ש"ח להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפוע האולם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) בענין ההתקרבות להשם

יְתַבְרַךְ יֵשׁ יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל, שְׁלֹפְעִמַיִם רַבּוּי הַהִתְלַהְבוֹת חוּץ מֵהַמִּדָּה הוּא מֵהֵיכָר הָרַע, שְׂזָה בְּחִינַת "פֶּן יִהְיֶה" שְׂמַחְמַת רַבּוּי הַהִתְלַהְבוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְלַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲזִי עוֹשִׂים דְּבָרִים מְבֹהָלִים וְכוּ', וְלִמְעַלָּה מֵהַכּוֹחַ, וְעַל כֵּן בְּשַׁעַת מַתָּן תּוֹרָה הַזֹּהִיר הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת י"ט כ"א) "וְרַד הָעַד בְּעַם פֶּן יִהְיֶה אֶל הַיְיָ" לְרֹאוֹת", כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הָיוּ אֲזַי בְּמַעַלָּה גְדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד, וְהִצְרַכּוּ לְהַזְהִיר מֵהֵיכָר הָרַע שֶׁיֵּשׁ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְיִדְוֶע מַה שְׂמוֹהֶרֶן" תּוֹ"ל אָמַר, אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שֶׁהַחֶכֶם מְכַל אָדָם אוֹמֵר: (קִהְלַת ז') "אֵל תְּהִי צְדִיק הַרְבֵּה וְאֵל תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר לְמַה תִּשׁוּמֶם, אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה", שְׂרׁוֹאִים מִצַּד אֶחָד אָדָם וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת צְדִיק הַרְבֵּה, וְאַחַר כֵּן אוֹמְרִים לוֹ "אֵל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה", וּמַה הַקֶּשֶׁר בֵּינֵיהֶם? אֵלָּא עַל פִּי רַב כְּשֶׁאָדָם מִתְלַהֵב בְּשַׁעַת שְׂחׁוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּפַעַם אֶחָד צְדִיק גְּדוֹל וְכוּ', וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנוֹפֵל רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן נַעֲשֶׂה רָשָׁע גְּדוֹל, וְלִכֵּן מְזַהֵר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם וְאוֹמֵר לְאָדָם עֲצֵה אֵל תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר מְדִי, לְמַה תִּשְׁתּוּמֶם וְתִהְיֶה שְׂבוּר, מְבֹהָל וּמְבֹלְבֵל וְלֹא תִדְע מִמָּה זֶה בָּא וְכוּ'.

וְלִכֵּן כָּל בַּעַל תִּשׁוּבָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן הוּא לְהִיּוֹת מְכִיר אֶת מְקוּמוֹ, וְלִידַע אֲשֶׁר כָּל דְּבָר שְׂעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יְתַבְרַךְ, וּבְפֶרֶט כְּשׁוֹכִימִים לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַמְצׁוֹת, וְהַאֲמוּנָה פְּשוֹטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ.

וְהִנֵּה בַעֲנִין הַמַּחֲשָׁב וְכוּ', לְדַעַתִּי זֶה פְּשוֹט לֹא "מַחֲשָׁב" אֵלָּא "מְכַשֶּׁף" פְּשוֹטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶת הַכְּלִי הַזֶּה, הוּא נִדְבֵק בְּזֶה כְּמוֹ עַם כְּשׁוֹפֵף, וְיָכוֹל לְשַׁבֵּת שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, וְלֹא לְהוֹרִיד אֶת הָעֵינַיִם מִזֶּה וְכוּ', אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַיּוֹם הַיּוֹם הַקְּלֵפָה הַעֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֶלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאֵת שְׂמַיִם מִבְּרַיִשׁ יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִרוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנְּקֵרָא אִינְטֵרְנֵט, אִיִּפְד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' וְכוּ', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עֵרוֹם וְזֵהוּם, וּמְאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֵקֶר רְאִי לְזֶרֶק מִהַבֵּית מַחֲשָׁב, אִינְטֵרְנֵט, אִיִּפְד, בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבָר כְּזֶה, כִּי כֵּן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֵלָּא בְּמֵי שְׂעִינְיוֹ רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ

בפני התאווה כעצימת העינים" ואמר: "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוכה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, כי הבעל התחיל להתכתב עם נשים אחרות, או האשה התחילה להתכתב עם גברים אחרים, שזה הפייסבוק הארוכה וכו' וכו', ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט שיכול להתקשר אל כל הזבל והזהמה שבעולם וכו' וכו', כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול תחתיות רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו, ואל תאמרי שאתם יכולים להחביא את זה מהילדים וכו', הילדים הם חכמים גדולים מאד, ויודעים כל פרט ופרט שקורה בבית וכו'.

עצתי שתהיו שניכם בשמחה עצומה, ועדיף לבלות ולצאת ולהתאורר בחוץ ביחד וכו', מלהסתפל בכל מיני זבל ולכלוף, ולהגיד שלי זה לא יקרה, כי כך אמר החכם מכל אדם (משלי ו) "היחיתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: אם ילך איש על הגחלים ורגליו לא תכווניה: כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה", כי רואים בחוש בית שהיה שם "מחשב" שהוא באמת "מכשף", מקדם או אחר כך או הבעל נפל ונכשל וכו', או האשה נפלה ונכשלה וכו', אזי אני שואל אותך למה את צריכה להביא את הנסיון הזה בתוך הבית? בשעה שאתם זוג נפלאים מאד, והקדוש ברוך הוא חנן אתכם עם ילדים חמודים, עדיף ששניכם יהיו שמחים ועליזים שזכותם לחזר בתשובה שלמה.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, חזקו ואמצו מאד את ובעלך להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקישי-מוהר"ן, חלק ב, סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל פחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת

קִלְקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֶצְלָכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לִבּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שְׂמֻכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לִבּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהַתְּפַלֵּל בְּהִנָּךְ בֵּין בְּחַל וּבֵין בְּשִׁבְתָּ, וְכֵךְ הִתְנַהַג רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְכֵן הִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁאָמַר שְׁעָדִיף לְהַתְּפַלֵּל מֵה שִׁיּוֹתֵר מְקַדֵּם לְפָנָי שְׁכָל אֲוִיר הָעוֹלָם מִתְמַלֵּא עִם קְלָפוֹת שֶׁל דְּבוּרִים רְעִים וּמַעֲשִׂים רְעִים שֶׁל אַמוֹת הָעוֹלָם, וְלִכְן אֲשַׁרִּיף וְאֲשַׁרִּי חֶלְקֶךָ שְׂאֲתָה מִתְפַּלֵּל בְּהִנָּךְ, שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרַכּוֹת ט:) וְתִיקִין הָיוּ גּוֹמְרִין אוֹתָהּ עִם הִנָּךְ הַחֲמָה, וּפְרַשׁ רש"י, וְתִיקִין, אֲנָשִׁים עָנוּיִם וּמַחֲבִיבִין מְצוּנָה; וְאָמְרוּ (שם) מֵאִי קָרְאָה, דְּמְצוּנָה לְהַתְּפַלֵּל עִם הִנָּךְ הַחֲמָה, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ע"ב ה') "וַיִּרְאוּךָ

עם שמש ולפני ירח דור דורים" וגו', ולכן תתחזק ותמשיך להתפלל בהגן החמה, שאין דבר גדול מזה, וזה יכניס בך שמחה עצומה ואריכות ימים, כי כך אמרו אנשי שלומנו, מי שמתפלל תפלת התיקין, כל יום זה אצלו ארץ מאה, כי הוא כבר קם קדם אור היום, וככה יש לו יום שלם, מה שאין פן מי שקם מאחר עד שהולך להתפלל וכו', כבר נעשה צהרים, ועד שאוכל כבר אחר הצהרים, והנה אבד חצי יום, נמצא שאין לו אריכות יום וכו', ולכן אשרי מי שזוכה להתפלל תפלת ותיקין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שזה חטא חמור מאד מאד וכו', עם כל זאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ועקר התקון שלך שתסע אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, ושם תשפך את נפשך אליו יתברך, ותאמר את התקון הכללי עם התפלה שאחריה, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך שבזכות הצדיק הקדוש והנורא הזה, שיתכפר לך כל עוונותיך וכו', כי רק רבנו ז"ל עוסק בתקון הברית, ועל ידי חרטה אמיתית שלעולם לא ישוב אל דברים כאלו, ועל ידי ודוי דברים להתודות לפניו יתברך כל מה שעשית, אז ושב ורפא לך.

בשום פנים ואפן אל תספר את זה לאשתך, כי מה לך להמשיך עליך מגיעות וצרות וכו' וכו', העקר מכאן ולהבא אל תדבר מזה, ואל תחשב מזה,

אֶלָּא תִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי עִם אִשְׁתְּךָ, וּתְכַבְּדָהּ וּתְיַקְרָהּ מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ד', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעַ אַ ט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרַאשִׁית י"ב) "וְיִלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְכַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֵשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְזֶה עָקַר תְּקוּן הַבְּרִית שְׂאָדָם חִי עִם אִשְׁתּוֹ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּמִתְנַהֲגִים עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְשׁוֹמְרִים מְאֹד עַל אֲסוּר חֲמוּר שֶׁל נְדָה וְכוּ', וְנִזְהָרִים בְּטְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

אִם תּוּכַל לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, אוֹ שְׁתַּלַּךְ בְּכָל יוֹם לְשִׁמְעַע שְׁעוֹר בְּתוֹרָה, אִין לְמַעְלָה מְזָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי ראש השנה, פֶּרֶק ד', הַלְכָה ח') כִּיֹּן שְׁקַבְּלַתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מְעַלָּה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלוּ לֹא חֲטַאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כָּךְ הִרְבָּה עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל אִם הוּא לּוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ: הֲאִם זֶה לֹא כְּדָאי לְלַמַּד תּוֹרָה, שְׁבֹזָה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שרובנו ז"ל אמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שכל המחלות והחללים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן אתה צריך למסר את נפשך להיות רק בשמחה תמיד, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ואצלי ברור כשמש שכל מה שעובר עליך, זה רק מחמת העצבות והעצלות והדכאון שנמשך אחריך מחמת פגמי הברית שנכשלת וכו', ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, וזה ירפא אותך לגמרי, אבל עליך לדעת שהדבר הכי קשה להגיע אליה זה מדת השמחה, כי אדם יכול לעשות כל העבודות שבעולם, אבל לא יכול להיות בשמחה, ולכן ההכרח להכריח את עצמו להיות בשמחה, ולבקש בכל יום ובכל שעה ממנו יתברך, שיזכה להיות בשמחה, ועל ידי זה יהיה לו רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולכן תתפלל תפלה זו כל יום:

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח אברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה

בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלֻעְדִּיךְ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֲזֹכָה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֵלָה.

אל תחשב לרגע שזה יגיע לך קל להיות בשמחה, כי אין עוד דבר יותר חשוב בכל העולמות כמו מדת השמחה, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא תתאה קימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יחבין ליה דינא בקבליה. [אזי משיך על עצמו דינים] כגונא דא: (תהלים ק' ב) "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, [השמחה של אדם בזה העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגונא דאיהי אתעטרת הכי אמשיך מלעילא, [כך הוא העולם הזה, כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כך משיך על עצמו מעולם הבא], ולכן כשאדם רק בשמחה ומכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא משיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן! ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, תשתדל להיות בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלואי שתכניס את הדבורים האלו בלבך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ט) מה זה לשון קדש? שאדם מקדש את הלשון שלו זה נקרא לשון הקדש, זאת אומרת אם הוא מדבר בשפת האם שלו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית ודבורי תורה וכו', על ידי זה הוא מקדש את הלשון, ולכן אתה ואשתך יכולים לדבר עם הילדים צרפתי, כי עקר לשון הקדש זה שבשפה שהוא מדבר שיהיה רק דבורים קדושים.

הקדוש ברוך הוא יתן לך נחת מכל יוצאי חלציה, ותהיו הכי מאשרים בחייים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

מֵאַחַר שֶׁעָבַר עָלֶיךָ מָה שֶׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ', תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם קָשֶׁר עִם הַהוּא וְכוּ', כִּי אִם הִפִּיל אוֹתְךָ בְּפֹחַ כְּזֶה וְעֹזֵב אוֹתְךָ וְכוּ', וְלֹא רוּצָה לְהַפִּיר בְּבַת וְכוּ', אֲזִי לָמָּה לְךָ אֶפְלוּ לְחֵלוּם לְהִיּוֹת אִתּוֹ בְּקָשֶׁר כְּדִי לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ כֶּסֶף?

אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהַחַיִּים לֹא קָלִים, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֵת הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה עַל הָעֶבֶר, וּמִבְּקֵשׁ שִׁיעֲזָרְהוּ עַל לְהִבָּא, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בַּחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁצְּרִיכִים, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, עַד שֶׁלֹּא תִצְטָרְכִי טוֹבוֹת מֵאֶף אֶחָד, כִּי הִרְגַע שְׂאֵת חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵת מְכַנְיָסָה בְּלִבְךָ שְׂאֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֲזִי אֵת לֹא מֵתְבַלְבֵּלֵת מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם וְכוּ', וּמָה בְּכָךְ שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים אֶתְךָ וְכוּ', אֵת לֹא צְרִיכָה אֵת אֶף אֶחָד וְכוּ', אֵת צְרִיכָה לְמַצָּא שְׂדוּךְ טוֹב שְׂמֵתָאִים לְךָ, וּלְשִׁקֵּם אֵת עֲצָמְךָ, וְאֲזִי תִרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאִם הֵייתָ יְכוּלָה לְנַסֵּעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן וְלוֹמַר שֵׁם אֵת הַ"תְּקוּן הַכָּלְלִי" שֶׁגִּלְהָ שֶׁזֶּה תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֵין יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וְשֵׁם תִּזְכִּי לְהַתְּקוּן שְׁלֹךְ, הָעֶקֶר אֵל תְּבַלְבְּלִי אֵת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִקְחִי אֵת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִרְאִי אִם תְּהִי חֲזָקָה בְּאִמוּנָה, הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אִמוּנָה, סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אִמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נָשׂא, ח' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׁנֵדְבַת עֶבּוֹר
הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל, שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּיטִי-הֶלְכוֹת, בְּרִכּוֹת הַשְּׁחֵר, הֶלְכָה
ה') עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קי"ט) "צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת", אֵיזָה צְדָקָה
נִשְׁאַר לְעוֹלָם? אִם נוֹתְנִים צְדָקָה כְּדִי לְהַדְפִּיס אֶת תּוֹרַת הַצְּדִיק הָאֱמֶת,
שְׁבֻזָּה מְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, וְכֵן בְּזֶה שְׁנַתְּ צְדָקָה עֶבּוֹר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל
אֲבָרְהֶם, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתְנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים
וּלְצִמְאִים וְכו', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵרָה בְּתָרָא ט) אֵין
בוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אָבֵל אִם בָּא
אָחָד וְהוּא רָעֵב וְצִמְאָה, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שְׁבִאֲמַת רָעֵב
אוּ צִמְאָה הוּא יֵאֱכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצִמְאָה הוּא לֹא יֵאֱכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה,
וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵלַתֵּת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים.

בְּעִנְיַן הַתְּחַדְּשׁוֹת, עֲלִיךָ לְזַכֵּר מַה שְּׁהֶאֱרִיךָ בְּזֶה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּיטִי-
הֶלְכוֹת, הַשְּׁכֵמַת הַבְּקָר, הֶלְכָה ג') שְׁצָרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּחִיל בְּכָל פְּעַם מִחְדָּשׁ.
וְלֹא תִהְיֶה הָעֵבֹדָה יִשְׁנָה אֲצִלוֹ, כִּי עֶקֶר כַּח הָעֵבֹדָה הוּא כְּפִי הַהֲתַחֲלָה,
וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל פְּעַם מִחְדָּשׁ, כִּי אוֹלֵי לֹא הִיְתָה הַתְּחִלָּתוֹ בַּתְּחִלָּה
כְּרֵאוּי, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַתְּחִיל עִתָּה. וְכֵן בְּכָל יוֹם וּבְכָל פְּעַם מִחְדָּשׁ וְכו', וְזֶה
צָרִיכִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּבִקְרָה לְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְכו', כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרִי) עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ו') "אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּוְיַת הַיּוֹם", בְּכָל יוֹם
יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּחֲדָשִׁים, וְכֵן דְּרָשׁוּ עַל פְּסוּק: (דְּבָרִים כ"ז) "הִסְכַּת וְשִׁמְעַ
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם" וְגו', שְׁבָכַל יוֹם יִהְיֶה דוּמָה בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלוֹ

הַיּוֹם בָּאתָ עִמּוֹ בְּבְרִית, נִמְצָא שֶׁבְּכָל יוֹם צְרִיכִין לְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ וְכוּ', עֵינִי שָׁם, וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תְּפִלִּין, הַלְכָה ה') שֶׁעֵקֶר עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צְרִיף שֶׁתְּהִיָּה עֲבוּדָתוֹ בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְלֹא יִפֹּל לְזַקְנָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא שְׁלֵא תִזְקֵן עֲבוּדָתוֹ אֲצִלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, וְכִמּוֹ שֶׁהַזְּהִיר רַבְּנּוּ ז"ל עַל זֶה (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א) שֶׁאָמַר אֲסוּר לְהִיּוֹת זָקֵן, הֵן צְדִיק זָקֵן, הֵן חֲסִיד זָקֵן, זָקֵן אֵינּוּ טוֹב וְכוּ', הֵינּוּ כִּי צְרִיכִים לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ. וְזוֹהוּ עֵקֶר הַחַיִּים אֲרַפִּים וְכוּ', עֵינִי שָׁם, וְלָכֵן הָעֵקֶר לְשַׁכַּח אֶת הָעֵבֶר לְגַמְרֵי, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ו) אֲצִל הָעוֹלָם הַשְּׂכַחָה הִיא חֲסָרוֹן גָּדוֹל בְּעֵינֵיהֶם. אָבֵל בְּעֵינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכַחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הִיָּתָה שְׂכַחָה, לֹא הִיָּה אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הִיָּה זוֹכֵר כֹּל מַה שֶׁעֵבֶר לֹא הִיָּה אֲפָשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לְעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפֶּן, גַּם הֵיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כֹּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אָבֵל עֲכָשׁוּ עַל יְדֵי הַשְּׂכַחָה נִשְׁכַּח מַה שֶׁעֵבֶר.

וְאֲצִלוֹ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל הוּא הַדְּרָף שֶׁפֵּל מִהַ שֶׁעֵבֶר וְהִלָּךְ, נִפְסָק וְהוֹלֵךְ לַחְלוּטִין וְאֵינּוּ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כָּלֵל. וְאֵינּוּ מְבַלְבֵּל כָּלֵל עַצְמוֹ עוֹד בְּמַה שֶׁכָּבַר עֵבֶר וְהִלָּךְ וְכוּ'.

וְעַנִּין זֶה הוּא דְרָף עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל פִּי רַב יֵשׁ לְהָאָדָם בְּלְבוּלִים רַבִּים וְעַרְבוּב הַדַּעַת מְאֹד מִמָּה שֶׁחָלַף וְעָבַר. בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֵז בְּאִים עָלָיו כֹּל הַבְּלְבוּלִים וּמְעַרְבָבִים וּמְעַקְמִים אֶת דַּעְתּוֹ מִמָּה שֶׁכָּבַר עָבַר. לְפַעְמִים יֵשׁ לוֹ בְּלְבוּלִים מִעַנִּין הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן שֶׁלוֹ וְעֵסְקֵי בֵיתוֹ וְכִיּוּצָא, בְּאֲשֶׁר כִּי לֹא טוֹב עֲשֵׂה בְּעַנִּין זֶה וְכִיּוּצָא וְכָף הִיָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת וְכִיּוּצָא בְּזֶה הַדְּבָר. וְיֵשׁ שֶׁמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ בַּעַת עֲבוּדָתוֹ בְּתוֹרָה אוּ בְּתַפְלָה וְכִיּוּצָא, בְּהַפְגָּמִים שֶׁפָּגַם מִקֵּדָם בְּאֲשֶׁר שֶׁבְּעַנִּין זֶה לֹא עֲשֵׂה כַּהֲגֵן נִגְדוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִיּוּצָא בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד. כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל אָדָם בְּעַצְמוֹ. עַל כֵּן הַשְּׂכַחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד לְזֶה, שֶׁתְּכַף וּמִיד שֶׁחוֹלֵף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יְעַבֵּר וְיִסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי, וְיִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרֵי. וְלֹא יִתְחִיל לַחֲשֹׁב עוֹד בְּמַחְשְׁבֹתוֹ בְּעַנִּין זֶה כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נשא, ח' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! ידידי היקר, בזה העולם יש לכל אחד נסיונות קשים ומרים, ואי אפשר לעבר על כל מה שעובר עליו וכו', רק על ידי מדת השמחה, ולכן ראה למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ובפרט בענין שלום בית ואהבה והבנה הדרית עם האשה, מכרחים להיות בשמחה, ותמיד להיות משפיע ולא משפיע וכו', ואז יהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, אסור לך להסתפל תמיד על החסרונות של אשתך וכו', תתחיל להסתפל על הטוב שבה, ואז השכינה תשרה בביתכם, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכניה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא

איש, אי אֶפְשֶׁר לְשַׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֶאָמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרְסֵי הַיָּטִיב בְּעִבּוּרָהּ", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְכַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצָּא מִקְּטֻנּוֹת הַמּוֹחִיזִין וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע רוּחֵי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֶשֶׁר בְּחַיִּיהָ, וְלֹא יַחְסֹר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נִשְׂאָ, ט' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֲזוּ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר פְּשׁוּט, אֲבָל אֲצֵלִי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְעֵקֶר הָאֲמוּנָה הוּא בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כֻּלָּל, וּבְאֵמַת גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (שָׁם, סִימָן ל"ב) שֶׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְרִצּוֹן כְּזֶה שֶׁבְּעֲצָמוֹ לֹא יֵדַע מַה הוּא רוּצָה וְכוּ', אֲלֵא לְהַפְּלֵל לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹאִים שְׁבָנֵי אָדָם מְאֹד מְזוּלְזָלִים בְּאִמוּנָה, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע אָמַר "הָאֲמוּנָה הִיא הַדְּבָקוֹת, וְהַדְּבָקוֹת הִיא הָאֲמוּנָה", הֵינּוּ בְּזֶה

שְׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיִודַע וְעַד אֲשֶׁר מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִיהוּ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְרוֹךְ כָּל עֲלָמִין, עַל
יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא מִתְדַבֵּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה,
כִּי אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּדוֹל מְאֹד,
שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עֲלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק עִם כָּל הַכַּחוֹת וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר,
וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי אִמוּנָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם) אֲשֶׁר בְּאֵמַת אִמוּנָה הוּא
עֲנִין חֲזוֹק מְאֹד, וְחִיּוֹ חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אִמוּנָה. כִּי כְּשֵׁישׁ לוֹ אִמוּנָה אֶפְלוּ
כְּשִׁפְאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אַזִּי יוֹכֵל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ
כִּי הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפְּרָה,
וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל מִחֻקְרָ שְׁאֵין
לוֹ אִמוּנָה, כְּשִׁפְאֵ עָלָיו אֵיזָה צָרָה, אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵין לוֹ בְּמָה לְהַחֲיוֹת
אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ, וְלָכֵן חֲזוֹק וְתַתְּחַזֵּק בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל
שְׁנֵיָה וְדָקָה שֶׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּבִזְזָה
הוּא לֹא צָרִיךְ לְהִשְׁקִיעַ שׁוֹם דְּבַר, רַק לְעַצֵּר לְדָקָה וּלְחֹשֵׁב "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ" "אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל: "הַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא",
וּבִזְזָה הוּא כְּבָר מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּבּוֹ תְּדַבֵּק", וְזֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת
כָּל הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלִי כ"ח כ') "אִישׁ אִמוּנָה רַב
בְּרָכוֹת", וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵינוֹ
חוֹקֵר שׁוֹם חֻקִּירוֹת כָּלֵל וְכוּ', כִּי גַם עַל עֲצָמוֹ אֶסוּר לְחַקֵּר חֻקִּירוֹת, לְמָה
נִפְלְתִי וְכוּ', וּלְמָה נִכְשַׁלְתִּי וְכוּ', צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר,
וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תָּמִים תִּהְיֶה
עִם הַיְוָיָה אֱלֻקִּיךָ", וּפִרְשׁ רַש"י: הַתְּהַלֵּךְ עִמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֵר
אֲחֵר הַעֲתִידוֹת אֲלֵא כָּל מָה שְׁיָבוֹא עָלֶיךָ קִבֵּל בְּתַמִּימוֹת וְאִז תִּהְיֶה עִמוֹ
וּלְחַלְקוֹ, עֵין שָׁם.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִי פְּנִינָה עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְשִׁמְחוֹת שְׁלָהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הִיָּה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי
הוֹן תּוֹעֲפוֹת לְשַׁפוּץ וּלְכַנֶּיָּה וְכוּ', וְלָכֵן אִם אֲתָה יְכוֹל לְהַצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם

מֵאָה ש"ח עָבוּר בְּנִית וְשׁפוּץ הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה מִשְׁהוּ נִפְלָא מֵאֵד לְרוּחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְכֵן אִם אַתָּה יָכוֹל לְגַבּוֹת אֶצְל מִשְׁפַּחְתְּךָ וּקְרוּבִים וְכו', שְׁגַם כֵּן יִצְטָרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט:) מֵאִי דְכָתִיב: (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשָׂרִיץ", לֹאמַר לָךְ מֵה שְׁרִיזִין זֶה כָּל קִלְפָּה וּקְלִפָּה מִצְטָרְפֵת לְשָׂרִיזִין גְּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטָרְפֵת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׁאָדָם נוֹתֵן מִצְטָרְפֵת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְכִמוּ כֵן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מֵאָה ש"ח, אִזִּי אֲנִי יָכוֹל לְבַנּוֹת אוֹלָם מִפְּאָר, וְזֶה יִהְיֶה לְכֻלָּם וְזֶה זְכוּת מֵאֵד מֵאֵד גְּדוֹלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִיָּה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹלָם יְפֵה לְשִׁמְחוֹת שְׁלָהֶם, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרְךָ בְּזְכוּת הַרְבִּים [נָא לְמַסַּר אֶת הַמֵּאָה ש"ח לְהַמְשִׁיר וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְגִיד שְׁזֶה עָבוּר שְׁפוּץ הָאוֹלָם].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשׂא, ט' סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁיִשׁ לָךְ הַרְבֵּה מְנִיעוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִעֲצָמְךָ וְכו', וּמִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"א) אֶצְל הַעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְּבָר קָטָן וְאֶצְלִי אֲמוּנָה הוּא דְּבָר גְּדוֹל מֵאֵד. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקִּירוֹת כְּלָל. רַק בְּפִשְׁטוֹת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהֲמוֹן עִם הַכָּשָׁרִים מְאֲמִינִים; אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּכָה, וְלֹא יִכְנַס לוֹ שׁוּם קְשִׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם, סִימָן ל"ב) דַּע כִּי יֵשׁ עֲבָרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְּסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וְיֵשׁ שְׁבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֻשְׁבוֹת עַל הָאֲמוּנָה מִחֻמַּת שְׁלֵא נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה

כְּרֹאֵי וַיֵּשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עַל זֶה מַעֲשֵׂיהֶם הִרְעִים שְׁעָשׂוּ בַעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֹרוֹת שֶׁהֵם מְזִיקִים וּפּוֹגְמִים אֶת הָאֱמוּנָה, וְלִזֶּה צְרִיכִין בּוֹשֵׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר, שְׁמִי שֵׁיִש לֹא חִקְרִירוֹת וּמַחְשְׁבוֹת אֵלֹה חֵס וְשְׁלוֹם רֹאֵי לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מְאֹד עַל אֲשֶׁר נִוְלַד בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּזֶה אוֹ שְׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאֵלֹה שֶׁבָּא לְזֶה שִׁיבֹאוּ לוֹ מַחְשְׁבוֹת כְּנֶגֶד אֱמוּנָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי הִרִי כְּתִיב (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א) "וַיִּמְלֵא כְבוֹד הַוְי"ה אֶת כָּל הָאָרֶץ", וְכְתִיב: (ישעיהו ג') "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעַלֵּיו בָּאִים מַחְשְׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגַרְשׁוֹ וְלַעֲקָרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מְאֻלָּקִים חַיִּים אֲשֶׁר הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאֵין צְרִיף לְבָאֵר גְּדֹל הַבוֹשֵׁה שְׂרֹאֵי שִׁיְהִיָּה לוֹ כְּשֶׁבָּאִים עָלָיו מַחְשְׁבוֹת כְּאֵלֹה חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוֹשֵׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחִקְרִירוֹת וְהַמַּחְשְׁבוֹת, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה מְבִיא אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת לְאָדָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (משלי כ"ח כ') "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְחַזְּקִי בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעִי שֶׁכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק לְטוֹבְתְךָ הַנְּצַחִי, וְעַל יְדֵי תַקְּףָה הָאֱמוּנָה הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְרֹאֵי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמַחְדִּיר בְּנוֹ אֱמוּנָה, וְלֹא נֹתֵן לָנוּ לְנוֹחַ יוֹם אֶחָד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבָאֵמֵת נִזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֵלָיו, וְאֵז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עִכְשָׁו לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׂמְחוֹת שְׁלֵהֶם, שְׁעַד עִכְשָׁו לֹא הָיָה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי הוּן תּוֹעֲפּוֹת לְשִׁפוּץ וְלִבְנִיָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָּה לְהַצְטַרֵּף לְעֹזֵר לִי עִם מְאָה ש"ח עֲבוּר בְּנִית וְשִׁפוּץ הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה מִשְׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אֶת יְכוּלָּה לְגַבּוֹת אֲצֵל מִשְׁפַּחְתְּךָ וּקְרוֹבִים וְכוּ', שְׁגַם כֵּן יַצְטַרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט:) מֵאֵי דְכְּתִיב: (ישעיהו נ"ט) "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשִׁרְיֹן", לוֹמֵר לָךְ מֵה שְׁרִיּוֹן זֶה כָּל קִלְפָה וְקִלְפָה מַצְטַרְפֵּת לְשִׁרְיֹן גְּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מַצְטַרְפֵּת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נֹתֵן מַצְטַרְפֵּת לְחִשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְכֵמוֹ כֵּן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מְאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יְכוּל לְבַנּוֹת אוֹלָם מְפָאֵר, וְזֶה יְהִיָּה לְכֹלָם וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִיָּה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹלָם יְפָה

לְשִׁמּוֹחוֹת שְׁלֵהֶם, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים [נָא לְמַטְרָא אֶת הַמָּאָה שׁ"ח
לְהַמְשִׁירָד וְלִקְחַת קַבְלָה, וְלִהְגִּיד שְׂזָה עֲבוּר שְׁפוּץ הָאוּלָם].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מְאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מְאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גִּלּוֹ וְצָוָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תֵּלֶךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָי לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַּת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִּכְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלָל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֶבְדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: